உ

கணபதிதுணை.

பொன்பற்றிகாவலன்

புத்தமித்திரனார்

இயற்றிய

வீரசோழியம்.

இஃது

பெருந்தேவனாருரையோடு

யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையால்

பலதேசப்பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து

௸ ஊர்

தி. குமாரசாமிச்செட்டியாரால்

தஞ்சாவூர்-சதாவதானம்

சுப்பிரமணியஐயரது

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னபட்டணம்

விசு௵ - சித்திரை௴.

Registered Copyright.

1881

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.

உ

வீரசோழியப்

பதிப்புரை.

தெய்வாசாரியவணக்கம்.

யானை யானனப் பிரணவச் சிகரனை யிதயத்
தானமேயவாஞ் சண்முகன் றனைமறை மூல
மான வாதியை யருட்கயி லாயநா தப்பேர்
ஞான சற்குரு நாதனை நாடோறு நவில்வாம்.

சரஸ்வதிவணக்கம்.

வெள்ளிதழ்த் தாமரை நள்ளணங் கிணையடி
உள்ளுதூஉந் தமிழ்வளங் கொள்ளுதல் குறித்தே.

தமிழாசிரியவணக்கம்.

எழுத்தொடு விழுத்தமிழ் பழுத்தசெந் நாவினன்
முழுத்தகை யேற்கவை யழுத்தியோன் சுன்று
தத்துயர் மரபினோன் முத்துக் குமார
வித்தக னடிதலை வைத்து வாழ்த்துவனே.

அவையடக்கம்.

செந்தமிழ் விந்தைகை வந்தபா வாணரென்
சிந்தையிற் சந்தத முந்தி வாழ்குநரே.

மலர்தலை யுலகிற் குலவுபற் பலவள-நலமெலா மிலகிய தலமெனு நிலவிய-பொலிவுடைப் புண்ணிய பூமி யாகிய- பரதகண்டத்தில் வழங்கும் பாஷைகளுள் ஆதிகாலந் தொட்டுள்ளன சமஸ்கிருதமுந் தமிழுமாம். இவற்றில் ஒன்று சிவபெருமானிடத்தும் மற்றது சுப்பிரமணியக்கடவுளிடத்தும் உற்பவித்தன என்னும் ஆகம ஐதிகப்பிரமாணங்களே இதற்குச் சான்றாகும். "ஆதியிற் றமிழ்நூ லகத்தியற் குணர்த்திய - மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்" எனவும் "வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்கிணையாத்-தொடர்புடைய தென்

மொழியை யுலகமெலாந் தொழுதேத்தக்- குடமுனிக்கு
றுத்தார் கொல்லேற்றுப் பாகர்" எனவுந், தமிழிற்கும்
ரோற்பத்தியே கூறுவாருமுளர். சமஸ்கிருதத்திற்குப்
நீயம்போலத் தமிழிற்கு ஆதியிலக்கணஞ் செய்தவான்
மிழ்மொழியைத்தந்தவர் அகத்தியரல்லரென்றறிக.
னும் வலிமையானுமன்றிக் காலத்தினானும் ஒன்றற்
று சமத்துவமுடையதென் றுேப்பித்தற்கன்றே ஒன்றை
வடமொழியென்பார் மற்றதைத் தென்மொழியென்
ஒன்றைச் சிவபெருமான் தந்ததென்பார் மற்றதைச்
மணியக்கடவுள் தந்தருளியதென்பதூஉம்! வடக்குக்
ற்குஞ் சுவாமிக்குச் சக்தியும் பிந்தியவென்றுற் சமஸ்
தமிழிற்கு முந்தியதென்க. சமஸ்கிருத தமிழ்க்கட
கண்ட பேராற்றலுடைய சிவஞானயோகீஸ்வரர்

இருமொழிக்குங் கண்ணுதலார் முதற்குரவ ரியல்வாய்
இருமொழியும் வழிப்படுத்தார் முனிவேந்த ரிசைபரப்
இருமொழியு மான்றவரே தழீஇனா ரென்றாலிவ்
இருமொழியு நிகரென்னு மிதற்கைய முளதேயோ

என இரண்டனதும் ஒப்புமையை மெய்ப்படுத்தின

ஆதிகாலத்தாரியரோடு சமஸ்கிருதம் இமய
பாலிருந்து வந்ததென்றும், ஆரியர் வடபாலிற் புக
காதிரதேசங்களை வென்று கைப்பற்றியபோது அங்
தவர்கள் தமிழரென்றும், ஆரியரைச் செயிக்க முடியா
னும் அவர்க்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க மனமொவ்வாமை
சுயேஷ்டபங்கம் உறுவதினுந் தமது நாட்டைக்
ப் பிறவிடஞ்சேர்ந்து சஞ்சரித்தலே தமக்குச் சிறப்
கருதித் தமிழர் தென்றிசைச்சென்று வதிந்து தமக்
சோழபாண்டிய இராச்சியங்களை ஏற்படுத்தின
றுந், துணிவார் பலருளர். இவர் மதத்திற்குச்சார்
யற்சாட்சிகளும் பலவுள. இஃதுண்மையாயின் இந்
கு ஆதிபாஷை தமிழென்றே முடியும்.

காசியிலிருந்த வடமொழிச்சங்கத்தாரோடு மாறுகொண்டு, அவரிறுமாப்பை அடக்கும்பொருட்டு அகத்தியர் நெடுநாட் பொதியமலையிற் றவம்புரிந்து, சுப்பிரமணியசுவாமி வரத்தினாற் றமிழுக்கிலக்கணஞ்செய்து, சமஸ்கிருதநூலாரைத் தலைகவிழச் செய்தாரெனிற் றமிழின்மான்மியம் வேறுசொல்லவும் வேண்டுமோ? கலைக்கியான நூல்களுஞ் சாஸ்திரப் பயிற்சியுஞ் சமஸ்கிருதத்தில் முற்பட்டதும் அதிலிருந்து பலநூல்களும் அவற்றோடு பல்லாயிர மொழிகளுந் தமிழில் வந்ததும் மெய்யே. அதனாற் றமிழ் பிந்தியதென் றெங்ஙனம் போதரும்! வடமொழிமந்திரத்து வாழ்ந்தார் கொண்ட அகந்தையை ஆண்டுச் சிற்றில் நிகர்த்த தென்மொழியைச் சிறப்பித்துக் கூடகோபுரம் வகுத்து மாடமாளிகையாக்கி அடக்கினமையால் வடமொழி முந்தியதா? ஒருகாலத்திற் குடிசையாயிருந்து பின் மண்டபமாயினதால் அக்குடிசை தோன்றியகாலம் அயலில் வகுத்த மண்டபத்திற்குப் பிந்தியதென்று சாதிப்பது தர்க்கலக்ஷணமாகுமா? விபரீதம்! விபரீதம்!!

இகழ் இமிழ் உமிழ் கமழ் கவிழ் குமிழ் சிமிழ் என ழகரப்பேறு பெற்ற பதங்கள் போலத் தமிழ் என்னுஞ் சொல் தனிமைப் பொருள் குறித்த தமியென்னும் வினை அடியாற் பிறந்து, வினை முதற் பொருண்மை உணர்த்திய விகுதி குன்றித், தனக்கிணையில்லாப்பாஷை என்னும் பொருள்பயப்பது. அங்ஙனமாயின் தமியேன் என்பது போல இழிவுப் பொருளன்றோ பயக்குமெனின்; அற்றன்று, ஓரே தாதுவிற் பிறந்தும் அடியேன் அடிகள் எனவும் அளியேன் அளியாய் எனவும் நிற்பனவற்றுள் ஒன்று இழிவுப்பொருளும் மற்றையது உயர்வுப்பொருளும் உணர்த்தினவென்க. செவிக்கினிமை பயத்தலான் மதுரம் என்னும் பொருட்பேறுடைத்தாகித் தமிழெ ன வழங்கிய தென்பாருமுளர். அஃதெவ்வாறாயினும் ஆகுக. தமிழ் என்பது தென்மொழிக்குத் தென்சொல்லாகிய பெயரேயாமெனக் கொள்க. இதை யொழித்துத் திராவிடமென்னு

ம் வடமொழியே தமிழென்றாயதெனச் சற்றும் ஆலோசனை யின்றிக் கூறுவாருளர். அவர்மதஞ் சாலவு நன்றாயிருந்தது!! தமிழிற் தமிழ் என்னும் பதம் வராமுன்னர்ச் சமஸ்கிருதத் திற் திராவிடம் என்னுமொழி உளதாகில் அப்பெயர் எப்பொ ருளை உணர்த்திற்றே? உலகத்தில் எஞ்ஞான்றும் பெயரா பொருளா முந்தியது? பொருளெனில் அப்பொருள் இருக்கும் இடத்தா அஃதில்லாத பிறிதுதேயத்திலா அதன்பெயர் முன் னர் நிகழும்? இஃதுணராது தமிழ்வழங்கிய இடத்திற் தமி ழுக்கோர் பெயரிருந்ததில்லையென்றுஞ் சமஸ்கிருதத்திலிருந் து அதற்குப் பெயர்வந்ததென்றுஞ் சொல்வது யார்க்கும் ந கைவிளைக்குமே. இஃதொன்றே! யாதொரு தமிழ் மொழி யில் இரண்டொரொழுத்துச் சமஸ்கிருதமொழிக்கொப்ப நிகழு மாயின் அஃது சமஸ்கிருதத்தினின்று பிறந்ததெனச்சாதிக்கி ன்றனர். மேலைத்தேசவாசிகளின் இங்கிலீஷ் முதலிய அந்நிய பாஷைகளில் இன்றியமையா வீட்டுச்சொற்களாகித் தந்தை தாயரைக்குறிக்கும் பாதர் மதர் என்பனவாதியும் வடமொ ழி அடியாய்ப் பிறந்ததென்பரா? அப்படியாயின் வடமொழி யைக் காணமுன் அத்தேசத்தாரெல்லாந் தாய்தந்தையரை அ ழைத்தற்கோர் வீட்டுச்சொல் இல்லா திருந்தனரென்றன்றே முடியும்? ஆண்டுள்ள பாதர் மதர் ஒப்ப ஈண்டும் பிதா மாதா ஆயிற்றெனில் யாது குற்றம்? தருக்கத்திற் காகதாலீயநியாய த்தினுண்மை அறியர்மலும் ஆரியமொழிக்கும் அதன் அயல் நாட்டுமொழிகளுக்கும் உள்ள சம்பந்தசார்புகளின் காரணத் தை ஆராயாமலும் இவ்வாறு கழறும் இவர் கற்பனைக்கு யா துசெய்யலாம். இவர் வாயக்கு விலங்கிட யாரான் முடியும்!

இன்னொருசாரார் தமிழ் என்னுந் தென்மொழிப் பத மே வடமொழியிற் திராவிடமெனமரீஇயது என்பர். இவரு ம் உண்மை கண்டவரல்லர். இருகூற்றாருந் திராவிடமென்னு ஞ் சொல் வந்தவரலாறும் அதன் பொருளும் அதன் வழக்கி யலும் அறியாராயினர். இருவருந் தம்மனத்தின்கண் நிகழு

ம் ஓரோர் துணிவு பற்றி, வல்லார் பாற் புல்லும் ஆயுதமென்றாற் போலத், தமது துணிவை நாட்டுவான் புக்குமிக்கிடர்ப்பட்டுப் போலியாதாரங்கள் காட்டி வாய்வல்லான் சொல்லே மன்று கொளுமென்று வாளா நம்பித் தம்வன்மை காட்ட முயன்றி யுத்திமான்களன்றி ஆகமப்பிரமாணங்கொண்டு சாதித்தவரல்லர். ஹேமசந்திரநானார்த்தத்தின்படி திராவிடம் என்னுஞ் சொல் திரா என்னும் அடியாற் பிறந்து ஓடிவளைந்தது என்னும் பொருளுடையது. இது *மகாநதிமுதற் குமரியீறாக ஓடிவளைந்த கோடிமண்டலத்தை உணர்த்துவது. இஃது பல தேசத்தார் நிகழ்ச்சியும் நடையுந் தோன்ற வடமொழியில் இரண்டாயிரம் வருஷத்தின்முன் உச்சயினிபுரத்தில் இயற்றி ஆடிய ஓர்நாடகத்தில் முதன்முதல் எடுத்தாளப்பட்டதென்பதூஉம், அதில் விதர்ப்பநாடு மத்தியாகப் பிராச்சிய தக்ஷிணத்திய திராவிட பாரசீயமென அயனாடுகள் குறிப்பிக்கப்பட்டன வென்பதூஉம், பின்னர் இவற்றை இழிதகைமைத்தாய கொடுமொழியையும் பலபாஷை விரவிய சங்கரமொழியையும் முறையே குறித்த சாண்டாளி சாவரி என்னும் பதங்களோடு சேர்த்து அவ்வத்தேச பாஷைகளைக் குறிக்கும்படி பிரயோகிக்கப்பட்டதென்பதூஉம் பிராகிருதநிர்ணயவியாக்கியிற் கரதலாமலகம்போற் காட்டப்பட்டன. மேலுந் திராவிடம் என்பது தமிழ்மொழிக்கிட்ட பெயராயின் பஞ்சதிராவிடமென்பதென்னை? தமிழ் தெலுங்கு கன்னடம் மராஷ்டிரம் கூர்ச்சரம் என்னும் ஐந்துபாஷையையுந்திராவிடமெனவே அஃது இவ்வைந்து மொழியும் வழங்கும் நிலத்தின் பெயரென்பது தானேபோதரும். ஆகவே இச்சொல் வடமொழியிற் கோடி மண்டலத்தின் குறியீடாகவே நின்றதென்க. அன்றியும் ஈராயிர ஆட்டைமொழியையா பதினாயிரவருஷப் பாஷைக்கிட்ட பெயரென்பது. இவற்றாற் தமிழ் திராவிடமாயதூஉந் திராவிடந் தமிழாயதூஉம் இரண்டுந் தவறென்றுணர்க.

* உவில்ஸனாசிரியர் கருமணல் முதலென்றார். அது சரியன்று.

பதிப்புரை.

தமிழ் தற்பாஷை என்பதற்குப் பூர்வாசிரியர்கள் கீழ்வாய்க்கணக்கிற்கும் விரவியல்செய்யுட்கும் மணிப்பிரவாளத்திற்கும் வேற்றுமைவகுத்த இலக்கணமே சாட்சிபகராதா? தற்காலத்தில் இங்கிலீஷ் பிராஞ்சியாதி மொழிகள் சேர்ந்த தமிழ்ச் செய்யுட்குள்ள ஊனம் அக்காலத்தில் வடமொழிச் செறிவுக்குள்ளதாயின் வடமொழி தமிழுக்குத் தாய்மொழியென்றெவ்வாறு பெறப்படும்? கடைச்சங்கத்திலுங் கடைக் காலத்துப் பிறந்த நாயனார்குறள் ஔவைபாடல் திரிகடுகம் நான்மணிக்கடிகை பஞ்சமூலம் ஏலாதி பழமொழி முதலியவற்றில் வரும் ஆரியமொழி எத்துணைச்சிறுபான்மைய?

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின்.

நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
யென்று தருங்கொ லெனவேண்டா - நின்று
சலியா திளந்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்.

இளைஞர்க் குதவாதான் செல்வமும் பைங்கூழ்
விளைவின்கட் போற்றா னுழவும் - இளைஞனாய்க்
கள்ளுண்டு வாழ்வான் குடிமையு மிம்மூன்றும்
உள்ளன போலக் கெடும்.

நல்லார்க்குந் தம்மூரொன் றூரில்லை நன்னெறியிற்
செல்வார்க்குந் தம்மூரொன் றூரில்லை - யல்லாக்
கடையார்க்குந் தம்மூரொன் றூரில்லைத் தங்கைத்
துடையார்க்கு மெவ்வூரு மூர்.

சிலம்பிக்குத் தன்சினை கூற்றநெடுங் கோடு
விலங்கிற்குக் கூற்ற மயிர்தான் - பலன்படா
மாவிற்குக் கூற்றம் வளைஞண்டிற் குப்பார்ப்பு
நாவிற்கு நல்லார் வசை.

அறுநால்வ ராய்ப்புகழ்ச் சேவடி யாற்றப்
பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப் - பெறுநால்
மறைபுரிந்து வாழுமேன் மண்ணொழிந்து விண்ணோர்க்
கிறைபுரிந்து வாழ்த லியல்பு.

பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதைதன்
சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுக்கு - நல்லாய்
மணலின் முழுகி மறைந்து கிடக்கு
நுணலுந்தன் வாயாற் கெடும்.

இற்றையனவாகிய குமரகுருபரசுவாமி நூல்களெத்தன்மைய?

நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெல்வ
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரைகள் - நீரி
லெழுத் தாகும் யாக்கை நமரங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

இவையெல்லாஞ் சமஸ்கிருதத்தினின்று பிறந்தனவா மே!! இவ்வாறு மயங்குவார் கல்வியறிவில்லாதார் மாத்திரமன்று. தமிழிலக்கணக்கடன்முழுதுண்டு, இலக்கணக்கொத்து ஏப்பமிட்டுவடிந்து, நிலம் நீர் எனப் பொதுவெழுத்தான் வரினுந் தமிழ் தமிழே என்று வற்புறுத்துவான் "பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு - மீரெழுத் தானு மிலங்குந் தமிழ்மொழி" என்று சூத்திரமியற்றிய சுவாமிநாத தேசிகரே, தமமரபின் முன்னோர் மதத்தையும் மறந்து, "நூலுரை போதகா சிரியர் மூவரு- முக்குண வசத்தான் முறைபிறழ்ந் தறைவரே" என்னுந் தன்விதிக்குத் தன்னையே இலக்கியமாக ஒப்பித்தாற் போல, "அன்றியு மைந்தெழுத் தாலொரு பாடையென் - றறையவு நாணுவ ரறிவுடை யோரே" யென்று மாழ்கினர். இது வடமொழிப் பயிற்சி மிக்குடையராய் அதன்மேற்கொண்ட பேரபிமானத்தானும் அம்மொழியின்மேற் றென்மொழியன்றிப் பிறிதுமொழி தெரியாக் குறைவானும் நேர்ந்த வழுவன்றோ? உலகத்தில் எப்பாஷைக்குஞ் சிறப்பெழுத்துச் சில்லெழுத்தேயாம். உரப்பியும் எடுத்துங் கனைத்தும் ஒவ்வொன்றையே வேறுவேறு மூன்றாக விகற்பித்துச்சரிக்கும் ஐவர்க்கத்தையுங் கூட்டெழுத்தையும் ஒழித்தால் எட்டெழுத்தாலொருபாஷையின்றேயென்று சமஸ்கிருதத்தையும் புரட்டிவிடலாமே. இங்கிலீஷ்

பாஷையில் வடமொழிக்கில்லாத எழுத்துக்கள் F Z இரண்டாதலால் இரண்டெழுத்தாலொரு பாஷையின்றேயென அதனையும் மறுப்பார் போலும். இரண்டற்குப் பொதுவாயுள்ளனவற்றை ஒன்றற்கே உரியனவாகத் தீர்த்து நடுவுநிலைமை குன்றல் இவர்போலியர்க்குப் பெருங்குற்றமாம். உண்மை உரைப்பின் உரோமாபுரிப்பாஷையாகிய லத்தீனுக்கும் இங்கிலீஷுக்குமுள்ளசம்பந்தமே சமஸ்கிருதத்திற்குந்தமிழுக்குமுள்ள தென்க்கொள்க. அளவில்லாத கிரந்தங்களையுடையதாயினும் லத்தீன்மொழி விரவாத கிரந்தமொன்றும் இங்கிலீஷில் இல்லாதவாறு போலவே சமஸ்கிருதமொழி சற்றுமிலும் விரவாத கிரந்தந் தமிழுக்கில்லாதிருக்கலாமாகவே "அன்றியுந் தமிழ்நூற் களவிலை யவற்று-ளொன்றே யாயினுந் தனித்தமி ழுண்டோ" என இலக்கணக் கொத்துடையார் முழங்கிய முழக்கம் வெற்றொலியாயினமை அறிக. அன்றியும் வடமொழியில் இல்லாத புணர்ச்சியிலக்கணங்களுங் குறியீடுகளும் வினைத்தொகை குறிப்புவினை முதலிய சொல்லிலக்கணங்களும் உயர்திணை அஃறிணைக்கூறுபாடும் பால்விகுதிகளும் அகம் புறம் என்னும் பொருட்பேதங்களும் ஐந்திணையியல்புகளும் அவற்றின் துறைகளும் வெண்பா கலிப்பா கலித்துறை முதலிய செய்யுளிலக்கணங்களும் இவை போல்வன பிறவுங் காலத்திற்குக் காலம் பிற்றைநாளிற் தோன்றாது ஆதியிலக்கணமாகிய அகத்தியத்திலே முற்ற உரைக்கபபட்டமையால் தமிழ் சமஸ்கிருதத்தினின்று பிறவாத தற்பாஷை என்பது பசுமரத்தாணிபோல் நாட்டப்படும். இவையெல்லாம் ஒருவர் காலத்தில் அவ்வொருவராலேயே நூதனமாகப படைக்கப்படற் பாலனவா? அகத்தியர் மகாரிஷீஸ்வரர், அன்னோர் இவற்றைக் கற்பித்தல் எளிதன்றோ வெனின்; நன்று கடாயினை, ஐந்திர பாணினீய வியாகரணங்களை நன்குணர்ந்தும், அவற்றுள்ள அதிகார முறைமை ஓத்துமுறைமை சூத்திர முறைமைகளின் சிறப்பினைச் சீரிதிற் கண்டும், யாதொரு கிரம

மும் முன்னொடுபின் சம்பந்த சார்புமின்றித் தமிழுள் இயல் இசை நாடக இலக்கணவிதிகளும் இயற்றமிழுள்ளும் எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணி விதிகளும் நெறிமுறை பிறழக் கண்டபடி விரவத் தமது இலக்கணநூல் இயற்றியமை யானே அஃது எத்துணை வல்லாராயினும் ஒருவருக்கரிய தென்று உணர்க. அன்றியும் இது எத்தேசத்து எந்தப் பாஷையின்து அனுபவத்திற்கும் யுத்திக்கும் முழுவிரோதமென்க.

தமிழ்ப்பாஷையின் காலவருத்தமானம் அபோதகாலம் அக்ஷரகாலம் இலக்கணகாலம் சமுதாயகாலம், அநாதாரகாலம் சமணகாலம் இதிகாசகாலம் ஆதீனகாலமென எண்கூறுபடும். வரிவடிவின்றி ஒலிவடிவுமாத்திரமாய் நிகழ்ந்த காலத்தை அபோதகாலமென்றும். அது அகத்தியர்க்குமுன் சென்ற காலமாகும். அகத்தியர் தமிழ்மொழியை அவலோகித முனிவர்பாற் கற்றுணர்ந்தாரென்னும் அருகர்மதமுஞ் சுப்பிரமணியக்கடவுளிடந் தமிழ்மொழியையுஞ் சுவாமியிடம் அதன் இலக்கணத்தையும் ஓதியுணர்ந்தாரெனக்கூறுந் தமிழர்மதமும் அகத்தியர்க்குமுன்னுந் தமிழுண்மைக்குச் சான்றும். சிலர் சுவடி எழுத்து நெடுங்கணக்கு முதலிய சொற்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஒரு அளவுக்கு வரிவடிவெழுத்தும் முன்னர் இருத்தல் வேண்டும் எனக் கூறுவர். இங்ஙனமாகவும், வடமொழி தென்மொழி மகோததி பருகிப்- படிமிசைத் தமிழ்மகா பாடியம் வகுத்துக்-குசைநுனி யதனினுங் கூரிய மதி பெறீஇத்- திசையெலாந் தன்பெரு மிசைநிறீஇ உயர்ந்த மகானாகிய (பெயர் சொல்லவும் வாய்கூசுகின்றதே) சிவஞானமுனிவர் இஃதுணராது, அகத்தியரால் தமிழ் பூமியில் உற்பத்தியாயினதெனக் கொண்டு, அகத்தியம் "அச் செந்தமிழ் நிலத்து மொழியோடு முற்பட்டுத் தோன்று நூல்" எனவுஞ் "செந்தமிழ் நிலத்துமொழி தோன்றுங்காலத் துடன் றோன்றியநூல்" எனவும் மயங்குவாராயினர். "சிறிய கேள்வியோர் கழியவுஞ் செருக்குடை யோரொன்-றறிஞர் கூறிய பழஞ்சொ

லென் னளவிற்றே" யாயினு மாக. "முந்துநூல்" "முந்தை நூல்" என்பன முதனூற்குப் பெயர்களாகவும், இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியாரும் அவ்வாறே பொருள் கூறி "நிலத்தொடு" என்பதற்குச் செந்தமிழ் நிலத்து வழககொடு எனப் பொருளுரைத்திருபபது கண்டாராகவும், "நிலத்தொடு முந்துநூல்கண்டு" என்பதற்கு எண்ணுப்பொருளில் நிலத்தினையும் (அதாவது நிலத்தின்கணுள்ள இயற்றமிழ் வழக்கையும்) முதனூலையுங் கண்டு எனச் செம்பாகமாகப் பொருள் வெட்டவெளி போலக் கிடப்பதாகவும், இவர் உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் கொடுத்து "முந்து" என்பதை வினைத்தொகையாக்கி, அறுகம்புல்லிற் தடக்கிய யானை போல, இவ்வாறு இடர்ப்பட்டது காலகதியோ அன்றேல் பிற ஆசிரியர் மதங்களை மறுத்தலும் ஆங்காங்குத் தமது நூதனமதத்தை நாட்டுதலுந் தமக்கு என்றும் இயல்பாயினமை பற்றியோ அறியேம்.

நடுவி னுபகமி லக்காய் நலமழிந் திடுவே மெங்க
ளிடையினக் கீர னில்லா திருப்பினென் றவைசொல் வேனே
விடையினுன் றமிழ்நூல் கூறும் விதிவிலக் குணரா னென்றுற்
படியினில் யாவர் வல்லார் பாற்றமி ழடங்கிற் றம்மா!!

"அகத்தியன் பயந்த செஞ்சொலாரணங்கு" "பொற்பொதிய மாமலையான் மொழி" "பொற்பொதிய மாமுனி புகன்ற தமிழ்" "குறுமுனிவனார்தமிழ்" என வில்லிபுத்தூரராதியர் கூறிய வெல்லாம் உபசார வழக்கென்க. அல்லதூஉஞ் சுவிகார புத்திர தருமமெனக் கொள்ளினும் அமையும்.

அகத்தியரால் நெடுங்கணக்கு ஏற்பட்டது முதல் அகத்தியம் நிறைவேறியது வரைக்குஞ் சென்ற காலத்தை அக்ஷரகாலமென்றும். அது சிறுகாலமாயினுங் கைக்குழந்தை மழலைபயின்று சிற்றில் கோலி விளையாடிய பருவமாதலிற் பெற்றருற்றார்க்குப் பேரானந்தந் தந்த வயதாயிற்று. பின் நிகழ்வது இலக்கியகால மாதலானும் இலக்கியம் பிறந்தவழியே இலக்கணம் அமைவதாதலானும் அக்ஷரகாலமே தமிழுக்கு

ஆதியிலக்கியகாலமென்றுங் கொள்க. அன்றியுஞ் சுருதியொப்பச் செவிவாயிலாய் அதற்கு முன்காலத்தினின்று வந்தனவும் பலவுளவாதல் வேண்டும். அவ்வாறிருந்தன வென்றே துணிவாரும் *பலருளர். இதனை இவ்வாறு அக்ஷரகாலம் ஏற்பட்ட பிறபாஷைகளின் உவமானபிரமாணத்தாலுமுணர்க.

அப்பால் இலக்கணகாலம். இது தொல்காப்பியன் அதங்கோட்டாசான் துராலிங்கன் செம்பூட்சேய் வையாபிகன் வாய்ப்பியன் பனம்பாரன் கழாரம்பன் அவினயன் காக்கைபாடினியன் நற்றத்தன் வாமனன் என்னும் பன்னிருசிஷரும் அகத்தியரிஷியிடத்தில் அவர் செய்த பேரகத்தியஞ் சிற்றகத்தியம் இரண்டும் முற்றக் கற்றுத் தத்தம பெயரால் வேறு வேறிலக்கணமும் அனைவரு மொருங்கு சேர்ந்து புறப்பொருட் பன்னிருபடலமும் எழுதிய காலமாம். அகத்திலிருந்து சிறறில்கோலி ஆடிய சிறுமகவு ருதுவாயினாற்போல இதுவுந் தமிழணங்கிற்கோர் விசேஷ பருவமேயாம்.

அப்பாற் சமுதாயகாலம். அது மதுரைச் சங்கத்தார் காலமாகும். சர்வபூஷணாலங்காரதாரியாய்த் தமிழ்மாது தருணாதிசையடைந்து அரங்கேறிய மகோற்சவகாலம் அதுவேயாம். அப்பொழுது அவளுடைய சீருஞ் சிறப்பும் இத்துணையதென்று சொல்லற்பாலதன்று. அக்காலத்திற்றான் அவள் சமஸ்கிருதநாயகனை மணந்தது. மணந்துமென்! மாமியார்வீட்டு மருமகன்போல இன்றியமையா வேட்கைக்குரியபோதன்றி மற்றும்படி ஒருசார் ஒதுங்கியிருந்தமையாற் தமிழ் த

---

* திருவிளையாடற்புராணம்.

விடைகொடு போவா னென்னை வேண்டின னேகுந் தேயந்
தொடைபெறு தமிழ்நா டென்று சொல்லுப வந்த நாட்டி
னிடைபயின் மாந்த ரெல்லா மின்றமி ழாய்ந்து கேள்வி
யுடையவ ரென்ப கேட்டார்க் குத்தர முரைத்தல் வேண்டும்.
சித்தமா சகல வந்தச் செந்தமி ழியனூ றன்னை
அத்தனே யருளிச் செய்தி யென்றன னனையான் றேற
வைத்தனை முதனூ றன்னை மற்றது தெளிந்த பின்னு
நித்தனே யடியே னென்று நின்னடி காண்பே னென்றான்.

ன் சிறப்பிற் சற்றுங் குறையாதிருந்தனள். இது தலைச்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கமென மூன்றாகும். இவற்றுள் முதற்சங்கத்தார் காலத்திலக்கணம் அஃத்தியமொன்றேயெனவும் அகத்தியர் மாணாக்கர் பன்னிருவர திலக்கணமெல்லாம் முதற்சங்கத்தார் காலத்தே உற்பவித்து இடைச்சங்கத்தார் காலத்திற்கே உரியவாயினவெனவும் அகத்தியரோடு தொல்காப்பியரும் இடைச்சங்கத்தில் இருந்தனரெனவுங் கடைச்சங்கத்திலுந் தொல்காப்பியர் வீற்றிருந்தனரென்வுங் கூறுவாருமுளர். அது யுத்திக்கிசைந்ததன்று. அவரவர் நூற்பெருமையான்வந்த உபசாரவழக்காகக்கொள்ளலாம். அகத்தியத்தோடு தொல்காப்பியராதியோர்நூல்களுந் தலைச்சங்கத்தார் காலத்து நிலவியும் அகத்தியத்தையே அஞ்ஞான்றார் ஆதாரமாகக் கொண்டாரென்றும் அகத்தியருடைய விரோதத்தினாற் தொல்காப்பியம் அப்போது தலையெடாமலிருந்ததென்றுந் தொல்காப்பியத்தின் சிறப்புத் தோன்றத் தோன்ற அஃது அகத்தியத்திற்குச்சரியாயெழுந்து இடைச்சங்கத்தாருக்கு இரண்டும் ஆதாரமாயினவென்றும் ஈற்றில் அகத்தியம் மகத்துவந்தாழத் தொல்காப்பியம் மேம்பட்டுக் கடைச்சங்கத்திற் தானே தனிநின்றதென்றுங் கொள்வதே தகுதி. பாண்டியன் அவைக்களத்து "அதங்கோட்டாசாற் கரிறபத்தெரித்து" எனப் பனம்பாரனாராற் கூறப்பட்டமையிற் தொல்காப்பியமும் ஏனைப் பதினொருவர் நூல்களும் முன்னர் உற்பத்தியாயும் பின் தலைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியதாகக்கொள்க.

> நூலாநா லாயிரநா னூற்றுநாற் பத்தொன்பான்
> பாலாநா னூற்றுநாற் பத்தொன்பான்-மேலாநாற்
> பத்தொன்பான் சங்கமறு பத்துநா லாடலுக்குங்
> கத்தன் மதுரையிற்சொக் கன்.

என்னுங் காளமேகப்புலவர் வாய்மொழியைத் துணைக்கொண்டு தலைச்சங்கத்து வீற்றிருந்த புலவர் நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மரெனவும் இடைச்சங்கத்

துப் புலவர் நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மரெனவுங் கடைச்சங்கத்துப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரெனவுங் கூறுவாருளர். அது சரியன்று. அவ்வச்சங்கத்து வீற்றிருந்தோர் முறையே அகத்தியனார் விரிசடையத்தனார் முருகமுதல்வனார் முடிநாகராயர் நிதிக்கிழவனார் அதங்கோட்டாசிரியனார் பனம்பாரனார் தொல்காப்பியனார் முதலாய ஐஞ்ஞூற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மரும், இருந்தையூர்க்கருங்கோழி மோசியார் வெள்ளூர்க்காப்பியன் சிறுபாண்டரங்கன் திரையன்மாறன் துவரைக்கோமான் கீரந்தையார் முதலாய ஐஞ்ஞூற்றொன்பதின்மருஞ், சிறுமேதாவியார் சேந்தன்பூதனார் மதுரையாசிரியர்நல்லந்துவனார் மருதனிளநாகனார் உருத்திரசன்மனார் கபிலர் பரணர் கணக்காயனார்மகனார்நக்கீரனார் முதலாய *நாற்பத்தொன்பதின்மருமெனவும், அவ்வச்சங்கத்திற் றத்தங் காவியம் அரங்கேற்றிய புலவர் தொகை நாலாயிரத்துநானூற்று நாற்பத்தொன்பதும், மூவாயிரத் தெழுநூறும், நானூற்று நாற்பத்தொன்பது மெனவும், நூலும் உரையும் இரண்டுஞ் சங்கத்தார் காலத்தனவாகிய இறையனாரகப்பொருளுரையாற் றெள்ளிதினுணர்க. அல்லாமலும், இதனையே

"ஏழேழொ டைஞ்ஞூறு மேழே ழொடுபஃதும்
ஏழேழுஞ் சங்க மிரீஇனார் - ஏழேழ்சேர்
நாற்பதினு னூறுமுப்பா னேழ்நூறு நானூற்று
நாற்பதினொன் பான்கவிஞர் நாடு."

என்னுஞ் சங்கத்தார் காலத்துச் செய்யுளும் வற்புறுத்தும்.

மூன்று சங்கத்திற்குங்காலம், முதற்சங்கத்திற்கு முன்பின் நாலாயிரத்தைஞ்ஞூறும், இரண்டாஞ்சங்கத்திற்கு மூவாயிரத்தைஞ்ஞூறும் மூன்றுஞ்சங்கத்திற்கு இரண்டாயிரமுமாக ஆகப் †பதினாயிரம் வருஷமென்ப. அவற்றுள் முதற்சங்கங் காய்சினவழுதிமுதற் கடுங்கோன்வழுதி ஈறாக எண்ப

*நாற்பத்தொன்பதின்மர் பெயருந் திருவள்ளுவமாலையிற் காண்க.
†விவிலிய நூலோரோடு அதன் கதைகளையுங் காலநிருபணங்களையும் நம்பியவர்களுக்கு இஃதோர் கட்டுக்கதைபோற் றோற்றும்.

த்தொன்பதின்மர் பாண்டியரையும், இடைச்சங்கம் வெண்டேர்ச்செழியன்முதல் முடத்திருமாறனீருக் ஐம்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியரையுங், கடைச்சங்கம் முடத்திருமாறன் முதல் உக்கிரப்பெருவழுதியீருக நாற்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியரையுமுடையன. பாண்டியருட் கவியரங்கேறினர் முதற்சங்கத்தெழுவரும் இடைச்சங்கத்தைவருங் கடைச்சங்கத்து மூவருமாம். தலைச்சங்கத் தரங்கேறிய நூல்கள் தொல்காப்பியம் காக்கைபாடினியம் அவிநயம் நற்றத்தம் வாமனம் புறப்பொருட்பன்னிருபடலம் முறுவல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றியம் பரிபாடல் முதுநாரை முதுகுருகு களரியாவிரை முதலியன; அவர்க்குநூல் அகத்தியம். அதில் இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் மூன்றும் வகுத்துரைக்கப்பட்டன. அவற்றுட் தொல்காப்பியம் முதலியவற்றில் இயற்றமிழும், பெருநாரை பெருங்குருகு முதலியவற்றில் இசைத்தமிழும், முறுவல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றியம் முதலியவற்றில் நாடகத்தமிழும் விரித்துரைக்கப் பட்டன. இவர் சங்கம் இரீஇயது கடல்கொள்ளப்பட்ட தெக்ஷண மதுரையென்ப. இடைச்சங்கத் தரங்கேறியன கலி குருகு வெண்டாளி முதலியன. இவர்க்கு நூல் அகத்தியம் தொல்காப்பியம் மாபுராணம் இசைநுணுக்கம் பூதபுராணமென்பன. இவர் இரீஇய இடங் கபாடபுரம். கடைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியன நெடுந்தொகைநானூறு குறுந்தொகைநானூறு நற்றிணைநானூறு புறநானூறு ஐங்குறுநானூறு எழுபதுபரிபாடல் கலி பதிற்றுப்பத்து நூற்றைம்பது கூத்துவரி சிற்றிசை

அவன் அறுபதினுயிரம் ஆண்டாண்டான் இவன் எழுபதினுயிரம் ஆண்டாண்டான் என்னுங் கற்பனைகள் போலாகாது, சங்கம் இரீஇய பாண்டியர்கள் பெயரும் முறையும் இத்தொகையும் ஆகமப்பிரமாணமாக நமது கைக்கு வந்திருக்க, எவ்வெச்சாதியாரும் மனிதருக்கு மிக நெடியவயது கூறிய பண்டைக்காலத்திற், சராசரி ஓரோர் அரசனுக்கு ஐம்பது வருடச் செங்கோன்மை வகுத்த இந் நிரூபணம்யாதாயினுமொரு சமுசயமுமின்றி முற்றவும் நம்பற்பாலதேயாம்.

பேரிசைமுதலியன. இவர்க்குநூல் முற்கூறியவும் புதியாநுட்பம் பிரணிகை சூாயித்திய மாதியவுமாம். இவர் சங்கம் இருந்த இடந் தற்கால்த்துள்ள உத்தரமதுரை. இது இடைச்சங்கம் இருந்த கபாடபுரம் முடத்திருமாறன் காலத்துக் கடல் கொண்டபின் தோன்றியது. சங்கத்தார்காலத்துநூல்கள் அநேகம் இக்காலத்திலில்லாமல் அடியோடே இறந்துவிட்டன.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய *ஈராயிரம் வருஷத்தின் முன்பு உக்கிரப்பெருவழுதிகாலத்திற் சங்கத்தார் அதிக அகந்தைகொண்டு தெய்வசிந்தனையில்லாராய்ப் புலவர்களை அவமதித்துத் தம்நெறிபிசகினபோது தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாராலும் ஔவை இடைக்காடராலும் அவமானப்பட்டுக் கர்வபங்கமடைந்து அத்தோடே சங்கமுமுடிய வேதுவாயிற்று. சங்கத்துள் அரங்கேறினவற்றுட் தேவர்குறளே கடைசியானது. அதன்பின் ஏறக்குறைய இருநூறுவருஷஞ் சேரசோழபாண்டியர் அவைக்களத்திற் தனக்குப் பேராதரவில்லாதிருந்துஞ் செந்தமிழ்ச்செல்வி தன் சிறப்புக்குறையாம

* சங்கம் ஒழிந்தது சுத்தசந்திர வமிசத்திற் கடைசியாய் அரசுபுரிந்த கூன்பாண்டியன் காலமென்று கொள்ளினும், அதன் பின் சோமசுந்தரன்முதற் பராக்கிரமன் வரைக்கும் நாற்பத்திரண்டு அநுலோம பாண்டியர்கள் அரசு செய்திருக்கின்றன ராதலில், ஒவ்வொரு அரசனுக்குச் சராசரி இருபத்தைந்து வருடம் வைப்பினும் ஆயிரத் தைம்பதாகிறது. பராக்கிரம பாண்டியனை முறியடித்துத் துலுக்கர் முதன் முதல் மதுரையாண்டு எண்ணூற்றைம்பது வருடமென்பது இதிகாசரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆதலிற் கூன்பாண்டியன் காலமே இரண்டாயிரம் வருஷத்திற்கு முன்பின்னாயிற்றென்றறிக. அன்றியும் ஸ்ரீ இராமர் இலங்கைக்கு வந்தது அனந்தகுணபாண்டியன் காலம்; அவன் கூன்பாண்டியனுக்குமுன் அறுபத்து மூன்றாவது பாண்டியன். ஆதலாலும் இத்தொகை அதிகமல்லவென்று காண்க. மேலும் இற்றைக்கு மூவாயிரத்தைஞ்ஞூறு வருஷத்தின் முன் இருந்த வியாசர் காலத்தவனாகிய அர்ச்சுனனுக்குத் தன்மகளைக் கொடுத்த சித்திரவாகன் மதுரைக்குச் சமீபமான பூழி என்னும் மணலிபுரத்தில் அனந்தகுண பாண்டியனிலிருந்து பதினெட்டாவது பாண்டியனாகிய சித்திரவிக்கிரமபாண்டியன் காலத்திற் சிற்றரசு புரிந்தவன். இதனாலும் இக்காலநிர்ணயந் தவறன்றென்பது தெள்ளிதிற் புலப்படும்.

மேலும் கூன்பாண்டியன் காலத்து ஞானாசாரியராக் எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் மரபில் தற்காலம் வரைக்கும் ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்றோர் நூற்றுப்பதினால்வர். இஃதொன்றே கூன்பாண்டியன்காலம் இற்றைக்கு ஈராயிரம் வருஷத்தின் மேற்ப

ல் உலாவிக்கொண்டிருந்தனள். அக்காலத்தினையே ஐந்தாவதான அநாதாரகாலமென்று குறிப்பித்தோம். அதனைப் புத்தர்கால மெனினும் இழுக்காதென்று கொள்க.

அப்பாற் சமணர்காலந் தொடங்கியது. தமிழில் மிக அருமையான இலக்கிய இலக்கண கலைக்கியான நூல்கள் அனேகஞ் சமண் வித்துவான்களாற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சகத்தின்பிற்காலஞ் சமணர் தலைப்பட்டது தாயிறந்தபெண்ணுக்கோர் சற்குணநிறைந்த சிற்றுத்தாள் வாய்த்ததுபோலும். *புத்த வைஷ்ணவ வித்துவான்கள் ஆண்டாண்டுத் தலைமைபெற்ற காலத்திற் தமது மதசார்பான சிலநூல்கள் இயற்றினதன்றிச் சர்வசனோபகாரமாகிய கிரந்தம் ஒன்றுஞ் செய்திலர். இது தமிழ் தம்பெயருக்கு மோனையாகாத கோபம் போலும். சமணரோ அங்ஙனமாகாது தமிழ்விருத்தியில் மிகமுயன்றவர்கள். தமிழ் கற்கப்புகும் மாணுக்கர் பெரும்பான்மையும் படிக்கும் நிகண்டு நன்னூல் காரிகை நம்பியகப்பொரு

*இலக்கண இலக்கிய கலைக்கியான கருத்தாக்களையன்றிச் சைவநாயன்மாரை யொப்பச் சமயாதீனமான தொண்டர்கள் ஆழ்வாராதியரை ஈண்டுக்குறித்திலேம். வஞ்சகச் சூதினல் வடவேங்கடத்தைக் கைப்பற்றியது போலவும் விக்கினேசுரரைத் திருநாமஞ்சாத்தித் தும்பிக்கை யாழ்வாரென்று கொண்டது போலவுந், தமிழ்நூலுடையார் தஞ்சமயத்தாரில் யாருமில்லாத குறையை நிவிர்த்திக்க முயன்று, வல்லடிவழக்காக, வைஷ்ணவர்கள், சாதியில் ஓச்சனுஞ் சமயாசாரத்திற் பிடாரிபூசகனுமாகிய கம்பருக்கு ஆழ்வார் நாமஞ் சாத்தியும், அடிப்பட்ட சிவாசாரிய குலத்துப்பிறந்து சாம்பரியந்தஞ் சிவார்ச்சனையே செய்த பரிமேலழகரை அரிமேலழகுறூஉம் அன்பமையந்தணன் பரிமேலழகனென வாய்ப்பகட்டுப் பேசியும் யாதுபயன்? ஊரை உலைமூடியான் மறைக்கவா!! வைஷ்ணவருட் தமிழ்க்காப்பியஞ் செய்தார் வில்லிபுத்தூராழ்வார் ஒருவரே. இவர் அருணகிரியிற் சிவநிந்தனை செய்து கண்ணிழந்து அச்சாபநீங்கும் பொருட்டுச் சிவபரமாக ஓர் நூல் செய்ய ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்டுங் கொடிய வைஷ்ணவராதலிற் தன் மதாபிமானத்திற்குப் பங்கம்வராது சிவஸ்துதி இடையிடை விரவிவரவும் வெளித்தோற்றத்திற் கண்ணன் சரிதையாகவும் பிறர்மயங்கப் பாரதத்தைச் சாபநிவிர்த்திக்காகவே செய்தனரென்றுணர்க. இதனுண்மை அருணகிரியார் சரித்திரத்தால் நன்கு வெளிப்படும்.

ள் முதலிய சிறு கிரந்தங்கள் மாத்திரமல்ல, புலவர் பெருமான்களாலுங் கல்விவல்ல அரசராதியோராலும் வியந்து துதிக்கப்படுஞ் சிந்தாமணி முதலிய பெருங்காப்பியங்களும் அனேகம் அவர்களாற் செய்யப்பட்டன. பெரியவுங் கடியவுஞ் சிறந்த நடையையுடையவுமாகிய பலகிரந்தங்களுக்கு மிகமாண்புபொருந்திய உரைகளெழுதிவைத்த நச்சினார்க்கினியாரும் பின்பு சைவமதத்தை அனுசரித்தவராயினும் முன்னர்ச் சமணர் கூட்டத்தைச்சேர்ந்தவர். இதனால் மேற்கூறியகிரந்தமெல்லாம் ஈண்டுவகுத்த சமணகாலத்திற் செய்யப்பட்டனவென்று கொள்ளற்க. இவற்றுட் சில பின்வரும் இதிகாசாதீன காலங்களில் எழுதப்பட்டன. அவர்கள் தன்மை இன்னதென்று மெய்ப்பித்தற்கு எடுத்துக்காட்டாக இதனை ஈண்டுக் கூறினோம். இவர்களுளுட் சிந்தாமணியெழுதி இப்போது ஆயிரத்தெண்ணூறு வருஷமிருக்கலாம். இவர்களிடந் தமிழ் பரிபாலனம்பெற்றது ஒருத்தேசம் முந்நூறு வருஷத்திற் குண்டு.

இவர்கள் காலத்தில் அனேக சமஸ்கிருதப் பதங்கள் தமிழில்வந்து கலந்தனவாயினும், வண்டு கைக்கொண்ட கிருமிபோலவும் வேரின்வாய்ப்பட்ட எருப்போலவுஞ்சமஸ்கிருத நிறமும் மணமுமின்றி ஆர்த்தபம் மயிடம் பகுதி விகுதி முதலியனபோலச் சுத்த தமிழுருவமாகவே திரிந்துவந்தன.

அப்பால் முன்பின் எண்ணூறு வருஷம் இதிகாசகாலம். பற்பல புராணகாவியங்களுங் கலைஞான நூல்களும் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்டன வாயினுந் தமிழிற் சிறந்த இதிகாசங்களாகிய நைடதம் பாரதம் இராமாயணம் இரகுவமிசமென்பனதோன்றிய காலமாதலில் இதிகாசகாலமென்றும். வடமொழியிலிருந்து புராணேதிகாசங்கள் சமயசாஸ்திர ஸ்தல மான்மியங்கள் கணிதசோதிடாதிகள் சுத்த சமஸ்கிருதாகாரமாய்த்தமிழில் மொய்க்கத் தலைப்பட்டதும் வடமொழிப்பிரளயத்தைக்கண்டு தமிழ் சகிக்கலாற்றாது மூழ்கியதும் இக்காலத்திலே தான். அதுமட்டோ போகர்முதலிய ஆயுணூலாரும் பி

ரகர்முதலிய கணிதவல்லாருஞ் "செந்தமிழணங்கின் றிருமேனியெலாம்- வெந்தழல் கொழுந்தி வெதுப்பியவாவெனக்-கொடுந்தமிழ் மலிந்து கொப்புளித்தெழுந்து" புண்படச்செய்ததும் இக்காலமே. இதில் அதிவீரராமன் புகழேந்தி ஒட்டக்கூத்தர் கம்பர் அம்பிகாபதி தமிழ்த்தண்டி வில்லிபுத்தூரர்வரந்தருவார் முதலிய பெரும்புலவர்கள் சேர சோழ பாண்டிய தேசங்களில் எழுந்து சொலித்தனர். தொண்டைமண்டலத்திற் கச்சியப்பசுவாமிகள் சேக்கிழார் முதலிய புராணகவீச்சுரர்கள் சிறப்புற்றோங்கினர். ஈழமண்டலத்தில் அரசகேசரி செகராசசேகரர் முதலிய தமிழ் வல்லோர் தலைப்பட்டனர். பின்பு படிப்படியாகத் தமிழ்க்கல்விக்கு அரசபரிபாலனங் குறைந்தது. சமஸ்கிருதம் வல்லாருக்கு மேன்மை யுண்டாயது. தமிழ் தனிநில்லாது தத்தளித்து வடமொழி வல்லார் கைப்பட்டு அம்மை வார்த்த உடம்புபோலத் தேகமெல்லாஞ் சமஸ்கிருதத் தழும்பு ஏறியது. கொப்புளித்ததிருமேனியிற் கொடுமுள்ளு மேறியதென்னத் திசைச்சொற்கள் வந்து மரீஇன. ஈற்றில் ஏழுநாட்டுச் சனியும்பிடித்தாற்போல "ஆவினமழைபொழிய இல்லம்வீழ அகத்தடிமை சாவமனையாள் மெய்நோவ-மாவீரம் போகுதென்று விதைகொண்டோட வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ளச் - சாவோலை கொண்டொருவ னெதிரே யெய்தத் தள்ளவொண்ணா விருந்துவரச் சர்ப்பந்தீண்டக்-கோவேந்தன் றூதர்நின்று கடமைகேட்கக் குருக்களுந்தட் சணைக்குவந்து குறுக்கிட்டாரே" யென்று துலுக்கசேனை வந்து விழுந்து தேசத்தைச் சூறையாடி ஆங்காங்கு இறவாதெஞ்சிய புத்தகங்களையும் அழித்தகன்றனர்.

அப்பாற் தற்காலத்துநிகழும் ஆதீனகாலமாம். இது சந்தானகுரவர் காலத்தையுஞ் சேர்த்து இற்றைக்கு *எழுநூ

* காஞ்சிநகரத்திற் காமக்கோட்டிபீடமுங் கன்னடதேசத்திற் சிங்கேரிமடமும் இதற்கு வெகுகாலத்தின்முன் தோன்றி ஆண்டும் பல நூல்களும் பாஷியங்களுஞ் செய்யப்பட்டுள்ளனவாயினும் அவையெல்லாஞ் சமஸ்கிருதத்திலாயினமையால் அவற்றைச் சேர்த்திலேம்.

கூன்பாண்டியன் காலத்ததாதலிற் திருஞானசம்பந்தமடம் இதற்கும் முந்தியதாயினும் முதலிலே மதுரையில் ஞானாசாரியபீடமாகமாத்திரம் ஏற்பட்டுப் பின் நாயனார் காலத்திலேதானே திருநெல்வேலியைத் தனக்கு மூலஸ்தானமாகப்பெற்ற அம்மடம் அழிந்துபோனமையாலும் அதிற் தமிழ் பரிபாலிக்கப்பட்டுங் கிரந்தங்கள் எழுதப்பட்டும் இருந்ததாகத் தோன்றாமையானும் அதனையும் ஒழித்தனம். அதற்கு உபயமடமாகிப் பின் மூலத்தானத்துவம் பெற்று ஓங்கிய மதுரைமடமே திருவிளையாடற்புராணம் இயற்றிய பரஞ்சோதிமாமுனிவர் எழுந்தருளப்பெற்றுத் தமிழ்க்கல்வியைப் பரிபாலனஞ் செய்தது.

று வருஷத்தின்முன் றொடங்கியது. சரஸ்வதியாலயமாய்க் கல்விக்களஞ்சியமாக முதன்முதற் தமிழ்நாட்டில் மடமேற்படுத்திய மகான்மா ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்துப் பிரதம பரமாசாரியராய் எழுந்தருளிய ஸ்ரீலஸ்ரீ நமச்சிவாயதேசிகரே. இவர்மரபில் முன்னர் நான்காஞ் சந்தான் குரவராகிய உமாபதி சிவாசாரியராற் சில சித்தாந்த சமய சாஸ்திரங்களேயன்றிச் சாலிவாகனசகாப்தம் ருஉ௱ அளவிற் கோவிற்புராணமுதலிய பல அரிய இலக்கியங்களுஞ் செய்யப்பட்டன. பின்னர் ஈசானதேசிகரெனத் திருநாமம் வழங்கப்பெற்ற சுவாமிநாத குரவரால் இலக்கணக்கொத்தும், அவரது மாணக்கர் சங்கரநமச்சிவாயதேசிகரால் நன்னூல் விருத்தியும், வேலப்பதேசிகராற் பறியலூர்ப்புராணமும், அகத்தியர் வரத்தாற் செகத்திலுற் பவித்து அவர் ஒருகடலுண்டுமிழ்ந்தால் யாமிருகடலுண்டுமிழ்மோமா வெனத் தென்கலை வடகலைக் கடல்களை முற்றக்கற்றுணர்ந்தித்த சிவஞானயோகிஸ்வரராற் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி தருக்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டியம் புத்தம்புத்துரை காஞ்சிபுராணம் முதுமொழிவெண்பா முதலிய மிக்கசாதுரிய கிரந்தங்களுங் கற்றுவல்லோர் அனைவராலும் நன்குமதிக்கப்படும் பெருஞ்சிறப்பினையுடைய திராவிடமகாபாஷியமுஞ் செய்யப்பட்டன.

கல்வி விருத்திசெய்து சமயஸ்தாபனம் பண்ணும் பொருட்டுத் தமிழ்நாட்டிற் தருமபுராதீனம் திருவண்ணாமலையாதீனம் மதுரையாதீனம் மங்சலபுரத்துச் சங்கமாதீனம் முதலிய மடங்கள் ஆதீனங்கள் வேறும் பல அங்கங்கே தர்மசீலோத்தமர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டன, அவற்றின்கண்ணும் இவ்வாறே காலத்திற்குக்காலஞ் சமயசாஸ்திரங்களன்றி இலக்கிய இலக்கண கலைஞான நூல்கள் செய்தோர் தருமபுரத்திற் குமரகுருபரசுவாமிகள், சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள் சம்பந்தசுவாமிகள் வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான் சச்சிதானந்ததேசிகர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாரூர் வைத்தியநாத நாவ

லர் முதலியோருந், திருவண்ணாமலையாதீனத்தில் அமிர்தலிங்கசுவாமிகள் குகைநமச்சிவாயர் ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள் ஆடியபாதசுவாமிகள் சுப்பிரமணியசுவாமிகள் முதலியோரும், மதுரையிற் பரஞ்சோதிமுனிவர் முதலியோரும், மங்கலபுரத்திற் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் முதலியோரும் அனேகர் உளர். தம்மையடைந்தவர்க்குக் கல்விகற்பிப்பதும் அவருட் பரிபக்குவ தசையுடையோரை ஞானசாரியராக அபிஷேகஞ் செய்துவைப்பதும் புலவராய்த் தம்பால்வந்தோர்க்குப் பலபரிசளிப்பதும் அவருட் சிரேஷ்டவல்லமையுடையோரைத் தமத் ஆதீனவித்துவான்களாக நியோகித்துச் சிறப்புச்செய்வதும் இன்னோரன்ன பிறவுமாகிய ஆதீனபரிபாலனம் இல்லாதொழியின் இதுவரையிற் தமிழ் மிகவுங் குறைந்து போய்விடும். தமிழின் மகிமை இப்பொழுது இவர்களாலேயே நிலைபெற்றது.

அரசாட்சியாருந் தமது வித்தியாசாலை மாணுக்கருக்கு அவரவர் சொந்தப்பாஷையையுங் கற்பிக்கும் விருப்புடையராய்த் தமிழ்ப்பிள்ளைகளுக்கும் அவரது சுயபாஷையாகிய தமிழை ஓரோவழி ஓதுவிக்கின்றனர். நீந்துதற்றொழிலைக் கற்பிப்பான் ஓர் நீராசிரியன் கற்பானை ஏரி நதி கிணறு குளங்களில் இறங்கவிடாது குடத்திற் தண்ணீர்மொண்டு சிறுகுழியில்விட்டுக் கால்மறையாத் தண்ணீரில் மாரடிக்கவிட்டாற்போலக், கடனீரொனில் உடல்கசியும் உப்புப்பூக்குங், குளநீரொனிற் சளிப்பிடிக்குந் தலைநோவுண்டாம், யாற்றுநீரொனிற் சர்ப்பந் தீண்டும் முதலை பிடிக்கும், என்று ஓரோர்நூலுக்கு ஓரோர் குற்றஞ்சாற்றி ஒன்றிலும் இறங்க விடாது ஒருநூலில் ஒரு குடமும் இன்னொருநூலிற் பின்னொருகுடமுமாக அள்ளிவைத்துப் படிப்பிக்கும் அவரது முயற்சியாற் பெரும்பயன் விளைவதேயில்லை. அவரிடங்கற்றுத் தமிழ் வல்லோராயினாரை யாண்டுங் கண்டிலேம், அன்றியும் இவ்வித்தியாசாலைகளில் *திகண்டுகற் றிலக்கிய வாராய்ச்சி யில்லாதார்க்குச் சிற்றிலக்

* ஐரோப்பையபாஷைகள்போல ஒவ்வொருமொழியுந் தன் சுய

கணங்களை மாத்திரங் கற்பித்தலால் அன்னோர் வர் வந்தானெனக்கண்டு கா கந்தானென்றுஞ் சா செத்தானெனக்கண்டு தா தெத்தானென்வுங் கூறுவார்போலத் தமிழைப் பலவாறு விபரீதப்படுத்துகின்றனர். இதனாற் தமிழுக்குவருங் கெடுதியைக் குறித்து மிக அஞ்சுகின்றோம். இவ்வாறு விளைந்த விபரீதங்களுக்குச் சில உதாரணங்காட்டல் தகுதியாயினும் பிறர்க்கு விரோதமாமென்று விடுத்தனம். இலக்கியங்களைப் போதுமான அளவு கற்பிப்பாராயின் இலக்கணத்தை ஒருங்கே ஒழித்துவிடினுங் குற்றமுறாது. இலக்கியவல்லாருக்கு இலக்கணந் தானேயமையும். இது எந்தப்பாஷைக்குஞ் சாதாரண தர்மம். இங்கிலீஷ்பாஷையில் மகா பாண்டித்தியமுள்ளோர் சிலர் தாம் இங்கிலீஷ் இலக்கணஞ் சிறிதுங் கற்றதே யில்லையென்று சொன்னதை நாம் காதாரக் கேட்டிருக்கின்றோம். தமிழில் நல்ல பிரபந்தங்கள் நூல்கள் எழுதினோர் பலர் அவ்வாறிலக்கணப்பயிற்சி இல்லாதாரொன்பது யாருமறிவர்.

மேல்வகுத்த காலங்களுள் இந்நூலுடையார் காலஞ் சமணர்காலமென்றுகொள்க. வீரராசேந்திரனெனவும் விக்கிரமசோழனெனவும் பெயர்வழங்கிய வீரசோழன் காலத்தில் அவன்கீழ்ப் பொன்பற்றியூரிற் சிற்றரசுபுரிந்த புத்தமித்திர அரசனால் எழுதப்பட்டு அவ்வீரசோழனது பெயர்வகிக்கப் பெற்றமையே இந்நூலெழுதி முன்பின் ஆயிரத்தைஞ்ஞூறு வருஷஞ் சென்றிருத்தல் வேண்டுமென்பதற்குச் சான்றும். மேலும் "ஏதமறு சகாத்தமெழுநூற்றில்" ஸ்ரீகச்சியப்பசுவாமிகள் ஸ்காந்தம் அரங்கேற்றியபோது "திகடசக்கரம்" என மொழிபுணர்ந்ததற்கு விதி காண்பிக்கும்பொருட்டு இந்நூல் கொண்டுவரப் பட்டமையானும், அக்காலத்துப் புலவர்களுக்

ருபமாகப் பக்குவிட்டு நில்லாது பலவாறு பிரியுந் தன்மையவாய்ப் புணர்ந்து நிற்குஞ் சமஸ்கிருத தமிழ் வாக்கியங்களை அவற்றுள்ள பதங்களை அர்த்தத்தோடு முன்னர் உணர்ந்தாலன்றிப் பிரித்துப் பயன் கொள்ளுதல் அருமையாதலில் அமரம் நிகண்டு முதலிய முதலே கற்றல் மிக அவசிய மென்பது இத்தேசமொழிவல்லார் துணிவு.

கு இந்நூற்பெயருந் தெரியாமலிருந்தமையானுந், தமதுகால த்துநூலாயின் அவர்கள் தமக்கு நூதனமாயிருந்த அவ்விதி யை ஆட்சேபியாமல் ஒத்துக்கொள்ளார்க ளாதலானும், இந் நூலின் அருமையை அவர்கள் மிக வியந்துகொண்டமையானு ம் இது அவர்கள்காலத்திற்குப் பலநூறு வருஷங்களின்முன் னர்ச் செய்யப்பட்டதென்பதற்கு மயக்கமில்லை.

இந்நூலாசிரியர் ஓர்சமணர். உரையாசிரியருஞ் சமணரே. அந்தச்சிறப்பில் அவர்க்குப் பெருந்தேவனென்று பெயர் கு றித்திருப்பினுஞ் சமணர் தமது வித்துவான்களைத் தேவரெ ன்று சாதாரணமாய்ச் சொல்லும் வழக்க முண்டாதலின் இ வரதியற்பெயர் வேறாயிருக்கலாம். பாரதப்பெருந்தேவனாரு ங் கவிசாகரப்பெருந்தேவனாரும் ஆயிரம் வருஷத்துக்கு மே ற்பட இவர்காலத்துக்கு முன் இருந்தவர்களாதலின், அ வர்கள் இவரினின்று வேறென்பது சொல்லவேண்டியதில்லை. அன்றியும் அவர்கள் சமணரல்லர். உரையில் எடுத்துக்காட் டாகப் பலசெய்யுட்களை விக்கிரமசோழன் மகன்மகனாகிய அ நுபமனசோழனது புகழாகப் பாடிச் சேர்த்ததனால் உரையாசி ரியரும் ஆசிரியரும் ஒரே காலத்தினரா யிருத்தல்வேண்டும். உரையைக் "கடனாகவே நவின்றான்" என்றுரைச்சிறப்புப் பா யிரத்தார் கூறினமையால் அவர் புத்தமித்திரனார் மாணாக்கரி லொருவரொன உத்தேசிப்பாரும் பலருண்டு.

முதல் வழி சார்பு மொழிபெயர்ப்பென்னுநாலனுள் இஃ து சார்புநூல். அகத்தியத்தின்வழி இயற்றமிழ் விரித்துணர் த்திய தொல்காப்பியமுங் காதந்திர காவியதரிசனங்களும் இ தற்கு முதனூலென்ப. பொருளதிகாரத்துரையில் நாடகத்த மிழும் விரவிவரும். அலங்காரத்தைத் "தண்டிசொன்ன படிவடநூலின் படியேயுரைப்பன்" என ஆசிரியர்கூறியது த ண்டியாசிரியர் வடநூலில் இயற்றிய காவியதரிசனமாமென க்கொள்க. அதனைத் தமிழில் வடநூலின்படி தண்டியாசிரியர் இயற்றிய தண்டியலங்காரமெனச் சிலர்மயங்குப. சிலர் ஒரு

தண்டியே வடமொழி தென்மொழி இரண்டிலும் வல்லராய் உபயகவியென நாமம்வழங்கப்பெற் றிருந்தனரொன்றும் அவரே காவியதரிசனந் தண்டியலங்காரம் இரண்டிற்கும் ஆசிரியரொன்றும் ஆதலால் அவற்றுள் எதனை முதலாகக்கொள்ளினும் அமையுமென்றுங் கூறுப. இருசாரார் கூற்றுந் தப்பெனமறுக்க. தண்டியலங்காரமியற்றினூர் அம்பிகாபதியின் புத்திரர். அம்பிகாபதி கம்பர் மகன். கம்பர் குலோத்துங்க சோழன்காலத்தில் வெண்ணெய்நல்லூர்ச் சடையப்ப முதலியார் முன்னர் "எண்ணிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழின்மேற்" தமது இராமாயணம் அரங்கேற்றியவர். இதற்கு நூற்றேழு வருஷத்தின்முன் குமரகோட்டத்தில் அரங்கேறிய ஸ்காந்தத்திற்கு வீரசோழியத்தினின்று இலக்கணவிதி காட்டப்பட்டதாதலால் இஃதுபொருந்தாமை காண்க. அன்றியுங் காவியதரிசனஞ்செய்த தண்டியாசிரியர் ஓர்சமணர். தண்டியலங்காரமுடையார் சைவர். ஆதலால் இருவரும் வேறு. மிகப் பழைய நூலாகிய காவியதரிசனமே வீரசோழியவலங்காரந் தண்டியலங்காரம் இரண்டிற்கும் முதனூலாயிருந்ததென்க.

லிகிதங்களால் ஏட்டுப் பிரதிகளிற் காலந்தோறும் புக்க அக்ஷரவழுவுஞ் சொற்சிதைவும் வாக்கியப்பிறழ்வும் இத்துணைய வென்று சொல்லற் பாலதன்று. இதிகாச சிரோரத்தினமாகிய இராமாயணத்தை எழுதி அரங்கேற்றிய கம்பர் சோழன்மேற் கொண்ட சில வெறுப்பினால் அவனூரைவிட்டு இருபது முப்பது வருஷஞ் சேரனிடம் போயிருந்து, பின்பு சோழனைக்காண அபேட்சை யுடையராய்த் திரும்பிவரும் வழியில் ஒருமடத்திலே சிலவித்துவான்கள்சேர்ந்து இராமாயணப் பிரசங்கஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். அஃது தனது இராமாயணப் பிரசங்கமெனத் தெரியாதிருந்துங் கற்றாரைக் கற்றார் காமுறுதல் இயல்பாதலின், கம்பர், யாது பிரசங்கமாயினுமாகுக கல்விப்பிரசங்கங்கண்டுங் கம்பன் புறம்பொழுகலாமாவென்று, தன்னை இன்னானென் றன்னோர்க்குத் தெ

ரிவியாது யாரோ வழிப்பிரயாணக்காரன் போல உள்ளே சில நேரம்போயிருந்து, ஒன்றையொன்று பார்த்தெழுத எழுதப் பிரதிகள் தோறும் புக்க வழுக்களுந் திரிபுகளும அதிகப்பட்டிருந்தமையால் அஃது தனதிராமாயணமென்று மட்டிடாமற், தன்வாக்குஞ் செய்யுட்களும் இடைக்கிடை யாரோசொருகுகவிகள் சேர்த்திருப்பதாகச் சொன்னாராம். ஒருவர்காலத்திலே இவ்வளவாயின் ஆயிரத்தைஞ்ஞூறு வருஷத்துத் திரிவு எப்படி யிருக்கலா மென்பதை அனுமானித்துக் கொள்க.

ஒருதேசத்தில் வழங்கிவரும் பிரதிகளை மாத்திரம் பார்த்தார்க்கு இம்மாறுபாட்டின் பெருக்கந் தோன்றாது. மதுரைப்பிரதி திருநெல்வேலிப் பிரதிக்கு வேறு. யாழ்ப்பாணத்துப் பிரதி இவ்விருதேசப் பிரதிகட்கும் வேறு. தஞ்சாவூர்ப் பிரதி முதன் மூன்றற்கும் வேறு. சென்னபட்டணப் பிரதிகள் இவையெல்லாவற்றிற்கும் வேறு. எழுத்ததிகாரத்துஞ் சொல்லதிகாரத்தும் அத்துணைப் பெரும் வித்தியாசமில்லை. அதற்குரியாயஞ் சொல்லிக்காட்ட வேண்டியதில்லை. அப்பால் மூன்றதிகாரங்களிலும் பிற்காலத்தோரால் செய்யுள் உரை உதாரணமென் றிவையெல்லாந் தங்கடங்கள்மனம் போனவழியே மாற்றப்பட்டன. சில செய்யுளும் உரையும் ஒருங்கே தள்ளப்பட்டன. பழைய உதாரணங்களை நீக்கிப் புது உதாரணங்கள் பின்னூல்களிலிருந்தெடுத்துப் பதிலாகச் சேர்க்கப்பட்டன. தென்தேசப் பிரதிகளில் அலங்காரத்தின் பிற்பகுதி முழுவதும் யாப்பிற் சிலபகுதியும் மூலமும் உரையும் ஒருங்குபிறழ்ந்து செய்யுட்டொகையோடு மாறிப்போயின. இதனாற் பிற்காலத்தாராற் சேர்க்கப்பட்ட உதாரணங்கள் இப்பதிப்பிலும் பலவிடத்துச் செறிந்திருக்குமென் றஞ்சுகிறோம். அது கொண்டு நூலின் பழமையை மறுக்கற்க.

மூன்று விரலைக்காட்டிக் கட்டிலிற்கால் போலப் பஞ்சபாண்டவரையும் ஆறுகோணத்திலும் நிறுத்துக என்பான் தொகைவிபரீதத்தோடு விரலை வாலென்றுங் கட்டிலைக் கடலென்

றும் பஞ்சபாண்டவரைப் பிஞ்சுப்பாகற்காயென்று மாற்றி எழுதிவைத்தால் அம்மொழியைச்சரிப்படுத்தல் இலேசாகுமா? அதுபோலவே "விலாசம் பரிசர்ப்பம் விதூதம் சமம் நாபம் நமதூதி பிரகமம் நிரோதம் பரியுபாசனம் வச்சிரம் புட்பம் உபநியாசம் வருணசங்காரம் இவை பயிர்முகத்தில் அங்கம் பதின்மூன்று" என்பது "பிவாசம் விருத்நியபம் விவாசம் தாவனபம் சயதூரகம் மரிசோதம் பரியானம் பாவைச்சிரம் செல்வம் வருணசங்கரம் இவை பிரதிமுகத்திலங்கும் பதின்மூன்று" எனக்கிடந்த ஏட்டுப் பிரதிகளோடு பட்ட பிரயாசைக்குப் பிரயாசையென்னுஞ் சொல் போதுமா? முதலினின்று முடிவுவரைக்கும் ஓரொருவரி ஓரொரு நொடியாகவே கொண்டுழைத்தோம். *ஏடுகளிலிருந்த பிரகாரம் கஅகூ வது பக்கத்திற் பதிப்பித்திருக்கும் "மாலவனமுதலிய" என்னு

* வேறும் ஒருபிரதியில் அகப்பட்ட நான்காவது ரூபத்தைத் திருநெல்வேலித் தாசில்தார் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சின்னத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் அனுப்பிவைத்தனர். அச்செய்யுளைச் சரிப்படுத்த முயல்வோர்க்கு உபயோகமாமென்றெண்ணி அதனையும் ஈண்டுக் குறிக்கின்றோம்.

"மாலவனமுதலியவிமையவாதிபவானபுயிரொவணமிககாலனெ
ழிலலனனகாரியவியலஙகிககெசெடனினகுருவாமதெவாகாஙகக வா
ணஙகமிலதாசிலனெனறபொனறிவுனனெதிரிபவனபகவனமகாமுண
ரவாசொனனமணகாலனனறுவெதநானெனனுனகழகுநாடன மிலக
னறுனனியவெனறுகநது சொரிய மிரொயிலெயதாயொவிஞெஙகூா
தாாதமரொஙகூமவாம மாணடாாநத விணாகரொலப பூணமாலைச
சாபின மகிழடிதரொனறிகயசசடையெதபூணடினியுயிரமெ றபகா
டெணணியலாாநனனெடுமாலையிடககிளியைததமாலகொளாயவிண
ணினிலாாமனலொாவிழிததனாசிறபபுககூவிசிபனஞெறகொாபபெ
ணஞாநதுஙிககிலுவாயததாாஙகொளகையிஞெடிாததாலிவிவிலொ
யவெகதுதுணையாவெலவெனறுவளவினவிகுதிரொ."

"கயிலிய கெர்வளனறனனைகசிாம"
"பாரிசனகுடையிணடஙகவெ-சொரிகிாதற கிருநதமாலனெ"
"கொவணமாலை மாாவாரொநதா வாாமாலைமாறுச"
"காதமதணிடதுல கணணினமாணபெநது மானிதாதுமா
ணடதனது குறுமானி"
"புவிதானிடநதுலவி ரணடாாாடடயதுநா டாளாகிமுடடவி
ாாசெநதிானி"

ஞ் செய்யுளை எடுத்துத் திருத்த முயல்வோர்க்கு இந்நூலில் யாமெடுத்த உழைப்புச் சிறிதே விளங்கும்.

பிரதி எத்துணைப் பழையதோ அத்துணை அதன் மாறுபாடுகள் குறைவு. ஆனாலும் பூர்வபிரதிகள் பாண வாய்ப்பட்டு எழுத்தொன்றற்குப் பாணவரி மூன்றென்றால் யாது தான் செய்யத்தக்கது !! "ஔவையா ரானை யொன்று" என்று சாபம் பெற்றுக் கிடந்த பிரதிகளின் ஏடுகளை ஒன்றைவிட்டொன்று பிரித்து எடுத்ததே பேரற்புதமாயிற்று. பழம்பிரதிகளுள் ஸ்ரீ டு ஸ்ரீ திருவாவடுதுறைப் பெரியசற்குருநாத சுவாமிகள் தயைகூர்ந்து கட்டளையிட்டருளியது நெடுங்காலத்தது. கைவிட்டுக் கடன்கொடுத்த கைப்பிரதிகள் திரும்பி உடையார்பால் மீள்வதரிதாகிய இயல்பினையுடைய இக்காலத்தில், முன் நம்மை அறியாதவர்களாயினும் நமதுபிரார்த்தனையை மறாது கிருபைபுரிந்ததுமன்றி, ஆதீனத்துப் பழம்பிரதிகளுட் பலநாளாகத் தமது பரிசனத்தைக்கொண்டு தேடுவித்து எடுத்தனுப்பிய பரிபூரண கிருபைக்காக மிக்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். பெரிதும் ஈனஸ்திதியிலிருப்பதால் உங்கள் காரியத்திற்கு உபயோகமாகாதென் றெண்ணுகின்றோம் என்று சுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளிய பிரதியே அவர்கள் ஆசீர்வாதத்தினால் நமக்கு மற்றெல்லாவற்றிலுஞ் சிரேஷ்ட பிரதியாயினது. சமுசயம் நிகழ்ந்த இடமனைத்திலும் அதனையே ஆதாரமாகக் கொண்டு மற்றத் தேசத்துப் பிரதிகளை அதற்கு உபபலமாக வைத்துப் பரிசோதனை செய்து எடுத்த முயற்சியை ஒருவாறு நிறைவேற்றினோம்.

ஆயினுந், தற்காலத்திற் தமிழ்நாடுகளில் வழங்கும் பிரதிகள் அனைத்தினும் இப்பொழுது யாம் அச்சிட்டுவெளிப்படுத்தும் ரூபம் மேலானதென்று கொள்வதேயன்றி; ஏட்டுப்பிரதியின் ஆதாரமில்லாது யாம் ஒருமொழியும் மாற்றிலேமாயினும், இதுதான் ஆசிரியரெழுதிய சுத்தரூபமென்று கொள்ளற்க. அனைத்துமாறுபாடுந் திருத்தி ஆதிரூபங்காட்

டுதல் இனி எத்துணைவல்லார்க்கும் அரிது. பிறநூற் துணிவிற்கு மாறுபட்டுந் தற்காலவழக்கத்தை விரோதித்துஞ் சரியான அர்த்தம் *புலப்படாமலுஞ் சமுசயம் நிகழ்ந்த இடத்தும் எல்லாத்தேசத்துப் பிரதியும் ஒத்திருந்தனவற்றை யாம் சிறிதுந் திருத்திப் பதிப்பித்திலேம். அவற்றைத் தம் மதத்தின்படி திருத்துதல் அறிவுடையோர்க்கு இயல்பன்று.

முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவர் பொற்புலவர் - அன்னோர்
கடையிடையத் தம்வழியே நாட்டிமொழி மாற்றல்
கடையிடையர் மாட்டுவினை காண்.

என்னுஞ் செய்யுளிற் கூறியபடி அஃது துணிவு திரிபு ஐயம் இவற்றினை முறையே உடைய உத்தமர் மத்திமர் கடைஞருள் விபரீத அறிவினையுடைய மத்திமர்க்குஞ் சந்தேக ஞானத்தையுடைய அதமர்க்கும் உரியதொழில் என்றுணர்க. பிரதிகள் அனைத்தும் ஒத்திருந்தமைபற்றி நாந் திருத்தாதொழித்துவிட்டவற்றை வழுவெனக் கண்டுழித் திருத்திக்கொள்ளுதல் நூலைவாசிப்போர் கடனும். ஆதலால் அவர்க்கு.

ஓரா தெழுதினே னாயினு மொண்பொருளை
ஆராய்ந்து கொள்வ தறிவுடைமை-சீராய்ந்து
குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.

---

* அர்த்தம் புலப்படாதனவற்றிற்குச் சில உதாரணம் க௨௭-வது பக்கத்தில் யாப்புப்படலம் ௩௯-வது காரிகையுரையில் வரும் மேற்கோட்சூத்திரங்களிற் காண்க. பெரும்பான்மைய பிரதிகளில் ஒழிக்கப்பட்டமையானும், அவற்றிற்கு ஆதாரம் வடநூற்களினுங் காணப்படாமையானும், அர்த்தந்தெரியாதனவற்றை அச்சிட்டும் பயனின்மையானுஞ் சில வித்வசனர்கள் அவற்றை நீக்கிவிடும்படி சொன்னார்கள். இறந்துபோகவிடாது நிலைநிறுத்துவதேயன்றி உலகத்திற்கு வீரசோழியத்தை உணர்த்துவது நமது நோக்கமன்றுதலானும் இவ்வாறு பொருள்விள்ளாதிருந்தன சில பின்னர் வீசகணிதாதாரமாகக் கணக்கேற்றியபோது புலப்பட்டமையானுங் கூட்டுதலும் மாற்றுதலும் போலக் குறைத்தலும் ஒருவர்நூலைப் பதிப்பிப்போர்க்குப் பெருங்குற்றமாதலானும் அவற்றை இருந்தவண்ணம் ஒப்பித்தனம்.

என்று உரையாசிரியரே எழுதியிருப்பதை இவ்விடம் நினைப்பூட்டுகின்றோம். நல்ல வித்துவான்களுள்ளும் அனேகர் தாம் வீரசோழியமென்னும் பெயரைக் கேட்டதன்றி நூலைப் பார்த்தறியேமெனப் பலபல சமயங்களில் நமக்கு நேரே சொல்லினர். ஆதலால் அழிந்திறந்துபோன நூல்களுட் டானுமொன்றாகி இன்னுஞ் சிலகாலத்தில் மருந்துக்கும் அகப்படாமற் போய்விடுமென்றஞ்சி, அதன் பாலியயவ்வனசொரூபங் கிட்டாதாயினுங் கிடைத்தவரைக்கும் அதனைக் காப்பாற்றுதலே இதனை இப்போது அச்சிடுவித்த நோக்கமென்றுணர்க.

இப்பிரதியில் அனேகம் வழுக்கள் உளவென்று கண்டால் உடனே அவற்றைத் திருத்தி இரண்டாம் பதிப்புப் போட நிச்சயித்திருக்கின்றோம். ஆதலால் உலோகோபகார சிந்தையுள்ள உத்தம வித்துவான்கள் இதிற் காணும் வழுக்களை நேரே நமக்குத் தெரிவிக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வடநூற்பயிற்சி இல்லாத எனக்குப் பொருள் யாப் பலங்காரங்களில் வரும் அரிய சமஸ்கிருத விதிகளிற் றுணைசெய்தோராய, அடியேனது பரமாசாரியர் வேதாரணியாதீனம் ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ கைலாயநாதசந்நிதிக்கும், சென்னபட்டணம் பச்சையப்ப முதலியார் பாடசாலைச் சமஸ்கிருத பண்டிதராகிய ஸ்ரீமத் மண்டைக்குளத்தூர்-கிஷ்ணசாஸ்திரியாருக்கும், யாழ்ப்பாணம் நீர்வேலி ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிவ. சங். சிவப்பிரகாசபண்டிதருக்கும் மிக்க வந்தனஞ் சொல்லுகின்றனன்.

சந்தனத் தாருவைச் சார்ந்திடு வேம்புந் தகைமணமே
தந்திடு மென்பவச் சால்பெதற் காமிந்தத் தாரணியில்
அந்தமில் கேள்வி அறிஞரை நாளு மடைந்தவென்சொல்
சந்தமுறு திருந்தாற் றவறூர்வயிற் சார்வதுவே.

சென்னபட்டணம் விசுவாவசு சித்திரைமீ } சி. வை. தா.

அதிகாராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
பாயிரம்.	க	கிரியாபதப்படலம்.	ருகூ
எழுத்ததிகாரம்.	௩	பொருளதிகாரம்.	சாகூ
சந்திப்படலம்.	,,	பொருட்படலம்	,,
சொல்லதிகாரம்.	கஎ	யாப்பதிகாரம்.	அகூ
வேற்றுமைப்படலம்.	,,	யாப்புப்படலம்	,,
உபகாரகப்படலம்.	உஎ	அலங்காரம்.	க௩அ
தொகைப்படலம்.	௩௩	அலங்காரப்படலம்.	,,
தத்திதப்படலம்.	சஉ	அந்தச்சிறப்பு.	ககூஉ
தாதுப்படலம்.	சஅ		

செய்யுளகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		ஆவிக்குறிற்பின்	கச
அகரம்வகரத்தி	ச	ஆவிபின்ரேன்றக் ...	க௩
அச்சியொடாட்டி	சச	ஆவியனைத்துங்	கூ
அடைவுமகிழ்ச்சி	கசஅ	ஆவுமகரக்	அ
அய்யாயிகராந்த	ருக	ஆவுமிட்டுந்துவ்வு ...	ருச
அரவமெடுத்தல்	அ0	ஆறுமுடலின்பின் ...	கூ
அருளுமதிசய	கஎக	ஆற்றுமகமே	சாகூ
அளவோரடிபோ	கஉஉ	ஆனுவழுகினைக்	கசஉ
அறிந்தவெழுத்தம்முன் ...	௩	ஆனுளாரார்களது ...	உ௩
அன்மொழிநற்றொகை ...	ச0	ஆனுளாரார்களொ ...	ருரு
அன்னியனின	சஉ	ஆன்றுமுலோபத்தொ....	எ
ஆ		இ	
ஆக்குதல்கேட்டவர்க் ...	கச0	இடையுமுதலுங்	கஉஉ
ஆக்குமொருங்கிய ...	கருஉ	இடையேவடவெழுத்...	ககூஉ
ஆசியனுதரங்	கசாரு	இப்படிக்கட்டளைத் ...	க௩சா
ஆட்டாற்றுதீற்றுதி ...	ருஉ	இருசீருமுச்சீரு	கூ0
ஆதியதான்றெரி	௩க	இருமொழிபன்மொழி	௩ரு
ஆதியிலாண்பெ	ககூ	இல்லையுண்டாவில் ...	ருரு
ஆதியினிற்குருப்	கஉச	இறுதிமெய்நீங்கிய ...	ச
ஆதியுமீறு	கஅ௩	ஈ	
ஆயாளீயேயவ்வொ ...	உரு	ஈண்டியமுற்றேக ...	கஅஉ
ஆயுங்குணத்தவ	க	ஈண்டுஞ்சிலிட்ட.... ...	ககச

பாட்டு.	பக்கம்.
ஈரடியாதி	௧௧௪
ஈரெட்டுமூவைந்து ...	௬௨
ஈரும்லகார	௧௩
ஈறுமகர	௬
ஈற்றயன்முச்சீர்	௯௮
ஈற்றின்பின்னவ்வரி ...	௧௨
உ	
உண்ணுமிதனு	௪௨
உந்திமுதலெழுங்	௬
உம்மைபொருளினெ ...	௧௫௩
உரையுடலாக	௧௩௮
உன்னுமென்னுந்தன்னு	௨௫
எ	
எட்டாமெழுவாய் ...	௧௭
எண்ணிரண்டாமொற்று	௧0
எண்ணிரண்டாமொற்று	௧௬
எழுசீரடியிரண்	௧௧௯
எழுத்தளவுமிரண் ...	௧௨௭
எழுவாய்முதலெழு ...	௩௪
ஏ	
ஏதுவுளாப்பி	௧௭௨
ஏயாஎச்சொன்முன் ...	௫
ஏறியநெட்டெழுத் ...	௧௨௩
ஏறியமாலைமாற்	௧௮௫
ஏறுமடியெனைத்	௧௨௫
ஏற்றமுதுபாலை	௭௮
ஏற்றும்வினைவொ ...	௬௭
ஏன்றுமுதலள	௯௩
ஐ	
ஐம்மூன்றதாமுடல் ...	௧௧
ஐயென்பதுகரு	௨௧
ஒ	
ஒப்பார்பொருளே ...	௧௪௧
ஒப்பாருறழ்ச்சியுங் ...	௧௨௪
ஒய்பிலுவமை	௧௫௭
ஒருப்பாடுநற்சொற் ...	௭௯
ஒருமையிருமை	௧௬௮
ஒருவனொருத்திசிறப்பு	௫௬
ஒருவனொருத்திபல ...	௧௮
ஒருவனொருத்தியொன்	௧௭
ஒன்றுதியென்ப	௧௨௩
ஒன்றுக்கோருவோ ...	௧௪
ஒன்றுமிடைச்சீர் ...	௯௫
ஓ	
ஓங்காதமுன்னிலைப் ...	௬0
ஓங்கியசந்தத்	௧௨௬
ஓடாப்படையாண்மை	௭௯
ஓதியவேனி	௬௮
க	
கருவிளங்கூவிளங் ...	௮௯
கா	
காடுகார்மாலை	௬௮
காட்டியவீடெனைத் ...	௧௨௫
காரணந்தான்றெரி ...	௨௮
கி	
கிறுஅய்கின்றுய்கிறீர் ...	௫௯
கு	
குறிலுநெடிலு	௮௯
குற்றிசைவாகை ...	௬௬
குற்றெழுத்தொன்றேன்	௫
கூ	
கூட்டெழுத்தின்பின் ...	௪௭
கூறியசுட்டின்பின் ...	௧௫
கூறியசொற்பின்	௧௯
கூறும்பிறபொருள் ...	௧௪௬
ச	
சட்டகமேதிணை	௬௭
சா	
சார்ந்தவழக்கொடு ...	௧௩௯
சி	
சிந்துங்குறளு	௧0௭
செ	
செப்புஞ்சிலேடை ...	௧௭௭
செல்லுஞ்சிறப்புத் ...	௧௭௮
செறிவார்சிலீட்டந் ...	௧௪௨
சொ	
சொன்னமொழிப்பொரு	௮

பாட்டு	பக்கம்.
த	
தடமார்தருபொழிற் ...	௧௯௨
தந்திரவுத்தி	௧அ௯
தம்மந்திகன்வம்	௫0
தரவொருதொழிசை ...	௯௯
தற்புருடன்பல	௯௪
தன்மைத்துணிவா ...	௬0
தா	
தாக்குஞ்சமாதான ...	௧௬
தாங்குஞ்சமாயிதங் ...	௧எ௬
தாதுவின்பின்பு	௫௯
தாயாயுந்தீருஞ்... ...	௫அ
தானுனுந்தாளாளுந் ...	௫எ
தி	
திகழுநுணுக்கங்	௧எ௯
திணைபான்மரபு	௬௫
திரப்பியஞ்சாதி	௧௪௪
து	
துப்பாரொருங்கிய ...	௧அ0
துப்பார்பெயர்வேற் ...	௧௬
துன்னுங்குறளடி... ...	௧௧௫
தெ	
தெரிவானரிது	௧௪0
தெற்றிவழக்கொடு ...	௧௯௯
தெற்றுத்தொகையவ் ...	௧௬0
தே	
தேரும்பொதுவே ...	௧௬௪
தொ	
தொகைநான்கிடமிட் ...	௧௨௬
ந	
நடவடுசெய்பண்ணு ...	௪௯
நா	
நாமங்களிற்பொருந் ...	௯௯
நாமேவெழுத்துச்சொ...	௧
நாற்குலப்பக்கமுக் ...	அ௨
நான்கொடுமூன்றடி ...	௧௧0
நான்கொடுமூன்றுன்ப	௧0

பாட்டு.	பக்கம்.
நி	
நிரனிறையாவது	௧எ௪
நிலவுந்தரவும்	௧0௪
நிலைபாழிகோளொடு ...	அ௪
நிலையாமைவாழ்த்து ...	அ௧
நின்றசொல்லீறும் ...	எ
நின்றசொல்லீற்றுமெய்ம்	௧௫
நின்றுன்கிருறெடு ...	௫எ
நெ	
நெடிலடிநான்கவை ...	௧௧௫
நே	
நேர்முந்துறிற்பதி ...	௧௨௧
ப	
பட்டாங்குரைத்தல் ...	௧௫எ
பண்புதரும்பல்	௧அ௧
பத்தியங்கத்திய	௯௫
பற்றெருடுவீடே	௨அ
பன்மூன்றதாமுட ...	௧௧
பா	
பாமுதனிற்பது	௧0௯
பாவும்விபாவனே ...	௧எ0
பு	
புகட்சிபரவல்	அ௪
புகழ்ச்சிபழிப்பு	௧௫௨
பொ	
பொற்றுமனையிங் ...	௬அ
ம	
மகனிவனுக்கிவ	௪௨
மதத்திற்பொலியும் ...	௬௯
மருவுநெடில்குறில் ...	௧௯௫
மலையிருண்மூன்பனி ...	௬அ
மறங்களிதாது	௧௯௨
மன்னியசீர்வட	௪அ
மன்னுந்துமந்தம்... ...	௫௪
மா	
மாறியிகழ்மொழி ...	௧அ0
மி	
மிக்கவன்போதியின் ...	௧

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மீ		மை	
மீனேகடல்பனி	சூஅ	மையம்புதுவு±ம்	சச
மு		யா	
முதலொற்றிரட்டிக்கு...	சசூ	யாப்பையியம்பிடின்...	கஅஉ
முந்தியவர்க்கங்க... ...	சரு	வ	
முல்லைகுறிஞ்சி மருதத்தொடு பாலை	சூஎ	வண்ணகவொத்தாழிசைக்	க00
முல்லைகுறிஞ்சிமருதத்தொடு முது	சூசூ	வளைநின்றிழிந்தங்கொர்	உஎ
முன்மொழிப்பண்பு ...	நஎ	வன்மைவந்தாற்பின்பு ...	கஉ
முன்மொழியவ்வியஞ்சேர்	கூஅ	வா	
முன்னிரண்டாவியு ...	கூஉ	வாய்பாய்வீர்பீர்வீர்கள்	ருகூ
முன்னிலைதல்மை ...	ருசூ	வானுமையம்புசை ...	சகூ
மூ		வான்பானும்வாள்பாளும்	ருஅ
மூன்றடியொப்பன ...	ககஉ	வி	
மூன்றைந்தொடாறு ...	நக	வினைக்குறிப்போடு ...	சூக
மூன்றேநான்கொன்ப	கூ	வெ	
மெ		வெட்சிகரந்தை	எகூ
மெல்லிசையேந்த ...	கநசூ	வெப்பந்தருமம்	கசூரு
மே		வே	
மேதகுநற்றெழில் ...	உஎ	வேண்டியவீரடி.. ...	கூசூ
மேவுங்குறள்சிந்	ககஅ	வேந்தன்சிறப்பு	அஉ
		வேற்றுமையும்மை ...	நகூ
		வேற்றுமையெட்டுந் ...	சூந

உ

சிறப்புக்கவிகள்.

—.o:—

தஞ்சாவூர்

சதாவதானம்-சுப்பிரமணியஐயர்

சொல்லிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்துளைத்தநாவலர்க ளெழுதிவைத்தமுதுவீர சோழியத்தைச்
செல்துளைத்தபுள்ளியன்றி மெய்ப்புள்ளிவிரவாத சென்னூலேட்டிற்
பல்துளைத்துவண்டுமண வுழுதவரியெழுத்தெனக்கொள் பரிசினுய்ந்து
கல்துளைத்தவெழுத்தாவச் சிட்டனன்தாமோதரனுங் கலைவல்லோனே

புரசை

அஷ்டாவதானம்-சபாபதிமுதலியார்

சொல்லிய

நேரிசைவெண்பா.

கல்லா மகலியைநீள் காசினிக்கு ராமனியல்
நல்லாளாச் செய்யு நலமென்கோ-சொல்லாருந்
தாமோ தரன்வீர சோழியமுன் தந்ததக்கோர்
தாமோ துருவாத் தரல்.

கோப்பாய்

வித்துவான்-சபாபதிப்பிள்ளை

சொல்லிய

நேரிசைவெண்பா.

மாயைதனி னின்றுலகம் வந்தவா வென்னுகோ
மேயவிந்திர சாலமென விள்ளுகோ-போயவுருத்
தொல்லையது போல்வீர சோழியந்தா மோதரன்றன்
வல்லமையா லின்றுபெற்ற மாண்பு.

சிறப்புக்கவிகள்.

துரைத்தனவித்தியாசாலைத் தமிழ்ப்புலவர்
தொழூவூர்-வேலாயுதமுதலியார்
சொல்லிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்.

புனனுடென்றுரைக்குமுறை போயடங்கவொருகோழிப் பூமியின்வி
றினநாடாயகைபடைத்த வீரசோழியமெங்கே யெங்கேயென்னத்
தினநாடுபுலவர்மனங் களிதூங்கவெளிப்படுத்த திறத்தைநோக்கிக்
கனநாடியெவர்தாமோ தரமிவர்க்கென் றியற்பெயராற் கருதினரே.

திரிசிரபுரம்
சோடசாவதானம்-சுப்பராயச்செட்டியார்
சொல்லிய
நேரிசைவெண்பா.

வழுவாகும் வன்மகர வாய்ப்பட்ட நூலைத்
தழுவாத்தா மோதரவேள் சாலவ்-வழுநீக்கித்
தந்ததுமுன் வன்றொண்டர் சார்கரா வாய்ப்பனவற்
தந்ததனை யொக்குந் தகைத்து.

சொர்னநாதபுரம்
துவாத்ரிம்சதவதானம்-இராமசாமிச்செட்டியார்
சொல்லிய
நேரிசைவெண்பா.

இறந்தபூம் பாவை யெலும்பினைச்சம் பந்தர்
சிறந்தபெண்ணாய்ச் செய்த சிறப்பாந்-திறம்பலசேர்
தாமோ தரன்வீர சோழியத்தார் சாற்றுருவம்
பூமீ தியைத்ததெனப் போற்று.

சுன்னுகம்
அ. குமாரசுவாமி உபாத்தியாயர்
சொல்லிய
கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்னிற் பொலிந்திடும் பூணுக்கு மாக்களைப் போன்றசொல்விற்
பன்னரைப் பாரிற் பரவுவர் காண்வன் பரவுலத்தைச்
சொன்னம தாக்கிய தாமோத ரேந்திரன் றொல்புகழை
யென்னென்பவோ விதற்கோர் ரசவாதமு மீடல்லவே.

உ

சிவமயம்.

வீரசோழியம்.

பாயிரம்.

மிக்கவன்போதியின் மேதக்கிருந்தவன் மெய்த்தவத்தாற்
றெருக்கவன்யார்க்குந் தொடரவொண்ணாதவன் றாயனெனத்
தக்கவன்பாதந் தலைமேற்புனைந்து தமிழுரைக்கப்
புக்கவன்பைம்பொழிற் பொன்பற்றிமன்புத்த மித்திரனே.

ஆயுங்குணத்தவ லோகிதன்பக்க லகத்தியன்கேட்
டேயும்புவனிக் கியம்பியதண்டமி ழீங்குரைக்க
நீயுமுளையோ வெனிற்கருடன்சென்ற நீள்விசும்பி
லீயும்பறக்கு மிதற்கென்கொலோசொல்லு மேந்திழையே.

நாமேவெழுத்துச்சொ னற்பொருள்யாப்பலங் காரமெனும்
பாமேவுபஞ்ச வதிகாரமாம்பரப் பைச்சுருக்கித்
தேமேவியதொங்கற் றேர்வீரசோழன் றிருப்பெயராற்
பூமேலுரைப்பன் வடநூன்மரபும் புகன்றுகொண்டே. (௩)

பாயிர முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

வீரசோழியம்.

முதலாவது—எழுத்ததிகாரம்.

சந்திப்படலம்.

அறிந்தவெழுத்தம்முன் பன்னிரண்டாவிக ளானகம்முன்
பிறந்தபதினெட்டு மெய்நடுவாய்தம் பெயர்த்திடையா
முறிந்தனயம்முத லாறுஙஞண நமனவென்று
செறிந்தனமெல்லினஞ் செப்பாதவல்லினந் தேமொழியே.

இதன்பொருள்—அறிந்த வெழுத் தம்முன் பன்னிரண் டாவிக ளான=அறிந்து சொல்லப்பட்டாநின்ற வெழுத்துக்களுக்குள்ளே அகரமுதல் ஒளகார மீருகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டெழுத்தும் உயிரெழுத்தென்னும் பெயரவாம். கம்முன் பிறந்த பதினெட்டுமெய்=ககர வொற்றுமுதல் னகர வொற்றீருகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டெழுத்தும் மெய்யெழுத்தென்னும் பெயரவாம். நடு வாய்தம்=உயிரெழுத்திற்கு மெய்யெழுத்திற்கு நடுவாந் தன்மையாயிருக்கிற அஃகேன மென்னுந் தனிநிலை யெழுத்தானது ஆய்தவெழுத்தென்னும் பெயரதாம். பெயர்த்திடையா முறிந்தன யம்முதலாறும்=முன்சொன்ன பதினெட்டு மெய்களுக்குள்ளும் யரலவழள வென்னுமாறெழுத்தும் இடையினவெழுத்தென்னும் பெயராவாம். ஙஞண நமன வென்று செறிந்தன மெல்லினம்=ஙஞணநமன வென்னு மாறெழுத்தும் மெல்லினவெழுத்தென்னும் பெயரவாம். செப்பாத வல்லினம்=இவற்றுட் சொல்லாதொழிந்த கசடதபற வென்னு மாறெழுத்தும் வல்லினவெழுத்தென்னும் பெயரவா மென்றவாறு. தேமொழியே யென்பது மகடூஉமுன்னிலை. (க)

இறுதிமெய்நீங்கிய வீராறிலைந்து குறினெடிலேழ்
பெறுவரியானெடு நீர்மையளபு பிணைந்தவர்க்க
மறுவறுவல்லொற்று மெல்லொற்றுமாம்வன்மை மேலுகர
முறுவதுணையுந் தொடர்மொழிப்பின்னு நெடிற்பின்னுமே. ()

(இ-ள்.) இறுதிமெய் நீங்கிய வீராறி லைந்துகுறி னெடிலேழ் பெறுவரியான்=வருக்கங்கடோறு மிறுதியெழுத்துநீங்கலாக மற்றப் பன்னிரண் டெழுத்துக்களுக்குள்ளும் ஐந்தெழுத்துக் குற்றெழுத் தென்னும் பெயராவாம், ஏழெழுத்து நெட்டெழுத்தென்னும் பெயரவாம். நெடு நீர்மை யளபு=உயிரளபெடை யானது நெடுஞ்சீர்மை யுடைத்து. பிணைந்தவர்க்க மறுவறு வல்லொற்று மெல்லொற்று மாம்=வல்லொற்று மெல்லொற்று மிணைந்து வருவது வர்க்கவெழுத்தென்னும் பெயரதாம். வன்மை மேலுகர முறுவது ணையுந் தொடர் மொழிப் பின்னு நெடிற் பின்னுமே=தனிநெடிற்பின்னும் பலவெழுத்துக்கள் தொட்ருமொழிக்கண்ணு மீற்றிலே க ச ட த ப ற வென்னுமாறு வல்லெழுத்திணையுமூர்ந்து உகரம் வந்தா லந்த உகரமானது குறுகிக் குற்றியலுகரமென்னும் பெயரதாம்—எ-று. (௨)

அகரம்வகரத்தி னோடியைந்தௌவாம் யகரத்தினோ
டகரமியைந்தைய தாகும் ஆ ஏ ஓ வினாவந்தமாம்
எகரஒகரமெய் யிற்புள்ளிமேவும் அ இ உச்சுட்டாம்
இகரங்குறுகி வருங்குற்றுகரம்பின் யவ்வரினே. (௩)

(இ-ள்.) அகரம் வகரத்தினோ டியைந்தௌவாம்=அகரமானது வகரத்தோடுங்கூடி ஔகாரமாம். யகரத்தினோ டகரமியைந் தையதாகும்=பின்னுமவ் அகரமானது யகரத்தோடுங்கூடி ஐகாரமாம். ஆ ஏ ஓ வினாவந்தமாம்=ஆ ஏ ஓ வென்னு மூன்றெழுத்து மொழியினீற்றிலே நின்று வினாவெழுத் தென்னும் பெயரவாம். எகர ஒகர மெய்யிற் புள்ளிமேவும்=எகர ஒகரங்களு மெய்கள் பதினெட்டு மேலே புள்ளி பெற்றுப் புள்ளியெழுத்தென்னும் பெயரவாம். அஇஉச் சுட்டாம்=அ இ உ என்னு மூன்றெழுத்து மொழிக்கு முதலிலே சுட் டெழுத்தென்னும் பெயரவாம். இகரங் குறுகிவருங் குற்றுகரம்பின் யவ்வரினே=குற்றியலுகரத்தின் பின்னர் யகரம் வந்து புணர்ந்தால் இகரமாம், அந்த இகரமானது குறுகிக் குற்றியலிகர மென்னும் பெயரதாம்—எ-று. (௩)

ஏயாஎச்சொன்முன் வினாவெடுத்தல்படுத் தன்னலித
லோயாதுரப்ப லெனநால்வகையிற் பிறக்குமெய்கள்
சாயாமயக்கந்தம் முன்னர்ப்பிறவொடு தாமும்வந்து
வீயாதவீரொற்று மூவொற்றுடனிலை வேண்டுவரே. (ச)

(இ-ள்,) ஏயா எசொன்முன் வினா=எகர ஏகாரங்களும் யாவு மொழியினது முதலிலே நின்று வினாவெழுத்தென்னும் பெயரவாம். எடுத்தல் படுத்தல் நலித லோயாதுரப்பலென நால்வகையிற் பிறக்கு மெய்கள் சாயா மயக்கந் தம் முன்னர்ப் பிறவொடு தாமும் வந்து வீயாத வீரொற்று மூவொற் றுடனிலை வேண்டுவரே=எடுத்தும் படுத்தும் நலிந்தும் உரப்பியுஞ் சொல்லுதலாகிய நால்வகையினாலே யும் பிறக்கு மெழுத்துக்களானவை தம்முன்னர்த் தாம் வந்து மயங் கியும் தம்முன்னர்ப் பிறவெழுத்துக்கள்வந்து மயங்கியும் ஈரொற்றுட னிலையாயும் மூவொற்றுடனிலையாயும் வரப் பெறுமென்று சொல் லுவர்கள் மேலாகிய புலவர்கள்—எ-று. (ச)

குற்றெழுத்தொன்றொன் றளையாகுமையெள விரண்டுநெடி லொற்றெழுத்தாய்தம் இஉவரைமூன்றள போங்குயிர்மெய் மற்றெழுத்தன் றுயிர் மாத்திரையேபெறு மன்னுகின்ற வொற்றெழுத்தின்பின் னுயிர்வரினேறு மொளியிழையே. ()

(இ-ள்.) குற்றெழுத்தொன்று=குற்றெழுத் தொரு மாத்திரை பெறும். ஒன்றரையாகுமையெள=ஐகார ஔகாரக் குறுக்கங்கள் ஒ ன்றரை மாத்திரைபெறும். இரண்டுநெடில்=நெட்டெழுத் திரண்டு மாத்திரை பெறும். ஒற்றெழுத் தாய்தம் இ உ அரை=ஒற்றெழுத் தும் ஆய்த வெழுத்தும் குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமு மாகிய நான்கும் ஒவ்வொன் றரை மாத்திரை பெறும். மூன்றளபு=உயி ரளபெடையானது மூன்று மாத்திரை பெறும். ஓங்குயிர்மெய் மற் றெழுத்தன் றுயிர் மாத்திரையேபெறும்=உயிர்மெய்யெழுத்தானது வேறே யெழுத்தன்று, உயிர் மாத்திரையே பெறும். எறிய உயிரின ளவே யுயிர்மெய்க்கு மளவெனக் கொள்க. மன்னுகின்ற வொற்றெ ழுத்தின்பின் னுயிர்வரி னேறும்=நிலைமொழியின தீற்றொற்றின் பின்னர் வருமொழி யுயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் வந்த உயிரான தொற்றின்மேலேறி நடக்கும்—எ-று. ஒளியிழையேயெ ன்பது மகடூஉ முன்னிலை. (ரு)

உந்திமுதலெழுங் காற்றுப்பிறந்துர முஞ்சிரமும்
பந்தமலிகண் டமுமூக்குமுற்றண்ணம் பல்லுடனே
முந்துமிதழ்நா மொழியுறுப்பாகு முயற்சியினால்
வந்துநிகழு மெழுத்தென்றுசொல்லுவர் வாணுதலே. (௬)

(இ-ள்.) நாபிக்கமலத்தினின் றெழாநின்ற வாயுவானது மார்பினிடமாகவும் சிரத்தினிடமாகவும் கண்டத்தினிடமாகவு மூக்கினிடமாகவும் பொருந்தி வெளியே புறப்படும்போது அண்ணம் பல் இதழ் நாவென்று சொல்லப்படாநின்ற அவயவங்களின் முயற்சியினால் வெவ்வேறெழுத்தொலியாய்ப் பிறக்குமென்று சொல்லுவர் மேலாகிய புலவர்—எ-று. வாணுதலேயென்பது மகடூஉ முன்னிலை. இவற்றுள் உரத்தை வல்லினமுஞ் சிரத்தை யாய்தமும் கண்டத்தை யுயிருமிடையினமும் மூக்கை மெல்லினமும் பொருந்துமெனக் கொள்க. முயற்சியுள் ஓரெழுத்திற்குப் பலமுயற்சி யுளவாதலி னெழுத்தெழுத்தாய் முயற்சிகூறி னீண்டுப் பெருகுமென விடுத்தன மென்க. (௬)

ஆவியனைத்துங் கசதநபமவ் வரியும்வவ்வி
லேவியவெட்டும்யவ் வாறுஞந்நான்குமெல் லாவுலகு
மேவியவெண்குடைச் செம்பியன்வீரரா சேந்திரன்றன்
நாவியல்செந்தமிட் சொல்லின்மொழிமுத னன்னுதலே. (௭)

(இ-ள்.) உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டும் ககார சகார தகார நகார பகார மகார வர்க்கங்களும் வகாரவர்க்கத்தில் உ ஊ ஒ ஓ வல்லாத வெட்டெழுத்தும் யகார வர்க்கத்தில் அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ வாகிய ஆறெழுத்தும் ஞகார வர்க்கத்தில் அ ஆ எ ஒ ஆகிய நான்கெழுத்து மாகிய இவை யனைத்து மெல்லாவுலகுந் தன் வெண்கொற்றக்குடைநிழற்கீழாளாநின்ற வீரசோழ மகா ராசாவினுடைய நாவினிடமாகச் சொல்லப்பட்ட் செந்தமிட் சொல்லுக்கு மொழிக்கு முதலாகிய வெழுத்துக்களாம்—எ-று. நன்னுதலே யென்பது மகடூஉ முன்னிலை. (௭)

ஈறுமகர ணகாரங்கடாமு மிடையினத்தி
லேறும்வகர மொழிந்தைந்துமீரைந் தெழிலுயிரும்
வீறுமலிவேங் கடங்குமரிக்கிடை மேவிற்றென்று
கூறுந்தமிழினுக் கீற்றெழுத்தாமென்பர் கோல்வளையே. (௮)

(இ-ள்.) பதினெட்டா மெய்யாகிய னகர வொற்றும் மகார ணகார வொற்றுக்களும் இடையின வெழுத்தில் வகர வொற்றொழிந்த மற்ற வைந்தொற்றும் உயிரெழுத்துக்களுள் எகர ஒகர மொழிந்த மற்றப் பத்தெழுத்துமாகிய விவையனைத்தும் குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடமென்னு மிந்நான் கெல்லைக்குள்ளும் வழங்காநின்ற செந்தமிட் சொல்லுக்கு மொழிக்கீறாகிய எழுத்துக்களாம்—எ-று. கோல்வளையே யென்பது மகடூஉ முன்னிலை. (அ)

நின்றசொல்லீறும் வருஞ்சொன்முதலு நிரவித்தம்மு
ளொன்றிடும்போதுமொரோமொழிக்கண் ணுமுலகிற்கொப்பி
னன்றியமும்மை விகாரம்வந்தெய்திடு நன்கியல்பிற்
குன்றுதலின்றி வருதலுமுண்டென்று கூறுவரே. (கூ)

(இ-ள்.) நின்ற சொல்லீறும் வருஞ்சொன்முதலு நிரவித்தம்முளொன்றிடும்போது மொரோ மொழிக்கண்ணு முலகிற்கொப்பி னன்றியமும்மைவிகாரம்வந்தெய்திடும்=நிலைமொழியினதீறும்வருமொழியினது முதலு மொன்றோடொன்று கலந்து புணருமிடத்து மொரோவிடத்துத் தனிமொழிக்கண்ணும் உலகத்துக்கொப்பாகத் தோன்றறிரிதல் கெடுதலென்னு மூன்றுவிகாரம் வரப்பெறும். நன்கியல்பிற் குன்றுதலின்றி வருதலுமுண்டென்று கூறுவர்=ஒரோவிடத்து விகாரப்பாடில்லாமல் நிலைமொழியினதீறும் வருமொழியினது முதலும் திரியாமல் இயல்பாய் முடிதலுமுண்டென்று சொல்லுவர் மேலாகிய புலவர்—எ-று. (கூ)

ஆன்றுமுலோபத்தொ டாகமமாதேச மாரியத்துண்
மூன்றுமொழியொ டெழுத்துவிகார முதனடுவீ
றென்றும்வகையொன்ப தாகலுமுண்டவை யெவ்விடத்துந்
தோன்றுவுலகத் தவர்க்கொத்தபோதன்றித் தூமொழியே.

(இ-ள்.) ஆன்றுமுலோபத் தொடாகமமாதேச மாரியத்துண்மூன்று மொழியொடெழுத்து விகாரம்=வடமொழிக்கண் ஒரு சொல்லினிடமாகவும் ஓரெழுத்தினிடமாகவும் உலோபமென்றும் ஆகமமென்றும் ஆதேசமென்றும் மூன்றுவிகாரம் வரப்பெறும். முதனடுவீறென்றும் வகையொன்பதாதலு முண்டு=பின்னும் விகாரங்களானவை மொழியினது முதலிலேயும் மொழியின திடையிலேயும் மொழியின

துகடையிலேயுமென மும்மூன்ருக விகற்பிக்க ஒன்பது விகாரமாம். எழுத்தினு மொழியினுமாகப் பதினெட்டாம். அவை யெவ்விடத்து ந்தோன்ரு வுலகத்தவர்க் கொத்தபோதன்றி=யின்னும் விகாரங்களானவை உலகத்தார்க்கொத்த போதன்றி மற்றெவ்விடத்தும் வரப்பெருவெனக்கொள்க. தூமொழியே யென்பது மகரேஉ முன்னிலை. (க0)

சொன்னமொழிப்பொருணீக்குநகாரமச்சொன்முன்மெய்யேல
அந்நிலையாக வுடல்கெடுமாவிமுன் னுகிலது
தன்னிலைமாற்றிடும் எ ஒ இரண்டும் தனிமொழிமுன்
மன்னிய ஐ ஔவு மாகும்வடமொழி வாசகத்தே. (கக)

(இ-ள்.) சொன்னமொழிப் பொருணீக்கு நகாரம்=வடமொழிக்கண் ஒருசொல்லிற் குரித்தாகிய பொருளை நீக்குதற்பொருட்டாக அச்சொல்லின் முன்னர் ஒரு நகாரம் வரப்பெறும். அச்சொன்முன் மெய்யேல் அந்நிலையாக வுடல்கெடும்=பின்னுமந்தச் சொல்லானது மெய்ம்முதன் மொழியாகில் அச்சொல்லின் முன் நகாரத்தின்மேனின்ற வுயிர்நிற்க வுடல்கெடும். ஆவி முன்னுகிலது தன்னிலை மாற்றிடும்=பின்னுமந்தச் சொன்ன சொல்லானதுஉயிர்முதன் மொழியாகில் அச்சொல்லின் முன் நின்ற நகாரத்தின் மேனின்ற உயிர்பிரிந்து தன்னிலையைமாற்றி உயிர்முன்னுமொற்றுப் பின்னுமாகநிற்கும். எ ஒ இரண்டுந் தனிமொழிமுன் மன்னிய ஐ ஔவுமாகும் வடமொழி வாசகத்தே=மொழிமுதற்கணின்ற எகார ஒகாரங்களிரண்டும் தமிழில் வரும்போது ஐகார ஔகாரங்களாகவும் வரும்—எ-று. (கக)

ஆவுமகரக் கிகரத்துக்கையு மௌவுமுகரக்
கேவுமிருவினுக் காரும்விருத்தி யெழிலுகரக்
கோவுமிகரத்திற் கேயுங்குணமென் றுரைப்பவந்து
தாவுமிவைதத்தி தத்தினுந்தாதுப் பெயரினுமே. (கஉ)

(இ-ள்.) ஆவுமகரக் கிகரத்துக்கையுமௌவு முகரக்கேவு மிருவினுக்காரும் விருத்தி=அகரத்திற் காகாரமும் இகரத்திற் கைகாரமும் உகரத்திற் கௌகாரமும் இருவென்பதற் காரென்பதும் ஆதேசமாய்வந்து விருத்தியெனப்படும். எழிலுகரக்கோவு மிகரத்திற்கேயுங் குணமென்றுரைப்ப=உகரத்திற்கோகாரமும் இகரத்திற் கேகாரமும் ஆதேசமாய் வந்து குணமெனப்படுமென்று சொல்லுவர் மேலாகிய புல

வர். வந்து தாவுமிவை தத்திதத்தினுந்தாதுப்பெயரினுமே=இந்த விருத்தியுங் குணமுந் தத்திதப்பெயர் முடிக்குமிடத்துந் தாதுப்பெயர்முடிக்குமிடத்தும் வரப்பெறும்—எ-று. (கஉ)

மூன்றொடுநான்கொன்ப தாமுயிர்ப்பின் னுயிர் முந்தினடு
வான்றயகாரம்வந் தாகமமாகுமல் லாவுயிருக்
கேன்றவகார மெட்டேற்குமிரண்டு மிறுதிகெட்டுத்
தோன்றுநிலையு மொரோவிடத்தாமென்பர் தூமொழியே.

(இ-ள்.) மூன்றொடுநான்கொன்ப தாமுயிர்ப்பின் னுயிர் முந்தினடு வான்றயகாரம்வந் தாகமமாகும்=இகர ஈகார ஐகார உயிரீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் இடையே யகாரவொற்றுவந் தாகமமாம். அல்லாவுயிருக் கேன்றவகாரம்=இவையல்லாத மற்றவுயிரீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின்பின்னர் வருமொழி உயிர் முதலாகிய மொழிவந்துபுணர்ந்தால் இடையே வகாரவொற்றுவந் தாகமமாம். எட்டேற்கு மிரண்டும்=எகாரவீற்று நிலைமொழி பதத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர் முதலாகிய மொழிவந்து புணர்நிலை யகார வகார வொற்றுக்கள் இரண்டும் வந்தாகமமாம். இறுதி கெட்டுத்தோன்று நிலையு மொரோவிடத்தா மென்பர்=ஒரோவிடத்து நிலைமொழியின தீற்றினின்ற பதமாதல்உயிர்மெய்யாதல் உயிராதல் ஒற்றாதலழிந்து சந்தி காரியம் பண்ணப்படுமென்று சொல்லுவர் மேலாகிய புலவர்—எ-று. தூமொழியே யென்பது மகடூஉ முன்னிலை. (கங)

ஆறுமுடலின்பின் தவ்வரினுங்கதைந் தாமுடலாங்
கூறூர்ந்தநவ்வரின் முன்பினதாங்குறிற் பின்புமெய்க
ளேறுவுயிர்பின் வரவிரண்டாகும்யவ் வோடுரழ
வீறுவரில்வன்மை பின்பில்வர்க்கத்தொற் றிடைப்படுமே. ()

(இ-ள்.) ஆறுமுடலின்பின் தவ்வரினுங்க தைந்தாமுடலாம்=ணகரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்ததகாரமானது டகாரமாம். கூறூர்ந்த நவ்வரின் முன்பினதாம்=ணகரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகாரமும் ணகாரமாம். குறிற்பின்புமெய்க ளேறுவுயிர்பின் வரவிரண்டா

கும்=குற்றெழுத்தின் பின்னின்ற வொற்றுக்களானவை வருமொழி யுயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வொற் றிரட்டித்து நிற்கும். யவ்வோரெழ வீறுவரில்வன்மை பின்பில் வர்க்கத்தொற் றிடைப்படுமே=யகார ரகார ழகாரவொற் றீற்று நிலை மொழிப் பதத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வவ்வந்த வல்லொற்றும் வல்லின வருக்கவொற் றும் மிக்குமுடியும்—எ-று. (கச)

நான்கொடுமூன்ஹெ்றன்ப தாமுயிரின்பின்பு நவ்வருமே
லேன்றஞகாரம தாகும்பதினேந்தொ டெண்ணிரண்டாய்த்
தோன்றுடற்பின்னர்த் தகாரம்வரினிரண் டுந்தொடர்பா
லான்றவைந்தாமுட லாமுன்பிலொற்றுக் கழிவுமுண்டே.

(இ-ள்.) நான்கொடு மூன்றென்பதா முயிரின்பின்பு நவ்வருமே லேன்ற ஞகாரம தாகும்=இகர ஈகார ஐகார உயிரீற்று நிலைமொழி ப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகாரமானது ஞகாரமாம். பதினேந்தொ டெண்ணிரண்டாய்த் தோன்றுடற்பின்னர்த் தகாரம்வரினிரண் டுந்தொடர்பா லான்றவைந்தா முடலாம்=ழகார ளகார வொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழி யீறும் வருமொழி முதலுந்திரிந்து தனித்தனியிரண்டும் டகாரமாம். முன்பி லொற்றுக்கழிவு முண்டே=பின்னு மவ்விலக்கணத்து ணிலைமொழி யீற்றிற் கழிவுமுண்டு—எ-று. (கரு)

எண்ணிரண்டாமொற்று வன்மைவந்தாற்பின் பியைந்தவைந்
நண்ணியவொற்று நகரம்வரின்முன்மெய் ணவ்வதுவாந் [தா
தண்ணியமவ்வந் திடினுமஃதே தனிநெடிற்பின்
பண்ணியவொற்றுப்பின்றுன்வரப்போமொருகாற்பயின்றே.

(இ-ள்.) எண்ணிரண்டாமொற்று வன்மைவந்தாற்பின் பியைந் தவைந்தா நண்ணியவொற்றும்=ளகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது டகாரமாம். நகரம்வரின் முன்மெய்ணவ்வதுவாம்= ளகரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது ணகாரமாம். தண்ணி

யமவ்வந் திடினுமஃதே=ளகரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் மகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது ணகாரமாம். தனிநெடிற்பின் பண்ணியவொற்றுப்பின் ருன்வரப்போமொரு காற்பயின்றே=தனிநெடிற்கீழ் நின்ற ளகரவொற்றின்பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம் வந்து புணர்ந்தால் ஆதேசமான டகாரங்களுள் தனிநெடிற்கீழ்வந்த டகாரம் கெடும்.எ-று

பன்மூன்றதாமுட னப்பின்வருமெனி னீற்றெழுத்தாம்
பன்னேழதாம்வன்மை பின்வரினுயிடைத் தவ்வுமஃதாம்
பின்னுமிகார மதுபன்னென்றுமுடல் பின்வருமேற்
சொன்னரியவின்பின் றேன்றுநகார ஞகாரமென்றே. (கஎ)

(இ-ள்.) பன்மூன்றதாமுடனப்பின்வருமெனினீற்றெழுத்தாம்=லகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்துபுணர்ந்தால் அந்த லகாரமானது னகாரமாம். பன்னேழதாம் வன்மை பின்வரின்=வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்துபுணர்ந்தால்அந்தலகாரமானது றகாரமாம். ஆயிடைத்தவ்வு மஃதாம்=புணர்ந்த வல்லினம் தகாரமாயின் வந்த தகாரமும் றகாரமேயாம். பின்னுமிகார மதுபன்னென்றுமுடல் பின்வருமேல்=லகார வொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் யகாரம்வந்துபுணர்ந்தால் இடையே ஒரு இகரம்வரப் பெறும். சொன்னரியவின்பின் றேன்றுநகார ஞகாரமென்றே=யகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகாரமானது ஞகாரமாமென்று சொல்லுவர் புலவர்—எ-று. (கஎ)

ஐம்மூன்றதாமுடல் வன்மைபின்வந்திடி லாறுடைந்தா
மெய்ம்மாண்பதாநவ்வரின்முன னழிந்துபின் மிக்கணவ்வாம்
மம்மேல்வரினிரு மூன்றுமுடன் மற் றியல்புசந்தி
தம்மாசகலங் கிடப்பின்களாமென்ப தாழ்குழலே. (கஅ)

(இ-ள்.) ஐம்மூன்றதாமுடல் வன்மைபின்வந்திடி லாறுடைந்தா மெய்ம்மாண்பதாம்=ழகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ழகாரமானது ணகாரமும் டகாரமுமாம். நவ்வரின்முன்னழிந்துபின்மிக்கணவ்வாம்=வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்தழகார

மானது கெட்டு வந்தநகாரம் ணகாரமாம். மம்மேல்வரினிரு மூன்று முடல்=வருமொழிமுதல் மகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ழகாரமானது ணகாரமாம். மற்றியல்பு சந்தி தம்மாசகலுங் கிடப்பின்களா மென்ப=இயல்பு சந்தியாவது தத்தங்கிடப்பிலேகிடக்குமென்று சொல்லுவர் மேலாகிய புலவர்—எ-று. தாழ்குழலேயென்பது மகடூஉ முன்னிலை. (கஅ)

வன்மைவந்தாற்பின்பு பத்தாமுடல்வன்மை யின்வருக்கத்
தன்மையொற்றாகு ஞநமக்கள்பின்வரிற் சாற்றுமப்போம்
முன்வயிற்கால்வவ் வரிற்பதின்மூன்று முடலழியும்
பின்வயிற்தவ்வரிற் தவ்வுங்கடைவன்மைப் பேறுறுமே(கக)

(இ-ள்.) வன்மைவந்தாற்பின்பு பத்தாமுடல் வன்மையின்வருக்கத் தன்மையொற்றாகும்=மகரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்தமகரமானது அவ்வவ்வந்த வல்லொற்றும் வல்லினவர்க்க வொற்றுமாம். ஞநமக்கள் பின்வரிற்சாற்று மப்போம்=வருமொழி முதல் ஞ ந மக்கள் வந்துபுணர்ந்தால் அந்த மகாரமானது கெடும். முன்வயிற்கால் வவ்வரின்=வருமொழிமுதல் வகரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்தமகரமானது குறுகிக் கால்மாத்திரையாய் உட்புள்ளிபெறும். பதின்மூன்று முடலழியும் பின்வயிற் தவ்வரிற் தவ்வுங் கடைவன்மைப் பேறுறுமே=லகார வொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம் வந்து புணர்ந்தால் அந்த லகாரமானது கெட்டு வந்ததகாரமும் றகாரமாகப்பெறும்—எ-று. (கக)

ஈற் றின்பின்னவ்வரி னீற்றெழுத்தாமெழிற் றவ்வரிற்றவ்
வேற் றுப்பதினேழ தாமுடலாமெய்து மாவியின்பின்
னுற் றுந்திறல்வல் லினம்வந்திடிலவற் றின்வருக்கம்
போற் றுமிவையென் றவல்லொற் றுமெல்லொற் றும்புக்கிடுமே.

(இ-ள்.) ஈற்றின்பின் நவ்வரினீற் றெழுத்தாம்=னகர வொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம் வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகாரமும் அப்பதினெட்டா முடலாகிய னகாரமாம். எழிற்றவ் வரிற்றவ் வேற்றுப் பதினேழதாமுடலாம்=வருமொழி முதல் தகாரம் வந்து புணர்ந்தால் வந்த தகாரமானது றகாரமாம், எய்

து மாவியின்பின் ஆற்றுந்திறல் வல்லினம் வந்திடி லவற்றின் வருக்க
ம் போற்றுமிவையென்ற வல்லொற்று மெல்லொற்றும் புக்கிடுமே
=உயிரீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லி
னம் வந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வவ்வந்த வல்லொற்றும் வல்
லின வருக்கவொற்று மிக்குமுடியும்—எ-று. (உ0)

ஆவிபின்றேன்றக் கெடுங்குற்றுகர மவற்றின்மெல்லொற்
றேவியவாறெழில் வல்லொற்றுமாமினி வன்மையொற்று
மேவியதன்முன் விளைதலும்வேண்டுவ ராவிவந்தாற்
பாவியமுற்றுக ரத்தின்சிதைவும் பகர்ந்தனரே. (உக)

(இ-ள்.) ஆவிபின்றேன்றக் கெடுங் குற்றுகரம்=நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுகரத்தின் பின்னர் வருமொழி யுயிர்முதலாகிய மொழி வந்து புணர்ந்தால் அந்நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுகரமானது தனக்காதாரமாகிய மெய்யைவிட்டுத் தான்கெடும். அவற்றின் மெல்லொற்றேவிய வாறெழில் வல்லொற்றுமாம்=பின்னும் அந்நிலை மொழியீற்றுக் குற்றியலுகரத்தின் முன்னர் நின்ற மெல்லொற்றானது வல்லொற்றாதலுமாம். இனி வன்மையொற்று மேவி யதன்முன் விளைதலும் வேண்டுவர்=பின்னும் அந்நிலை மொழியினதீற்றுக் குற்றியலுகரத்தின்முன்னர் ஒரு வல்லொற்று வரப்பெறலுமாமென்பர். ஆவிவந்தாற் பாவிய முற்றுகரத்தின் சிதைவும் பகர்ந்தனரே=வருமொழி யுயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழியீற்றுமுற்றியலுகரமுங் கெடுமென்று சொல்லுவார் மேலாகிய புலவர்—எ-று. (உக)

ஈறும்லகார மதவந்தெதிர்ந்திடி லீற்றெழுத்தே
லாறுங்கடைவன்மை யாம்வன்மைதோன்றிலந் தாமுடலாம்
ஆறுமுடல்வல் லினம்வரினுவிழு னுவியொடுங்
கூறுழகார மழிந்துடகாரங் குறுகிடுமே. (உஉ)

(இ-ள்.) ஈறும் லகார மதவந்தெதிர்ந்திடில்=லகர வொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் மகார தகாரங்கள் வந்து புணர்ந்தால் அந்த லகாரமானது னகாரமாம். ஈற்றெழுத்தே லாறுங்கடை வன்மையாம் வன்மை தோன்றில்=னகர வொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம் வந்து புணர்ந்தால் அந்த னகாரமானது ஆறும் வல்லினவெழுத்தாகிய றகார

மாம். ஐந்தாமுடலா மாறுமுடல் வல்லினம் வரின்=ணகர வொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம் வந்து புணர்ந்தால் அந்த ணகாரமானது டகரமாம். ஆவிமுன் ஆவியொடுங் கூறு ழகாரமழிந்து டகாரங் குறுகிடுமே=வருமொழியுயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழியின தீற்றினின்ற ழகாரமானது தன் முன்னின்ற உயிரோடு மழிந்து ஐந்தாமுடலாகிய டகாரமாம்—எ-று. (உஉ)

ஒன்றுக்கொருவோ ரிருவீரிரண்டுக்கு மூன்றுமுமூ
வன்றுற்றநாலுக்கு நான்கைந்தையாறறு வேழெழுவாம்
தொன்றுற்றவெட்டுக்கெண் ணென்பதொன்பானொடு தொண்டொ
பன்றுற்ற நூறு பதுபஃதுபத்துநூ றாயிரமே. [ள்ளும்பான்

(இ-ள்.) ஒன்றுக் கொரு வோர்=ஒன்றென்னு மெண்ணுக்கு ஒருவென்பது மோரென்பதும் ஆதேசமாம். ஈருவீ ரிரண்டுக்கு= இரண்டென்னு மெண்ணுக்கு இரு வென்பதும் ஈரென்பது மாதேசமாம். மூன்றுமுமூ=மூன்றென்னு மெண்ணுக்கு முவென்பது மூவென்பதும் ஆதேசமாம். அன்றுற்ற நாலுக்கு நான்கு=நாலென்னு மெண்ணுக்கு நான்கென்ப தாதேசமாம். ஐந்தை=ஐந்தென்னு மெண்ணுக்கு ஐயென்ப தாதேசமாம். ஆறறு=ஆறென்னு மெண்ணுக்கு அறுவென்ப தாதேசமாம். எழுவாம்=ஏழென்னு மெண்ணுக் கெழுவென்ப தாதேசமாம். தொன்றுற்ற வெட்டுக் கெண்= எட்டென்னு மெண்ணுக்கு எண்ணென்ப தாதேசமாம். ஒன்பதொன்பானொடு தொண்டொள்ளும் = ஒன்பதென்னு மெண்ணுக்கு ஒன்பானென்பதுந் தொண்ணென்பதுந் தொள்ளென்பது மாதேசமாம். பான் பன் றுற்றநூறு பது பஃது பத்து=பத்தென்னு மெண்ணுக்குப் பானென்பதும் பன்னென்பதும் நூறென்பதும் பது வென்பதும் பஃதென்பதும் ஆதேசமாம். நூறாயிரமே=நூறென்னு மெண்ணுக்கு ஆயிரமென்ப தாதேசமாம்—எ-று. (உங)

ஆவிக்குறிற்பின் ஞநமவத்தோன் றிலவ் வொற்றிடையா
மேவியபன்னொன்று தோன்றில்வவ்வாமெய்யி லேந்திருமூன்
றுவதுமுண்டொற் றுரோவழித்தோன் றிடுமாவுமவ்வாய்த்
தாவியவைந்தா முயிர்பின்பெறுவன தாமுமுண்டே. (உச)

(இ-ள்.) ஆவிக் குறிற்பின் ஞநமவத் தோன்றில்வ்வொற்றிடையாம்=உயிர்க் குற்றெழுத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் ஞநமவக்கள் வந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வவ்வந்த ஒற்றுமிக்குமுடியும். மேவிய யவ்வென்று தோன்றில் வவ்வாம்=பின்னு மவ்வுயிர்க் குற்றெழுத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் யகாரம் வந்து புணர்ந்தால் இடையே வகர வொற்றுவந் தாகமமாம். மெய்யிலேந்திரு மூன்றாவது முண்டு=ஒரோவிடத்து மெய்களுக்குள் டகாரமானது ணகார மாதலுமாம். ஒற்றொரோ வழித்தோன்றிடும்=ஒரோவிடத்து ஒற்றுவந்து தோன்றுதலுமுண்டு. ஆவுமவ்வாய்த் தாவிய ஐந்தாமுயிர் பின் பெறுவனதாமு முண்டே=ஒரோவிடத்து நிலைமொழியின ஈற்றினின்றஆகாரமானது அகரமாகக்குறுகி அக்குறுகலுடனே ஐந்தாமுயிர் பெறுதலுமுண்டு—எ-று. (உச)

நின்றசொல்லீற்றுமெய்ம் முன்னுமுதலுயிர் நீண்டுமெய்யும்
பொன்றுமுயிரொ டுயிர்மெய்வந்தால்வந்த வாவியும்போய்க்
குன்றுமொரோவழிக் கூறியவாவி யொரோவழிப்போம்
அன்றிலனள ணமனக்களொன்றுக்கொன் றாவனவே.(உரு)

(இ-ள்.) நின்றசொல் லீற்றுமெய்ம் முன்னு முதலுயிர் நீண்டு மெய்யும் பொன்று முயிரொடுயிர்மெய் வந்தால்=வருமொழிக்கு முதலாக உயிராதல் உயிர்மெய்யாதல் வந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழியீற்றயலினின்ற அகாரமானது ஆகாரமாக நீண்டு நிலைமொழியின ஈறுங்கெடும். வந்த ஆவியும்போய்க் குன்றுமொரோவழி=ஒரோவிடத்து வருமொழி முதலுயிர் கெடுதலுமுண்டு. கூறிய ஆவி யொரோவழிப்போம்=ஒரோவிடத்து நிலைமொழியின ஈற்றயலுயிர்கெடுதலுமுண்டு. அன்றி லன ளண மனக்க ளொன்றுக்கொன்றாவனவே=இவையல்லாமலும் லகாரத்துக்கு னகாரமும் ளகாரத்துக்கு ணகாரமும் மகாரத்துக்கு னகாரமு மொன்றுக்கொன் றாதேசமாம்-எ-று.

கூறியசுட்டின்பின் னாய்தமுங்கூடுஞ் சுட்டீற்றுகர
மாறியுயிரிரண் டாவதுமாம்வந்த சுட்டொருகால்
வீறுடைநெட்டெழுத் தாகுமளபும் விரிந்துநிற்கு
நாறுடைவெள்ளிதட் டாமரைக்கோயி னுடங்கிடையே.(உசு)

(இ-ள்.) கூறியசுட்டின்பின் னாய்தமுங் கூடும்=நிலைமொழிச் சுட்டெழுத்தின் பின்னர் ஆய்தமும் வரப்பெறும். சுட்டீற்றுகர மாறி

யுயி ரிரண்டாவதுமாம்=நிலைமொழிச்சுட்டின தீற்றினின்ற உகரமானது கெட்டு இரண்டாமுயிர் பெறுதலுமுண்டு. வந்த சுட்டொருகால் வீறுடை நெட்டெழுத்தாகும்=ஒரோ விடத்து வருமொழிச் சுட்டு நீளுதலுமுண்டு. அளபும் விரிந்து நிற்கும்=அந்நீளுதலுடனே அளபெடுத்தலு முண்டு—எ-று. நூறுடைவெள்ளிதட் டாமரைக்கோயி னுடங்கிடையே யென்பது மகடூஉ முன்னிலை. (உசு)

துப்பார்பெயர்வேற் றுமையினகத்துந்தொகையின்கண்ணுஞ்
செப்பார்மொழிமுதற் பின்சாரியைவரிற் றேர்ந்தவற்று
ளொப்பார்மொழியீ றுயிரொடும்போமொரு காலுடலபோந்
தப்பாவுயிர்மெய் கெடுமொருகாலென்பர் தாழ்குழலே. (உஎ)

(இ-ள்.) பெயர் வேற்றுமை முடிக்கு மிடத்துந் தொகை வேற்றுமை முடிக்கு மிடத்தும் மொழிமுதற்பின் சாரியைச் சொற்கள் வந்து புணர்ந்தால் ஒரோவிடத்து நிலைமொழியின தீறும் ஈற்றயலுயிருங் கெடுதலும் ஒரோவிடத்து நிலைமொழியின தீற்றொற்றுக் கெடுதலும் ஒரோவிடத்து நிலைமொழியின தீற்றுயிர்மெய்கெடுதலு முண்டென்று சொல்லுவர் மேலாகிய புலவர்—எ-று. தாழ்குழலே யென்பது மகடூஉ முன்னிலை. (உஎ)

எண்ணிரண்டாமொற்றுப்பன்மூன்றுமெய்நின் றிவற்றின்பின்னே
யண்ணியதவ்வரிற் றட்டறவாமவை யாய்தமுமாம்
பண்ணியசந்தி பகராதனவும் பகர்ந்தவற்றுற்
கண்ணியுரைக்க மதியால்வனசக் கனங்குழையே. (உஅ)

(இ-ள்.) எண்ணிரண்டாமொற்றுப் பன்மூன்று மெய்நின் றிவற்றின்பின்னே யண்ணிய தவ்வரிற் றட்டறவாம்=ளகார லகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம் வந்து புணர்ந்தால் வந்த தகாரமானது முறையே டகார றகாரங்களாம். அவை யாய்தமுமாம்=பின்னுமந்த ளகார லகாரங்க ளாய்தமாதலுமாம். பண்ணிய சந்தி பகராதனவும் பகர்ந்தவற்றுற் கண்ணியுரைக்க மதியால்=இச்சந்திகளுட் சொல்லாத சந்திகளுள வெனினும் இச்சொன்ன சூத்திரங்களானடக்கி முடிக்க—எ-று. வனசக் கனங்குழையே யென்பது மகடூஉ முன்னிலை. (உஅ)

சந்திப்படல முற்றும்.

இரண்டாவது—சொல்லதிகாரம்.

வேற்றுமைப்படலம்.

எட்டாமெழுவாய் முதற்பெயர்வேற்றுமை யாறுளவாங்
கட்டார்கருத்தா முதற்காரகமவை கட்டுரைப்பி
னெட்டார்கருத்தா கருமங்கரணமொண் கோளியோடுஞ்
சிட்டாரவதியொ டாதாரமென்றறி தேமொழியே. (க)

(இ-ள்.) எழுவாய் வேற்றுமை முதலாகப் பெயர்வேற்றுமை யெட்டுளவாம். அவை தாம் எழுவாய் வேற்றுமையும் இரண்டாம் வேற்றுமையும் மூன்றும் வேற்றுமையும் நான்காம் வேற்றுமையும் ஐந்தாம் வேற்றுமையும் ஆறும் வேற்றுமையும் எழாம் வேற்றுமையும் விளிவேற்றுமையு மெனக்கொள்க. கருத்தாமுதற் காரகமாறுள வாம். அவை சொல்லும் பக்கத்துக் கருத்தாக்காரகம் கருமக்காரகம் கரணக்காரகம் கோளிக்காரகம் அவதிக்காரகம் ஆதாரக்காரகம் என ஆறுவகைப்படும்—எ-று. தேமொழியேயென்பது மகடூஉமுன்னிலை.

ஒருவனொருத்தியொன் றுஞ்சிறப்போடுபல்லோர்பலவைக்
கருதுமுறையிற் கலப்பனவேற்றுமை காண்முதல்சு
மருவும்அர் ஆர்அர்கள் ஆர்கள்கள் மார்முதல் வேற்றுமையி
னுருவம்விளிவேற் றுமையொழித்தெங்கு முறப்பெறுமே.

(இ-ள்.) ஒருவனைக் கருதின சொல்லும் ஒருத்தியைக் கருதின சொல்லும் பலரைக் கருதின சொல்லும் ஒன்றைக் கருதின சொல்லும் பலவைக் கருதின சொல்லும் ஒருவனைச் சிறப்பித்த சொல்லும் ஒருத்தியைச் சிறப்பித்த சொல்லும் ஒன்றைச் சிறப்பித்த சொல்லுமெனப் பெயர்ச் சொல்லெல்லாம் எட்டு வகைப்பட்ட பிரகிருதியாம். அவற்றுள் சுவ்வும் அரும் ஆரும் அர்களும் ஆர்களும் கள்ளும் மாருமெ ன இவையேழும் முதல் வேற்றுமைக் குருபுகளாம். இவை யெட்

டாம் வேற்றுமையொழித் தொழிந்த வேற்றுமை யாறின் முன்பு நிற்கவும் பெறும் ஒரோவிடத்து—எ-று. எங்குமென்ற வும்மையா ன் விளிவேற்றுமைக்கு முன்னும் சிறுபான்மை வரப்பெறும். (உ)

ஒருவனொருத்தி பலரொன்றொடுபல வுஞ்சிறப்பி
னுருபுகண்மூன் றுமுடன்வைத்துப்பின்னெட்டுவேற் றுமையு
மருவநிறுவி யுறழ்தரவாங்கா ரகபதங்க
ளுருவுமலியு மறுபத்துநான்குள வொண்டொடியே. (ங)

(இ-ள்.) முன் சொல்லப்பட்ட எட்டுப் பிரகிருதியை முன்றயா னே நிறுத்தி அவ்வயிற்றின் பின்னாக எழுவாய் வேற்றுமை முதலாகி ய எட்டு வேற்றுமையையும் அடைவே வைத்துறழ அவை அறுபத்து நான்கு காரக பதமாம்—எ-று. வரலாறு—சாத்தன் கொற்றன்-ஒரு வனைக் கருதினசொல். சாத்தி கொற்றி - ஒருத்தியைக் கருதினசொ ல். நாட்டார் ஊரார் - பலரைக் கருதினசொல்; யானை மரம் - ஒன் றைக் கருதினசொல். யானைகள் மரங்கள் - பலவைக் கருதினசொல்; இவை கள்ளென்னும் பிரத்தியம் அழிந்து யானைபல மரம்பல வென வும்வரும். சாத்தனார் கொற்றனார் - ஒருவனைச் சிறப்பித்த சொல்; இராமர் கண்ணர் என அர் என்னும் பிரத்தியமீறாய் வரவும்பெறும். சாத்தியார் கொற்றியார் - ஒருத்தியைச் சிறப்பித்தசொல்; அம்மை கள் அவ்வைகளெனக் கள்ளென்னும் பிரத்தியமீறாய் வரவும் பெறும். நரியனார் நாரையார் – ஒன்றைச் சிறப்பித்தசொல். இச்சொல் லெட்டும் வேற்றுமை யெட்டினுங் கூடிக் காரக பதங்கள் அறுபத்து நாலாமாறு காண்க. வரலாறு—சாத்தன் சாத்தனை சாத்தனால் சாத் தனுக்கு சாத்தன்பக்கலினின்று சாத்தனுடைய சாத்தன்பக்கல் சாத்தனே யென்வும், கொற்றி கொற்றியை கொற்றியால் கொ ற்றிக்கு கொற்றிபக்கனின்று கொற்றியுடைய கொற்றிபக்கல் கொற்றீ யெனவும், நாட்டார் நாட்டாரை நாட்டாரால் நாட்டா ருக்கு நாட்டார்பக்கலினின்று நாட்டாருடைய நாட்டார்பக்கல் நாட்டீரெனவும், யானை யானையை யானையால் யானைக்கு யானை பக்கலினின்று யானையுடைய யானைபக்கல் யானாயெனவும், மரங் கள் மரங்களை மரங்களால் மரங்களுக்கு மரங்கள்பக்கலினின்று மர ங்களுடைய மரங்கள்பக்கல் மரங்காளெனவும், சாத்தனார் சாத்தனா ரை சாத்தனாரால் சாத்தனாருக்கு சாத்தனார்பக்கலினின்று சாத்தனா

ருடைய சாத்தனார்பக்கல் சாத்தனாரே யெனவும், கொற்றியார் கொற்றியாரை கொற்றியாரால் கொற்றியாருக்கு கொற்றியார்பக்கலினின்று கொற்றியாருடைய கொற்றியார்பக்கல் கொற்றியாரே யெனவும், யானையார் யானையாரை யானையாரால் யானையார்க்கு யானையார்பக்கலினின்று யானையாருடைய யானையார்பக்கல் யானையாரே யெனவும் வரும். (௩)

ஆதியிலாண்பெ ணலியென் றுநாட்டி யதினருகே
யோதியவேற் றுமை யேழையுஞ்சேர்வித் தொருங்கதன்பின்
வாதியலொன்றொ டிரண்டுபலவென வைத்துறழத்
தீதியலாத வறுபத்துமூன் றுறுந் தேர்ந்தறியே. (௪)

(இ-ள்.) வடமொழிக் காரகபதம் வருமாறு ஆண் பெண் அலியென்று வைத்து அவையிற்றின் பின் எழுவாய் வேற்றுமை முதலாக எழாம் வேற்றுமை யிறுதியாக எழுவேற்றுமையும் சேர்த்து ஏகவசனம் துவிவசனம் பகுவசன மென்னும் மூன்று வசனத்தையும் கூட்டி யுறழ அறுபத்து மூன்று காரகபதமாம். பின்னையும் உயிரிறுதியும் ஒற்றிறுதியுமாகக் கூறுவார்க்கு நூற்றிருபத்தாறும். அவையெல்லாம் வடமொழியிற் கண்டுகொள்க. (௪)

கூறியசொற்பின் பொருண் மாத்திரத்திற் குலவெழுவாய்
வீறுடைவேற் றுமை யெய்துமொருவ னொருத்தியொன்றி
னேறியசுப்பல விற்சுவ்வுங்கள்ளுமெங் கும்மழியு
மூறியசுச்சிறப் புப்பலரிற்கள் ளொழிந்தனவே. (௫)

(இ-ள்.) முன் சொன்ன வெட்டுப் பிரகிருதிக்கும் பின்னாகச் சொல்லின் பொருண் மாத்திரத்தை விளக்குதற் பொருட்டாக சு அர் ஆர் அர்கள் ஆர்கள் கள் மார் என்றுசொல்லப்பட்ட எழுவாய் வேற்றுமைப் பிரத்தியமேழும் வரும். வருமிடத்து ஒருவனைக்கருதின சொல்லின் பின்னும் ஒருத்தியைக் கருதினசொல்லின் பின்னும் ஒன்றைக் கருதினசொல்லின் பின்னும் சு என்னும் பிரத்திய மொன்றே வரும். பலவைக் கருதினசொல்லின் பின்பு சு-கள்-என்னும் பிரத்திய மிரண்டும் வரும். எல்லாவிடத்தும் சு - என்னும் பிரத்திய மழிந்தே வரும்.

எல்லாவிடத்தும் அழியுமாயின் வருதற்குக் காரணமென்னெனின் வடமொழியுடையான் வாரியென்னுஞ் சொல்லை வைத்து முதல் வேற்றுமை ஏகவசனத்தைப் பொருள்விளக்கு தற்பொருட் டெவ்வண்ணமிட்டழித்தான் இவனும் அதுபோல ஆக்கி யழித்தாலல்லாது பதமாகாதென் றிட்டழித்தானென்க. ஒருவனைச் சிறப்பித்தசொல்லின் பின்பும் ஒருத்தியைச் சிறப்பித்தசொல்லின் பின்பும் ஒன்றைச் சிறப்பித்த சொல்லின் பின்பும் அர் ஆர் அர்கள் ஆர்கள் கள் மார் என்னும் ஆறுபிரத்தியமும் வரும் இவை யெல்லாவிடத்து மாவனவல்ல. பலரைக் கருதினசொல்லின் பின்பு ஆறு பிரத்தியமுமாம்—எ-று. சாத்தன் கொற்றன் என ஒருவனைக் கருதின சொல்லின் பின்பும் சாத்தி கொற்றி என ஒருத்தியைக் கருதின சொல்லின் பின்பும் யானை குதிரை என ஒன்றைக் கருதினசொல்லின் பின்பும் சு-எனனும் எழுவாய் வேற்றுமைப் பிரத்தியம் நிறுத்துக. நிறுத்தவே சொல்லின் பொருண்மாத்திரத்தை விளக்கிற்றும். சொல்லாவது சாத்தனென் றுச்சரிக்கப்படாநின்றசொல். அதன்பொருளாவது கரசரணாதி யவயவங்களையுடைய தொரு பிண்டமாய்ச் சாத்தனுவா னெவனென்று வினுவினர்க்கு இவனென நின்றுற் சொல்லப்படுகின்றான் யாவன் அவனெனக் கொள்க. எங்கு மழியு மேறிய சுவ்வென்பதனுல் அச்சொற்களின் பின்பு நின்ற சுவ்வை உலோபித்துச் சாத்தன் கொற்றனென் றுச்சரித்துக்கொள்க. பலவிற் சுவ்வுங்கள்ளு மென்பதனுல் சுவ்வென்னும் பிரத்தியத்தைக்கொடுத்து மரம் நின்ற வெனவும் கள்ளென்னும் பிரத்தியத்தைக்கொடுத்து மரங்கணின்ற வெனவு முடிக்க. சிறப்புப்பலரிற் கள்ளொழிந்தன வென்பதனுல் பிரகிருதிகளின் பின்பு அர் ஆர் அர்கள் ஆர்கள் கள் மார் என்னு மாறு பிரத்தியங்களுங்கொடுத்துப் பன்மையாக்கி இவர்கள் சிலர் வேளாளர், இவர்கள் சிலர் பார்ப்பார்கள், இவர்கள் சிலர் குறத்திகள், இவர்கள் சிலர் நம்பிமாரென முடிக்க. கள் என்னும் பிரத்தியம் மார் என்னும் பிரத்தியத்தின் முன்னும் பின்னும் வரப்பெறும். இவையெல்லாம் வேண்டு மிடத்து இறுதி சிதைத்து முடித்துக்கொள்க. குலவெழுவாயென்று சிறப்பித்த வதனுல் எழுவாய் வேற்றுமைப் பிரத்தியங்களிற் சுவ்வென்னும் பிரத்தியமொழித் தொழிந்தவாறு பிரத்தியமு மிரண்டாம் வேற்றுமைமுத லேழாம்வேற்றுமையீருக ஆறுவேற்றுமைப் பிரத்தியங்களின் முன்பும் தொகையின்கண்ணு மொரோவழி வந்துநிற்கவும் பெறுமென்க. விழுமியான் விழுமியாள் விழுமியோ ரென்றாகலு முண்டு. (ரு)

றுயென்பதுகரு மத்திரண்டாவ தது வொருகாற்
பையவழிதரு மூன்றேடொடாலாம் பகர்கருத்தா
வையநிகழ்கர ணத்தின்வருங்குப் பொருட்டென்பது
மெய்திகழ்வேற்றுமை நான்காவதாமிக்க கோளியிலே. (சு)

(இ-ள்.) ஐயென்ப திரண்டாம் வேற்றுமைப் பிரத்தியம். அது கருமத்தின் காரகமாம். அது ஒரோவழி அழிந்துநிற்றலுமுண்டு. அழிந்தாலும் எழுவாய் வேற்றுமையிற் சுவ்வேபோலத் தன் வேற்றுமைப்பொருளை விளக்கும். மூன்றும்வேற்றுமைக்கு ஓடு ஒடு ஆல் என மூன்றுபிரத்தியமுள. அவை கருத்தாவினுங் காரணத்தினும் வரும். நான்காம் வேற்றுமைக்குக், கு, பொருட்டு என்னு மிரண்டு பிரத்தியமுள. அவை கோளியென்னுங் காரகத்தின்வரும்—எ-று. வரலாறு—சாத்தனை அழைத்தான், கொற்றியைக் கொடுத்தான், கடலை நீந்தினுனென்பன இரண்டாம் வேற்றுமையிற் கருமக்காரகமாம். அது ஒருகாற் பையவழிதருமென்பதனுல் சோறுண்டான் நீர்குடித்தான் என வேற்றுமைப் பிரத்தியமழிந்தும் வரும். முதல்வேற்றுமையினுருவம் விளிவேற்றுமை யொழித்தெங்கு முறப்பெறுமே யென்பதனுல் வேளாளரை நாட்டாரை வேளாளர்களை நாட்டார்களை தவசிகளை நம்பிமாரை யென்புழி இரண்டாம்வேற்றுமையின் முன்பு எழுவாய் வேற்றுமையி னுருபுகள்வந்த வாறுகாண்க. மூன்றேடொடாலாம் பகர்கருத்தா வையநிகழ்கரணத்தின் வருமென்பதனுல் தச்சனுலெடுக்கப்பட்டது வீடு, தட்டானுற் செய்யப்பட்டது தாலியெனவும் வாச்சியாற் செதுக்கப்பட்டது மரம்,எழுத்தாணியா லெழுதப்பட்டதேடு எனவும் வருவன முறையே மூன்றும்வேற்றுமையில் கருத்தாக்காரகமும் கரணக்காரகமுமாம். சாத்தனுேடுண்டான் சாத்தனுேடுண்டான் ஊரோடுகலந்தானென்பதில் ஒடு-ஓடு என்னும் பிரத்தியங்கள் மூன்றும்வேற்றுமையிற் கிரியாபதத்தோடுங் கூடிமுடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. தொல்காப்பியனுர் ஒடுவென்னும் பிரத்தியமென்றே மூன்றும்வேற்றுமைக் குருபாகச் சொன்னுர். ஆனுமானும் மூன்றனுருபேயென்றுர் அவினயனுர்.

"சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று"

என்புழி ஆலென்னு மூன்றும்வேற்றுமை யுருபுவந்தவாறு காண்க.

"வாரம் புலர்ந்த மனத்தார் மணிக்குறங்கி
னீரம் புலர்ந்தாலு மேகாரிவ் - வீர
ரகிலோடு காவிரிநீ ராடி வருவார்
துகிலோடு சுற்றிச் சுழன்று" எனவும்

"பொன்னார மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபே
ருன்னேனென் றாழுலக்கை பற்றினேற்-கென்னோ
மன்னனொடு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழிப்
புன்னாடன் பேரே வரும்" எனவும்

"சுழியோடெறிபுனற் பொன்னிநன்னாடன் சுரர்குருவின்
வழியோனமலன் மயிலையன்னீர்மணி வாயினின்றும்
மொழியோதெரிந்தில கொங்கையுஞ்செய்ய முகத்திரண்டு
விழியோபடுகொலையோவிலங்கோவந்துநின்றதுவே" எனவும்

இவையிற்றிலோடு என்னும் மூன்றும்வேற்றுமைப் பிரத்தி
யம் வந்தவாறுகாண்க.

"நோயொடுறவென்னை கொல்லோ நுனையெஃகின்
வாயிடை மாளா தவர்க்கு"

"வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு"

என ஒடு என்னும் பிரத்தியம் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

முதல்வேற்றுமையினுருவம் விளிவேற்றுமையொழித் தெங்கு
முறப்பெறுமே யென்பதனல் வேளாளராற்செய்யப்பட்டது தவசிக
ளாற்செய்யப்பட்டது நம்பிமாராற்செய்யப்பட்டது என மூன்றும்
வேற்றுமையின்முன்னே எழுவாய்வேற்றுமை வந்தவாறுகண்டுகொ
ள்க. குப்பொருட்டென்பது மெய்திகழ்வேற்றுமை நான்காவதாமி
க்க கோளியிலே என்பதனல் இரப்பானுக்குச் சோறிட்டான், எற்
பானுக்குப் பொன்னீந்தான், நல்லானுக்கு மந்திரங் கொடுத்தான்,
தெய்வத்துக்குப் பூவிட்டான் என நான்காம்வேற்றுமையிற் கோளி
க்காரகம் வந்தவாறுகாண்க. முதல்வேற்றுமையினுருவம் விளிவேற்
றுமையொழித்தெங்கு முறப்பெறுமே யென்பதனல் நாட்டார்க்கி
ட்டான், வேளாளர்களுக் களித்தான், தவசிகளுக்குக் கொடுத்தான்,
நம்பிமார்களுக்கீந்தானென நான்காம்வேற்றுமையின் முன் எழுவா
யுருபு வந்தவாறு காண்க. கரும்பு சோறு என நிறுத்திப் பொருட்டு

என நான்காம்வேற்றுமையுருபு வருவித்து இன்னென்னுஞ்சாரியைச் சொல்லிடைப்படுத்துச் சந்திகாரியம்பண்ணிக் கரும்பின்பொருட்டு வேலியிட்டான், சோற்றின்பொருட் டேர்சேவித்தான் எனமுடித்துப் பொருட்டுருபு வந்தவாறுகாண்க. (சு)

ஆனுளரார்க ளதுவினவாறிற் குடைப்பின்குவ்வேல்
நூனுடியபத மாநுவலாதார மேழினிற்கே
தானுழையவயின் பக்கலுழியில்கண் சார்பிறவும்
வானுமலிநின்ற வற்றில்வரூஉமைந் தவதியிலே. (எ)

(இ-ள்.) ஒன்றினைத் துடக்கிக் கோடேநிற்றலே தனக்குப் பொருளாகவுடைய ஆறும்வேற்றுமைக்கு ஆன் ஆள் ஆர் ஆர்கள் அது இன என்னுஞ் சொற்களின்முன் உடையென்னும் ஆறும்வேற்றுமைபெற்று உடையான் உடையாள் உடையார் உடையார்கள் உடையது உடையினவென்னும் ஆறுபிரத்தியமும் முன் சொல்லப்பட்ட எட்டுப்பிரகிருதிகளின்பின்பு மரபு பிழையாமல்வரும். உடையென்னும் வேற்றுமையின் பின்பு யகாரமாகமமாய் உடையவென்றும் வரும். இந்த எழுசொற்களின் முன்னின்ற ஆறும்வேற்றுமை தான் காரகபதமாகாதே ஒன்றைத்துடக்கிக்கோடேநிற்குமிடத்து வரப்பெறும். ஆறும்வேற்றுமை காரகபதமாகும் பொழுது கு என்னும் பிரத்தியமொன்றேவரும். ஆதாரமென்று சொல்லப்பட்ட பொருளின் மேல்வரும் எழாம்வேற்றுமைக்கு கே உழை வயின் பக்கல் உழி இல் கண் என்னு மேழுபிரத்தியமுமுரிய. சார்பிறவுமென்பனுதல் இடம் இடை முன் பின் கீழ் மேல் உள் புறம் வாய்முதலியவுமுரிய. வானுமலி யென்பதன்பொருள் வாலியதாய் நாவின்கண் மலியாநின்றவென்பது. அவதியென்று சொல்லப்பட்ட பொருளினைந்தாம்வேற்றுமைப் பிரத்தியமானது எழாம்வேற்றுமைப் பிரத்தியங்களின் பின் நின்று என்னுஞ் சொற்பெற்றுவரும்—எ-று. வரலாறு—இவன் கொற்றனுடையான் இவள்கொற்றனுடையாள் இவர்கொற்றனுடையார் இவர்கள் கொற்றனுடையார்கள் இதுகொற்றனுடையது இவைகொற்றனுடையின எனவரும். இவை கொற்றனுடையன இது கொற்றனது எனமுடிப்பாருமுளர். இவனுடையமகன் கொற்றனுடையவீடு என உடையவென்னும பிரத்தியத்தானுமுடியும். இவையெல்லாம் ஆறும்வேற்றுமையாம். இவ்வேற்றுமை தான் காரகபதமாகாதே ஒன்றைத்துடக்கிக் கோடேநின்று முடியும். குவ்வேனுனுடிய பதமாமென்

பதனுல் பிரகிருதிகளினபின்பு கு என்னுநாலாவேற்றுமைப் பிரத்திய
ம்வருவித்து உகரச்சாரியையை இடைப்படுத்துச் சந்திகாரியம்பண்
ணிக் காரகபதமாக்கிக் கிரியாபதத்தோடுங் கூட்டிச் சாத்தனுக்கு
மகனுனென முடிக்க. முதல்வேற்றுமையினுருவம் விளிவேற்று
மையொழித்தெங்கு முறப்பெறுமேயென்றதனுல் ஆறும்வேற்றுமை
யுருபுக்கு முன்பாக வெழுவாய் வேற்றுமை உருபுகளுநிறுத்தி முடிக்
க. ஆதாரமேழினிற்கே தானுமுழைவயின் பக்கலுழியில்கண் சார்பி
றவு மென்பதன்வரலாறு, நீர்க்கேவிழுந்தான், சாத்தனுழையறிவு நின்
றது, கொற்றன் வயிற்பொறையிருந்தது, இராமன்பக்க னன்மைவ
திந்தது, தேவனுழிப்பெருமை தங்கிற்று, எள்ளிலெண்ணெயுண்டு
வீட்டின்க ணொலிபுகுந்தது, மாவினிடம் மாங்காய்பழுத்தது, தேவத
த்தனிடை யடக்கமெய்திற்று, ஆலின்கீழ்ப் பசுக்கிடந்தன, நீரின்மே
னுரையெழும்பிற்று, வேர்ப்புறந் தோல்செறிந்தது, வீட்டின்முன்
றேட்டமுளது, காட்டினுட் புலிபாய்ந்தது, வெளியின்பின் னீர்சூழ்
ந்தது, தேவதத்தன்வா யறிவுவளர்ந்தது எனவரும். முதல்வேற்று
மையி னுருவம் விளிவேற்றுமை யொழித்தெங்கு முறப்பெறுமே
யென்பதனுல் மலையாளர்பக்கற் சேவகஞ்செய்தான், கம்பனுரிடைப்
பெருமையுளது என எழாம்வேற்றுமைப் பிரத்தியத்தின் முன் எழு
வாயுருபு வந்தவாறுகாண்க. அவதிப்பொருளிலே ஐந்தாம்வேற்று
மைப் பிரத்தியம்வருமாறு, சாத்தனுழைநின்றுந் தீமையகன்றது, பெ
ரியோரிடைநின்றுஞ் சினநீங்கிற்று, மலையினின்று மருவிவீழ்ந்தது எ
னவரும். ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கு இன் என்னும் பிரத்தியமும்வரும்
மக்களிற் கொற்றனல்லன், மரத்திற் பனைநன்று, ஊரி னீங்கினுனெ
னவரும்.

"வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று"

இது ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபாகிய * நின்றென்பதனுன் முடிந்த
து. இனி தேவதத்தனுரிடைநின்று பொன்வந்தது என முதல்வேற்று
மையினுருவம் விளிவேற்றுமை யொழித் தெங்குமுறப் பெறுதல்
காண்க. (எ

* நிற்பவென்னும் வினையெச்சம் நின்றெனத் திரிந்துநின்றதென்
பது-பரிமேலழகர் கூற்று.

ஆயாளீயேயவ்வொ டாவானேலோயீ ரளபெடைகாள்
மாயாவிளியி னுருபுக்ண மற்றிவை முன்னிலைக்கண்
ணேயாகுமுன்சொன்ன வேழ்வேற்றுமையுமெல்லாவிடத்து
மோயாதியல்கை யுணர்பெரியோர்த முறைப்படியே. (அ)

(இ-ள்.) ஆய் ஆள் ஈ ஏ அ ஆ ஆன் ஓல் ஓய் ஈர் என்னு முரு புகளும் இவற்றி னளபெடைகளும் காள் என்னும் பிரத்தியமும் விளி வேற்றுமைக்குரிய. இவ்விளிவேற்றுமை முன்னிலைக் கண்ணேவரும், மற்றை யேழுவேற்றுமையுந் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு மூன்றிடத்தினும்வரும்—எ-று. விளித்தல் தன்னை நோக்குவித்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டாம். ஓயாதென்று விகற்பித்தவதனால் விளிவேற்றுமைப் பிரத்தியம் பின்புவந்தால் முன்புநின்ற பிரகிருதியி னீறு ஒரோவிடத் தழிதலுமுண்டு. வரலாறு—பிள்ளாய் ஆனுயென வும் உடையாள் அரியாளெனவும் செல்வீ அரங்கீயெனவும் இராமனே மன்னனேயெனவும் மன்னவ நயாகவெனவும் சாத்தா கொற்றாவெனவும் பெரியான் காத்தானெனவும் சாத்தாவோல் கொற்றாவோலெனவும் சாத்தாவோய் கொற்றாவோயெனவும் அனையீர் வெளியீர் எனவும் வரும். இவற்றின் இறுதி சிதைந்து முடிந்தபடி அறிந்து கொள்க. அளபெடை சாத்தாஅ கொற்றீஇ எனவரும். பெண்காள் மரங்காள் என்பனவற்றிற் காளென்னும் பிரத்தியமா மாறு காண்க. விளி வேற்றுமைக் காரக பதங்களெல்லாம் இறுதி உதாத்த மாக உச்சரித்தாலல்லது பொருள் விளங்காதென்க. அளபெடையான் வரு முருபுகள் சேயாரை விளிக்கும்போ தல்லது வாரா. ஆய் முதலாகிய பிரத்தியங்க ளளபெடுத்தலுமன்றி இறுதி யளபெடுத்தலும் இறுதி சிதைந்து நின்ற ஈற்றயலெழுத் தளபெடுத்தலும் அவ்வீற்றய றிரிந்த ளபெடுத்தலு முண்டு. (அ)

உன்னுமென்னுந்தன்னும் யாவுமவ்வும்மிவ்வு முவ்வுமெவ்வு
மென்னுமிவற் றின்முன் னீநான்றுன்சுவ்வரில் யாமுதல
வன்னும்வள்ளுந்துவ்வும் வையுஞ்சிறப்பினீர் நாமொடுதாம்
பின்னிலைந்தும்வர் பலரிற்கள்ளோடுவர் கள்ளென்பவே. (கூ)

(இ-ள்.) உன் என் தன் எனு மூன்றும் யா அ இ உ எ எனு மைந் துமாக எட்டுப் பிரகிருதியையும் வேற்றுமைப் பிரத்தியத்தோடுகூட்டி முடிக்கும்பொழுது முன்புநின்ற மூன்றையும் சுப்பிரத்தியம்பண்ணி

எழுவாய் வேற்றுமையில் நீ நான் தானென அடைவே ஆதேசமாக்குக. இவையிற்றைச் சிறப்பிக்கக் கருதினபொழுது நீர் நாம் தாம் என ஆதேசமாக்குக. யாமுதலாகிய வைந்தினையும் வன் வள் து வை யென்றடைவே பிரத்தியங் கொடுத்து முடிக்க. இவற்றைச் சிறப்பிக்கக் கருதின பொழுது வர் என்னும் பிரத்தியங் கொடுக்க. இவை யெட்டையும் பன்மை யாக்கக் கருதினபோது கள் வர்க ளென்னும் இரண்டு பிரத்தியங்கொடுத்து முடிக்க. வரலாறு—உன் என் தன் என்பன சுப்பிரத்தியத்தோடு சேர்ந்து நீ நான் தான் எனவரும். உன் என்பதற்கு நும் என்பதும் நின் என்பதும் நான் என்பதற்கு யான் என்பதும் ஆதேசமாம். யாமுதலியன யாவன் அவன் இவன் உவன் எவன் எனவும் யாவள் அவள் இவள் உவள் எவள் எனவும் யாது அது இது உது எது எனவும் யாவை அவை இவை உவை எவை எனவும் வரும். அது இது உது எது என்பன அஃது இஃது உஃது எஃது என ஆதேசமாம். சிறப்பில் முன்னின்ற மூன்றும் நீர் நாம் தாம் எனவும் பின்னின்ற வைந்தும் யாவர் அவர் இவர் உவர் எவர் எனவும் வரும். நாம் யாம் எனவும் யாவர் யார் எனவும் ஆதேசமாதலுமாம். பன்மையில் நீர்கள் நீங்கள் நாங்கள் தாங்கள் எனவும் யாவர்கள் அவர்கள் இவர்கள் உவர்கள் எவர்கள் எனவும் வரும். நீர்களென்பது நீயிர்கள் நீவிர்களென் ஆதேசமாதலு முண்டு. நீர் என்பது நீயிர் நீவிர் என ஆதேசமாம். நாங்களென்பது யாங்களென ஆதேசமாம். இவை யெல்லாம் எழுவாய் வேற்றுமை யுருபாகக் கண்டுகொள்க. முதல் வேற்றுமையி னுருவம் விளிவேற்றுமை யொழித்தெங்கு முறப்பெறுமே யென்பதனால் உன்னை என்னை தன்னை அவனை இவனை உவனை எவனை எனவும் உம்மை எம்மை தம்மை யெனவும் யாவரை அவரை இவரை உவரை எவரை யென்வும் உங்களை எங்களை தங்களை எனவும் இரண்டாம் வேற்றுமையோடு கூட்டி முடிக்க. உங்களை யென்பது நுங்களை யென ஆதேசமாம். உன்னால் என்னால் தன்னால் எனவும் உன்னோடு தன்னோடு என்னோடு எனவும் யாவனால் யாவனோடு எனவும் மூன்றாம் வேற்றுமையோடு கூட்டி முடிக்க. ஒழிந்தனவு மிவ்வாறே வரும். இவை முடிக்கு மிடத்துச் சாரியைச் சொற்களையும் விகாரங்களையும் வரு மிடமறிந்து வருவித்து முடிக்க. உன்னென்னுஞ்சொல் முன்னிலைச்சொல்லே யாயினும் இவற்றுடன் கூட்டி முடிக்கப் படுதலால் விளிவேற்றுமைக் குரித்தன் றென்க. வன் வர் சு என்னும் பிரத்தியங்கள் வந்தால் எண்ணுப்பெயரில் மரபு பிழையாமல் முடிக்க. அவை வருமா

று—ஒன்றென்பது ஒருவென ஆதேசமாகி வன் என்னும் பிரத்தியத்தோடு ஒருவன் எனவும் வர் என்னும் பிரத்தியத்தோடு ஒருவர் எனவும் வரும். இப்பிரத்தியம் மற்றை யெண்களோடு இருவர் மூவர் நால்வர் ஐவர் அறுவர் எழுவர் எண்மர் ஒன்பதின்மர் பதின்மர் எனவரும். ஒன்று இரண்டு மூன்று என்பன சுப் பிரத்தியத்தான் முடியும். (கூ)

வேற்றுமைப்படல முற்றும்.

உபகாரகப்படலம்.

மேதகுநற்றொழில் செய்வான்கருத்தா வியன்கருவி
தீதில்கரணஞ் செயப்பட்டதாகுந் திறற்கருமம்
யாதனினீங்கு மவதியதாமிட மாதாரமாங்
கோதறுகோளிமன் கொள்பவனாகுங் கொடியிடையே. (க)

(இ-ள்.) முன் சொல்லிப்போந்த ஆறு காரகபதங்களு மாமாறு—யாதொரு தொழிலைச் செய்வானெவன் அவன் கருத்தாக் காரகமாம், அத்தொழிலினைச் செய்தற்குக் கருவியாயிற்று யாது அது கரணக்காரகமாம், யாதொன்று செய்யப்பட்டது அது கருமக் காரகமாம், யாதொன்றினின்று மொருபொருணீங்குவ தஃ தவதிக்காரகமாம், யாதொன்றொரு தொழில்செய்தற் கிடமாயிற் றஃ தாதாரக்காரகமாம், யாவனொருவ னொருபொருளைக் கொள்வான் அவன் கோளிக்காரகமாம்—எ-று. கொடியிடையே யென்பது மகடூஉ முன்னிலை. (க)

வரைநின் றிழிந்தங்கொர் வேதியன்வாவியின் கண்மலிந்த
விரைநின்றபூவைக் கரத்தாற்பறித்து விமலனுக்குத்
துரைநின்றதீவினை நீங்கவிட்டானென்று சொல்லுதலு
முரைநின்றகாரக மாறும்பிறக்கு மொளியிழையே. (உ)

(இ-ள்.) வரைநின் றிழிந்தங்கொர் வேதியனென்பதில் யாதனினீங்கு மவதியதா மென்பதனால் அந்தணனை நீக்கப்பட்டமலை அவதிக்காரகமாயிற்று, அங்கொர் வேதியன் பூப்பறித்திட்டான் என்பதில் மேதகு நற்றொழில் செய்வான் கருத்தா வென்பதனால் வேதியன் கருத்தாக் காரகமாயினன், வாவியின் கண்ணென்பதில் இடமாதார மெ

ன்பதனுல் பூப்பறித்தற் கிடமாகிய வாவியாதாரக் காரகமாயிற்று, ம லிந்த விரைநின்ற பூவை யென்பதில் செயப்பட்டதாகுந் திறற்கரும மென்பதனுல் பறித்திடப்பட்ட பூ கருமக்காரகமாயிற்று, கரத்தாற் பறித்தென்பதில் வியன் கருவி தீதில் கரணமென்பதனுல் பூப்பறித்தற் குக் கருவியாக நின்ற கரம் கரணக் காரகமாயிற்று, விமலனுக்குத் து ரைநின்ற தீவினை நீங்கவிட்டா னென்பதில் கோதறு கோளிமன் கொ ள்பவனுகுமென்பதனுல் பூவைக் கொள்பவனுன விமலன் கோளிக் காரகமாயினுன்—எ-று. இந்திரன் ருமரையைக் கரத்தாற்கொய்தி றைவனுக்குத் தந்திருங் குற்றத்தினீங்கி விண்மேலிருந்தா னெனவு ம் வந்தன காரகமெல்லாம் வகுத்தவழி முறையே யென்ருர் பிறரும். இனி முன் சொல்லப்பட்ட ஆறுகாரகமும் இருபத்து மூன்ருய் விரியு மென அவற்றின் வேறுபாடு சொல்லுகின்ருர். (ரு)

காரணந்தான்றெரி தான்றெரியாக்கரு மந்தலைமை
யாரணங்கேயைந் துளகருத்தாவ சலஞ்சலமாம்
பூரணமாகு மவதிபுறமக மாங்கரணஞ்
சீரணங்கார்வங் கிடப்பிரப்பாங்கோளி தேமொழியே. (கூ)

பற்றுறுவீடே யிருபுறந்தான்றெரி தான்றெரியா
நற்கருத்தாத்தீ பகமாங்கருமநான் காதாரமேற்
பொற்பமர்சேர்வு கலப்புப்புலனொ டயலென்பதாங்
கற்புமலியு மிருபத்துமூவகைக் காரகமே. (சு)

(இ-ள்.) காரணக்கருத்தாவும் தான்றெரிகருத்தாவும் தான்றெ ரியாக்கருத்தாவும் கருமக்கருத்தாவும் தலைமைக்கருத்தாவுமென ஐந் துவகைப்படும் கருத்தாக்காரகம்; அசலமென்னுமவதியும் சலமென் னுமவதியுமென இரண்டுவகைப்படும் அவதிக்காரகம்; புறக்கரணம் அகக்கரணமென இரண்டுவகைப்படுங் கரணக்காரகம்; கரணமெனி னுங்கருவியெனினுமொக்கும். ஆர்வக்கோளி கிடப்புக்கோளி இரப் புக்கோளி எனமூன்றுவகைப்படுங் கோளிக்காரகம்; பற்றுக்கருமம் வீட்டுக்கருமம் இருபுறக்கருமம் தான்றெரிகருமம் தான்றெரியாக்கரு மம் கருத்தாக்கருமம் தீபகக்கருமமென எழுவகைப்படுங் கருமக்கார கம்; சேர்வாதாரம் கலப்பாதாரம் புலனுதாரம் அயலாதாரம் எனநான் குவகைப்படும் ஆதாரக்காரகம்—எ-று. இவையிற்றினுக் குதாரணம் வருமாறு—சாத்தன் கொற்றனை யஞ்சுவித்தான் கொற்றன் அரங்க

னைப் போக்கினான் புத்தன் கண்ணனை யுய்வித்தான் என்புழிக் கருத்தா கிரியைக்குக் காரணமாய் நிற்றலிற் காரணக் கருத்தாவாயிற்று. விழுமியோராற் செய்யப்படா நின்றது நன்மை, சாத்தனா லெறியப் பட்டது கல், கொற்றனாற் கொள்ளப்பட்டது வீடு, என்புழிக் கருத்தா இடந் தெரிந்து நிற்றலாற் றன்றெரி கருத்தாவாயிற்று. தேவதத்தன் சோற்றை யடுகின்றானென்புழித் தேவதத்தனென்னுஞ் சொற்றானே கருத்தாவென்னு மிடந்தெரிந்து நில்லாமையானும் சோற்றையென்னுங் காரகபதத்தானும் அடுகின்றானென்னுங் கிரியாபதத்தானுங் கருத்தாவென் றறியப்படுதலானுந் தான்றெரியாக் கருத்தாவாயிற்று; வறியோர்சுற்றமுவப்பர் என்பதும் அது. நன்மைதானே வெளிப்படும் விழுமியோர்பக்கலென்புழி நன்மையைச் சாத்தன் வெளிப்படுத்தினானென்றாற்போல நன்மை கருமமாய்க் கருத்தாப்பிறி தொன்றாய் நில்லாது கருமமுங்கருத்தாவுந் தானேயாய் நிற்றலாற் கருமக்கருத்தாவாயிற்று. அன்புகெடுந்தீயோர்பக்க லென்பதும்,

> "பகை பாவ மச்சம் பழியென நான்கு
> மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்."

> "அறம் பொருள் கேண்மை பெருமை யிந்நான்கும்
> பிறன்றார நச்சுவார்ச் சேரா - பிறன்றார
> நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
> றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்"

என்பனவும் அது. விழுமியோர் நன்மைசெய்வர் அறிவிலாதோர் பகை பெருகுவர் முயற்சியில்லாதோ ரிகழ்ச்சியடைவ ரென்புழி மற்றுஞ்சிலரா லியற்றப்படுந் தன்மையின்றித் தாங்களே கருத்தாத் தன்மையெய்தினமையால் இவையிற்றிற் கருத்தா தலைமைக் கருத்தாவாயிற்று. ஊரினின்றும்போனான் றேவதத்தன் மலையினின்றிழிந்தார் முனிவரென்புழி ஊருமலையுந் துளக்கமில்லாவவதியாதலால் அசலமென்னுமவதியாயிற்று. குதிரையினின்றுவிழுந்தான்சாத்தன்யானையினின்றிறங்கினான் கொற்றனென்புழிக்குதிரையும் யானையுந் துளக்கமுடைய அவதியாதலால் சலமென்னுமவதியாயிற்று. கோடாலியான் மரத்தைவெட்டினான் கொற்றனென்புழி மரம்வெட்டுதற்குக் காரணமாய்நின்ற கோடாலி கருத்தாவாய்நின்ற கொற்றனுக் கவயவமன்றாதலாற் புறக்கரணமாயிற்று. வாளினாலேவெட்டினான் கத்தியாலறுத்தான் என்பனவும் அது. கண்ணினாற்கண்டானென்புழிக் காண்பதற்

குக் கரணமாய்நின்ற கண் கருத்தாவிற் குறுப்பாதலால் அகக்கரண மாயிற்று. செவியினாற்கேட்டான் நெஞ்சினானினைந்தானென்பனவும் அது. அருந்தவர்க்கூண்கொடுத்தானென்புழி அருந்தவ ரார்வத்தோ டு கொண்டமையானுங் கருத்தா ஆர்வத்தோடு கொடுத்தமையானும் ஆர்வக்கோளியாயிற்று. விருந்தினர்க்கிடங் கொடுத்தானென்பதுமது. தேவர்க்குப் பூவிட்டானென்புழித் தேவர் தமக்குப் பூவேண்டுமென் றிரந்திலாமையானு மில்வாழ்வானுக் கியல்பாதலானுங் கிடப்புக் கோளியாயிற்று. செய்க்குநீர்ப்பாய்ச்சினான் ஆவுக்கு நீர்கொடுத்தா னென்பனவுமது. அந்தணர்க்குப் பொன்கொடுத்தான் அரசனென்பு ழி அந்தணர்வேண்டுமென் றிரந்து பெறுதலி னிரப்புக்கோளியாயிற் று. இரவலர்க்குப் பிச்சையிட்டானென்பதுமது. பொன்னையாசைப் பட்டார் வறியோரென்புழிக் கருமத்தைக்கருத்தா பற்றினமையிற்பற் றுக்கருமமாயிற்று. ஒழுக்கத்தை யிகழ்வர் தீயோரென்புழிக் கருமத் தைக் கருத்தாவிட்டமையால் வீட்டுக்கருமமாயிற்று. மாச்சோறுண் கின்ற சிறுக்க னதன்கண்வீழ்ந்த தூளியினைத் தின்றானென்புழிக்கரு மமாய் நின்றதூளி தின்ற சிறுக்கனால் வேண்டப்படாமையாற் பற் றுக்கருமமன்று, இதனை யறிந்திலாமையிற் றின்னலாகாதென்னுங் கருத் தவன்பக்கலுண்டன் றாகலால் வீட்டுக்கருமமன்று, ஆதலாற் பற்றுக்கருமமும் வீட்டுக்கருமமுமன்றி இருபுறக்கருமமாயிற்று. வீட் டையெடுத்தான் றச்சன் என்புழிக் கருமமாய் நின்ற வீடு மற்றொரு சொல்லானன்றித் தானே கருமமென்னு மிடந்தெரிந்துநிற்றலாற் றா ன்றெரி கருமமாயிற்று. வீடு தச்சன் கட்டினான் என்புழிக்கருமமாய் நின்ற வீடு கருமமென்னு மிடம் தானே தெரியாமையாலுந் தச்சனெ ன்னுங் காரகபதத்தானும் கட்டினானென்னுங் கிரியாபதத்தானுங் கருமமென்றறியப்படுதலாலுந் தான்றெரியாக்கருமமாயிற்று. வாச்சி கொல்லன்செய்தான் தாலி தட்டான்செய்தான் என்பனவும் அது. கொற்றனை யூர்க்குப்போக்கினான் சாத்தனென்புழிக் கொற்றன்றா னே கருமமுமாய்ப் போதற்கிரியையைச் செய்வானுமாய் நிற்றலாற் கருத்தாக்கருமமாயிற்று. இராமனை யறிவித்தான் கண்ணனைப் பேசு வித்தானென்பனவு மது. பசுவினைப் பாலைக்கறந்தானென்புழிக் கரு மமாய்நின்ற பசுவே பாலினைக்கறந்தானென மற்றுமொரு கருமமா தலிற்*றீபகக்கருமமாயிற்று. மாணுக்கனை நூலையறிவித்தான் ஆசிரிய னைப் பொருளைவினவினானென்பனவுமது. தடுக்கின்கணிருந்தான்

* வடநூலார் துவிகர்ம காரக மென்பர்.

கொற்றனென்புழித் தடுக் கிருக்கைக்குச் சேர்வானமையிற் சேர்வாதாரமாயிற்று. தேரின்கணின்றான் மெத்தையிற் கிடந்தானென்பனவுமது. எள்ளிலெண்ணெய் நின்றதென்புழி ஆதாரமான வெள்ளின்கண் ணாதேயமான வெண்ணெய் எங்குங் கலந்து நிற்றலாற் கலப்பாதாரமாயிற்று. தயிரில் வெண்ணெயுளது மரத்திற்றீயுண்டு என்பனவுமது. புலனாதாரமென்பது வடமொழியில் விடையாதாரமாம். அஃது காட்டின்கட் புலிநின்றது கடலின் கண் மீன்றிரிகின்றதெனவரும். அயலாதாரமாவது ஆலின்கட் பசுக்கிடந்தது யாழின்கண்ணோசைநின்றதெனவரும். இப்பதங்களிற் சாரியைச் சொற்களும் வேற்றுமையுருபுகளும் வந்து கிரியாபதத்தோடுங் கூடிமுடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. இனி முன்சொல்லப்பட்ட இருபத்துமூன்று காரகபதத்தினும் வேற்றுமைப் பிரத்தியங்கள் மயங்கிவருமாறு சொல்கின்றார்.

ஆதியதான்றெரி யாக்கருத்தாவதல் லாக்கருத்தா
வாதியதாறொடு மூன்றும்பெறுமென்ப ராதியையே
யோதினர்தான்றெரி யாக்கருமத்திற் கொழிகரும
மேதகுமூன் றிரண் டாறுநான்காமென்பர் மெல்லியலே. (ரு)

(இ-ள்.) தான் றெரியாக் கருத்தாவிற் கெழுவாய் வேற்றுமையேயாம். அல்லாத கருத்தாவிற் கெழுவாய் வேற்றுமையு மாறும் வேற்றுமையு மூன்றும் வேற்றுமையுமாம். தான்றெரியாக் கருமத்திற் கெழுவாய் வேற்றுமை யொன்றுமேயாம். ஒழிந்த கருமத்திற்கு மூன்றும் வேற்றுமையும் இரண்டாம் வேற்றுமையும் ஆறும் வேற்றுமையும் நான்காம் வேற்றுமையுமாம்—எ-று. (ரு)

மூன்றைந்தொடாறு கரணம்பெறுமுரட் கோளியதே
மூன்றிருமூன்றொடு நான்காந்தருமுறை யாலவதி
தோன்றுமைந்தா மற்றை யாதாரமேழின்க ணேயென்பவாம்
வான்றிகடெய்வ வடநூற்புலவர்தம் வாய்மொழியே. (சு)

(இ-ள்.) கரணக்காரகத்துக்கு மூன்றும்வேற்றுமையும் ஐந்தாம் வேற்றுமையும் ஆறும் வேற்றுமையுமாம். கோளிக்காரகத்துக்கு மூன்றும் வேற்றுமையு மாறும்வேற்றுமையும் நான்காம் வேற்றுமையுமாம். அவதிக்காரகத்துக்கு ஐந்தாம் வேற்றுமை யொன்றுமேயாம். ஆதாரக்காரகத்துக்கு எழாம் வேற்றுமை யொன்றுமேயாம்—எ-று.

வரலாறு—தேவதத்தன் சோற்றை யடுகின்றுனென்புழித் தான் றெரியாக்கருத்தா எழுவாய் வேற்றுமையால் வந்தது. தேவதத்தனுற் சோறு பெறப்பட்டதென்புழித் தான் தெரிகருத்தா மூன்றும்வேற்றுமையால் வந்தது. தேவதத்தனுடைய சொல்லென்புழித் தான்றெரி கருத்தா ஆறும்வேற்றுமையால் வந்தது. சாத்தன் கொற்றனை யஞ்சுவித்தா னென்புழிக் காரணக்கருத்தா வெழுவாய் வேற்றுமையால் வந்தது. நன்மைதானே வெளிப்படும் விழுமியோர் பக்கலென்புழிக் கருமக்கருத்தா எழுவாய் வேற்றுமையால் வந்தது. விழுமியோர் நன்மை செய்வரொன்புழித் தலைமைக்கருத்தா வெழுவாய் வேற்றுமையால் வந்தது. இவையிற்றுக்கு மூன்றும் வேற்றுமையு மாறும் வேற்றுமையு மேற்பித்துக் கொள்க. சோறு தேவதத்தனலடப்பட்ட தென்புழித் தான் றெரியாக்கரும மெழுவாய் வேற்றுமையால் வந்தது. சாத்தனெடு பேரிட்டானென் புழிக் கருமக்காரகம் மூன்றும் வேற்றுமையால் வந்தது. நூலை யறிவித்தான் எனக் கருமக்காரக மிரண்டாம் வேற்றுமையால் வந்தது. சாத்தனுக்குரிமை சொன்னுனெனக் கருமக்காரக மாறும் வேற்றுமையால்வந்தது. செய்க்கு நீர்ப்பாய்ச்சினுனெனக் கருமக்காரகம் நான்காம் வேற்றுமையால் வந்தது. கோடாலியான் மரத்தை வெட்டினுனென்புழிக் கரணக்காரகம் மூன்றும் வேற்றுமையால் வந்தது. நன்மையினின்று பிழைத்தானென்புழிக் கரணக்காரக மைந்தாம் வேற்றுமையால் வந்தது. செவியினுக்குக் கேட்கலா மென்புழிக் கரணக்காரகம் ஆறும் வேற்றுமையால்வந்தது. பொன்னெடு வெள்ளியிட்டது என்புழிக் கோளிக்காரகம் மூன்றும் வேற்றுமையால் வந்தது. சாத்தனுக்குக் கொடுத்தானென்புழிக் கோளிக்காரகம் நாலாம் வேற்றுமையால் வந்தது. ஆறும் வேற்றுமையில் வருங்கோளிக்காரகம் வடமொழியிலல்லதில்லை. மரத்தினின்றும் விழுந்தானென்புழி அவதிக்காரக மைந்தாம் வேற்றுமையால் வந்தது. எள்ளி லெண்ணெய் நின்ற தென்புழி ஆதாரக்காரக மேழாம் வேற்றுமையால் வந்தது. * (சு)

* வேற்றுமை மயக்கம் வரைகூறற் பாலதன்று. "யாதனுருபிற் கூறிற்றுயினும் பொருள் சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்" என்றார் முனிவரர் மூவரும். "ஒன்று மூன்று நான் காறெனு முருபொடு" எனக் கூறப்புகுந்த பின்னூலாரும் "மாறுபடகிற்றல் வரம்பிலையென்ப" என்றே முடித்தனர்.

உபகாரகப்படல முற்றும்.

தொகைப்படலம்.

நாமங்களிற்பொருந் தும்பொருண ற்றொகை யத்தொகைக்கட்
டாமங்கழியுமுன் சாற்றியவேற் றுமை வேற்றுமையைச்
சேமங்கொள்சார்பக வெய்தியசொல்லுஞ் சிலவிடத்துப்
போமங்கதன்பொருடன்னையெல்லார்க்கும் பொருபடுத்தே.

(இ-ள்) ஒருபொருளை விளக்கிநிற்கும் பெயர்ச்சொற்கள் இரண்
டுசொல்லாயும் பல சொல்லாயும் பொருந்திய பொருளாலொரு சொ
ல்லாய்த்தொகும். அவ்வாறு தொகுமிடத்து வேற்றுமை யழிந்தும்
ஒரோவிடத்து வேற்றுமையும் வேற்றுமையைச்சார்வாகிய சொற்க
ளு மழிந்துந்தொகும். தொகையெனினுஞ் சமாசமெனினு மொக்கு
ம். வேற்றுமையும் வேற்றுமையைச்சார்வாகிய சொற்களுமழிதற்கு
க்காரணம் அவை யத்தொகைச்சொல்லின் பொருளைவிளக்குதற்பொ
ருட் டுச்சரிக்கப்படுதலால் அவையழிந்தவிடத்துப் பொருளைவிளக்கி
நிற்றற்காகும்-எ-று. வரலாறு—மார்கழிதிங்கள் மார்கழித்திங்களென
எழுவாய் வேற்றுமையிலும், குடியைத்தாங்கி குடிதாங்கியென விர
ண்டாம் வேற்றுமையிலும், தாயொடுநால்வர் தாய்நால்வரென மூன்
றாம் வேற்றுமையிலும், மரக்கலத்துக்குக் கல்லி மரக்கலக்கல்லி ம
ழையின்பொருட்டுக் குடை மழைக்குடை குண்டலத்தின் பொருட்
டுப் பொன் குண்டலப்பொன் குதிரைப்பொருட்டுச் சம்மட்டி குதி
ரைச்சம்மட்டி யானைப்பொருட்டுத் தோட்டி யானைத்தோட்டி மாட
த்தின்பொருட்டு ஓடு மாடவோடு முயற்பொருட்டு வலை முயல்வலை
யென நாலாம்வேற்றுமையிலும், ஆட்டினின்று கறந்தபால் ஆட்டுப்
பாலென்பதுபோல எருமைப்பால் யானைமதம் பூநாற்றம் கடலமிழ்
து வாய்ச்சொல் எண்ணெய் யென ஐந்தாம்வேற்றுமையிலும், கொற்
றனுடைய மகன் கொற்றன்மகனென்பதுபோலச் சாத்தன்வீடு களக்
கோல் மாங்காய் மரப்பனை ஊர்ப்பொதுவென ஆறும்வேற்றுமை
யிலும், ஊரின்கட்குருவி ஊர்க்குருவி யென்பதுபோல நீர்க்காக்கை
காட்டிற்பன்றி மலைக்குறவன் என எழாம்வேற்றுமையிலும் வரும். வி
ளிவேற்றுமையிற் சொற்றொக்கு முடிதலில்லை. கரும்பினுடைய
வேலி மாடத்தினுடைய வோடு என நாலாம்வேற்றுமை ஆறும்வே
ற்றுமை யாகவும் எருமையினுடையபால் யானையினுடையமதமென

ஐந்தாம்வேற்றுமை யாறும்வேற்றுமை யாகவுந் தொகுத்தாலுங் குற்றமில்லை. இனிவேற்றுமைச் சார்வாகிய சொற்களுமழிந்து தொகுமாறு—தயிரினுற்குழைத்த சோறு தயிர்ச்சோறு, மருந்துகளாலடப்பட்ட வெண்ணெய் மருத்தெண்ணெய், சங்கரனுக்கு மகனுயுள்ள சாத்தன் சங்கரன் சாத்தன் எனவரும். இனி இடைச்சொ ழிதொகை யென்பது மொன்றுண்டு. அஃதாமாறு—இருப்பைப் பாலாற் கொள்ளப்பட்ட நெய் இருப்பைநெய், பாண்டிநாட்டுக்கடலின்கரை பாண்டிக்கரை எனவரும். இதனை வடமொழிப்புலவர் மத்திமபத லோப சமாசமெனவழங்குவர். (க)

தற்புருடன்பல நெற்கன்மதாரயந் தாங்கியசீர்
நற்றுவிகுத்தொகை நாவார்துவந்துவ நல்லதெய்வச்
சொற்பயன்மாந்தர்க ளவ்வியபாவ மிதென்றுதொன்மை
கற்பகமாப்பகர்ந் தார்தொகையாறுங் கனங்குழையே. (உ)

(இ-ள்.) தற்புருடசமாசமும் பலநெற் சமாசமும் கன்மதாரய சமாசமும் துவிகுசமாசமும் துவந்துவசமாசமும் அவ்வியபாவ சமாசமுமென்று தொகைப்படுத்துச் சொல்லுவர் வடமொழிப்புலவர் எ-று. பலநெற்சமாசமென்பது பலவென்னும் பொருளைப் பயக்கின்ற பகுஎன்னும் வடமொழியும் நெல்லென்னும் பொருளைப்பயக்கின்ற விரீகியென்னும் வடமொழியுஞ் சேர்ந்த பகுவிரீகியென்னுஞ் சமாசமாம். பலநெல்லெனினும் பகுவிரீகியெனினுமொக்கும். (உ)

எழுவாய்முதலெழு வேற்றுமையோடு மெழுந்தடையில்
வழுவாதநஞ்ஞொடெட் டாந்தற்புருடன் வளர்துவிகு
தழுவார்ந்தவெண்மொழி முன்னுய்வருந் தத்திதப்பொருண்மேற்
குழுவாரொருமை யொப்புப்பன்மை யொப்புக்குறியிரண்டே

(இ-ள்.) தற்புருடத்தொகையானது எழுவாய் முதலாக எழுவேற்றுமையோடும் தடையில் நிகழாநின்ற நஞ்ஞோடுங்கூட எட்டுவகைப்படும். துவிகுத்தொகையானது எண்முன்னுய்வருந் தத்திப் பொருண்மேல் ஒருமை யொப்புத்துவிகும் பன்மையொப்புத்துவிகு மென இரண்டுகுறியினையுடைத்து. அவை எழுவாய் வேற்றுமைத் தற்புருடனும் இரண்டாம்வேற்றுமைத் தற்புருடனும் மூன்றும்வேற்றுமைத் தற்புருடனும் நாலாம்வேற்றுமைத் தற்புருடனும் ஐந்தாம்வேற்

றுமைத் தற்புருடனும் ஆறும்வேற்றுமைத் தற்புருடனும் ஏழாம் வேற்றுமைத் தற்புருடனும் நஞ்ஞுத் தற்புருடனுமெனவும் ஒருமையொப்புத்துவிகும் பன்மையொப்புத்துவிகும் எனவும் வரும்—எ-று.
வரலாறு—கழஞ்சினுடைய அரை அரைக்கழஞ்சு, காசினுடைய கால் காற்காசு, அகத்தினுடைய கால் காலகம், பகலினுடையமுன் முன்பகல், ஊரினுடைய உள் உள்ளூர், கையினுடையபுறம் புறங்கை யென வரும். இவை முன்பதமெழுவாய் வேற்றுமையாதலினெழுவாய் வேற்றுமைத்தற்புருடனும். இவ்வண்ணம் மலையைத்தாங்கி மலைதாங்கி, கல்லாற்றளி கற்றளி, தாலியின்பொருட்டுப் பொன் தாலிப்பொன், கள்ளரினின்றும்பயம் கள்ளர்பயம், தாமரையினுடைய கிழங்கு தாமரைக்கிழங்கு, ஊரின்கட்குருவி ஊர்க்குருவி யென்பன முற்படும் முறையேயிரண்டாம்மூன்றும் நாலாம் ஐந்தாம் ஆறும் ஏழாம் வேற்றுமையாதலில் அவ்வவ்வேற்றுமைத்தற்புருடனும். நஞ்ஞுத்தற்புருடன் வடமொழியினல்லதில்லை. அஃதாமாறு "தடைநவுடலடையிற் றன்னுடல்போமாவி-யடையினுடறெற்றுமாற்றும்" என்பதனால் நவ்வென்னுமொற்றின்மேல் அகரவுயிரேறி நகரமாய்க்கிடந்த சொல் தொகையின்கண்ணுயிர் மெய்வரும்பொழுது நகரவொற்றழிந் தகாரமாய்நிற்கும் உயிர்வரும்பொழுதுநகரவொற்றுப்பின்னாய் அகரமுன்னாய்த்தெற்றுமாறிநிற்கும். உதாரணம் ந. நாதன் அநாதன், ந. உசிதம் அநுசிதம் எனவரும். ஆயிரந்தளி கூடினவிடம் ஆயிரத்தளி பன்னிருபடலங் கூடினது பன்னிருபடலம் என்பன ஒருமொழி யொப்புத் துவிகுத்தொகை. அன்மொழியொப்புத் துவிகுத்தொகை யெனினுமிழுக்காது. மூவர்கோக்கள் முக்கோக்களென்பது பன்மொழி யொப்புத் துவிகுத் தொகை. (௯)

இருமொழிபன்மொழிபின்மொழியெண்டோடிருமொழியெண்
மருவும்விதியா ரிலக்கண மற்றைச் சகமுன்மொழி
பரவுந்திகந்தரா ளத்தொகையென்னப் பலநெற்றொகை
விரியுமொரேழவை வேற்றுமொழிப்பொருண் மெல்லியலே. ()

(இ-ள்.) இருமொழித் தொகையும் பன்மொழித் தொகையும் பின்மொழி யெண்டொகையும் இருமொழி யெண்டொகையும் விதியாரிலக்கணத் தொகையும் சகமுன் மொழித்தொகையும் திகந்தராளத் தொகையுமெனப் பகுவிரீகித்தொகை யெழுவகைப்படும்—எ-று.
பின்மொழி யெண்ணாவது எண்ணினைப்பின் மொழியினுடையது

இருமொழி யெண்ணுவது முன் மொழியினும் பின் மொழியினுமெண்ணாய் வருவது. விதியாரிலக்கணத் தொகையாவது தடுமாற்றத்தையிலக்கணமாக வுடையது. சகமுன்மொழியாவது வடமொழி யெழுத்தடைவில் அகரத்தோடுங்கூடின முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தையும் முப்பத்து மூன்றாம் வியஞ்சனத்தையு மடைவே யொன்றாகவுடைய தொருபதமாய் அப்பதத்தின் விகாரத்தோடுங் கூடி முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தை முன்னாகவுடைய தொகையாம். திகந்தராளமாவது பெருந்திசைகளுக்கு நடுவாய்க்கிடந்த கோணங்களைக்குறித்துத்தொகுந் தொகையாம். இவை வேழும் யாவனொருவனென்றும் யாதொன் றென்றும் வேறாய்க்கிடந்த தொருமொழிக்குப் பொருளாகு மல்லது தொகுத்தற் பொருட்டு வந்த மொழிகளுக்குப் பொருளாகாவெனக் கொள்க. வரலாறு—கல்லுத்தலையின் கண் யாதொருமீனுக்குண்டு அம்மீன் கற்றலையெனவும் கழுத்திலாடை யாவனொருவனுக்குண்டு அவன் கழுத்தாடை யெனவுஞ் சொல்வது இரண்டுமொழியைத் தொகுத்தலால் இருமொழித்தொகை. குரங்குகளாடப்பட்ட துறை யாதொ ரூரிலுண்டு அவ்வூர் குரங்காடு துறை யெனவும் மயில்க ளாடப்பட்ட துறை யாதொ ரூரிலுண்டு அவ்வூர் மயிலாடுதுறை யெனவும் சொல்வது பன் மொழியைத் தொகுத்தலாற் பன்மொழித்தொகை. இன்னா வென்னுஞ் சொல்லினையுடைய நாற்பதுகவி யாதொரு நூலினுண்டு அந்நூலின்னா நாற்பதெனவும் இவ்வண்ணம் இனிய நாற்பது கார் நாற்பது களவழி நாற்ப தெனவும் வருவன பின் மொழிகளெண் மொழியாதலாற் பின்மொழி யெண்டொகை. இருவராதல் மூவராதலன்றி யாவர் சிலரைக் கருதி இருவர் மூவரெனவும் இவ்வண்ணம் ஐந்தா றெனவும் எழெட்டுப் பத்தெனவும் வருவன இருமொழியு மெண்ணாய் நின்றமையால் இருமொழி யெண்டொகை. தேசங்களிலே தேசங்களிலே பற்றிக்கொடு பற்றிக்கொடு நிகழ்கின்ற யாதொரு பூசல் தேசாதேசி யெனவும் தண்டுகளாலே தண்டுகளாலே யடித்து நிகழ் கன்றதோர் பூசல் தண்டா தண்டி யெனவும் வருவன தடுமாற்றத்தை இலக்கணமாக வுடைமையின் விதியாரிலக்கணத்தொகை. இது வடமொழியி லல்லது வாராவெனக் கொள்க. சகமுன் மொழித்தொகையாவது வடமொழியின் முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தையும் முப்பத்து மூன்றாம் வியஞ்சனத்தையுமுடைய சொன் முன்னாகப்பெற்றொரு *மெய்ச்சொற் பின்னாகத்தொகு

* சாசுவன் என உயிர் பின்னாகவும் வருதலால் இது நியதியன்று.

வதாம்; அது தொகுமிடத்து முன்னின்ற மொழியிலிரண்டாமெழுத் தழிந்தல்லது தொகாது. வரலாறு-முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தை யும் முப்பத்துமூன்றும் வியஞ்சனத்தையும் உடையசொல்லே முன் னேநிறுவி நீதியென்னுஞ்சொல்லைப் பின்னேநிறுவி, நீதியோடுங்கூடி நிகழாநின்றான்யாவன், அவன் சநீதியாமென்க. திகந்தராளத் தொ கையாமாறு-தென்றிசைக்குங் கீழ்த்திசைக்கும் நடுவுயாதொருதிசை, அது தென்கிழக்காம். இவ்வண்ணம் தென்மேற்கு வடமேற்கு வட கிழக்கு எனக் கண்டுகொள்க. (௪)

முன்மொழிப்பண்பு மிருமொழிப்பண்பு மொழிந்தமைந்த
பின்மொழியொப்பொடுமுன்மொழியொப்பும்பிணக்கொன்றிலா
முன்மொழிநற்கருத் தும்முன்மொழிநற் றுணிவுமென
நன்மொழியார்கன்ம தாரயமாறென்ன நாட்டினரே. (௫)

(இ-ள்.) முன்மொழிப்பண்புத்தொகையும் பின்மொழிப்பண் புத்தொகையும் பின்மொழியொப்புத்தொகையும் முன்மொழியொ ப்புத்தொகையும் முன்மொழிக்கருத்துத்தொகையும் முன்மொழித்து ணிவுத்தொகையுமெனக் கன்மதாரயமாறும்.—எ-று. வரலாறு - நீலமு மதுவே குவளையுமதுவேயென நீலக்குவளையாம். கருமையுமதுவே பாம்புமதுவே எனக் கரும்பாம்பாம். இவ்வண்ணங் குறுங்கொற்றன் நெடுஞ்சாத்தன் எனப் பண்புமொழி முன்புநிற்றலான் முன்மொழிப் பண்புத்தொகையாயிற்று. பண்பெனினும் விசேடணமெனினுமொ க்கும். * குறுவுமதுவே மையுமதுவே எனக் குறுமையாயிற்று. இது பண்புமொழியே முன்னும்பின்னு நிற்றலால் இருமொழிப்பண்பு த்தொகை. ஆணிவன் மாணிக்கமொத்தலால் ஆண்மாணிக்கம், பெ ண்ணிவள் அணங்கொத்தலாற் பெண்ணணங்கு, இவையொப்பு மொழி பின்பு நிற்றலாற் பின்மொழியொப்புத்தொகை. ஒப்பெனி னும் உவமையெனினு மொக்கும். பின்மொழியொப்புத்தொகை

* குறுமையின் விகாரமே குறுவாதலானும், இருமொழிப்புணர் ச்சி யின்மையானும், "இருசொல்லும் ஒருபொருளனவாய் இன்னதிது வென ஒன்றை யொன்று பொதுமைநீக்கி" யெனக்கூறிய ஆசிரியர் சேனாவரைய ருரைக்கு மாறுபடுதலானும், தொகையென்றொன்றுங்கு நிகழாமையானும், உரையாசிரியர் கூற்றுச் சரியன்றெண மறுக்க. கரு மையுமதுவே செம்மையுமதுவே எனக் கருஞ்சிவப்பு எனவும் சிறுமை யுமதுவே வெம்மையுமதுவே எனச் சிறுவெம்மை எனவும் வருவன வும் இன்ன பிறவும் நூலாசிரியர் கருத்தென்க.

யெனினும் பின்மொழியுவமைத்தொகையெனினுமொக்கும். பவளம்போற் செவ்வாய் பவளவாய், அஞ்சனம் போற்கரியகண் அஞ்சனக்கண், இவையொப்புமொழி முன்புநிற்றலான் முன்மொழியொப்புத்தொகை. அடையாதென்று கருதப்பட்ட நெடுங்கடை அடையாநெடுங்கடை, இதனுட் கருதினமொழி முன்பு நிற்றலான் முன்மொழிக்கருத்துத்தொகை. மருந்தேயென்று துணியப்பட்டமரம் மருந்துமரம், நஞ்செனத்துணியப் பட்டமரம் நச்சுமரம். இவையிற்றிற்றுணிந்தமொழி முன்பு நிற்றலான் முன்மொழித்துணிவுத்தொகையெனப்பட்டது. முன்மொழிக்கருத்துத்தொகைக்கும் முன்மொழித்துணிவுத்தொகைக்கும் வேறுபாடியாதெனின் கருதினது மாத்திரமேயன்றித் துணிந்துமுளனென்று வேறுபடுக்கத் துணிந்தபொழுது முன்மொழித்துணிவுத்தொகையாம், துணியாதே கருத்துமாத்திரமாம்பொழுது முன்மொழிக்கருத்துத்தொகையாம். ஆகையாற் பலபடிக்கு மொத்திருக்குந் தொகையு முளவா மென்றறிக. (௫)

முன்மொழியவ்வியஞ்சேர்தொகைபேர்முன் மொழித்தொகையே
சொன்மொழியவ்விய பாவமருவுந் துவந்துவமும்
வன்மொழியாமித ரேதரம்வாய்ந்த சமாகாரமா
நன்மொழியானுரைத் தார்கள்சமாச நறுநுதலே. (௬)

(இ-ள்) முன்மொழி * அவ்வியத்தொகையும் பெயர்முன்மொழித்தொகையும் என்றவ்வியபாவ மிரண்டுவகைப்படும், இதரேதரத்தொகையும் சமாகாரத்தொகையும் என்று துவந்துவ மிரண்டுவகைப்படும்.—எ-று. சமாசமென்பது வடமொழியின் முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தோடு கூடிநிற்கும் சொல்லெனக்கொள்க. வரலாறு - கும்பத்தருகு நிகழ்கின்றது உப்கும்பமாம். இதன்கண் ணுபவென்னும் அவ்விய முன்பு நின்று கும்பமென்னும்பெயர் பின்பு நிற்றலான் முன்மொழியவ்வியத்தொகையாயிற்று. சாகத்தினுடைய பிரதி † சாகப்பிரதியாம். பிரதியென்னுஞ்சொல் லவ்வியம், சாகமென்பதுபெயர். அவ்வியம்பின்புநின்று பெயர் முன்புநிற்றலாற் பெயர்முன்மொழித்தொகையாயிற்று. வடமொழியில் அவ்வியச்சொல் தமிழி னிடைச்சொல்லெனவமைக்க. இடைச்சொல்லாவன காரகபத வேற்றுமையானுங் கிரியாபதவேற்றுமையானும் விகற்பிக்கப்படாதே ஐ ஆல் என்றும், மன்

* அவ்வியய மென்னும் வடமொழிச் சிதைவு.
† சப்பிரதி யெனவும் வழங்கும்.

இசின் என்றும் மற்று ஆங்கு ஒருங்கென்று மிவைமுதலாக வருவன. துவந்துவமும் வன்மொழியா மிதரேதரம் வாய்ந்த சமாகாரமாவென்பது கபிலபரணர் தங்களிலே வாது செய்தார்களென இயைபுதோற்றி நின்றமையால் இதரேதரத் தொகையாயிற்று. உவாவும் பதினான்கும் உவாப்பதினான்கு, நெய்யு மெண்ணெயும் நெய்யெண்ணெய், நாளும் பக்கமும் நாட்பக்கம் என்றிப்படி வருவனவெல்லாம் சமாகாரத் தொகையாம். இவை யெல்லாம் வடமொழியிற் கண்டுகொள்க.

வேற்றுமையும்மை வினைபண்புவமையொ டன்மொழியென்
றாற் றுந்தொகைசெந் தமிணர்களாறென்ப ராய்ந்தபண்பிற்
றோற்றுமளவு வடிவுநிறஞ்சுவை சொல்பிறவு
மேற்றுமிருபல் லளவுநிறையெண் பெயருமமையே. (எ)

(இ-ள்.) வேற்றுமைத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையும் உவமைத்தொகையும் அன்மொழித்தொகையுமெனத் தொகை யாறுவகைப்படுத்துச் சொல்லுவ ரொருசார் தமிழ்ப்புலவர். அவையாறினும் பண்புத்தொகை தொகுமிடத்து அளவுப்பண்புத்தொகையும் வடிவுப்பண்புத்தொகையும் நிறப்பண்புத்தொகையும் சுவைப்பண்புத்தொகையும் பிறவாற்றானுமாய்த்தொகும். உம்மைத்தொகை தொகுமிடத்து இருபெயர்த்தொகையும் பலபெயர்த்தொகையும் அளவுப்பெயர்த்தொகையும் நிறைப்பெயர்த்தொகையும் எண்ணின்பெயர்த்தொகையும் எண்ணியற்பெயர்த்தொகையுமாய்த் தொகும்.—எ-று. எண்ணெனுஞ்சொல்லை யிருகாலாகச் சொல்லவேண்டிய தேனெனில், எண்ணியற்பெயரென்று எண்ணின்கணின்றபெயரைக் குறித்த தொன்றும் எண்ணின்பெயரொன் றெண்ணையே குறித்த தொன்றுமாக இரண்டாதலினென்க. வரலாறு - சாத்தனுடையமகன் சாத்தன்மகன், தாயொடுநால்வர் தாய்நால்வர், என வேற்றுமை யழிந்துதொக்கவாறு. பண்ணுங்கோணிகையும் பண்கோணிகையென உம்மைத்தொகைவந்தவாறு. இவ்வண்ணம் செம்புதரா-பயறுதுவரை-என உம்மை யழிந்து இருபெயர்த்தொகை வந்தவாறு. எண்ணெய்மஞ்சள்வெற்றிலை, கடுநெல்லிதான்றி, சுக்குமிளகுதிப்பிலி எனப் பலபெயர்த்தொகை வந்தவாறு. தூணியும் பதக்கும் தூணிப்பதக்கு என அளவுப்பெயர்த்தொகைவந்தவாறு. நடுவு ஏகாரமாகிக் கலனே தூணியெனவு மமையும். கழஞ்சேகால்-ஒன்றேகாற்பலம் எனநிறைப்பெயர்த்தொகை வந்தவாறு. பத்து

ம் மூன்றும் பதின்மூன்று, ஆயிரமும் எட்டும் ஆயிரத்தெட்டு என எண்ணின்பெயர்த்தொகை வந்தவாறு. முப்பதின்மரும்மூவரும் முப்பத்துமூவர், நூற்றுவரும் ஐவரும் நூற்றைவர் என எண்ணியற்பெயர்த்தொகை வந்தவாறு. இனி வினைத்தொகை வருமாறு, கொல்லும் யானை கொல்யானை வெல்லும்படை வெல்படை எனவரும். ஓடுங்குதிரை ஆடுங்கூத்து குரங்கு இவற்றைக் காலங்குறித்து * வேறுபடுக்க. பண்புத்தொகை வருமாறு-நெடியாளுமிவளே கொற்றியுமிவளே யென நெடுங்கொற்றியாம். இவ்வண்ணம் குறுஞ்சாத்தன் நெடுங்கடல் என அளவுப்பண்புத்தொகை வந்தவாறு. வட்டமும்துவே பலகையுமதுவே யெனின் வட்டப்பலகை. இவ்வண்ணம் சதுரங்கப்பலகை சுளகுநிலம் எனவடிவுப்பண்புத்தொகை வந்தவாறு. கருங்குதிரை செம்போத்து என நிறப்பண்புத்தொகை வந்தவாறு. புளிம்பருத்தி உவரித்தண்ணீர் எனச் சுவைப்பண்புத்தொகை வந்தவாறு. பிறவுமென்றதனால் வெந்நீர் தண்ணீர் இன்றமிழ் நறும்பூ நுண்ணூல் பருநூல் மெல்லிலை நல்லாடை என வருவனவுங் கொள்க. இனி உவமைத்தொகை வருமாறு, பவளம் போன்றவாய் பவளவாய், மழைபோன்ற வண்கை மழைவண்கை, முத்துப்போன்றமுறுவல் முத்துமுறுவல் எனக் கொள்க. இனி அன்மொழித்தொகை வருமாறு, அன்மொழித்தொகையாவது இரண்டு சொல்லும் பலசொல்லும் தொக்கக்காற் சொற்களை நோக்காதே பொருள் வேறொருமொழியைநோக்குவது; அதுவருமிடத்து யாவன் அவனென்றும் யாது அதுவென்றும் இன்னனபிறவுங் கூறுதல் காண்க. கழுத்தின்கண்ணுடையாவனுக்குண்டு அவன் கழுத்தாடையாம், தலையின்கட்கல் யாதொன்றினுக்குண்டு அது கற்றலையாம். (எ)

அன்மொழிநற்றொகை யிற்றொகும்போதுமல் லாவிடத்து
நன்மொழிப்பின்பு நடுவுங்கெடுநன் கொரோவிடத்து
முன்மொழியீறு கெடும்பன்மையாகு முரட்பொருள்கோள்
பின்மொழிமுற்சொற் பிறிதோர்மொழியொடுருமொழியே.()

(இ-ள்.) அன்மொழித்தொகையின் கண்ணும் அல்லாத தொகைகளிலும் பின்மொழிகளுந நடுவின்மொழிகளுஞ் சிதைகையுமுண்டு.

---

* "வேறுபடுக்கவேண்டா" என்பது துரைபாடம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் "வினையின் றொகுதி காலத்தியலும்" என்றமையானும், பின்னூலாரும் "காலங்கரந்தபெயரெச்சம்வினைத்தொகை" என்றமையானும், காலம்விரிந்துழித் தொகையின்மையானும், எதிர்காலப்பெயரெச்சம் வேறின்மையானும் அஃதுரையன்றென மறுக்க.

ஒரோவிடத்துத் தொகையின் முன்பு நின்ற சொல்லினீற்றிலொற்றுச் சிதைகையு முண்டு. அச்சொற் பன்மைப்பொருளை விளக்கி நிற்றலு முண்டு. இனிப் பொருள்கொள்ளுமிடத்துப்பின்மொழியிலாதல் முன்மொழியிலாதல் வேற்றுமொழியிலாதல் இருமொழியிலுமாதல் பொருள் சிறக்கும்.—எ-று. வரலாறு. கடு-காய் கடு எனவும், இவ்வண்ணம், தான்றி நெல்லி எனவும் வருவன பின்மொழிச்சிதைவு. தாமரை பருத்தி எள்ளு கொள்ளு என வருவனவும் அது. பின்மொழியழிந்தபொழுதும் அழியாத போதைப் பொருள் பயக்கும். கவிழப்பூக்குந்தும்பை கவிழ்தும்பை, வெளுக்கப் பூக்குந் தாமரை வெண்டாமரை, சிவக்கப் பூக்குந் தாமரை செந்தாமரை, கொம்மட்டி போலக்காய்க்கு மாதளை கொம்மட்டி மாதளை, வேரிற்பழுக்கும்பலா வேர்ப்பலா என்பன இடைமொழிச்சிதைவு சிவக்கத் தோய்த்த விளிம்பினையுடைய கூறை செவ்விளிம்பன் என்பது இடைச்சொல்லுங் கடைச்சொல்லு மழிந்து தொக்கது. சோழன் கோன் சோழகோனென்பது முன்மொழியீற்றுச்சிதைவு. பட்டர்கள் தெருவு, நாட்டார் வாய்க்கால், ஆயிரத்தளியர் வாச லென்பனவற்றில் முன்மொழி யீறு பன்மைப்பொருளை விளக்கி நின்றது. மாங்காய் பலாப்பழ மென்பன பின்மொழிச் சிறப்புத்தொகை. மழைக்கொடை மருத்தெண்ணெய் என்பனவுமது. அரைப்பலம் உள்ளூர் புறங்கை யென்பன முன்மொழிச் சிறப்புத் தொகை. கற்றலை கழுத்தாடை யென்பன அன்மொழிப்பொருட் சிறப்புத்தொகை. சோழபாண்டியரென்பது இருமொழிப்பொருட் சிறப்புத்தொகை. இனிக்கிடப்புத்தொகையும் மாறிடுதொகையும் நித்தத் தொகையும் அழிதொகையும் அழியாத்தொகையுமெனக் கூறுபடுப் பாருமுளர். அவையாமாறு - மாங்காய் பலாக்காயென முன்மொழியும் பின்மொழியு மாறுடாதே கிடப்பிலே நின்று தொக்கமையாற் கிடப்புத்தொகை. முன்றில் வாயிலென முன்மொழிபின்னாய்ப் பின்மொழி முன்னாய் மாறுடி வந்தமையான் மாறுடு தொகை. செம்போத்து குறுமரை கருங்காக்கையென ஏகாந்தித்துக் கிடத்தலால் நித்தத் தொகை. சாத்தன்மகன் எண்ணெய் எருமைப்பாலென வேற்றுமை யழிந்து தொகுவன அழிதொகை. கழுத்திலாடை பொதும்பிற்றேனென வேற்றுமை யழியாது தொகுவன அழியாத்தொகை. முன்பொரு சூத்திரத்தின்கண் நடுவுநின்ற வேற்றுமையைச்சார்ந்த சொல்லு மழியுமெனச் சொல்லிப் போன சூத்திரத்தினும் நடுவு நின்ற சொல்லழியுமென்று சொன்னாராதலிற் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமுண்டோவெனி லற்றன்று. முன்பிற்போனசூத்திரத்திற் காரகபத வேற்

றுமையு மதனைச்சார்ந்த சொல்லுமே'யழிவன. இதனுற் காரகபதவேற்றுமையுங் கிரியாபதவேற்றுமையு முற்சார்வுபதமும் அந்தமுங் துவாந்தமுஞ் சந்திராந்தமு மழிந்து தொகப்பெறும். (அ)

தொகைப்படல முற்றும்.

—:o:—

தத்திதப்படலம்.

அன்னியனீன னிகனேயன்வான்வதி யம்மிகரம்
வன்னுவகரத்தொ டானுளன்மானக னுதிமற்றுந்
துன்னியசீர்த்தத் திதத்தின்பிரத்தியஞ் சுவென்பது
மன்னுமரபு பிழையாமலெங்கும் வரப்பெறுமே. (க)

(இ-ள்.) அன் இயன் ஈனன் இகன் எயன் வான் வதி அம் இவன் உ அ ஆன் ஆளன் மான் அகன் முதலிய *பிரத்தியங்களுஞ் சு என்பதுந் தத்திதப்பிரத்தியங்களாம்.—எ-று. மன்னு மரபு பிழையாமலென்றதனுல் வேற்றுமைச்சுப்போலச் சு எங்கு மழியப்பெறு மென்க.()

உண்ணுமிதனு லுரைக்குமிதனை யுடையனிது
பண்ணுமிதனைப் பயிலுமிதிற்பயன் கொள்ளுமித்தா
லெண்ணுமிதனை யிதனுக்குநாயக னிங்கிருக்கும்
நண்ணுமிதனை யிதையொக்குமிங்குள னன்னயத்தே. (உ)

மகனிவனுக்கிவ ளுக்கிந்தவர்க்கத் தினனிவனைத்
தகவியதேவ னெனும்யாவனென் றுநற் றத்திதங்க
ணிகழும்பிறபொரு ளின்கண்ணுநிற்கு நினைந்தவற்றைப்
புகண்மலிதெய்வப் புலவர்க்கும்பொச்ச மடக்கரிதே. (ங)

(இ-ள்.) தத்திதப்பிரத்தியங்கணிகழுமிடத்து இதனுலுண்ணுவன் யாவனென்பது முதலாக இவனைத் தெய்வமாகக் கொள்வான் யாவனென்பதீருகக் கூறப்பட்ட பொருள்களிலும் இவைபோலும் பிற பொருளின் கண்ணு நிகழும்; அவையிற்றைக் கூற்றறுத்துப் பொச்சமடக்குத லெண்ணிறந்த கிரந்தத்தாற் சொன்முடிக்கினுந் தெய்வப்

* பிரத்தியயமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு.

புலவர்களுக்கு மரிதாம்.—எ-று. அரிதாவதற்குக் காரண மிலக்கியத்தைப்பார்த்திலக்கணஞ் சொன்னமையினென்க. அவையிற்றிற்குதாரணம் வருமாறு-வலையினுலுண்பான் வலையன். ஞகரம் ஆகமமாய் வலைஞன் என்றுமாம். வேதத்தையுரைப்பான் வேதியன். இதில் அம்மென்னுங் கடைச்சொற் குறைந்தது. கொந்தத்தையுடையான் கொந்தவன். இதில் ஈறழிந்தது. மருந்தைப்பண்ணுவான் மருத்துவன் மெல்லொற்று வல்லொற் றாயிற்று. கூத்துப்பயிலுவான் கூத்தன். வில்லினாற் பயன் கொள்வான் வில்லி. சோதிடத்தை யெண்ணுவான் சோதிடவன். அதிதிமகன் ஆதித்தியன், இதில் கடை குறைந்து நடுவே தகரவொற்றாகமமாய் முதற்கண் அகரம் விருத்தியானது. திதிமகன் தைத்தியன். விநதைமகன் வைநதேயன். வயினதேயனெனவும் வரும். கங்கை புத்திரன் காங்கேயன். சிபிவருக்கத்தான் செம்பியன். இதில் நடுவே மகரவொற்றாகமமாய் முதற்கணிகரங் குணமானது. குருவருக்கத்தான் கௌரவன். இதில் முதற்கணுகரம் விருத்தியானது. புத்தனைத் தெய்வமாயுடையான் பௌத்தன். இது சுப்பிரத்தியத்தால் முதல்விருத்திபெற்றது. சிவனைத்தெய்வமாக வுடையான் சைவன் பசுபதியைத்தெய்வமாக வுடையான் பாசுபதன். ஆதியென்றதனாற் பிறபொருள்களின்கண்ணி கழுமாறு. பூனைக்காலை யொப்பக்காய்ப்பது பூனைக்காலி. குலத்தினுள் விழுமியான் குலீனன். சிங்களவன்பேசுவது சிங்களம், வடுகன்பேசுவது வடுகு, துளுவன்பேசுவது துளுவு. வியாகரணமோதுவான் வையாகரணன். துவாரத்தினிற்பான் தௌவாரிகன். குணத்தை நன்றாகவுடையான் குணவான் குணவதி. மதியைநன்றாகவுடையான் மதிமான். கள்ளத்தையுடையான் கள்ளன். இவன்றன்மை கள்ள மெனினுமமையும். குங்குமத்தா லூட்டப்பட்டது கௌங்குமம். இருடிசம்பந்தமானது ஆரிடம். இதில் இருவினுக்காரொன்னு மாதேசமாகி இகரம்உலோபமானது. பார்ப்பானாற் செயற்படுவது பார்ப்பு. இவ்வண்ணம் கொல்வி தச்சு எனமுடியும். சொற்களொன்றையொன்று காதலித்துக் கிடத்தலால்இவற்றினின்றே கொல்லன் தச்சனென முடிந்ததெனினுமமையும். இனிப்பிரத்தியங்களான் முடியுமாறு -*அம்புஎன்பது நீர், பங்கமென்பது சேறு, இவற்றுட்டோன்றியது அம்புசம் பங்கசம் எனவரும். குறிப்புச் சொற்களும் வினைக்

* அம்பு, பங்கம் என்பன தனிப்பிரத்தியங்களன்றாதலின் மேலெடுத்துக்காட்டுத் தவறென்க. அநுசன், தத்துவம், உபகாரம், பிரஞ்ஞை, சங்கரன் முதலிய பதங்களே தக்க உதாரணங்களாம்.

சொற்களும் பிறவும் ஒருபெயர்ச்சொற் றம்மேலேறிய பிரத்தியத்தையுடையவாய் வேறு பொருள் பயந்து நிற்பின் அவைதத்திதப் பெயர்களென்றறிந் துலகிற்கொப்ப முடிக்க. (௩)

மையம்புதுவுகம் வல்லளவாதி குணக்குறிப்பில்
வையம்வலிநெடு வாதிபின் னுமன்கன் னுனன்வன்னு
ளையமவனவள் மிம்முதலாகுந் திரப்பியத்திற்
பையமதிக்கு வுலகத்தவர்க்குப் பயன்படவே. (௪)

(இ-ள்.) மை அம் பு து வு கம் வல் அளவு என்னுமிவைமுதலாகிய பிரத்தியங்கள் வலிநெடுவென்னுஞ் சொன்முதலாகிய பிரகிருதி குணத்தின்பின் குணக்குறிப்பை விளக்குதற் பொருட்டுவரும். மன் கன் ஆன் அன் வன் ஆள் ஐ அம் அவன் அவள் மி முதலாகியபிரத்தியங்கள் *திரப்பிய மென்னும் பொருள்களை விளக்குதற் பொருட்டுவரும்.இவையாக்கும் பொழுது உலகத்தார்க் கொத்துப் பயன் புணரவே யாக்குக—எ-று. வலிநெடு முதலாகிய பிரகிருதி குணமாவது வலி நெடு குறு கரு பசு வெளு கெடு இள தண் வெம் அரி எளி பெரு சிறு பரு நேர் மலி என இவை முதலாக வரும். உதாரணம் வருமாறு - மை, வலிமை நெடுமை குறுமை. அம், நீளம். இதில் நெடு நீளென ஆதேசமாயிற்று.பு, அலிப்பு மெலிப்பு.து,வலிது மெலிது. வு, வலிவு மெலிவு. கம், குறுக்கம். வல், இளவல். அளவு, தண்ணளவு. பிறவுமன்ன,இவ்விலச்கணத்தாற்றிரப்பியப் பிரத்தியங்கள் விளங்கி முடியுமாறு-குழுமன் கருமன் எனவும் சிறுக்கன் எனவும் அரியான் எளியான் எனவும் கரியன் குறியன் எனவும் புலவன் சிறுவன் எனவும் செய்யாள் கரியாள் எனவும் வெள்ளை பச்சை எனவும் புறம் அகம் எனவும் கரியவன் குறியவன் எனவுங் கரியவள் குறியவள் எனவும கருமி குறுமி எனவுங் கொள்க. (௪)

அச்சியொடாட்டி யனியாத்தியத்தி தியாளொடள்ளி
இச்சிசியாதியும் பெண்மைத்தெளிவா மெழில்வடநூன்
மெச்சியவாகாரந் தத்தினுமூர்ப்பின்னு மிக்கவையாம்
நச்சியவீகாரந் தானே குறுகு நறுநுதலே. (௫)

* பருப்பதம் காப்பியம் காந்தர்ப்பம் சருப்பதோபத்திரம் என்றற் றொடக்கத்தன வொப்பத் திரவிய மென்னும் வடமொழி தமிழிற் றிரப்பியமெனத் திரிந்தது. இதனை மேல் அலங்காராதிகாரத்தில் வரும் "திரப்பியஞ் சாதி தொழில் குணம்" என்னும் பத்தாவது கட்டளைக்கலித்துறை யானுமுணர்க.

(இ-ள்.) அச்சி ஆட்டி அனி ஆத்தி அத்தி தி ஆள் அள் இ இச்சி சி முதலாகிய பிரத்தியங்கள் பெண்மையை விளக்கும் பிரத்தியங்களாம். பெண்ணைக் குறித்த பொழுது எல்லாச் சொற்களின் மரபும் பிழையாமற் சொல்லிக்கொள்க. எல்லாச் சொல்லுமாவன சாதியைச் சொன்ன சொல்லுங் குணத்தைச் சொன்ன சொல்லுங் கிரியையைச்சொன்ன சொல்லும் திரப்பியத்தைச் சொன்ன சொல்லுமெனவே யடங்கும். வடநூலிற் பெண்ணைக்குறித்துவந்த ஆகாராந்தச் சொற்களின் பின்னும் ஊரைச்சொல்லுஞ் சொற்களின் பின்னும் ஐ காரம்வரும். ஈகாராந்தம் தானே குறுகும்.—எ-று. வரலாறு. பறையனென்னுஞ் சாதிச்சொல் அக்குலத்துள்ளா ளென்னும் பெண்மைப் பொருண்மேல் அச்சி யென்ற பிரத்தியம் பெற்றுப்*பறைச்சி யெனவரும். இவ்வண்ணம், வெள்ளாட்டி கம்மாட்டி எனவும் பார்ப்பனி வண்ணாத்தி நட்டுவத்தி கைக்குளத்தி குறத்தி ஒருத்தி நல்லாள் தீயாள் நல்லள் தீயள் சாத்தி கொற்றி கள்ளிச்சி பேய்ச்சி யெனவும் வரும், பிறவுமன்ன. வனிதா தாரா உமா மாலா சாலா என வடநூலில் ஆகாராந்தமாய்ப் பெண்ணைக்குறித்துக் கிடந்தசொற்கள் தமிழில் ஐகாராந்தமாகி வனிதை தாரை உமை மாலை சாலை யென முடியும். தேவதை கலை சீதையென வருவனவுமது. நாகபட்டினம் தஞ்சாவூர் உறையூர் எனக்கிடந்த ஊர்ப்பெயர்ச் சொற்கள் கடை குறைந்து நாகை தஞ்சை உறந்தை யென ஐகாரத்தான் முடியும், வடநூலிற் பெண்பாலைக்குறித்த நதீ குமரீ யென்னு மீகாராந்தச் சொற்கள் நதி குமரி யெனக் குறுகும். (ரு)

முந்தியவர்க்கங்க ளைந்தினுமுன்றொன் றின் மூன்றடங்கும்
பந்தியிற்றெய்வ மொழிமுதல்யவ்வேற் பகருமிய்யாம்
வந்திடும்லவ்விற் குகரமுமாகும் வரில்ரகரம்
அந்தவிரண்டொ டகரமுமாமென்ப ராயிழையே. (சு)

(இ-ள்.) கசடதப வென்பவற் றுெவ்வொன்றையே கிடப்பினும் ரப்பியு மெடுத்துங் கனைத்தும்மூக்கினு மைந்துவிதமாகச் சொல்லப்படுகின்ற ஐந்து வருக்கங்களினும் முன்படையக் கிடப்பினுற் சொல்லப்படுகின்ற வொன்றின்கண்ணே யதன்பின்னேநின்ற மூன்றெழுத்து மடங்கும். இஃதாதேசமென்னும் விகாரமெனக்கொள்க. யவ்வெனு

---

* இஃது சிப்பிரத்தியத்தான் முடிந்ததோர் தத்திதம். அச்சிப்பிரத்தியத்திற் குதாரணம், வேட்டுவச்சி, துளுவச்சி, அம்பட்டச்சி, ஆரியச்சி முதலிய பிற மொழிகளாம்.

னு மெழுத்தை முதலாகவுடைய வடமொழியின்முன் இகரம்வரப்பெறும், லவ்வென்னுமெழுத்தை முதலாகவுடைய வடமொழியின் முன் இகரமுமுகரமும் வரப்பெறும், ரவ்வென்னு மெழுத்தை முதலாகவுடைய வடமொழியின் முன் அகர இகர உகரங்கண் மூன்றும் வரப்பெறும். எ-று. இவை யெல்லா மாகமமென்னும் விகாரமெனக்கொள்க. இவையிற்றைத் தத்திதப்படலத் தோதல்வேண்டிய தென்னையெனின் இவையுந் தத்திதப்பிரத்தியத்தான் முடிகையினுலென்க. வரலாறு – கந்தமென்னுஞ்சொல் கவ்வருக்கத்து மூன்றாவதற்கு முதலாதேசமாயும் தவ்வருக்கத்து நாலாவதற்கு முதலாதேசமாயும் அம்மென்னுந்தத்திதப்பிரத்தியத்தான் முடிந்தது. இது வேறொரு பொருண்மேலாய் முடிந்ததன்று. தன்பொருளிலே முடிந்தது. வடமொழியுடையானும் தன்பிரத்தியத்திலே சுப்பிரத்தியத்தா னலமேநிலமாயதென்று முடிக்கும். இப்படியே கடகம் சத்திரம் சலம் மாடகம் ஆடகம் தானம் தனம் பாணம் பணம் பகவான் எனவரும். இயக்கர் எனவும் இலங்கை உலோகம் எனவும் அரங்கம் இராவணன் உரோமம் எனவும் வரும். (சுா)

முதலொற் றிரட்டிக்குமுப்பத்தொன்றெய்திடின் முன்பினிஃ
திதமிக்கவைந்தாமெய் யாகுந்தனியே யிதனயற்குப்
பதமிக்கசவ்வரு மெண்ணுன்குதவ்வாமுப் பானுறுமூன்
றதனுக்குலோபமும் யவ்வொடுகவ்வு மறைவர்களே. (எ)

(இ-ள்.) வடமொழியிலெழுத்தடைவில் கவ்வென்னு முதல்வியஞ்சனம் முப்பத்தொன்றுமெய் தனக்கு முன்னேவரினும் பின்னே வந்து முப்பத்தைந்தாய் நிற்பினும் ஈரிடத்து மிரட்டிக்கும். இரட்டிக்குமிடத்துத் தமிழிலில்லை போ மென்னு மிலக்கணத்தான் மேலிட்டமுப்பத் தொராமெய்யழியும், மொழியின்கண்ணேவிலே தனியே வரினைந்தாமெய்யாகிய டகாரமாகும். இவ்வியஞ்சனத்துக்கயலாய்நின்ற முப்பதாம் முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனங்கள் சவ்வாம். முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனம் தவ்வாம். முப்பத்து மூன்றாம் வியஞ்சனத்துக்கொரோவழியு லோபமாம் ஓரோவழியவ்வுங் கவ்வுமாம்—எ-று, வரலாறு- பக்கம் தக்கன் இயக்கனெனவும் பரிச்காரம் நிக்கார மெனவும் விடபம் புருடன் எனவும் சங்கு சாலை சதயம் சத்தம் எனவும் சகலம் சங்கம்சிங்கம் சத்தியம் எனவும் வத்தன் தாதன் எனவும் அரி அரன் ஆரம் எனவும் வயிதேவி மயினமை மயிதலம் எனவும் மோகம் மகிடம் மகிமைஎன

வும் வரும். சவ்வருக்கத்து மூன்ற மெழுத்து யகாரமாய்ப் பங்கயமெ
னமுடிவது முப்பத்தொராம் வியஞ்சனம் மொழிமுதலிற் சகரமாய்ச்
சட்டியென முடிவது முண்டு. (எ)

கூட்டெழுத்தின்பின் யரலக்கடோன்றிடிற் கூட்டிடையே
யோட்டெழுத்தாகப்பெறுமொரிகாரம்வவ் வுக்கொருவ்வாம்
மீட்டெழுத்துத்தமி ழல்லனபோம்வேறு தேயச்சொல்லின்
மாட்டெழுத்தும்மித னுலறிமற்றை விகாரத்தினே (அ)

(இ-ள்) வடமொழியிலிரண்டு வியஞ்சனங்கூடி வருமிடத்துப்
பின்பு நிற்கின்ற யரலவென்னு மூன்றுகூட்டெழுத்தைப்பிரித்து நடு
வே இகரமாகமமாகும். வகரங் கூட்டெழுத்திற் பின்னுய்வரின் நடு
வே உகரமாகமமாகும். இவையிற்றிலெல்லாம் முன்பினெழுத்திரட்
டித்து வரும். வடமொழியை வைத்துத் தமிழாக்குமிடத்து இவ்வில
க்கணத்தாலாதேசமாவனவாகத் தமிழொழிந்தவற்றை யழிக்க. ஆரி
யம் வடுகு தெலுங்கு சாவகம் சோனகம் சிங்களம் பப்பரம் இவைமு
தலாகிய பிறதேயச்சொற்களையுந் தமிழாக்குமிடத்து இவ்விலக்கணத்
தானே முடிக்க.—எ-று. வரலாறு-வாக்கியம் வாச்சியம் சத்தியம் நா
ட்டியம் எனவும் புத்திரன் சத்திரம் எனவும் சுக்கிலம் ஆமிலம் எனவு
ம் யகர ரகர லகரங்கள் இடையே இகரம் பெற்றுவந்தன. பக்குவம்
என வகரங் கூட்டெழுத்திற்குப்பின்பு நடுவொருகரம் பெற்றது. மகர
நகரங்கள் கூட்டெழுத்தின்பின் வருங்கால் முறையே பதுமம் அரதன
மென உகர அகரங்கள் பெற்று முன்னெழுத்து மிகாமல் முடிவனவு
ம் நகரம் இரத்தினமென முன்னெழுத்திரட்டித்து இகரம் பெற்றுமு
டிவதும் இவைபோல்வன பிறவுங்கொள்க. இவ்விலக்கணத்தாற் பக்க
மென முப்பத்தொன்றும் வியஞ்சனந் தமிழெழுத்தல்லன போமென்
ற வாற்றானேபோனதும் முதலொற்றிரட்டிக்கு முப்பத்தொன்றெ
ட்டிடி லென்றவாற்றானே யிரட்டித்ததுங்காண்க. வட்டாவென்
னும் ஆரியதேயச் சொல்லு வட்டையென வந்தவாறும் முருங்காவெ
னுஞ் சிங்களச்சொல் முருங்கையென வந்தவாறுங்கொள்க. (அ)

தத்திதப்படல முற்றும்.

———:o:———

தாதுப்படலம்.

மன்னியசீர்வட நூலிற்சரபச வென்றுவந்து
துன்னியதாதுக் களின்போலிப்போலத் தொகுதமிழ்க்கும்
பன்னியதாதுக் களைப்படைத்துக்கொள்க முன்னிலையி
னுன்னியுவேவ லொருமைச்சொற்போன்றுல கிற்கொக்கவே.

(இ-ள்.) வடநூலிற் றுதுவின்கண் சர வென்றும் பச வென்றும் மத்திம புருடனிலே விதியென்னு மேவற் பொருளின்கண் ஏகவசனந்தப் பொருள் போற் கிடந்த தாதலாற் றமிழ்ச்சொல்லினுக்குந்தாதுக்களை யதுபோலத்தோற்றுவித்துக்கொள்க. படைக்குமிடத்து முன்னிலையேவற்பொருளி னுலகத்தார்க்கொக்க வொருமைச்சொற்போலப் படைக்க.—எ-று. அஃதாமாறு - சரவென்னுந் தாதுவின் பொருட்போலியும் பசவென்னுந்தாதுவின்பொருட்போலியும் போல நடவென்பதும் அடுவென்பதுமாம். அப்பரிசேகிடந்தனஎண்ணிறந்த தாதுக்களுளவாதலாற் றமிழினுக்கும் நடஅடுவென்னுமிவை முதலாகிய தாதுவா யவை முன்னிலை யிடனி லேவற்பொருளி லொருமைப்பொருட் போலிபோன்றன. நடவென்பது ஒருவனை நடவென்றும் அடு வென்றது ஒருவனை அடு வென்றும் ஏவினுற் போன்றது. அதற்குக் காரண மென்னை யெனின் சுவ் வென்னும் பிரத்தியத்தான் முடிந்தாலல்லது நடப்பது அடுவதான பொருள்களைப் பயவா. அப்பொருள் போன்றிருப்பது மாத்திரமே யென்க. முடியாத பொழுது மப்படியே கிடப்பதாயின் முடித்துப் பயனென்னை யெனின் அது வடநூற் றுவிதி யென்க. அன்றியும் அதனைத் தாதுவாகவைத்து மற்றைக் கிரியாபதங்களை முடித்தலாலு மமையுமென்க. தமிழ்ச் * சொல்லிற் கெல்லாம் வடநூலே தாயாகி நிகழ்கின்றமையின் அங்குள்ள வழக்கெல்லாம் தமிழுக்கும் பெறும். அப்படித் தோற்றுவித்துக் கொள்ளுந் தாதுக்களும் மூன்று வகைப்படும். அவை தமிழ்த்தாதுவும் வடமொழித்தாதுவுந் திசைச்சொற் றுதுவுமாம். தமிழ்த்தாதுக்கள் நட அடு செய் பண்ணு என்னுமிவை முதலாக வரும். வடமொழித்தாதுக்கள் வடவெழுத்தோடு கூடியும் வடசொற் சிதைவாயுமிருக்கும் வி என்னு மெழுத்தின் பின் வடவெழுத் தடைவிற் பத்தொன்பதாம்

* ஈண்டுச் சொல்லென்றுர் சொல்லினிலக்கணத்தை.

வரியின் மூன்று மெழுத்தையும் ந என்னு மெழுத்தின் பின் முப்பதாம் வரியின் மூன்று மெழுத்தையும் கிரு-என்னு மெழுத்தின் பின் முப்பத்தொன்றும் வரியின் மூன்று மெழுத்தையுங் கூட்டின பொழுது முன்னிலை யேவ லொருமை போற் றோன்றித் தாதுவாதல் காண்க. சிந்தி வந்தி எனப்பிறவும் வரும். வடவெழுத்துத் தாது வெல்லாம் பெரும்பாலு மிகார விறுதியா யல்லது வாரா வென்க. திசைச்சொற்றாதுக்கள் நொடி கோடி என்னும் சொற்களொப்ப முன்னிலையி லேவற் பொருண்மே லொருமைச் சொல்லாய் வடமொழி தமிழ்ச்சொற்களினின்று வேறாய் வரும். பிறவுமன்ன. (க)

நடவடுசெய்பண்ணு நண்ணுபோசிந்தி நவிலுண்ணிரு
கிடவிடுகூறு பெறுமறுகொள்ளழை வாழ்கிளைவெல்
கடநடுதங்கு கசிபொசிபூசு மிகுபுகுசெல்
இடுமுடியேந்துகொலிவ்வண்ணமற்று மியற்றிக்கொள்ளே.()

முன்பிற்சூத்திரத்திற் றாதுக்களைப் பிறப்பித்துக்கொள்ளச் சொன்னானேயாயினு மவற்றுட் சில காட்டிய வண்ணமே இயற்றிக்கொள்க வென்றான், ஈண்டு மேலும் சிலதாதுக்கள் காட்டுகின்றான்.(இ-ள்.) நட வென்பதுமுதல் கொல்லென்பதீறாக முப்பத்து மூன்று தாதுக்கள் கண்டு பிறவு மிப்படியே தோற்றுவித்துக்கொள்க.—எ-று. அவற்றுட்கருமத்தை நீங்காததாது கருமத்தை நீங்கினதாது எனத்தாது இருவகையாம். வடமொழிப் புலவரும் சகருமகம் அகருமகமென வழங்குவர். கிரியாபதங்கள் முடிக்குமிடத்து முன்சொன்ன விகாரங்களை யறிந்து வேண்டுமிட மறிந்து முடிக்க. (உ)

வானுமையம்புகை வல்லிவுதல்லல்லன் பானலைகுத்
தான்விதிவைசி முதல்சுப்பிரத்தியந் தாதுவின்பின்
னனவினைக்குறிப் புக்காரகத்தி லணையுமென்ப
ஊனமில்சொல்லொன்று முன்புநின்றாகலு முண்டென்பரே.

(இ-ள்.) வான் உ மை அம் பு கை வல் இ வு தல் அல் அன் பான் அலை கு தான் வி தி வை சி என இவை முதலாகும் பிரத்தியமுஞ் சுப்பிரத்தியமும் தாதுவின்பின் வினைக்குறிப்புப் பொருளினுங் காரகபதப் பொருளினும் வரப்பெறும்; இப்படித்தாதுக்களின் பிரத்தியம் பின்பெற்றுமுடியுமிடத்து மற்றொரு பெயர்ச்சொல்லு முன்புநின்றும் முடியும். எ-று. வரலாறு-போவான் அறிவான் செய்வான் கருதுவான் எனவும் பூச்சு நாற்று எனவும் மென்மை வன்மை எனவும் ஆட்டம் நாட்டம்

எனவும் கற்பு சிரிப்பு எனவும் அறிக்கை நடக்கை எனவும் இளவல் கறுவல் எனவும் காணி எனவும் அறிவு கரவு எனவும் போதல் எனவும் செல்லல் எனவும் ஊணன் எனவும் காப்பான் எனவும் சுடலை எனவும் போக்கு எனவும் கடந்தான் எனவும் கேள்வி எனவும் உண்டி எனவும் போர்வை எனவும் காட்சி மாட்சி நீட்சி யெனவும் வரும். முதலென்றமையால் கொல்லை கலை யென ஐ முதலிய வருவனவுங்கொள்க. கலா என்னும் வடமொழி கலையாயிற் றெனினு மமையும். சுப்பிரத்தியத் தாண் விதை அவிழ் பார் சரி மடி முதலிய கொள்க. இனி சுப்பிரத்தியத்தான் எண் பண் எனக் கடைகுறைந்தும் தீண் ஊண் வீடு என விகாரப்பட்டும் வருவனவுமாம். இவை காரகத்தினும் வினைக்குறிப்பினும் பேதித்தவாறு-தறிக்கப்படுதலாற்தறி, முறிக்கப்படுதலான் முறி, பொதியப்படுதலாற் பொதி எனவும் இவ்வண்ணந் துளை விதி உரி எனவும் கருமக்காரகத்தில் முடிந்தன. விளக்குதலால் விளக்கு எனவும் இவ்வண்ணம் அறிவு சாவு எனவும் கருத்தாக்காரகத்தில் முடிந்தன.இதனால் அணிவதொன்பது அணியெனவும் இவ்வண்ணம் மொழி பேச்சு உடையெனவும் கரணக்காரகத்தில் முடிந்தன. இதனின்றுஞ் சழிவதென்பது சழியெனவும் இவ்வண்ணம் உடை வீடு எனவும் அவதிக்காரகத்தில் முடிந்தன.இதன் கட்சுடுவாரொன்பது சுடலை யென ஆதாரக்காரகத்தில் முடிந்தது. கேட்டல் அறிதல் சாதல் போதல் எனவும் வீடு கூடு கூத்து நோக்கு காட்சி சரி காவல் ஆட்டம் ஓட்டு எனவும் வினைக்குறிப்பின் முடிந்தன. வினைக்குறிப்பாவது வடநூலிற் பாவமென்பது, இதிற் ப இருபத்துநாலாம் வியஞ்சனம்.இனி முன்பு சிலபெயர் நின்று பின்பு தாதுபெற்றுப் பிரத்தியங்களான் முடியுமாறு. கூத்தாடி நீறணிந்தான் அம்பலத்தாடி பாம்பழிவுண்ணி முற்சொல்லி ஆறுகாட்டி ஊடுபோகி நாடுகாணி கண்கட்டு பழியஞ்சி புகழேந்தி யெனவரும். பிரத்தியசாதிபதத்துடன் பிரத்தியங்களுங் கூட்டிப் பெயர்ச்சொற்களை யெல்லாம் வடமொழித் தாதுவிலேபொருந்துவன அறிந்து முடிக்க. அவை முடிக்குமாறு. (௩)

தம்மந்திகன்வம் மனமணந்தன்னக னக்கொடியுச்
சம்மன்மமையகஞ் சர்திரமாவாயு வல்லில்மியான்
கம்மன்றவங்கன் முதலாயினதெய்வத் தாதுவின்கண்
விம்மவருங்கா ரகத்தும்வினைக்குறிப் பின்கணுமே. (௪)

(இ-ள்.) தம் அம் தி கன் வம் அனம் அணம் தன் அகன் அக்கு இ உ சம் மன் மம் ஐ அகம் சர் திரம் ஆ ஆயு அல் இல் மி ஆன் கம்

அன் தவம் கல் என்னு மிவைமுதலாய்க் கிடந்த பிரத்தியங்களும் பிறவும் வடமொழித் தாதுவிற் காரகப்பொருளினும் வினைக்குறிப்பினும் வரும்—எ-று. அவைவருமிடத்துத் தாதுப்பெய ரனேகமாகையாற் றாதுப்பாடத்திற் கிடந்த பொருண்மேலும், அன்றியே முன்புண்டாய்க்கிடந்த சொல்லை முடித்துக்காட்டுகின்றமையால் அச்சொல்லின்பொருண்மேலும், தக்கபிரத்தியத்தாற் றாதுவிற் பொருளாக்கி முடிக்க. அது தாதுப்படலத்திற்கிடந்த பொருளிலே முடித்தற்கரிதாதலிற் செய்யும்படி யறிந்துமுன்சொன்ன விகாரங்கள் வேண்டு மிடமறிந் தியற்றிமுடிக்க. இப்படிமுடிக்க எல்லாப்பெயர்ச்சொல்லு முடிவனவாம். பிராதிபதிகமுஞ் *சாதியு முடன்பிரத்தியமுந் தாதுவு முடித்தற்கரிய வென்பாருமுளர். முடிப்பான் பக்கம் வலியுடைத்து. †பிராதியில் அநுராகம் விகாரம் உபகாரமுதலிய பிராதியிலும் ஓங்காரம் அலங்காரம் முதலிய பிராதியிலும் முடிந்து வடமொழித் தாதுக்கள் கிடந்தன வெனக்கொள்க. பொருடெரியாத தாதுக்களையு மொருசொல்லான் முடிக்கவென்று விச்சொல்லாக முடிக்கவென்றுய்ந்து, சொன்ன தாதுவிற் பிரத்தியம் வரின் முடியுமென்று கருதி, வேண்டும் விகாரங்களான் முடிக்க. இதற்குக்குணமும் விருத்தியும் வருக்கக்கிடப்பெனக்கொள்க. (ச)

அய்யாயிகராந்த மவ்வாவுகராந்த மாவிமுன்பு
னையாதுநிற்கும் பிரத்தியம்பின்வரி னற்குணமும்
பொய்யாவிருத்தியு மோரோவிடத்துப் புகழ்பெயர்ச்சொல்
உய்யாமதொழியில்விகாரத்தையோர்ந்துகொ ளொண்ணுதலே.

(இ-ள்.) உயிர் முன்னாகிய பிரத்தியம் பின்புவரில் வடமொழித் தாதுவில் இகாராந்தமான தாதுக்களெல்லாம் அய் ஆய் என்னுமிரண்டனையு மந்தமாகவுடையவாம். உகராந்தமான தாதுக்களெல்லாம் அவ் ஆவ் என்னு மிரண்டனையு மந்தமாக வுடையவாம். தாதுக்கள்தமக்கொத்த குணமும் விருத்தியு மேற்றுவருவனவன்றுயின் வரும் விகாரவேறுபாடுகளை யோர்ந்துகொள்க. இவை முடிக்கு மிடத்து முன் சொன்னவைவைத்து முடிக்கி னல்லது பெயர்ச்சொல்லெல்லா முடிக்க வடங்கா.—எ-று. ‡ வரலாறு-பூ-தம், பூதம். தா-மம், தாமம். நீ-தி, நீதி. பா-கன், பாகன். இ-வம், எவம் இதில் இகரம் குணமானது.

* ச ஆதியாந பிரத்தியத் தொகுதியைச் சாதி யென்றார்.

† பிராதி தாதுவின் முன் வரும் உபசர்க்கம்.

‡ இவ்வுதாரணங்கள் எல்லாருக்கு முடன்பாடின்று.

புச-அனம், போசனம்.இது உகரம்குணமான நு.நி-அனம்,நயனம் இது இகராந்தம் அய்யானது. நி-அகன் நாயகன். இது ஆயானது. சா-அணம், சாணம், விதி-தன் வேந்தன்.இது ஈற்றில் நகரவொற் றுதேசமாய் இகரம்குணமானது. கிரு-அன், கருடன், இது இருவினுக்காரானது. துட-அக்கு துடக்கு; சர்-இ, சரி. மத-உ,மாது. இதில் முதலுயிர் நீண்டது.வா-சம், வாசம். வா-மன்-வாமன்.சா-மம், சாமம்.நட-ஐ, நடை, நட-அகம், நாடகம். நி-சர், நேசர். இதுகுணமானது. பா-திரம்-பாத்திரம், கட-ஆ, கடா. வா-ஆயு, வாயு. பட-அல், படல். புட-இல், புட்டில். பூ-மி, பூமி. வலி-ஆன், வல்லான். கட-கம், கடகம். மத-அன், மதன். கத-தவம், கதவம். இதுகடைகுறைந்தது. பா-கல், பாகல். அய்யா யிகராந்த மென்பதனால் நி சி இலா என்னும் தாதுக்களின் பின் அனம் அகம் என்னும் பிரத்தியம் வந்து நயனம் நாயகம்,சயனம் சாயகம், இலவனம் இலாவக மெனவும் அவ்வாவுகராந்த மென்பதனால் பூ என்னுந் தாது பவனம் பாவகமெனவு முடிந்தவாறு காண்க. பிற பிரத்தியங்களானும் விகாரங் கருவியாகக்கொண்டு முடித்து வினைக்குறிப்பினுங் காரகத்தினு மடங்க வெல்லாப்பெயரு முடிக்க. விம்மவென்று மிகுத்துச்சொல்லிய வதனால் பொருள்பாராதே சொன் முடிவைப்பார்த்து முடிக்கச்சொன்ன தாதுவெல்லாம் தமிழெழுத்தாற் சொன்னவென்பது. (ரு)

ஆட்டாற்றுதீற்றுதி தாதுக்களையடற் காரிதமென்
றோட்டாவறிக வுரையின்படியொப்பில் விப்பிபின்பு
மூட்டாவறிகா ரிதக்காரிதமுன்பிற் றுதுவின்கட்
காட்டாவறியவை காரிதக்காரிதக் காரிதமே. (சு)

(இ-ள்.) ஆட்டு ஆற்று தீற்று முதலிய காரிதத்தாதுக்களாம். முன் பிற் கேவலத்தாதுவோ டிவற்றிற்கு வேறுபா டென்னெனின் ஆடு என்பது கேவலத்தாதுவாய் அத்தொழிலையே மற்றொருவனைச் செய்வி யென்னும் பொருண்மேல் வினைக்குறிப்பிலே பிரத்தியம் பண்ணி ஆட்டு எனவும், இவ்வண்ணம் ஆறு ஆற்று, தின் தீற்றுஎனவும் வந்து வேறுபட்டன.இப்படியே ஊட்டு காட்டு மூட்டு வாட்டு ஏற்று நாற்று ஓட்டு கூட்டு சூட்டு எனவரும். ஆடினான் கேவலத்தாது. ஆட்டினான் காரிதத்தாது. இயற்றின் பின்பு வி பி என்னும் பிரத்தியங்கள் வந்தால் அவை காரிதக்காரிதத்தாதுவாய், ஆட்டுவி ஆற்றுவி தீற்றுவி கேட்பி

வார்ப்பி உண்பி தின்பி எனவரும். ஒருசார் கருத்தாவையுங்கருமத்தை யும் வேறுபடுக்கு மிடத்துங் கேவலக்கருத்தா காரிதக்கருத்தா காரிதக் காரிதக்கருத்தா வெனவும் கேவலக்கருமம் காரிதக்கருமம் காரிதக்கா ரிதக்கரும மெனவும் வரும். உதாரணம்-உண்டனன் ஊட்டினன் ஊட்டுவித்தனன் எனவும் உண்டதுசோறு ஊட்டினதுசோறு ஊட் டுவித்தது சோறெனவும் கொள்க. முன்பு சொல்லிப் போந்தகாரி தக்காரிதத்தாதுவின்மேல் பின்சொன்ன வி பி என்னும் பிரத்தியங் கள் சேர்ந்து காரிதக்காரிதக்காரிதமாம். உதாரணம் - ஆட்டுவிப்பி ஊட்டுவிப்பி எனவரும். கருத்தாக்கருமங்களு மவ்வாறே கொள்க.(சு)

தாதுவின்பின்பு தனயவிறப்பி னிகட்சியின்கண்
ஓதுங்கிறசுவ்வொ டாநின்றவாங்கும்மும் மோடும்ºகான்
பேதமலியு மெதிரின்கணுகும் பிறவும்வந்தால்
ஏதமில்சந்திராந் தம்பிழையாம லியற்றிக்கொள்ளே. (எ)

(இ-ள்.) தாதுக்களின்பின் த ன ய என்னு மூன்று பிரத்தியமு மிற ந்தகாலத்தைக் குறித்துவரும். நிகழ்காலத்தின்கண் கிற சு ஆநின்ற என்னு மூன்று பிரத்தியமுமாம். கும் உம் என்பனவும் மகாரவொற்றும் எதிர்காலத்தின் கண்ணும். பிறபிரத்தியங்களாலும் வரும். அவை *சந்திராந்தமென்று பெயராம். இவைபிழையாமல் முடிக்க—எ-று சந்திராந்தம் வேறுசில பதங்களுக்குறுப்பாய் நிற்பதல்லது தனித்துவ ரப் பெறுது. வரலாறு-பிறந்தபிள்ளை கண்டவெருது நின்றபசு எனத் தகாரமும் ஊட்டின தின்ன போன என னகாரமும் சொல்லிய ஆய என யகாரமும் இறந்தகாலத்திலும், செய்கிற சாத்தன் செய்சாத்தன் செய்யாநின்றசாத்தனென முறையே கிற சு ஆநின்ற என்பன நிகழ் காலத்திலும், நிற்குஞ்சாத்தன் அறியும்சாத்தன் சாங்கிழவியெனக் கும் உம் மகாரங்கள் எதிர் காலத்திலும் வந்தன. இவையெல்லா மூன்று காலத்தி லொருகாலத்தைக் குறித்தல்லது வாராவென்று கொள்க. பேதமலியுமென்பதனு லெதிர்காலத்துக்குச் சொன்ன பிரத்திய மூன் று காலத்துக்குமாம். அது பிரயோகத்திற் காண்க. (எ)

---

* சம் திரம் முதலிய அந்தப்பிரத்தியத் தொகுதியைச் சந்திராந்த மென்றூர். இப்பதம் வடநூல் வியாகரணங்களிலில்லது. சங்கிராந்தம் சந்திராந்தமென மரீஇயதென்பர் சிலர். சங்கிராந்தப்பதத்தின் பொரு ளுக்கும் மருஉமொழிவழக்குக்கும் அதுபொருந்தாது.

மன்னுந்துமந்தம்பொருட்டுக்கப்பான்தற்கு வானவென்று
பன்னுமெழிற்றுது வின்பின்பிலாகும் பகரில்முன்பு
துன்னியதாதுத்தொழிறபொருட்டாகவென் னுந்தொடர்ச்சி
யுன்னியபோதென்று தெய்வப்புலவ ருரைத்தனரே.(அ)

(இ-ள்) பொருட்டு க பான் தற்கு வான் அ வென்னுமாறுபிரத்தியங்களும் துமந்தப்பெயரால் தாதுக்களின் பின்பு வரும். இவையாமிடத்திப்பிரத்தியத்தான் முன்பு நின்ற தாதுவிற் கிரியாபதப்பொருளிற்குத் தொடர்ச்சி கருதின பொழுதாம்—எ-று. உண்ணென்னுந் தாதுவின்பின் துமந்தப்பிரத்தியமாமிடத்து உண்கையென்னுந் தொழிலேகுறித்தாமென்பது. இச்சொல்லப்பட்ட துமந்தப்பிரத்தியாந்த பதங்களு மற்றொருபதத்திற் குறுப்பாகவன்றிவாரா வென்க. வரலாறு-உண்ணுதற் பொருட்டுவந்தான், ஊட்டுவித்தற் பொருட்டுப் போனான், நிற்கவேண்டி யிருந்தான் கற்கத்தாற்பரியத்தான், அறிதற்குத்துணிந்தான் போதற்குநினைந்தான், அறிவான்கருத்துண்டு போவான்கருத்தில்லை, உண்ணவல்லன் பேசவல்லன், படிப்பான் வந்தான் கொடுப்பானினைந்தான் எனவரும். கருதினானுண்ண நினைந்தான்சொல்ல எனப் பதங்களின் பின்னும் உண்ணக்கருதினான் சொல்லநினைந்தான் எனமுடிவிலும் வருதல்காண்க. துமந்தமாவது காலாம் வேற்றுமையி னல்லது வாராமையி னதனையு மிதனோடொப்பித்தே முடிக்க. இப்பொருள் வடமொழித்தாதுவில் பாதும் யாதுமெனத் தும் பிரத்தியத்தான் முடிந்தமையி லிதனைத் துமந்தப்பிரத்தியமென்றார். (அ)

ஆவுமிட்டுந்துவ்வு மூவ்வினொடிய்யு மரும்புலவர்
ஏவுங்கருத்தா விருதொழிற் கொன்றிடின் முன்புநின்று
மேவும்பொருட்டாது வின்பின்வருமிக்க தன்பெயரே
பாவுந்துவாந்தம தாமென்றுரைப்பர் பனிமொழியே. (கூ)

(இ-ள்.) ஆ இட்டு து உ இ என்னு மைந்துபிரத்தியமும் ஒருகருத்தாவுடையனவாய் இரண்டு தாதுவுள்ளபொழுது முன்புநின்ற தாதுவின்கண்வரும். அவையிற்றின் பெயர் துவாந்தமாம்—எ-று. நீத்துவா பாத்துவா என்னும் வடமொழித்தாது துவாந்தப்பிரத்தியத்தால் வந்தமையிற் றுவாந்தமென்றார். வரலாறு-உண்ணப்போனான் உண்டிட்டுப் போனான் உண்டுபோனான் எனவும் புகாப்போனான் புக்கிட்டுப்போனான் புகுந்துபோனான் புக்குப்போனான் எனவும் சொல்லாநின்றான் செ

ல்லிட்டுகின்ருன் சொற்றுநின்ருன் சொல்லிநின்ருன் எனவும் வரும். பலதாது வரும்போது பின்பிலதனைக்குறித்து முன்பிலதனுக் காக்குக. உண்டுநின்றுலாவியிருந்து போனுன் எனக்கொள்க. (கூ)

இல்லையுண்டாலில் லிவைமுதலாவிடைச் சொற்களுக்கோ
ரெல்லையுண்டாக வியற்றவொண்ணு விசையும்பொருளு
மொல்லையுண்டாக நிற்கும்மிடமுந்தேர்ந் திவற்ருெடாக்கச்
சொல்லையுண்டாக்குக வென்பதுநூலின் றுணிபொருளே. ()

(இ-ள்.) இல்லை உண்டு ஆல் இல் என்னு மிவை முதலாய்க்கிடந்த விடைச்சொற்க ளின்னதென்று வரையறுக்கப்படா வாதலா லவையிற்றினுக் கிசையும் பொருளும் பொருந்திநிற்கு மிடமு முலகத்தோடொக்கத் தேர்ந்தறிந்து காட்டின சொல்லோடுமொக்க இடைச்சொற்களையுளவாக்கி முடிக்க வென்பது இலக்கணநூல்களின் றுணிபாம்—எ-று. சில இடைச்சொல் கடையினிசமும். சில இடைச்சொல் அருகினின்று சொல்லிற் குறுப்பாம். சில தாமே பொருடந்து நிற்கும். சார்வில்லை சோர்வில்லை சார்வுண்டு சோர்வுண்டு எனவும் அறிந்தால் பிரிந்தால் அறியில் பிரியில் எனவும் வரும். பிறவு மன்ன. இல்லை உண்டு ஆல் இல் அ ஆன் எனவும் இன்றி இன்னம் போலும் ஆம் ஆக்கும் ஏ-ஓடு வாழி-சாற்றி-நனி-ஒங்கு எனவும் பிறவாற்ருனும் வரும்.

ஆனுள்ராரார்களோ டாதாவிலன்மற் றிலளிலரும்
தானுமிலர்க ளிலதிலதாதுத் தடைப்பொருட்கண்
மேனுமுனாத்த மரபேவருமிக்க வாதொழிமுன்
நானுவுளமற்று நற்றடைமன்னும் பிரத்தியமே. (கக)

(இ-ள்.) ஆன் ஆள் ஆர் ஆர்கள் ஆது ஆ எனவும் இலன் இலள் இலர் இலர்கள் இலது இல எனவும் தடைப்பொருள் விளக்குந் தாதுவின் பின் முன் நாஞ் சொன்ன மரபேவரும். ஆதொழி முதலாக மற்றும் பல பிரத்தியங்களு முள தடைப்பொருளி னிகழ்வன—எ-று. மரபேவரு மென்றது முன்பு சொல்லப்பட்ட ஒருவன் ஒருத்தி சிறப்பு பலர் ஒன்று பல வென்னு மாறுசொல்லடைவே முன்பாநிற்கும் பின்பாநிற்குஞ் சொன்னதாம். முன்னைய ஆறும் எதிர்காலத் தடைப்பிரத்தியம். பின்னைய வாறும் தகர வொற்றுப் பெற் றிறந்தகாலத்தடைப் பிரத்தியமும், ககர வொற்றுப்பெற்று நிகழ்காலப் பிரத்தியமுமாம். வர

லாறு-நடவான் நடவாள் நடவார் நடவார்கள் நடவாது நடவா எனவும்
நடந்திலன் நடந்திலள் நடந்திலர் நடந்திலர்கள் நடந்திலது நடந்தில
எனவும் நடக்கிலன் நடக்கிலள் நடக்கிலர் நடக்கிலர்கள் நடக்கிலது நட
க்கில எனவும் வரும். ஆதொழி முன்னுளவுள வென்பதனால் நடவா
தொழி நில்லாவழி மாயாப்புகழ் இது நடக்குதில்லை இவை நடப்பனவ
ன்று எனவும் பிறவாற்றானும் வருவன கொள்க. தாதுக்கள் பல வினை
ந்து வரும்போது நில்லாதே போனான் வாராதே யிருந்தான் என ஆதொ
ழும் பிரத்யியத்தாற் றுவாந்த மாக்கி உலகிற் கேற்க முடிக்க. (கக

தாதுப்படல முற்றும்.

———:o:———

கிரியாபதப்படலம்.

ஒருவனொருத்தி சிறப்புப்பலரொன் றொடுபலவை
மருவுபடர்க்கை யொடுகாலமூன்றையும் வைத்துறழத்
துருவமலிபதி னெட்டாந்தொழிற்பதந் தொல்கருத்தா
வுருவமலியும் பொருண்மேனிகழு மொளியிழையே. (க

(இ - ள்) ஒருவனைக் கருதின சொல்லாதியான வாறையும் வை
த்து இதன்முன்படர்க்கை யென்னும் புருடனுயுள்ள பிரதமபுருடனை
வைத்து இதனோடிறப்பெதிர்வுநிகழ்வென்னு முக்காலத்தையும் வைத்
துறழப் பதினெட்டுக்கிரியாபதமாம். இவை கருத்தாப்பொருளின் மே
னிகழு முருபுகளெனக் கொள்க—எ-று. (க

முன்னிலை தன்மையிடத்தினிற்காலங்கண் மூன்றையும்வைத்
துன்னுமொருமை சிறப்பொடுபன்மையு முய்த்துறழ்ந்தாற்
பன்னுந்தொழிற்சொற் பதினெட்டுளகருத் தாப்பொருண்மேன்
மன்னிநிகழ்தொகை முப்பதொடாறும் வகுத்தறியே. (உ

(இ - ள்) முன்னிலை தன்மை யென்னு மிரண்டிடத்தையும்மூன்
றுகாலங்களையும் ஒருமை சிறப்பு பன்மை யென்னு மூவகைச் சொல்
லையும் வைத்துறழப் பதினெட்டுக் கிரியாபதமாம், இருதிறமுங்கூடி
க்கருத்தாப் பொருண்மேல் முப்பத்தாறு கிரியாபதமாம்—எ-று. இ
வையிற்றின் கண்ணுஞ் சிறப்பினை மூன்றுவகைப்படுத்திக் கொள்க

ஒருவனொருத்தி யொன்றென்பதனை வேறுபடுக்க வொண்ணாமையில்
ஒருமையெனவும் பலர் பல வென்பதனை வேறுபடுக்க வொண்ணா
மையிற் பன்மையெனவுங் கொண்டான். சாத்தாநிற்பாய் மரமேநிற்
பாய் எனவும் நாங்கணிற்பேமெனவும் பொன்சாணிற்பீரெனவும் வரு
ம். இனி இவை முப்பத்தாறு கிரியாபதங்களுக்கு மொன்றுக் கிரண்
டாக எழுபத்திரண்டு பிரத்தியஞ் சொல்கின்றான். (௨)

தானானுந்தாளாளுந் தாராருந்தார்களொ டார்களென்று
மேனாமுரைத்த பிரத்தியமாகுந் ததுவதுவுந்
தேனார்குழலி தனவுமனவுந் திகழ்படர்க்கை
யானவிறப்பிற் றொழிற்பதமாறிற்கு மாய்ந்தறியே. (௩)

(இ-ள்) தான் ஆன் தாள் ஆள் தார் ஆர் தார்கள் ஆர்கள் தது அது
தன அன என்று சொல்லப்பட்ட இவைபன்னிரண்டுபிரத்தியமும் இற
ந்தகாலப்படர்க்கைக் கிரியாபதமாறிற்கு மொன்றிற் கிரண்டாகவரு
ம்—எ-று. வரலாறு - உண்டான் உண்டாள் உண்டார் உண்டார்கள்
உண்டது உண்டன எனவும் உறங்கினான் உறங்கினாள் உறங்கினார் உற
ங்கினார்கள் உறங்கியது உறங்கியன எனவும் வரும். அதுவென்பதற் கி
ற்றென்பதாதேசமாய் உறங்கிற்றெனவும் வரும். அன்வென்பதின் மு
ன்னின்ற அகாரத்தினுக்குப் பெருகவுமிகரமாதேசமாய் உறங்கினவெ
ன முடியும். பிறவும் விகாரத்தாலறிந்து முடிக்க. பிறவுமன்ன. (௩)

நின்றான்கிறானொடு நின்றாள்கிறாளிவை நின்றார்கிறார்
நின்றார்களோடுகின் றார்களுநின்றதுங் கின்றதுவும்
தென்றாதசீர்நின் றனகின்றனவுந் திகழ்படர்க்கைப்
பின்றானிகழ்கை தொழிற்பதமாறிற்கும் பேர்த்தறியே. (௪)

(இ-ள்.) நின்றான் கிறான் நின்றாள் கிறாள் நின்றார் கிறார் நின்றார்
கள் கிறார்கள் நின்றது கின்றது நின்றன கின்றன என்னுமிப்பன்னிர
ண்டு பிரத்தியமு நிகழ்காலப் படர்க்கைக் கிரியாபத மாறிற்கும் முறை
யே ஒன்றிற்கிரண்டாகவைத்தறிக—எ-று. நில்லென்னுந்தாதுவினின்
றிறந்தகாலப்படர்க்கையி னின்றான் முதலிய பிரத்தியங்கள் முடிந்தா
ங்குக் கிட இருவென்னுந் தாதுக்களினின்றுங் கிடந்தான் இருந்தான்
முதலாய பிரத்தியங்கள் நிகழ்காலப்பொருளில் வரும், இஃதொன்றினை
முடித்தறன்னினமுடித்தல். இவைமூன்றுமுருவத்தாற் பேதப்பட்டும்

பொருளொன்றுதல்காண்க.†இவற்றைத்துவாந்தமாக்கி முடித்தாலுமுடியுமெனிற் பொருள்வேறு படுதல் காண்க.மேலுந் தமக்குமுன் ஆ வென்னு மிடைச்சொற் பெற்றல்லதுமுடியா. கின்றான்முதலிய பிரத்தியங் கணடுவே யொருனகாரவொற்றுப் பெற்றுக் கின்றான் கின்றாள் எனமுடிதலுமாம். வரலாறு-உண்கின்றான் உண்கின்றாள் உண்கின்றார் உண்கின்றார்கள் உண்கின்றது உண்கின்றன எனவும் உண்ணுநின்றான் உண்ணுநின்றாள் உண்ணுநின்றார் உண்ணுநின்றார்கள் உண்ணுநின்றது உண்ணுநின்றன*எனவும் வரும். நில் இரு கிட என்னுந்தாதுக்களை இறந்தகாலப்படர்க்கையில் முடித்துப் பிரத்தியமாக்கிக்கொள்ளவேண்டியது. போகாநின்றா னென்னும்பதம் நின்றானென்னும் பிரத்தியத்தால் முடியாதே துவாந்தமாக்கிப்போ வென்னுந்தாதுவுக்கும் நில்லென்னுந் தாதுவுக்கும் ஒருவனைக்கருத்தாவாக்கி முடிக்கிலது பொருந்தாது.அவன்போ வென்னுந் தாதுவுக்கல்லது நில்லென்னுந் தாதுவுக்குக் கருத்தாவாய்நிற்றலில்லாமையி னென்க. அதுபோல உண்ணுவிருந்தானென்னும் பதம் உண்கைமுற்பட்டு இருக்கை பிற்படாமையிற் றுவாந்தமாக்கி முடிக்கலாகாது.உறங்கா கிடந்தானென்னும் பதமு முறங்குகை முற்பட்டுக் கிடக்கை பிற்படாமையிற் றுவாந்த மாக்க லாகாது. அதனால் நின்றான் முதலிய பிரத்தியம்போல இருந்தான் முதலியவாறும் கிடந்தான் முதலியவாறும் பிரத்தியமாக்கி மரபறிந்துமுடிக்க. (ச)

வான்பானும்வாள்பாளும் வார்பாரும்வார்களும் பார்களுஞ்சீர்
தான்பாவியவது வும்பதுவுந்தத்தை யத்தைவென்ற
தேன்பாவுஞ்சொல்லி வனவும்பனவுந் திகழ்படர்க்கை
வான்பான்மலியு மெதிர்விற்றொழிற்பத மாறிற்குமே. (ரு)

(இ-ள்.) வான்முதற்பன வீறானபன்னிரண்டு பிரத்தியமும் எதிர்காலப்படர்க்கைக் கிரியாபதமாறிற்குமொன்றற் கிரண்டாகவரும்—எ-று. வரலாறு-உறங்குவான் உறங்குவாள் உறங்குவார்உறங்குவார்கள் உறங்குவது உறங்குவன எனவும் உண்பான் உண்பாள் உண்பார் உண்பார்கள் உண்பது உண்பன எனவும் வரும். (ரு)

தாயாயுந்தீருஞ் சாற்றியதீர்களொ டீர்களுமாஞ்
சாயாதமுன்னிலை யின்னிறப்பாந்தன்மை தன்னிறப்பிற்
றேயாதவேனேனுந் தேமேமுந்தோமோமு மாகுமென்பு
வேயார்பொதியத் தகத்தியனார்சொன்ன மெய்த்தமிழ்க்கே.

(இ-ள்.) தாய் ஆய் தீர் ஈர் தீர்கள் ஈர்கள் என்பன இறந்தகாலமுன்
னிலைக்கிரியாபதமூன்றிற்கு மொன்றிற்கிரண்டாகவரும், தேன் ஏன்
தேம் ஏம் தோம் ஓம் என்பன இறந்தகாலத்தன்மைக்கிரியாபத மூன்றி
ற்கு மொன்றிற்கிரண்டாக வரும்—எ-று. வரலாறு - நீ உண்டாய் நீர்
உண்டீர் நீங்களுண்டீர்களெனவும் உறங்கினாய் உறங்கினீர் உறங்கினீர்
களெனவும் நான்உண்டேன் நாமுண்டேம் நாங்களுண்டோமெனவும்
உறங்கினேன் உறங்கினேம் உறங்கினோம் எனவும்வரும். (௬)

கிறாஅய்நின்றாய்கிறீர் நின்றீர்கிறீர்களின் றீர்களுமா
கிறாநின்றனமுன் னிலையினிகழ்ச்சி யிதன்கட்டன்மை
கிறேஎனின்றேன்கிறே நின்றேங்கிறோமுநின்றோமுமென்றாங்
கெதறாநின்றகட்பவ ளந்திகழ்வாய்நற், றிருந்திழையே (௭)

(இ-ள்) கிறாய் நின்றாய் கிறீர் நின்றீர் கிறீர்கள் நின்றீர்கள் என
விவையாறு நிகழ்காலமுன்னிலைக் கிரியாபதமூன்றிற்கு மொன்றிற்கிர
ண்டாகவரும், கிறேன் நின்றேன் கிறேம் நின்றேம் கிறோம் நின்றோம்
என்பவை நிகழ்காலத் தன்மைத் தொழிற்சொன்மூன்றிற்கு மொன்
றிற்கிரண்டாகவரும்—எ-று.வரலாறு-உண்கிறாய் உண்கிறீர் உண்கிறீர்
களெனவும் உண்ணுநின்றாய் உண்ணுநின்றீர் உண்ணுநின்றீர்களெனவு
ம் உண்கிறேன் உண்கிறேம் உண்கிறோம் எனவும் உண்ணுநின்றேன்
உண்ணுநின்றேம் உண்ணுநின்றோமெனவும் வரும். (௭)

வாய்பாய்வீர்பீர்வீர்கள் பீர்களிவைமன்னு முன்னிலையிற்
சாய்பாய்விடுமெதிர் காலமிதனுழித் தன்மைசொல்லின்
வெய்பாவியதோளிவேன்பேன்வேம்பேமொடுவோம்போமுமாங்
செய்பாவியசெழும்போதிப்பிரான்றன் றிருந்துறைக்கே. (௮)

(இ-ள்) வாய்பாய் வீர்பீர் வீர்கள்பீர்களாறு மெதிர்கால முன்
னிலைக்கிரியாபத மூன்றிற்கு மொன்றிற்கிரண்டாகவரும். வேன்பேன்
வேம்பேம் வோம்போமாறு மெதிர்காலத்தன்மைக் கிரியாபதமூன்றி
ற்கு மொன்றிற்கிரண்டாக வரும்—எ-று. வரலாறு-உறங்குவாய் உற
ங்குவீர் உறங்குவீர்கள் உண்பாய் உண்பீர் உண்பீர்களெனவும் உறங்
குவேன் உறங்குவேம் உறங்குவோம் உண்பேன் உண்பேம் உண்போ
மெனவும் வரும்; வேன் வென் எனவும் பேன் பென் என்வும் ஆதேச
மாதலு முண்டு. பிறவிகாரங்களு மறிந்து முடிக்க. (௮)

ஓங்காதமுன்னிலைப் பாலேவலாங்கா லொருமையிற் சுப்
பாங்கார்சிறப்பிலா மேயுமின்கப்பன்மை யாமிடத்து
நீங்காதமின்களுங் கள்ளாமிசைவினிற் 'கவ்வென்பதாங்
தாங்காப்பரோக்கத் தினிற்போலுமாமென்பர் தாழ்குழலே()

(இ - ள்) முன்னிலையேவலொருமைப் பொருளின்றுதுக்கள் சு என்னும் பிரத்தியத்தான் முடியும். முன்னிலையேவற் சிறப்பின்கண் ஆமே உம் மின் க என்னு நாலுபிரத்தியமுமாம். முன்னிலையேவற்பன்மையின்கண் மின்கள் உம் கள் என்னு மூன்றுமாம். இசையென்னும் பொருளிற் கவ்வரும், பரோக்கப் பொருளின் முன்பு மூன்றுகாலத்திலு முடிக்குமாறு முடிக்க. அப்பதத்தின்பின் போலும் ஆம் என்னுமிரண்டு பிரத்தியமும் வரும்—எ-று. வரலாறு-உண் உறங்கு கிட நடபடு அடு நில் இரு என முன்னிலையேவ லொருமைவந்தது. நாம் போகாமே நாம்நில்லும் நாம்போமின் நாம் நிற்க என நாமென்னுமுன்னிலை யொருமைச் சிறப்புப்பதத்தானும் நீர் போமின் நீருண்ணும் நீருண்ணுமின் என நீரென்னு முன்னிலை யொருமைச்சிறப்புப் பதத்தானும், முன்னிலையேவ லொருமைச் சிறப்புவந்தது. நீர் என்னுஞ் சிறப்புப் பதம் உம் மின்னென்னும் பிரத்தியங்களான் முடியும். நீங்கள் போமின்கள் *நீங்கணில்லும் நீங்கள் போங்கள் என முன்னிலையேவற் பன்மைவந்தது. நீங்கள் போமினென ஒரோவிடத்துக்கள் அழிந்துமுடியும். அவனென்செய்க இவளென் செய்க. செய்காத்த நீயுண்க. இவனென்செய்ய வுண்டான் நீயறிக என இசைவுப்பொருளில் வந்தது. உண்டான்போலும் உண்டானு மெனப் பரோக்கம்வந்தது. பரோக்கமாவது தன்முகப்பன்றி யொழிவது. பிறவுமன்ன. (௯)

தன்மைத்துணிவாமொருமைவன்பன்தஞ்சம்போமொடுவோம்
பன்மைக்கணன்றிப்படர்க்கையின்கண்ணும்மொருமையிலாம்
பன்மைக்கண்வர்பர்கள் ளோடாகுமுன்னிலை தன்னொருமைத்
தன்மைச்சிவைதிபன் மைக்கிவிசிப்பித்திப் பின்னரவே. (௪0)

* " பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலைதன்மை யவ்வயின் மூன்று நிகழுங்காலத்துச் செய்யுமென்னுங் கிளவியொடு கொள்ளா" என்னுந் தொல்காப்பியத்தோடு மாறுபடாதோ வெனின், அற்றன்று. ஈண்டு ஏவற்பொருளாயிற் றென்க. ஏவலில் மின்னென் றன்றோ ஆண்டும் பிறண்டுங் கூறிய தெனின் புதியன புகுதலென்க.

(இ-ள்.) துணிவுப் பொருளின் கட்டன்மை யொருமையில் வன் பன் என்னு மிரண்டு பிரத்தியமுமாம். அப்பொருளிற் றன்மைப்பன் மையை விளக்குதற்குத் தும் சம் போம் வோம் என்னு நாலு பிரத்தி யமுமாம். படர்க்கையொருமையில் உம் மென்னும் பிரத்தியம் வரும். இதனி லுகரமழியவும் பெறும். வர் பர் என்பன தனித்துங் கள்ளோ டு கூடியும் படர்க்கைப் பன்மையின்கண்ணும். சி வை தி யென்னு மூன்று முன்னிலை யொருமைப் பொருளிலாம். கி-வி-சி-தி-பி என்னு மைந்தின்பின்பு ரகரவொற்றென்னும் பன்னிரண்டாமெழுப் பெற்றும் அவ்வெழுத்துக்கணீண்டும் முன்னிலைப்பன்மையின்கண்ணும்—எ - று.

வரலாறு-அறிவன் கூறுவன் நிற்பன் உண்பன் எனவும் லகரவாதேசம் பெற்று அறிவல் கூறுவல் எனவும் தன்மையொருமைத்துணிவு வந்த து. நாங்கண்டும் நாங்கள்கண்டும் நாமறிசம் நாங்களறிசம் நாம்நிற் போம் நாங்கணிற்போம் நாமறிவோம் நாங்களறிவோம் எனத்தன் மைப் பன்மைத்துணிவு வந்தது. அவனறியும் அவளறியும் எனப்படர் க்கை யொருமையில் உம் வந்தது. அவரறிவர் அவர் நிற்பர் அவர்களறி வர்கள் அவர்கணிற்பர்களெனப் படர்க்கைப்பன்மை வந்தது. நீயறிசி நீயறிவை நீயறிதி யென முன்னிலை யொருமை வந்தது. இச்சூத்தி ரத்திற் சிறப்பித்தசொல்லையும் பன்மையிலடக்கினுன். மற்றையவு மிடமறிந்தடக்கி முடித்துக்கொள்க. (௪0)

விணைக்குறிப்போடு கருமம்படர்க்கையின் மிக்கவொன்றை
யணைத்தென்னலாமவ் வொடுபடுத்தாதுபின் னுமியற்கை
தணைக்கருமம்பெறுந் தாதுக்கண் மற்றும் படுவிணைப்போ
னிணைக்கவருமற் றிவையும்பெயர்ச்சொ னிகர்த்திடுமே.()

கருத்தாக் காரகத்தின் முடியுங்கிரியாபதஞ் சொல்லி விணைக்குறிப் புப்பொருளினுங் கருமக்காரகத்தினும் வருங்கிரியாபத முடிப்பாணெடு த்துக்கொண்டான் அஃதாமாறு சொல்கின்றுன். (இ-ள்)விணைக்குறிப்பி னுங் கருமக்காரகத்தினுந் தாதுக்கள் முடியுமிடத்துப் படர்க்கையொன் றிணைக் கருதின கிரியாபதம்போல முடியும். கருமக்காரகத்தின்கண் வ ருங் கிரியாபத முடியுமிடத்து முன்பு சிலதாதுக்களின் பின்னுகப் படு வென்னுந் தாதுவந் திடையே யகாரமாகமமாய்க் கருத்தர்வில் முடித்த முடிப்பெல்லாம் பெறும். மற்றத்தாதுக்கள் படுவென்னுந் தாதுவைப் போல அகரத்தை முன்பெற் றொருதாதுவின்பின்னுய்வந்து கருமக்கார

கத்தில் முடிதலுமுண்டு. இச்சொன்னகிரியாபதமெல்லாம்பெயர்ச்சொற்போலக் காரகபதவேற்றுமையான் முடிகையுண்டு.—எ-று. வரலாறு- உண் உறங்கு என்னுந்தாதுவின்பின் படர்க்கையொன்றினைக் கருதின கிரியாபதம்போல உண்டது உறங்கியது உண்கிறது உறங்குகின்றது உண்ணாநின்றது உறங்காநின்றது உண்பது உறங்குவது எனவிப்படி மூன்றுகாலத்தினு முடியும். இவ்விடத்துப் பிரத்தியங்களின் முன்னின்ற அகர மிகரமாகையுமுண்டு. வினைக்குறிப்போடு கருமம்படர்க்கையின் மிக்கவொன்றை யனைத்தென்னலாமென்றதனால் வினைக்குறிப்பு முடியுமிடத்து உண்டது உண்ணப்பட்டது என்றது உறங்கியது உறங்கப்பட்டது எனவரும். இவ்வாறே அனைத்துங்கொள்க. இகரமாக்கி உண்டியது உறங்கியது உண்கிறியது உறங்குகிறியது உண்கிறிது உறங்குகிறிது உண்பிது உறங்குவிது எனவு முடியும். இவையும் உண்ணப்பட்டது உறங்கப்பட்டது என்றும். இவ்வாறே அனைத்தும் கொள்க. அவ்வொடுபடுத் தாதுபின்னு மியற்கைதனைக் கருமம் பெறுமென்றதனால் அறி காண் என்னுந்தாதுவின்பின் அகரமும் அதன்பின்படு வென்னுந் தாதுவும்வைத்து அறியப்படு எனக் கருமத்தாதுவாக்கி யித்தாதுவின்பின் முன்சொன்ன பிரத்தியங்களை வருவித்து அறியப்பட்டான் அறியப்பட்டாள் அறியப்படாநின்றான் அறியப்படாநின்றாள் அறியப்படுவான் அறியப்படுவாள் எனப்பிறவு முடிக்க. சிறப்புப் பலரொன்று பல முன்னிலை தன்மை யனைத்து மிவ்வாறே முடியும். தாதுக்கள் மற்றும் படுவினைப்போ னினைக்கவருமென் றதனாற் காணத்தகுவான் அறியத்தகுவான் பாடுண்பான் சொல்லுண்பான் என முடிக்க. இவையும் பெயர்ச்சொ னிகர்த்திடுமே யென்றதனாற் கிரியாபதங்களையுமொன்றிற்குப் பெயராகக் கருதினபொழுது உண்பான் உண்பானை உண்பானால் உண்பானுக்கு உண்பான்பக்கனின்றும் உண்பானுடைய உண்பான்பக்கல் உண்பானே என முடியும். இவையெல்லாம் விகாரங்கள் வருமிடமறிந்து முடிக்க. விகாரமே தலைக்கருவியாக வெடுத்துக்கொண்டமையாலென்க. (கக)

ஈரொட்டுமூவைந்து மாமுட்டேற்றவு மீற்றுவன்மை
தேரிட்டுமூன்று முடலொடுதேற்றவுஞ் சிந்தைசெய்து
நேரிட்டுரைப்ப ரறிவொன்றிலாதவர் நீயவற்றைப்
பாரிட்டமாகப் பெரியோர்தமதுரை பார்த்தறியே. (கஉ)

(இ-ள்.) பதினாறு முட்லாயுள்ள ளகாரமும் பதினைந்தா முடலா

யுள்ள ழகாரமுந் தம்முட்டேற்றவும், ஈற்றுவன்மையாயுள்ள றகாரமு மூன்று முடலாயுள்ள சகாரமுந் தம்முட்டேற்றவும், பிறவாற்றாலுந் தமிழைப்பிழைக்க வழங்குவ ரறிவில்லாதார். அவற்றையெல்லாமுலக ர்தாரோடொக்கத் தேர்ந்து பெரியோருரையே யிலக்கியமாக வறிக—எ-று. வரலாறு-நாளி கோளி மூளை உளக்கு வாளை வளி எனவும் விழக்கு பழிங்கு தழிகை இழமை எனவும் பதினாறு முடலும் பதினோந் தா முடலுந் தம்முட்டேற்றக் கருநிலஞ் சுற்றின தேசத்துச் சிலர் வழங்குவர். வெச்சிலே முச்சம் கச்சை எனவும் உற்றியம்போது என வும் மற்றியம் பிற்றைவாங்கிவிற்றான் எனவும் பதினேழா முடலு மூன்றா முடலுந் தம்முட்டேற்றக்காவிரி பாய்ந்த நிலத்துச் சிலர் வழங்குவர். நெல்லுக்காநின்றது வீட்டுக்காநின்றது என்று பாலாறு பாய்ந்த நிலத்துச் சிலர் வழங்குவர். மற்று மிவனைப்பாக்க இங்காக்க அங்காக்க எனவும் இப்படிக்கொற்ற அப்படிக்கொற்ற எனவும் சேத்து நிலம் ஆத்துக்கால் எனவும் வாயைப்பயம் கோயிமுட்டை எனவும் உசிர் மசிர் எனவும் பிறவாற்றானும் அறிவில்லாதார் தமிழைப் பிழைக்க வழங்குவர். இவையெல்லா முலகத்தார்க் கொவ்வாவென்று களைக. "உலகமென்பதுயர்ந்தோர் மாட்டே" யென்றறிக. (௧௨)

மதத்திற்பொலியும் வடசொற்கிடப்புந் தமிழ்மரபு
முதத்திற்பொலியேழைசொற்களின்குற்றமுமோங்குவினைப்
பதத்திற்சிதைவு மறிந்தேமுடிக்கபன் னூறுயிரம்
விதத்திற்பொலியும்புகழவலோகிதன் மெய்த்தமிழே. (௧௩)

(இ-ள்) தெய்வமொழிக்கிடப்புந் தென்றமிழ்மரபும் வேண்டினவாறு பகரு மேழைச் சொல்லுங் காரகபதக்குற்றமு மறிந்து வழு வாமல்முடிக்க—எ-று. (௧௩)

கிரியாபதப்படல முற்றும்.

———:0:———

சொல்லாராய்ச்சியிற்பிறமயக்கங்கள்வருமாறு.

வேற்றுமை யெட்டுந் திணையிரண்டும் பாலைந்து
மாற்றுதற் கொத்த வழுவேழு—மாறெட்டு
மேற்றமுக் காலமிட மூன்றோ டிரண்டிடத்தாற்
றேற்ற வுரைப்பதாஞ் சொல். (௧)

இவ்வண்ணம் எட்டுவகைப்படுத்துச் சொல்லாராய்ந்தார் தொல்

காப்பியனார். அவற்றுள் வேற்றுமை யெட்டாவன முன்பே சொல்லப் பட்டன. திணையிரண்டாவன உயர்திணையுமஃறிணையும். "உயர்திணை யென்மனார் மக்கட்சுட்டே-யஃறிணையென்மனாரவரல பிறவே-யாயிரு திணையினிசைக்குமன சொல்லே. ஆடூஉ வறிசொன் மகடூஉவறிசொற்-பல்லோரறியுஞ் சொல்லொடு சிவணி-யம்முப்பாற் சொல்லுயர் திணையவ்வே. ஒன்றறிசொல்லே பலவறிசொல்லென்-றாயிரு பாற்சொல்லஃறிணையவ்வே" என்பதனாலறிக. பாலைந்தாவன ஆண்பாற்சொல்லும் பெண்பாற்சொல்லும் பலர்பாற்சொல்லும் ஒன்றன்பாற்சொல்லும் பலவின்பாற்சொல்லு மெனக்கொள்க. வழுவேழாவன "திணை பான் மரபு வினாச்செப்புக் கால- மிடனோடே ழாகு மிழுக்கு" என்பதாலறிக. திணைவழுவாவது எருதுகிடந்தான் சாத்தன்வந்தது என உயர்திணையுமஃறிணையுந் தம்முள்ளே மயங்கச்சொல்லுதல், பால் வழுவாவது கொற்றன் கிடந்தாள் சாத்தி கிடந்தான் என ஐந்து பாலையுந் தம்முண் மயங்கச்சொல்லுதல், மரபு வழுவாவது எருமையிலண்டம் குதிரைச்சாணகம் எனமரபு பிழைக்கச்சொல்லுதல், வினாவழுவாவது சந்திரனைப்பாம்பு தீண்டுவது இரவோ பகலோ என வினவுதல், செப்பு வழுவாவது மதுரைக்குப்போக வழியே தென்றாற்குக் குதிரைக்குப் புற்பறிக்கிறே னென்றல், காலவழுவாவது இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்னு மூன்றுகாலமுந் தம்முண்மயங்கச் சொல்லுதல். அது நாளைப்போனானென்றாற் போலவருவது. இடவழுவாவது தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு மூன்றிடமுந் தம்முண்மயங்கவருவது. அது நீ உண்டேன் நான்போவாய் அவனறிவேன் எனச்சொல்லுதல். ஆறெட்டாவது ஆறு தொகை, அவை வேற்றுமை யழிந்து தொக்க வேற்றுமைத்தொகையும் உம்மை யழிந்து தொக்க உம்மைத்தொகையும் வினை யழிந்து தொக்க வினைத்தொகையும் பண்புவர்க்கமழிந்து தொக்க பண்புத்தொகையும் உவமை யழிந்து தொக்க வுவமைத்தொகையும் வந்தமொழி யன்றிப் பிறமொழி யழிந்து தொக்க அன்மொழித்தொகையுமாம். மூன்று காலமாவன எதிர்காலம் நிகழ்காலும் இறந்தகால மென விவை. இடமூன்றாவன தன்மை முன்னிலை படர்க்

கை. இனியிரண்டிடமாவது வழக்கிடமுஞ் செய்யுளிடமு மென வி வை. வழக்கிடமாவது தமிழ்வழங்கி வருமிடத்து வழங்கி வருகிறவழக் கு. செய்யுளிடமாவது வழக்கிற் சிறுபான்மையான் வந்து செய்யுட்க ளினிகமு நிகழ்ச்சியெனக்கொள்க. (க)

திணைபான் மரபு வினச்செப் பிடஞ்சொ
லிணையா வழுத்தொகையோ டெச்ச—மணையாக்
கவினையபார் வேற்றுமையுங் காலமயக் குங்கொண்
டவினையனு ராராய்ந்தார் சொல். (உ)

எனப்பதின் மூன்றுலாய்ந்தார் அவினயனுர். இவற்றுட் டொல் காப்பியனு ராராய்ந்தன நீக்கி மயக்கமுஞ் சொல்லுஞ் செப்பும் வினவு மெச்சமு மரபு மேற்றமாகச் சொன்னுர். மயக்கமாவது வேற்றுமை மயக்கமும் இடமயக்கமுங் காலமயக்கமு முதலியவா மெனக்கொள் க. சொல்லாவன பெயர்ச்சொல்லும் பெயர்த்திரிசொல்லும் தொழிற் சொல்லுந் தொழிற்றிரிசொல்லும் இடைச்சொல்லு முரிச்சொல்லு மெனக்கொள்க. செப்பும் வினவுமாவது அறிதல் அறியாமை ஐயப் படுதற் றெடக்கத்தனவும் நேர்தன் மறுத்தற் றெடக்கத்தனவுமாம். எச்சமாவது பெயரெச்சம் தொழிலெச்சமெனவிரண்டாம். மரபாவது ஆண்மைப் பெயர் வரலாறு பெண்மைப்பெயர் வரலாறு தொழிற் பெயர் வரலாறு உவமைப் பெயர் வரலாறு விரவுப் பெயர் வரலாறு என்க்கிடந்த வெனக்கொள்க. (உ)

சொல்லதிகார முற்றும்.

———:0:———

மூன்றாவது - பொருளதிகாரம்.

பொருட்படலம்.

ஆற்றுமகமே புறமேயகப்புற மன்றிவென்றி
போற்றும்புறப்புற மென்றும்பொருளளப் பானளவை
யேற்றும்பிரமேய மென்றும்வகுப்ப ரிவையுமன்றிச்
சாற்றும்புலவரு மெண்ணிறந்தாரென்பர் தாழ்குழலே. (க)

(இ-ள்.) பொருளாவது அகப்பொருளும் அகப்புறப்பொருளும் புறப்பொருளும் புறப்புறப்பொருளுமென நான்குவகைப்படும். அளப்பானு மளவையு மளக்கப்படும்பொருளு மென மூன்றுவகைப்படுமென்பாருமுளர். மற்றும்பல வேறுபாட்டாலும் வகுப்பாருமுளர்.—எ-று. பிரமேயமென்பது அளக்கப்படும் பொருள். (க)

முல்லைகுறிஞ்சி மருதத்தொடுமுது பாலைநெய்தல்
சொல்லியகாஞ்சி சுரநடைகைக்கிளை பாலைதும்பை
யில்லவண்முல்லை தபுதாரந்தாபத மேய்ந்தவள்ளி
யல்லதுகாந்தள் குறுங்கலிவெட்சி யடல்வஞ்சியே. (உ)

குற்றிசைவாகை கரந்தைபெருந்திணை கொற்றநொச்சி
பற்றியபாசறை முல்லையுழிஞை யெனப்பகர்ந்த
மற்றிவையைந்து மாம்பொருணன்கினும் வண்புகட்சி
பற்றியபாடாண் பொதுவியலாதியும் பார்த்தறியே. (ங)

(இ-ள்.) முல்லையுங் குறிஞ்சியும் மருதமும் பாலையும் நெய்தலுங்காஞ்சியுஞ் சுரநடையுங் கைக்கிளையும் முதுபாலையுந் தும்பையும் இல்லாண்முல்லையுந் தபுதாரமுந் தாபதமும் வள்ளியுங் காந்தளுங் குறுங்கலியும் வெட்சியும் வஞ்சியுங் குற்றிசையும் வாகையுங் கரந்தையும் பெருந்திணையும் நொச்சியும் பாசறைமுல்லையும் உழிஞையுமெனச் சொன்ன இருபத்தைந்து நிலத்தினு முன்சொன்ன நான்குபொருளு மடங்குமெனக்கொள்க. பாடாண்பாட்டும் பொதுவியலு முதலாயுள்ளவு மிறிந்தடக்கிக் கொள்க—எ-று. (ங)

முல்லைகுறிஞ்சி மருதத்தொடுபாலை நெய்தலைந்துஞ்
சொல்லுமகமா மதனுக்குரைதொகு சட்டகமோ
டெல்லைநிகழு மிருபதோடேழுள வேனையவற்
றெல்லைநிகழு முறையுமறிந்துகொ ளொண்ணுதலே. (ச)

(இ-ள்.) முல்லை குறிஞ்சி மருதம் பாலை நெய்தலென்னு மைந்து நிலமு மகப்பொருளுக் கடையாளமெனக் கொள்க. இப்படியுள்ள வகப் பொருளுக்குச் சட்டகமுதலாக விருபத்தேழுளாயுள. ஒழிந்த மூன்று பொருளின்கணிகழு முறையு மறிந்துகொள்க—எ-று. (ச)

சட்டகமேதிணை கைகோணடைசுட் டிடங்கிளவி
யொட்டியகேள்வி மொழிவகைகோளுட் பெறுபொருளென்
றிட்டிகச்சொற்பொரு ளெச்சமிறைச்சி பயன்குறிப்புக்
கட்டகமெய்ப்பாடு காரணங்காலங் கருத்தியல்பே. (ரு)

ஏற்றும்விளைவொ டுவமமிலக்கண மேய்ந்ததொல்லோர்
போற்றும்புடையுரை யேமொழிசேர்தன்மை யேயுமன்றி
யாற்றும்பொருளடை வென்றுமுறையல் லவற்றினுக்கு
மாற்றுமுறையும் வகுக்குமுறையு மதித்தறியே. (சா)

(இ-ள்.) சட்டகமுந் திணையுங் கைகோளு நடையுஞ் சுட்டு மிட னுங் கிளவியுங் கேள்வியு மொழியுங் கோளு முட்பெறுபொருளுஞ் சொற்பொருளு மெச்சமு மிறைச்சியும் பயனுங் குறிப்பு மெய்ப்பாடுங் காரணமுங் காலமுங் கருத்து மியல்பும் விளைவு முவமமு மிலக்கண மும் புடையுரையு மொழிசேர்தன்மையும் பொருளடைவு மென்னு மிருபத்தேழு மகப்பொருளினுக் குரையாம். அகப்புறப்பொருளுக் கும் புறப்பொருளுக்கும் புறப்புறப்பொருளுக்கு மேற்கு முறை யறிந்து கொள்க—எ-று.

இவற்றுட் சட்டகமாவது இஃதென்ன சட்டகமென்றால் யாப்ப திகாரத்திற்கிடந்த முதல்வரி மொழிவகை கோளுட்பெறுபொருளெ ன்றபடியே செய்யுளைத் தெரிக் கின்னசட்டகமென்று சொல்வது.

திணையாவதெந் நிலம் பற்றி வந்ததென்றாற் குறிஞ்சி பாலை முல் லை மருத நெய்த லென்னு மைந்து நிலத்தி லிஃதிந்நிலம்பற்றி வந்த தென்று சொல்வது.

மலையிருண்முன்பனி கூதிர்வெற்பன்கண மூங்கில்மஞ்ஞை
யிலைமலிவேங்கைசெங் காந்தளிலவ மிகன்முருகன்
சிலைமலிகுன்றுவர் தேனேபுணர்தல் தினைசுனையுங்
கொலைமலியானை குறிஞ்சியென்றின்ன குறிஞ்சியிலே. (எ)

ஓதியவேனி லொடுபின்பனியகில் வெம்பரலே
தீதியல்வேடர் கலையொள்விடலை திண் பாலையத்தங்
கோதியல்செந்நாய் பருந்தொடுகொம்பனை யார்ப்பிரிதல்
வாதியற்கன்னி குறும்பர்வெம்பாலை மடவரலே. (அ)

காடுகார்மாலை யிடையர்முதிரைகான் யாறுமுல்லை
நீடுமால்கொன்றை நிரைமேய்த்தலோடு நெடுங்குருந்தங்
கேடில்கார்தோன்றி சிறுபான்கிழத்தி மனையிருத்தல்
பீடுசேர்புன்கு பிறவுமுல்லைத்திணை பெண்கொடியே. (௯)

பொற்றாமரையிந் திரன்பொய்கைபூந்தார் பழனஞ்செந்நெல்
வற்றாவெருமை வளர்பணிநீர்நாய் *வடமகன்றில்
தெற்றாமனையூட லூரன்கடைசியர் செங்கழுநீர்
சுற்றாமருதத் திணையிலுண்டாவன தூமொழியே. (௰)

மீனேகடல்பனி கொண்கன்றிமிலம் விளரிநிலாக்
கானேதரும்புன்னை கண்டலன்னஞ்சுறாக் காதலுப்பு
வானோர்வருணன் முதலைநுளையரிரங்கல்கைதை
தேனேதருமொழி யாயந்திநெய்த றெளிந்தறியே. (௧௧)

(இ-ள்.) இவையிற்றாலின்ன திணையென்றறிக.—எ-று. "எந்நிலம
ருங்கிற் பூவும் புள்ளு-மந்நிலம் பொழுதொடு வாராவாயினும் வந்தநில
த்தின் பயத்தவாகும்" எனவும் "மற்றவை தம்முண் மயங்கினுமப்பெ
யர்-பெற்றதிணையின் பெயர்க்கொடை பெறுமே" எனவும் கூறின
ராகலின் அவைமயங்கினுமறிந்து கொள்க.

கைகோளாவது களவுங் கற்பும். கற்பாவது காரணமோடியை
ந்துவருவது, களவாவது காரணமின்றிவருவது. இப்பாட்டுக் கற்பைக்
கொண்டதோ களவைக்கொண்டதோ வென்று சொல்வது.

---

* சில பிரதிகளிற் பிடிவலஞ்சி யென்பது பாடம்.

நடையாவது ஒழுக்கம். இப்பாட்டு எந்நடைபற்றிவந்த தென்றால் இந்நிலத்தினொழுக்கம் பற்றிவந்த தென்றறிவது. அஃதாமாறு,

குறிஞ்சிநடையியல்.

"அறிந்தோராய்ந்த வன்புதருவகையிற்-குறிஞ்சிநடைவகை கூ
றுங்காலை-அரிவைக்காகிய விறைவியையவர்க்கந் - தெரிமணிப்பூணன்
றெரியச்செப்பலும் - நன்னலம்புகழ்தலு நாணினமழுங்கலும்-பொன்
னவிர்பூவையைப் புணர்ப்பதுரைத்தலும்-பிரிவுநனிகருதலும் பிரிவின்
மைபேசலும்-பெருமைசெய்தலும் பெறற்கரிதென்றலும்-ஊழ்வினை
விலித்தலு முறுதெய்வம்பேணலும்-தோழனைநினைத்தலு மகறலுமணு
கலும்-இடத்தொடுபுலம்பலு மேழையைவினவலும் - மடத்தகுசாயன்
மாதரைக்காண்டலும்-வனம்புலம்பகற்றலு மார்வநோக்கமுங் - குவ
ளையுண்கண்புதைத்துத் தலைவியிறைஞ்சலும்-ஆற்றான்மொழிதலுமஞ்
சியஞெக்கமும் - எற்றவுவகையோ டினியவண்முறுவலும்-ஆங்கவன்
புணர்தலு மவ்வயிற்புணர்ச்சியைப்-பாங்கற்குணர்த்தலும் பழியென
க்கூறலும்- தேங்கமழ்தாரோன் றெரியான்செப்பலுங்-கிளைஞன்கழற
லுங் கேடெனக்கூறலும்-இளையவன்வடிவு மிடனுமீதலும்-அண்ணல்
கவற்சிக் கவள்வடிவுமிடனுந்-திண்ணிதிற்செப்பலுஞ் சென்றவன்கா
ண்டலும்-வெறிகமழ்கோதை மிகுநலம்புணர்தலும்-அறிவுநிறையு ம
ண்ணலையெய்தலும்-வேறிடங்காட்டலு மிலங்கிழையுணர்தலும்-ஊ
றன்றுமுடிவிற் றன்பாங்கற்கூட்டமுந்-தையல்தளர்ச்சியை நோக்கித்
தோழி-யையுறுநிலைமை யறியவுரைத்தலும்-மனைவிபோல வல்லவை
மொழிதலும்-விழுப்பம்பேசலும் வேண்டாவென்றலும் - பழித்தகவு
ணர்த்தலும் பார்த்துறவுரைத்தலும்-பொருந்தாவென்றலும்பொய்யுரை
புரிதலும் - வருந்துமென்றலும் வடிவிதுவென்றலும்-நின்குறைநீயேசெ
ன்றுரையென்றலும்- சீர்மலர்க்கோதைக்குச் செவ்வியன்றென்றலும்-
நீர்மையன்றென்றலு நீங்குமினென்றலும் - மூரன்முறுவலோடு முகமல
ர்ந்துரைத்தலும் - இரங்கிமொழிதலுமேத்திமொழிதலும் - கலங்கிமொழி
தலுங் கழறிமொழிதலும்-வள்ளறளர்ச்சியு மடலேற்றுமொழிதலும் - உ
ள்ளங்குளிர்ப்பித் தொண்டழையென்றலும் - நெஞ்சத்தடங்கிய நின்று
குறையேற்றலும்-இன்சொலிரக்கமும் வன்சொலின் மயக்கமும்-புகழ்த
லு மயங்கியுரைத்தலும்-கயற்கண்ணேழையைக் கவற்சிதீர்த்தலும்-பகற்
குறிநேர்தலு மக்குறியுரைத்தலும்-பகலிடங்காண்டலுஞ் சொற்பலவுரை
த்தலும்-இற்செறிவுரைத்தலும் வரைவுகடாவலும்-இரவாவிசைத்தலும்

வரவுவிலக்கலும் - மற்றவடளர்ச்சியு மிரவுக்குறிநேர்தலும் - எய்துகுறி
வினவலு மேந்திழைமகிழ்வுடன் - குறியுரைத்தலு மதுகேட்டுணர்த்தலு
ம்-மெய்க்குறியுரைத்தலு மிகுதியில்கொண்டலும் - ஏந்திழையெடுப்பலு
மிடப்புறத்தகற்றலும்-பூந்தண்சிலம்பன் புணர்ச்சியதுகுறியுஞ்-செவிலி
யதுசேறலுஞ் சென்றெதிர்கோடலும் - கவ்வைபெரிதிவட் கண்டறியெ
ன்றலும்-அம்பலுமலரு மாயினவென்றலும்-வம்பலர்கோதை வாட்டங்
கூறலும்-நற்றாய்செவிலியென்றிவர்நன்னுதற்-குற்றதையறியாதுநற்திற
ம் படர்தலு(ம்)-கட்டுரைகூட்டலுங் கேட்டவள் கூற்றும்-ஒட்டிவெறிய
யர்தலுமொண்ணுதலழுங்கலும் - இவ்வியலன்னைக் குணர்த்துகவென்ற
லும்-அவ்வியலொட்டாண் மொழிதலுமாயிடைப்-பூத்தருபுணர்ச்சியும்
புனறருபுணர்ச்சியும்-காப்பெரும்புனத்துக் களிறுதரு புணர்ச்சியும்-தாய்
தரு புணர்ச்சியும்-கூறியதாயது குறிப்புவழிமொழிதலும்-வரைந்துநனி
புகுதலும் வரைவவர் மறுத்தலும் - கரைந்ததற்கிரங்கலுங் கவற்சிதீர்த்த
லும்-எதிர்கொளன் மொழிதலு மேற்றுமகண்மொழிதலும்-நிரவியவிய
ற்கையோடின்னவை பொருளே."

நெய்தனடையியல்.

"கையறுபுலம்புங் கலவியுந்தலைதரு-நெய்தனடையிய னேருங்காலை
க்-கடலுங்கழியுங் கைதையுங்கானலும்-மடவிரும்பெண்ணையும் வான்சி
றைப்புள்ளுங்-கழுமியவிருளும் கதிரொளிமதியும்-பொழுதுங்காற்றுமெ
ன்றிவைமுதலா-மெவ்வகைப்பொருளு மிரந்துகுறையுறுதலும் - அவ்வ
கைப்பொருளுக் காற்றாதுரைத்தலும்-விரைமலர்த்தாரோன்விழுப்பங்
கூறலும்-இரவுக்குறிநேர்தலும் பகற்குறிமறுத்தலும் - இரவிடங்காட்ட
லும் பகலிடங்காட்டலும்-வரவறிவுறுத்தலும் வான்றுயில்கோடலும்-இ
றைவளைத்தோழியை யின்றுயிலெடுப்பலும் -துறைவனின்றுயிலெழீஇ
த் துன்னுதற்பொருட்டால்-எதில்கூறலு மிடத்துய்த்தகற்றலும்-மேதகு
கிளவியின் மீண்டெதிர்கோடலும்-சிறப்புறக்கிளத்தலும்-அம்பலுமலரு
மாயினவென்றலும் - வம்பலர்தாரோய் வருந்தினனென்றலும் -குறிவழி
ப்படுத்தலுங் கொண்கன் றேறென்றலும்-அறியக்கூறலு மருங்காப்புமிகுத
லுந்-தாம்பிழைப்பின்மையுந் தலச்செலவருமையும்-வன்பழிக்கஞ்சலும்
வாரலையென்றலும்-இரவாலென்றலு மிரவும்பகலும் - வாராலென்றலு
ம்-அவ்விருபொழுது மாய்ந்துவாவென்றலும்-கவ்வையுரைத்தலுங் கள
வவனுரைத்தலும்-வரைதல் வேட்கையொடு வந்தவும்பிறவும்-உளதரு
பெருமையயோ டுரைத்தனர்பலரே."

பாலைநடையியல்.

"நூலியன்முறைமை நுண்ணிதினுணர்ந்தோர்-பாலைநடையது பகரு ங்காலை-உடன்போக்குணர்த்தலு மப்போக்குரைத்தலும்-மடவோடன்றி றமாண்புறநோக்கலும்-கற்பியல்காட்டலுங் கையுய்த்துமொழிதலும்-வெ ற்பிடைப்போதலு மெல்லியறளர்தலும்-தளர்ந்தோளோம்பலுந் தம்முபே ரென்றலும்-எதிர்ந்தோர்மொழிதலு மெதிர்கொளத்தவிர்தலும்-கண்டோ ரேத்திய கற்புடையொழுக்கமும்- தண்டளிர்மாடந் தனக்குரைமாற்ற முந்-தாங்கரும்பூசற் றன்னையொழுச்சியும் - ஆங்கவள்வலித்தலு மமைந் தோர்திருத்தலும் - பதியுடன்படுத்தலும் பண்பெய்தமொழிதலும் - ஈன் றோளிரங்கலு மெதிர்ந்தோர்கூறலும் - அம்பலுமலரு மாதலுமயலோர்- தோன்றக்கூறிய தோமறுகற்பும் - அன்புறுசெவிலி பின்செலவலித்தலு ம்- சென்றவள்வினவலுங் கண்டோர்தெருட்டலும் - ஒன்றியவுள்ளமொ டுவந்தவள்மீண்டலும் - வறுஞ்சுரங்கடந்தவர் வளநாடுபுகுதலும்- பிறங் குபுகழ்ப்புதல்வரைப் பெறுதலும்பெற்றோள்-இருங்கிளைமருங்கின் றூது விடுத்தலும்-ஒருங்கவருந்தலு முவந்துடன்சென்றலும்-மாதனைக்கொ ண்டுதம் வாழ்பதிபுகுதலும்-ஓதியவனைத்து முரியவைபுக்கபின்-பொரு ள்வயிற்பிரிதலு மப்பிரிவுணர்த்தலும்-இருள்புரிகூந்த லிற்றெனமொ ழிதலும்-ஆற்றுறுதலு மதுகேட்டுமொழிதலும் - கூற்றங்கோளிய வு லகியவுரைத்தலும்-பின்னைப்பிரிதலும் பெருஞ்சுரத்தழுங்கலும்-நனிப கர்பள்ளியி னயந்துசெலவழுங்கலும் - பரத்தையிற்பிரிவொழித் தெ ல்லாப்பிரிவும்-உரைக்குங்காலை யுணர்ந்தனனோக்கே."

மருதநடையியல்.

"கருதற்கமைந்த கற்றோர்பூண்ட-மருதநடையது மாண்புறக்கூ றின்-விழவுவிரும்புதல் -பொழின்மகிழ்ந்திருத்தல் புனலாட்டயர்தல்- இல்லிடைப்பரத்தைய ரியலிடைப்பரத்தையர்-கல்வியொடுபழகியகா தற்பரத்தையர்-நல்வியனிலைமை நயப்புப்பரத்தையர்- சொல்லியபரத் தையர் நால்வருங்கூற-ஆங்கவர்ப்புணர்த லவர்க்கண்ணகறல்-வீங்கு முலைப்பரத்தைய ருழைநின்றுவிடர்க்குப் - பாங்கன்றோழி பாணனெ ன்னும்-ஆங்கவர்முதலிய ரிரந்துகுறையுறுதல் - அவர்சென் றிரங்க வணியிழைமறுத்தல்-புகரறுகோதை பொறுதற்குறையிரத்தல்-ஊரன் புகுத லுவந்தெதிர்கோடல் - பேராச்சீற்றமொடு பெருமுனிவுபேசல்- விருந்தொடுபுகுதல் புதல்வரொடுபுகுதல்-திருந்திழையரிவையைத் திரி ந்தெதிர்கோடல்- சென்னிறக்கோலச் சிறுமிபுகுதல்-அன்னிறனன்று

ளருங்கவினுறைதல்-உண்ணிறையுவகையோ டொண்ணுதலுவற்றல்-
வெண்ணிறக்கோலத்து மேதகவுணர்தல்- பண்ணைமைக்கிளவியொடு பள்
ளியுண்மகிழ்தல் - அலைபுனலூர னற்றன்புகுதல் - புலவிகற்பொன்று
னண்ணிச்சேறல்-ஆற்றுணுகி யவளெதிரூடல்-தேற்றேனென்ற தொழிந்
துவழிபடுதல் - வளவயலூரன் வதுவைகேட்டுளே-யுளநனியடக்கி யுவந்
தோள்போறல்-பண்ணிவிடுதல் பான்மையின்மொழிதல்-எண்ணியசிறப்
பி னெங்கையென் றிசைத்தல் - மனைச்செல்பரத்தையை மகிழ்ந்தெதிர்
கோடல் - மனைத்தகவின்மை முயன்றுபண்பெய்தல்-ஆயிடையவர்கள
மர்ந்தெதிர்கோடல்-போயஃதீண்டல் புகழ்தலேத்தல்-பள்ளியுண்மகிழ்
தல்பாங்குறப்புணர்தல்-எள்ளருந்தோழி யேற்பக்கூறலெனச்-சொன்ன
வைபோல வன்னவுமெல்லாம்-பன்னுங்காலை யவ்வயிற்படுமே."

முல்லைநடையியல்.

"இறைச்சிப்பெருமையோ டிறைவழிப்பட்டுக்-கற்புக்கட்டம்பூண்டு
கடப்பாடாற்று-முல்லைத்திணைநடை சொல்லுங்காலை - இறைவன்பிரிய
வில்லிருந்தாற்றி-நினைவுநனிகாத்த னீர்மையின்மொழிதல்-மாழையங்க
ண்ணி வருந்தினள் பெரிதெனத்-தோழிகவறல்கவன்றதோழிக்-காற்றுவ
னென்ற லவன்பயமுரைத்தல்-வேற்றுமைகூறல் வெய்துயிர்த்திரங்கல்-
மின்மலிகார்கண்டு மெலிந்தவள்மொழிதல்-தொன்மலிதோழி காலமறு
த்தல்-காதல்பெயர்பு காரன்றிருவெனத்-தாதவிழ்கோதை தானேகூற
ல்-பருவங்காட்டிப் பிரிவொழியென்றல் - வருவர்நமரென வாய்மொழி
வலித்தல் - அந்தியுமாம்பலு மாலையுமணியுந் - தென்றலுந்திங்களும் பிற
வுமன்னவை-பகன்றறவாற்ற ளகன்றவண்மொழிதல் - என்குறையிது
வென விரந்துகுறைகூறல்-பொருள்வயினிற்ற லவ்வயினிலையும்-இயல்
வளிமுற்றுதல் கார்கண்டுரைத்தல்-கனவினரற்றல்-போர்வேற்கண்ணி
புலம்புமென் றிரங்குதல் - தூதுவிடுதல் தூதெதிர்கோடல் - போதவிழ்
கோதை புலம்புநனிதீர்த்தல்-கோவொருஉமொழிதல் தேரவண்வருத
ல் - ஆர்மலிதேரை யமர்ந்தவனேறல்-பாகனைக்கடாவெனப் பன்மணி
நெடுந்தேர் - வேகநிலைமையின் விரைந்துநனிகடாவுதல்-இல்லியன்மட
ந்தைய ரியல்புரங்கேட்டல் - நல்லியனெடுங்கொடி நன்னகர்காட்ட
ல்-இறைவன்சேறுத லெதிர்சென்றுவணங்குதல்-பொறைமலிமடந்தை
யைப் புலவித்தலையளித்தல் - பருநாணோக்கிப் பயன்கண்டுமொழிதல்-
செருவேற்கண்ணி சேக்கையிற்களித்தல்-முல்லைநல்லியாழ்முறைமையி
ற்கேட்டலெனச்-சொல்லியபிறவுஞ் சொன்னதன்பொருளே."

"குடவரைச்குறிஞ்சியுங் குணகடனெய்தலுங்- கடவதாகுங் களவிற்கு ரித்தே. இருதிணைத்தொழிலு மியன்றுதம்முள் - ஒருதிணைக்கோதலொழிந்தனவியல்பே. நன்னிலமருதமுந் தொன்னிலமுல்லையுந் - துன்னருங்கற்பொடு தோன்றுந்தொடர்ந்தே. இடை நிலைப்பாலை யிருபாற்கு முரித்தே-படர்கொடி முல்லையின் பாற்படு மியற்றே. ஒருவயிற்றணத்தலும் பொருள்வயிற்பிரிதலுங்-கருதியகளவிற் குண்மையானே."

இனிச்சுட்டென்பது இப்பாட்டுத் தன்மையைச்சுட்டிற்று படர்க்கையைச்சுட்டிற்று முன்னிலையைச்சுட்டிற் றென்றறிவது.

இடனாவது அகவிடனும் புறவிடனுமென விரண்டுவகைப்படும். அகவிடனாவது மனையும்வளாகமும் பற்றிவருவது. புறவிடனாவது மலையும் பழனமுஞ் சோலையுங் கடலு நெறியு மாறும் பற்றிவருவது.

இனிக்கிளவியென்பது கூற்றெனக்கொள்க. அது "நெஞ்சுக்குரைத்தல் கேட்டோர்க்குரைத்தல்-அந்தரமருங்கின வறிதரக்கூறலென-வந்தவகையின மூவகைக்கூற்றே. தலைமகன் றலைவி தோழிதாயே-கலைமருங் காப்பிற் செவிலி பூங்கன்-சீறியாட்பாணன் கண்டோர்கட்டு-வேலன்விறலி நலத்தகை யூரே-சேரியயலோ டின்னன பிறவு-மாகுமென்ப வறிந்திசினேரே" யென்றமையா லிப்பாட்டின்னோர் கூற்றென்பது.

கேள்வியென்பது "உயர்திணை மருங்கி னிவர்நனிகேட்டோ-ரஃறிணை மருங்கி னிதுநனிகேட்டதெனச்-சொல்லுதல்கேள்வி யென்மனார்புலவர்."

மொழிவகை யென்பது இப்பாட்டுச் செஞ்சொற் றிரிசொல் வடசொற் றிசைச்சொற்களில் இன்ன சொற்பற்றி வந்ததென்பது.

பொருள் கோளாவது "கொழுங்கொடி வள்ளி செழுங்குலைவாழை-திங்கரும்பேமலர் திகழ்தருபலவே- தேங்கமழசோகு செருவிற்பூட்டே-பூம்புனலாறெனப் பொருள்கோளேழே. அவற்றுட், கொழுங்கொடிவள்ளி கூறுமுற்பொருளே; செழுங்குலை வாழையின் சொற்பொருளீறே; இன்றீங்கரும்பி லிடையது பொருளே; வன்றுட்பலவுக்கு முதலிடைபொருளே; நற்பூ வசோகுக்கு நடுவது பொருளே; விற்பூட்டு மேலுங் கீழும்பொருளே; இரும்புனலாற்றினுக் கெங்கும் பொருளே" யென்றபடி இன்னபொருள்கோளென் றறிவது.

உட்பெறுபொருளாவது "உட்பெறுபொருளைச் செப்புங்காலைப்-பெற்ற சொற்பொருளைச் செப்புதன்வழியே-மற்றொரு சொற்பொருள் வந்து நிற்பதுவே" யென்பதனால் உட்பெறுபொருளையறிவது.

இனிச்சொற் பொருளாவது "சொற்பொருண்மேதகச் சொல்லுங்காலைத்- தனிச்சொலெல்லாந் தம்பொருள்விளக்கலும் புணர்சொற்புணர்ந்து தம்பொருள் விளக்கலு-முதன்மொழிவிளக்கலுங் கடைமொழிவிளக்கலு-மெனமொழிபொருளை விளக்குதலியல்பே." இதனாற் சொற்பொருளறிக.

எச்சமாவது ஒழிந்தது. அது வினையெச்சம் பெயரெச்சமென்றிருவகைப்படும். வினையெச்சமாவது வினையொழிந்து நிற்பது, பெயரெச்சமாவது பெயரொழிந்துநிற்பது.

இனி "இறைச்சிப்பொருள்வகைதிறப்படத்தெரியி-லங்கியற்பொருளே திணைநிலைப்பொருளே-வன்புலப் பொதுப்பொருள் மென்புலப்பொதுப்பொருள்-பெருமைப் பொதுப்பொருள் விருந்துப்பொதுப்பொருளென-விருமூன்றென்பர் தெரிநூற்புலவர்." அவற்றுள், அங்கியற் பொருளாவது அந்நிலத்தி லங்கமாம் பொருளெனக் கொள்க. அவையாவன குறிஞ்சிநிலத்துச் சந்தனமும் பொன்னும் வெள்ளியுமுதலிய. நெய்தனிலத்து உப்பும் இப்பியும் நந்தும் அலவனும் வலையு முதலிய. பாலைநிலத்துச் சீழ்கு நாய்குருவியுஞ் சிள்வீடு மறுபுள்ளியுங் கொம்பியு முதலாயுள்ளன. மருதநிலத்துக்குக் கரும்பு வாழை தெங்கு முதலாயுள்ளன. முல்லைநிலத்துக்குப் பூவையும் பூனையுந் தும்பியுங் காவளையுங் கார்போகியு முதலாயுள்ளன. திணைநிலைப்பொருண் முன்பே சொல்லப்பட்டன. இனி வன்புலப்பொதுப்பொருளும் மென்புலப்பொதுப்பொருளும் பெருமைப்பொதுப்பொருளும் விருந்துப்பொதுப்பொருளுமாமாறு -"ஆரேபுன்கை யரசுகிளிஞ்சில்-காரைபருத்தி கரும்பேமுதலா-வன்புலப்பொருளென நன்குரைத்தனரே. கிளை வழுதுணை கிடையேசணப்பே-வேரிதணக்கந்த மருதமுதலான-மென்புலப்பொருளென நன்குரைத்தனரே. தாளியும் பூவலு நாவலுங் கழஞ்சும்-வேலியுமாறும் பதடியுங்கோரையுஞ்-சூரையுஞ் சுரையுஞ் சுரும்பும் வண்டுந்-துவரையுமத்தியு மைம்பெரு முதிரையுங்-காணுங்காலைத் திணைதொறுங்காணப் - பேணினரென்மனார் பெருமைப் பொதுப்பொருளே. ஒருதிணைக் குரியன வொருதிணைச்சேரின்-விரிநூற்புலவர் விருந்தென்றனரே."

இனிப்பயனாவது "பயனெனப்படுவது நயனுறக்கிளப்பின்-வழிபாட்டின்பே வாய்மைவரைவே - பிழையாநிலைமை பெருமை தலைமை-பொறையே பேர்க்கே புணர்வே முயக்கே - நிறையேயெச்ச நேசநீர்மை-யையமகற லார்வங்குணமே-பையப் பகர்தல் பண்பேசீற்றங்-கா

ப்பே வெறியே கட்டு நேர்தல் - பூப்பே புலப்பே புறையே புறைவி யெனப்-பாற்பட வின்னவை பயத்தலாகும்.''

இனிக் குறிப்பாவது "பெண்டிராயினு மைந்தராயினு - முண்ட வேட்கை யுள்ளது கருதிக் - கொண்டு நனி செய்வது குறிப்பெனப் படுமே. அதுவே, யுற்றவ னொழுக்கமு முருச்சிறு நோக்கமும்-பற்றி யுரையாடலும் பாங்கிற் கேட்டலு - மூடலு முணர்தலு முவத்தலும் பரிதலும்- பாடலும் பரவலும் பணிதலும் பணித்தலும்-அணங்கொண்டு கொண்டசைத்தலும் அழுங்குற் றுணர்த்தலுங்-குணம்புகழ்ந் துரைத்தலுங்குற்றங் கூறலுஞ்-செய்தது பொறுத்தலுஞ் செய்வாய் திருத்தலும்-வைத்து மகிழ்தலும் வாட்டங் காண்டலும்-அணிந்தனகளை இந் தாடைபெயர்த்துடுத்தலு - நாணலுநகுதலு நயத்தலும் பார்த்தலுங் - கானல்கழியே கடலே காற்றே- பானல் பற்றை பனிமதிப் பருவ - மலையேபுனமே மழையே பிறவு-மென்றிவை யிற்றொடு நின்றுரை யாடலு-மொன்றிய குறிப்பென வுணாக்கல் வேண்டும்.''

இனி மெய்ப்பாட்டாவது "மெய்ப்பாட் டியல்வகை மேதக விரிப்பின்-மெய்க்கட் பட்டு விளங்கிய தோற்றஞ்-செவ்விதிற் றெரிந்து செப்பன் மற்றதுவே - சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகஞ் - சோகமோக மரணமென்னு-மைவகைக்கணை யுளாக்கிய காமம் - பையமுறுகிடப் பட்டுமவற்றுட்-சுப்பிரயோகஞ் சொல்லுங்காலைப்பும்-விப்பிரயோகம் வெய்துயிர்ப்புறுதல்-சோகம் வெப்புஞ் சோறுண்ணாமையு-மோக மயக்கமுமொழிபலபிதற்றலு-மரண மணங்கலும்வருந்தலுமென்ப-ரரணஞ்சான்றவறிவினோரே. பிற்கணை நீக்கி முற்கணைநான்கு-மெய்ப்பட்டுப்பட்டு வருந்தி விளம்ப- லகமெய்ப்பாட்டே புறமெய்ப் பாட்டெனத்-தக்க நனி யுணர்ந்தோர் தந்துரைத்தனரே. அகமெய்ப்பாட்டே யறியுங்காலை-விளர்ப்பே பசப்பே மெலிவே விதிர்ப்பே-துளக்கந் துயர்த றும்மல் சோர்தல்-வேர்த்தல் வெருவுதல் விம்முதல் விரும்புதல்-ஒப்பிலாமையுருகுதன் மயங்குதல்-மூரியுயிர்ப்பு மூர்ச்சனை முறுவல்-காரிகை கடத்தல் கழிகண்ணோட்ட-மிருந்துழியிராமையிராகமிகழ்தல்-வருந்திக் காட்டுதல் வாய்நனியுறுதல்-சிந்தனை கூர்தல் சேர்துயிலின்மை-கண்டதுமறுத்தல்காட்சி விரும்ப-லுண்டி விரும்பாமை யுரைத்தது மறுத்தல்-கண்ணீர் வழிதல் நனவுநனி காண்டலென-வெண்ணுற்றுறையு மென்மனூர்புலவர். புறமெய்ப்பாட்டே திறனுளிப் புகலி-லாரணங்காயவக் காமந்தானே-காரணம்பற்றிக்கருத்துவேறுபட்டு-மற்றுமொரேழாய் மெய்க்கண்டதனொ

டு-மெட்டாமென்பரியல்புணர்ந்தோரே. அவைதாம், நற்சிருங்காரம்நகையே வியப்பே-யச்சம் வீர முட் கோளிரக்க -மிழிப்பெனத் தோன்றினவிவையவை தாமே-விழுத்தகவொன்றிற்கொரோ நான்காக-முப்பத்திரண்டென மொழிந்தனர் கண்டே. அவற்றுள், இளமையும் வனப்பும் வளமையுங் கலவியுங் - களனாகத் திரிதருஞ் சிருங்காரம்மே. மயக்கம் பெயர்ப்பே யிகழ்வே நோக்க-நயப்பத்தோன்று நகையது நலனே. தறுகண்மை புலமை பொருளே பண்பே-பெறுவழித்தோன்றும்பெருந்தகு வியப்பே. மிற்றலர் விலங்கல் மற்றவர் சேருத-லாற்றத் தோன்று மச்சத்து விளைவே. பகையே செருவே யிகலே முனிவே - மிகுவழித் தோன்றும் வீரத்து விளைவே. ஐவகைக்குரவர் தேவர் மன்ன - ரெய்தா தெய்திய வியல்பவை யுட்கோள். வருத்த மிகழ்வே வலியின்மை பெருமை-யிரக்கந்தோன்று மிந்நாலிடத்தே. நாற்றஞ்சுவையே தோற்ற மூறென் - றிந்நால் வழித்தா மிழிப்பெனப்படுமே. இற்றென வகுத்த வெண்ணாற் றுறையினும்-மற்றுப்பெயர்மயக் காயினும் வாய்ப்ப-தந்நெறிப்பெற்றுழித் துன்னினர் கொளலே. உட்கோணிலைமையுணர வுரைப்பின்-மெய்க்கொளத் தோன்றினவை மெய்ப்பாடென்க."

இனிக்காரணமாவது "இன்னகாரணம் பற்றிவந்ததிப் பாட்டென் றறிவது. அதுவே, காரணமென்பது காலமூன் றி-னாரணங்காகிய வறிந்த பொருண்மேற்-சீரினிற்செப்புஞ்செந்நெறி பெறுமே. அதுவே, இன்னதென்றின்னோ ருரைப்பவதன் வழிப் - பின்னோருரைத்ததிதுவெனக்-கிளவியோடு கெழூஉம் விளைவின் கண்ணே."

காலமாவது "ஆண்டே யயன மிருதுத் திங்கள்-பக்கநாளே கிழமை நாழிகை- யஞ்சுங் கலையே காட்டே முதலா-வீண்டிதற் கேற்பதிதுவென வெடுத்துக்-காண்டக வுரைப்பது காலவுரையே." அன்றியும், இறந்தகால மெதிர்கால நிகழ்காலமுமாம்.

இனிக்கருத்துரையாவது "கருத்தெனப் படுவது கருத்துறத் தெரியில்-அறிதலறியாமை யையுற லென்னு-முறையுளி நோக்கின் மூவகைப்படுமே" என்றமையாலறிக. அவைதாம் "அறிந்தறியாமை யறிந்துவை யையுறல் - அறியாதறித லையுற்றிலாமை-யெனநனி வகுத்த வித்திறல் வகைத்தே."

இனியியல்புரையாவது "இயல்பெனப்படுவ தியல்புழி யெண்ணில்-இன்னுழியா யின்ன தியன்றதிது வென்ன-வின்ன முறைப்ப தென்மனார் புலவர்."

விளைவாவது "அதுதா, னிடையூ றின்மையு மின்பப் புணர்ச்சியு-நெடுநிலைப் படாமையுங் - கற்புங் காவலுங் கடனு நாணு-மிற்செறிந் திருக்கையு மிருஞ்சுரம் போதலும் - பாசறை முடித்தலும் பாத்தலின் விழவுமெனப்-பேசப்பட்டவும் பிறவும் போலப் - பரந்து முன்பேசிய பயன்போற் றேன்றி-விரும்பியது விளைப்பது விளைவெனப்படுமே."

இனி, உவமையாவது "உவம மெனப்படுவ தவமற விரிப்பிற் - புகழே பழியே நன்மை யென்றின்ன - நிகழு மொப்புமை நேர்ந் தன முறையே. அவைதாம், கண்ணே செவியே மூக்கே நாவே-மெய்யே மனமே விளம்பினவாறினு-மையமின்றி யறுமூன்றுமே. அவற்றுள், வடிவே வண்ண மொழிதன்மையென-நொடிவ கண்ணி னோக்கிய வொப்பே. எழுத்திய லொலியு மெழுத்திலொலியுமென-விழுத்தகு செவியின் வேண்டொப்பிரண்டே. இனியநாற்றமு மின்னாநாற்றமும்-துன்னிய மூக்கினிற்றேற்றும் பண்பே. அறுவகைச்சுவையி னுவினைப்பே. நடுவு நிலைமை தண்மை வெம்மை-யறிவுநிலைமை பன்மை விழுப்ப-நொப்பமு மழுக்குச் செருச்செருப்பென்றிவ் - வொன்பது- மொழிவரும் பெருமை யுடம்பினொப்பே. வினையும் பயனுங் குலனுங் குணனு-மளவு நிறமு மெண்ணேட்டுவகை - பொறியினுட்சியினுடலி - னெய்தியவகை யறிந் திசைப்பதியல்பே. மொழிந்த வேழு முதலுஞ் சினையும்-பண்பொடுபத்து மைவகைசேர்த்திக் - கொண்டே கூறினர் குறிப்புணர்ந்தோரே. இல்பொருள்கேள்வி துணிவே யுவமஞ்-சொல்லியநன்மையிற் சொல்லுந் துணிந்தோர்-கருதப் படுவகை தெரிந்துநனி வேறுமை - பொருளுமுறுப்பு முதலாகக்கூறினு-மேற்புழிநோக்கிய வெச்சமாக-வாய்ப்பக்காட்டுக நூற்பொருள் வழக்கே. அவை தான், பாட்டின் பொருளொடு கூட்டித் தோன்றியும்-பொருவறு வனப்பிற் புனைந்துளாயாகியு-மிருவகையியல்பு மேற்பவருமே. ஒப்பிக்கப்படுவ துவமமும் பொருளு-மொப்புடைக்காதல் புகட்சிதனுயர்பே, அப்பொருளதுவாய்க் கிடப்பினுமதுவே. இரண்டு மூன்று முதலாக் குணங்கள்-திரண்டவொப்புவமை திருந்தவுடைத்தே. முடிக்கப்படுவது மொழிவது மிருகுண -மடுக்க வரினே தலைப்பாடொப்பாங்-கிளர்ந்தன வுவமை கேட்போர்க்குத் தகுமென-வுளங்கொளும் பெற்றியி னுருபுநனிபெற்றுக்-கண்ணுள்ள துபோற் காட்டுவனுயின்-ஒண்மையுடையோ ருணர்ந்தனர்கொளலே. அவ்வகைத் தன்றெனி லாதனும் பித்தனும்-ஒவ்வாவானை யொப்பித்தோனே. நோக்கியவொப்பினு மோரோநோன் பொரு-ளாக்கியுரைப்ப ததிசயவொப்பே. ஐய

முந் துணிவுமாக வொப்புமை-செய்யவும்பெறுவர் தெரிந்திசினோரே. ஆங்க,வொப்புமைச் சொற்களைச்செப்புங்காலை-யொப்பவுறழ வுணர்ப்பவுரப்ப-வேய்ப்பமெத்தமெய்த்தவிளக்கப்-புரையப்பொருந்தப்பொற்பக்கடுப்பக்-குரையக்கதழக் கருதக்கூட-நிகரமேவ நோக்கவோராங்-கிகலவேம வியைப்ப வொப்ப-மானமருள மறலநீக்க-நீரவனைய நோக்கத்தொடிய-நுணங்கப்படிப துணிப்பவுன்ன-வணங்கவாவ மலையவென்ன-வெப்பத்தொழப்பவிட்ட விருள-வின்னவன்னவென்றுவியைபுந்-துன்னுமென்ப துணிந்திசினோரே. உருவமாயி னெஞ்சக்கிளத்த-வில்பொருளிடையுமேற்பித்துரைப்பர்-பொருளறுகேள்விப் புலமையோரே.எல்லாப்பொருட்கு மெல்லாவியல்புஞ்-சொல்லாருவமையொருபடைச்சொல்வ-ருவமைக்குவமை வழுவென மொழிப.நற்பொருளுவமை தலைமைக்கேற்ப-திப்பொருணிற்கும் பகைமைக்குந் திகழ்ந்தே. அவற்றுள், ஈங்குத் தோன்றின வொப்புமை யிதுவெனப்-பாங்கறிந்துரைப்பது பண்பெனப்படுமே.”

இனியிலக்கணமாவது சட்டக முதலாவுள்ளன வற்றுக் கெல்லா மிலக்கணஞ் சொல்லிக்காட்டுதல்.

இனிப்புடையுரையாவது “புடையுரையென்பது நடைவகை தெரியிற்-றிறந் தெரிபாட்டி னிற்பொருளன்றியும் - புறம்பெறவருஉம் பொருள்வகையுடைத்தே.”

இனிமொழிசேர் தன்மையாவது வேற்றுமைத் தொகையும் வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையு முவமத்தொகையு மன்மொழித் தொகையு முதலாய்க்கிடந்த பிறவற்றாலு மறிக.

இனிப்பொருணடையாவது “அளைமறிகோடலு மொழிமாற்றுங்கோடலுங் - கொண்டு கூட்டு மிருநிரனிறையுஞ்-சுண்ணங்கோடலு முதலாயினவே.அவைதாந் தலைமையுமின்மையுங் கூட்டிப்-பின்னருங் காரணம்பற்றிய-பொருட்டாத்தோன்றும்பொருள்வகையுடைத்தே”

இனியகப்புறமும் புறமும் புறப்புறமுமா மாறுணர்த்துகின்றான்.

ஏற்றுமுதுபாலை பாசறைமுல்லை யியன்றவள்ளி
தோற்றுஞ்சுரநடை யில்லவண்முல்லைதொல் காந்தளன்றி
மாற்றுங்குறுங்கலி தாபதங்குற்றிசை கைக்கிளையோ
டாற்றும்பெருந்திணை யாந்தபுதார மகப்புறமே. (கஉ)

(இ-ள்.) இதனால் அகப்புறமறிக.—எ-று. "ஆய்ந்த வகப்புற மையி ரண்டுமொயுங்காற்-காந்தள் கவிமடமா வேறுதல்-காமமிக்- காய்ந்தவர் வள்ளி வெறியாட்டாம்'வாய்ந்த-சுரநடைமாதர் வருத்தஞ்-சுரனுண்-மு துபாலை தன்னை மொழியின் மதுமலர்த்தார்க்- காவலன் வீயக் கவன்ற-ததுவாகும்- பாசறை முல்லை தலைமகன் பாசறைக்கண் - மாசறுமாதரை யுள்ளுதல்-மாசற்ற-வில்லவண் முல்லையு மஃதேயாஞ் சொல்லுங்காற்-குற்றிசை கொல்வளை யாளைத்-தலைமகன்-முற்றத்துறந்த துறவாங் குறு ங்கலி-முற்றத்துறந்த தலைமகனை-முன்னின்று-பொறற்ரூடமாதர் பழி தூற்றும் குற்றந்தீர்-தாபதங் காதற் றலைமகனை-நீங்கிய-மேவருமாதர் நி லையாகு மேவருஞ்சீர்-நீக்கப்பட்டாளை யுவந்த-தலைமகன்-பார்த்துறூஉ ந் தன்மை யதுவாந் தபுதாரம்-பத்துமகத்தின்புறம்.'' கைக்கிளையாவ தொ ருதலைக்காமம். பெருந்திணை யென்பது பொருந்தாக்காமம். (கஉ)

வெட்சிகரந்தை விறல்வஞ்சிகாஞ்சி யுழிஞைநொச்சி
யுட்கியதும்பை யென்றேழும்புறமுயர் வாகைதன்பின்
கொட்கும்பொதுவியல் பாடாண்புறப்புறங் கொண்டிவற்றை
யுட்குமதுவிட் டிரவோருரைப்படி யோர்ந்தறியே. (கங)

(இ-ள்.) இதனாற் புறமும் புறப்புறமு மறிக.—எ-று. இனிப்புறப் பொருளேழையுஞ் சில விகற்பிக்குமாறு. (கங)

ஒருப்பாடுநற்சொற் செலவொற்றுரைப்புப் புகல்பொருதல்
விருப்பாநிரைகொண் டவரைத்தடுத்தல் நெறிசெலுத்தல்
செருப்பாடுகைப்படை காத்தூர்புகல்திறங் கூறிடுதல்
பருப்பாடுபாலாற் களித்தல்வெட்சித்திறம் பான்மொழியே.()

(இ-ள்.) இவை ஒருப்பாடுமுதலிய வெட்சி விகற்பமாம். வெட்சி யாவது நிரைகவர்தற்பொருட், டொருப்படுதலு முரைசொல்லாய்தலு மங்குநோக்கிப் படையெழுதலு மொற்றுவினையுரைத்தலு நிரைநின்ற விண்டுவினைச் சூழ்போதலும் பொருதலு நிரை கவர்தலும் பூசன் மா ற்றுதலும் வழியிடை யூறுபடாமைச் செலுத்தலுங் கொண்ட நிரையின் செலவு காண்டலுந் தம்மூர்மன்றத் துணிறுத்தலும் அவையிற்றைக் கூறி டுதலும் உண்டாடுதலு முபகரித்தலுமெனப் பதினான்காம்.—எ-று. (கச)

ஓடாப்படையாண்மை யுன்னனிரைமீட்டன் மன்னர்வெற்றி
கோடாத்திறங்கூற றன்றிறங்கூறுதல் கொற்றப்பொற்றூர்

சூடாப்பொலிகுத லாரமரோட்டல் துகளறுகற்
றேடாப்பொறித்தல் கரந்தைத்திறமற்றுந் தேர்ந்தறியே. ()

(இ-ள்.) இவை ஓடாப்படை யாண்மைமுதலிய கரந்தை விகற்பமாம்.—எ-று. ஓடாப்படை யாண்மையாவது வருதார் தாங்குதல்; அஃதாமாறு, "மானக முன்னுயர்த்தான் சேனை களமுழுதுந்-தானு வருமதனைத்தாங்கினன்-மேனு-ளருகணையாவண்ண மடற்போரின்வென்று-வருகணையாற் பெற்ற மகன்." உன்னனிலையாவது வென்றி வினைமுன்வினைமுடித்த வன்றிறங்கூறி யுன்னமரத்தை நற்போரினினுட னுன்னக்குறிசெய்கேனக் கிளத்தல். நிரை மீட்டலாவது கொண்ட நிரை மீட்டல். மன்னர் கோடாத்திறங் கூறலாவது, "உறையு மிடமன்றே பாரொலாமுன்பா-னெறியு நிலாமுத்த மன்றே-சிறுவாய்க்கா - லற்றன்றே முந்நீரகன்றுயர்ந்த மாமேரு-புற்றன்றே நீமுனிந்த போது." தன்றிறங் கூறலாவது "ஒன்றேவென் னெண்கரத்துப் பட்டானங்குய்யுமே-லொன்றே வெரிபாய்ந் துலக்கின்று-ளன்றேயு - மித்தனையி னென்றன் றியாணிற்கயாரொளின்-மற்றுன்னைப் பற்றிடுவார் வந்து." கொற்றப் பொற்றார் சூடாப் பொலிகுதல் பனையும் வேம்பு மாத்தியுமென்று முக்கோக்களுக்குஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்று தாருஞ்சூடிப் போர்ப்புக்கார்க்குப் பாடுதல். ஆரமரோட்டலாவது பூசலிட்டோட்டுவது. துகளறு கற்றேடாப் பொறித்தலாவது போருண்மடிந்தார் பெயர் பொறிக்கக் கற்றேடுதலும் பொறித்தகல்லு நீருட் குளிப்பித்தலுங் கன்னடுதலுமாம். பெரும்படை யென்ப தொருதனி யாள்வாள்வினை செய்துபட்டார்க்கு வினை முற்றுவித் தவ்வினை வேறுபடுத்தல். வாழ்த்தலென்பது பலவாள்வினை செய்து பட்டார் கற்களைப்பார்த்துப் புகழ்ச்சி. (கரு)

அரவமெடுத்தல் வயங்கியலீகை விலக்கருமை
விரவுதனிச்சே வகம்வென் றிகூறல்வென் றூர்விளக்க
நிரவும்வழிவொடு சோற்றுநிலைகொற் றவர்மெலிவும்
பரவுதழிஞ்சியென் றின்னவைவஞ்சியின் பாற்படுமே. (சகூ)

(இ-ள்.) இவை வஞ்சிவிகற்பமாம்.—எ-று. அரவமாவது படையெழுச்சி. எடுத்தலாவது படையெடுத்தல். வயங்கியலாவது மேற்செல்வான் றுணையரசரால் விளக்கமுற்ற பெருமை. ஈகையாவது மேற்செல்லப் படுவதான தன்சேனைத்தலைவற்குப் பெருங் கொடைத்தண்ணளிநல்

குதல். விலக் கருமையாவது மேற்செல்லப் படுவான்றனது விலக்குதற்கரிய வென்றிமிகு செலவு. தனிச்சேவகமாவது வருவிசைப்புனலைக் கற்சிறைபோல வொருவன்றாங்கிய பெருமை. வென்றிகூறலாவது பத்துத்தலையோனைக்கட்டி யுன்பாதத்து மடமொழியை மீளேனல்லேனெனவருவது. வென்றார் விளக்கமாவது "நாழிகையிற்காற்கூறு தாழாதுஞாயிறுபோய் - வீழவிதியுடைய வேல்வேந்தே - யேழிசையோ-டேகாயோபைய வயிற்றைக்குலையாகிப்-போகாயோ வென்றான் புகன்று" எனவருவது. நிரவும்வழிகையாவது நாட்டகநாடு-சோற்றுநிலையாவதுமேற் செல்லப்படுவான் படையாளர்க்குப் பெறுமுறைமையாலுஞ்மிகுத்தல். கொற்றவர்மெலிவாவது "யானைதேர்பாய்மாவென வேந்தருள்ளீட்டீர்-சேனையுடையீர் சிலரல்லீர்" எனவரும். பரவுதழிஞ்சியாவது உடைந்த படைஞர்பின் செல்லாமை. (கசு)

நிலையாமைவாழ்த்து மயக்கமுதுமை நிலையினெடுந்
தொலையாமகிழ்ச்சி,பெருமைதீப்பாய்தல் சுரத்திடைத்தன்
தலையார்கணவன் றனையிழத்தல்தனி யேயிரங்கல்
கலையார்மனைவிபெய் சூளுறவென் றிவை காஞ்சியென்னே. ()

(இ-ள்.) இவை காஞ்சிவிகற்பமாம்.—எ-று. நிலையாமையாவது அறம்பொருளின்ப மிளமையாக்கையுயிராதி நிலையாமை. வாழ்த்தாவது கடவுள்வாழ்த்து முதலாயின. மயக்கமென்பது பூசன்மயக்கம், அஃது புகழுடையன செய்து துஞ்சிய பெருமக்களைச் சுற்றத்தார் புலம்புதல். முதுமையாவது தவத்தின்கணின்றார்க் கெடுத்துக்காட்டிய வுவமைச்சொல்- "அருளிலார்க் கவ்வுலகமில்லைப்பொருளிலார்க்- கிவ்வுலகமில்லாகியாங்கு" எனவரும். நிலையாவது கையறுநிலையுந் தபுதாரநிலையுந் தாங்கியநிலையுந் தலைமைப் பெயனிலையு மென்ப. அவற்றுட் கையறுநிலையாவதுகழிந்தோர்செய்தகழிவழீஇயவொழிந்தோர் புலம்புங் கையறவு. தபுதாரநிலையாவது காதலியையிழந்தார் காதல் நிலையென்பது. தாங்கிய நிலையாவது காதலனை யிழந்தோணிலை. தலைமைப்பெயனிலையாவது அவர் பெருஞ்சிறப்பிற் புதல்வரைப் பெறுத்தலைவருந் தலைப்பெயல்நிலை, அது வங்கவனொ டிறந்தோரைப் பற்றி வருவது. மகிழ்ச்சியாவது ஒருயிராவதறிக வுளங்கலந்தாற்கென்பது - பெருமையாவது கூற்றமறுத்தற்கரிதுசெயற்பாலனவல்லே செய்ம்மினெனப் பெரியோராற் சொல்லப்பட்ட சொற்பெருமை. தீப்பாய்தலாவது - கணவனொடுடனியழற்புகல். சுரத்திடைத் தன்றலையார் கணவனையிழத்த

லாவது - சுரத்திடைக் கணவனையிழந்த தலைமகள் முதுமை. தனியே யிரங்க லாவது துணையிழந்ததலைமகள் தனியே யிருந்திரங்கல். கலையார் மனைவி யென்பது களத்தில்வீழ்ந்த தலைவனைத் தலைமகள் காத்த பெருமை. இஃது செருக்களத்துப் பேதையைப்பற்றிப் புணர்தல். சூளுறவாவது-"கருந்தடங்கண் மங்கையரை நோக்குற்றகண்ணும்-பெருந்தடந்தோட்பிணித்த கையும்- பருந்தின்- வளைவாயிற் பெய்யேனேல் வந்திரந்தார் துன்பங்- களையாது மாற்றுகவென்கை" எனவரும். பிறவுமன்ன. (கஎ)

வேந்தன்சிறப்பு மதிலேறுதல்வென்ற வாட்சிறப்புக்
காந்தும்படைமிகை நாட்கோளொடுகாவ லேமுடிகோ
ளேந்துந்தொகைநிலைகொற்றநீர்ப்போர்ச்செல்வமூர்ச்செருவே
போந்தமுதிர்வு குறுமையென்றுமுழிஞைப் புணர்ப்பே. ()

(இ-ள்.) இவை உழிஞைவிகற்பமாம்.—எ-று. வேந்தன் சிறப்பு "மற்றிவனை மாலென் றறிந்தாலவ் வாளரக்கன் - பெற்றி கருதவதென் பேதையர்காண்-மற்றிவன்றன்-கண்டான் கடை சிவத்தற் குண்டோ கடலிலங்கை-வண்டா ரரக்கன் வலி." மதிலேறுதலாவது பகைவர் மதிலை மேற்சென்றேன் சேனை யேறுதல். வெற்றி வாட்சிறப்பாவது பொருதவேந்தனது வாட்சிறப்புச் சொல்வது. படைமிகையாவது ஐயிருபதோசனையு மாங்கோ ரிடமின்றிக்-கைபரந்த சேனைக் கடலொலிப்பத்-தையல்-வழிவந்திராமன் வடகரையானென்றான்-விழிவந்து வேருக மீட்டு,, நாட்கொளாவது கொற்றக்குடையைத்தான் கொற்ற வாளைத்தான் குறித்துநாட் கொள்வது. காவலாவது அகத்தோனுலைமைக்கப்பட்ட வரண்காவல். முடி கோளாவது தொக்கிலாரை முடி கொண்டசிறப்பு. தொகை நிலையாவது இருவர் சேனையுந்தொக்கநிலை. கொற்றமாவது அரண் சூழ்ந்த வேந்தன் சொற்றச்சிறப் புணர்த்தல். நீர்ப் போராவது வலியாரைப் பெரியோரைத் துணையின்றியே சென்று பொருதல். பிறவுமன்ன. உழிஞையெல்லா மரண் பற்றியே வரும். (கஅ)

ஏற்குலப்பக்கமூர் காலங்களவழி நற்குரவை
யாற்றல்வல்லதூண்வேட்கை யார்பக்கமேன்மை யரும்பொருளை
தோற்றியகாவல் துறவுசொடைபடை யாளர்பக்கம்
மாற்றியவொற்றுமை யோடுமற்றும்மிவைவாகையிலே.()

(இ-ள்.)இவை வாகை விகற்பமாம்.—எ-று. நாற்குலப்பக்கமாவது, ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் கோடல் கொடுத்தலென்னும் அந்தண ரறுதொழிலும், ஓதல் வேட்டல் கொடுத்தல் படைக்கலத்தின் வாழ்தல் பல்லுயிரோம்ப லென்னும் அரச ரைந்தொழிலும், ஓதல் வேட்டல் கொடுத்தல் உழுதல் பசுக்காவல் வாணிபமென்னும் வசிய ரறுதொழிலும், கொடுத்தல் உழுதல் பசுக்காத்தல் வாணிகஞ்சிறப்பித்தல் நரம்புக்கருவி முதலாய கருவிகற்றல் அந்தணர்வழி யொழுகலென்னும் வேளாள ரறுதொழிலுமாம். முக்காலமாவது மூன்றுகாலம். களவழி களத்திலழிவு. குரவையாவது இன்றேர்க்குரவையிட்டாடுதல். ஆற்றலாவது ஆரியரணுத் தன்பகை மிகையை மதியாது பொருமாற்றல். வல்லாண் பக்கமாவது பகைவென்று விளங்கி மதிப்பெரு வாகை வண்டாரத்துப் பெறுவான் செங்களத்துப் புலர்ந்து மாய்தல்.வேட்கையார் பக்கமாவது விருந்தோம்பலு மழலோம்பலுமுட்பட வெண்வகைத் தாம்பக்கம். மேன்மையாவது பெரும்பகைதாங்கு மேன்மை. அது அருளொடுபுணர்ந்த வகற்சியாம் "புனிற்றுப் பசியுழந்த புலிப்பிணவுதனுது-மூலமார்ருஅக் குழவியாதுக-வாய்ப்படுத்திரையெனக்கவர்ந்ததுநோக்கி-யாங்கவளேரிளங் குழவிதான்சென்று-கூருகிர்வயமான் புலவு வேட்டுத்-துடங்கிய வாளெயிற்றுக் கொள்ளையிற்றங்கின-னதுவப்பாசிலைப்போதி மேவிய-பெருந்தகை யாருயிர் காவல் பூண்ட-பேரருட் புணர்ச்சிப் பெருமைதானே."பொருளாவது அறம் பொருளின்ப மூன்று பொருளினும் விடாமற் புணர்ப்பது. காவலாவது பிழைத்தோனைத் தாங்குதல். துறவாது தவத்தினை வென்ற பக்கம். அஃதாவது "வாடாப்போதி மரகதப்பாசடை-மரனிழலமர்ந்தோ னெஞ்சம் யாவர்க்கு-மருளின் றருந்தே னுறைப்புநனி நெகிழ்த்து - மலரினுமெல்லியரொன்ப ரதனைக்-காமர்செவ்விமாரன் மகளிர்-நெடுமா மழைக்கண் விலங்கி நிமிர்ந்தெடுத்து-வாளும் போழ்ந்தில வாயின வரைப்பின்று-யாதோ மற்றது மேவியவாறே." கொடையென்து "பாசடைப்போதிப் போருள் வாமன்-வனையுா ஈகை போல யாவிருங்-கொடைப்பட்டு வீரக்கொடைவலப்படுமின்-முன் னொருமுறைத் தன்னுழையிரந்த-வன்பிலர்க்காவேண் டளவும்பருக-வென்புதொறுங்கழிப்பிற்றன் மெய்திறந்துவாக்கி - குருதிக் கொழும்பதங் கொடுத்ததுமன்றிக்-கருசிமிட்பட்ட கள்ளப்புறவின்-மாயயாக்கை சொல்லியுதாற்றன்-னுடம்பு நிறுத்துக் கொடுத்ததுமன்றி" யெனவரும்.படையாளர் பக்கமாவதுகருதியறியும் படையாளர் பக்கம். ஒற்றுமையாவது சிறியோர் நாணப் பெரியோர் கூறிய கூறுபாட்டிற் சழி

மனத்தை யொற்றுமை கொள்ளல்., மற்று மென்றமையால் எட்டியல் சான்றோர் பக்கமு முட்படக்கண்டுகொள்க. எட்டியலாவன, "அழுக்கா றிலாமை யவாவின்மை தூய்மையொழுக்கங் குடிப்பிறப்பு வாய்மை-யி ழுக்காத-நற்புலமை யோடு நடுவுநிலைமையே-கற்புடைய வெட்டுறுப்பு க் காண்." என்றமையாலறிக. சான்றோர் பக்கமாவது பகைவர் கண் ணுந் தன்பாலார் கண்ணு மொப்புமையாகப் பாசறை யுள்ளாச் சால்பு டைமை கூறுதல். அஞ்சாச்சிறப் பென்பதுமது. பிறவுமன்ன. (௧௯)

நிலைபாழிகோளொடு வாளாட்டுடைபடை நீள்களிற்றின்
தொலையார்மலைவிவை தும்பைவிகற்பங்க டொன்மைமிக்க
தலையாயநூலவை தன்னினுங்கண்டிங கொழிந்தவெல்லாஞ்
சிலையாருநன்னுதன் மாதேயறிந்துகொள் செப்பிடவே. (௨௦)

(இ-ள்.) இவை தும்பை விகற்பமாம்.—எ-று. நிலையாவன தானை யானை குதிரை தேரிவற்றினிலை. பாழிகோளாவது கைப்படை விடுத்து மெய்கொண்டு பொருந் தறுகணாளரேமப்பெருமை. வாளாட்டமாவ து முரட்டேர் சூழ்ந்த களிற்றினத் தொடும்பட்ட வேந்தனையட்ட வே ந்தர் தாமு மறவருமாடும் பொலிவு. உடைபடையாவது ஒருவர்க்குப் ப லபடைத் தலைவன் வாளினு லோச்சப்பட்ட வுடைபடைத் தொகுதி. அதற்கு நூழிலென்றும் பெயராம். களிற்றின் றொலையார் மலைவாவது களிற்றொடு மலைதலும் படுதலு மெனவிவை. பிறவுமன்ன. (௨௦)

புகட்சிபரவல் குறிப்புக்கொடிநிலை கந்தழியே
யிகட்சிமலிவள்ளி யென்றிவையாறு நெறிமுறையிற்
றிகட்சிமலைத்தரு பாடாண்பகுதி செப்பாதனவும்
இகட்சியுண்டாகா வகைதேர்ந்தறித லியல்புடைத்தே. ()

(இ-ள்.) புகட்சி பரவல் குறிப்புக் கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்றாறும் பாடாண்பகுதி விகற்பம்—எ-று. புகட்சியாவது புகழ். பரவலாவது "எனவாங்கு, அகலிலாநின் றடியிணைபரவும்-பொலிதரு சேந்தன்பொன்பற்றி காவலன்-மலர்தரு பார்மிசை மன்னுவோனென ஒவ." எனவரும். குறிப்பாவது நன்மைவேண்டிற் றெய்வத்தைவழி படுமென்பது. கொடிநிலையாவது கொடியது தன்மைகூறுவது. கந்தழி யாவது செருவிற் றெட்டபழுடைமை. வள்ளியாவது முருகவேளைக் கு றித்தது. பிறவுமன்ன. (௨௧)

இனியொருசாரார் சொல்லுமாறு. அறமுமறக்காரணமும் பொருளும் பொருட்காரணமு மின்பமு மின்பக் காரணமு மென்றிவ்வகைபடுத்தும், அகப்பொருளும் புறப்பொ ருளுமகப்புறப்பொருளுமெனமூன்றுவகை படுத்து மொழிவர். அறம்பொரு ளின்ப மறனே காரண - மகமும்புறமு மகப்புறமுமென-விலக்கிலின்னவாகும் பொருட்டெரிவகையே யென்றாராகலின். அறன்முதலாகிய மூன்று பொருளு மகவுரையிற் கொள்க. களவுங்கற்புங் கைகோளாக-வளவினன்பினதகமெனப்படுமே யென்றமையா லகப்பொருளறிக. அறத்தினும் பொருளினும் அன்பினுமறத் திறம்-வரைத்தநோக்கத்துப் புறத்திணை யாகும். அவைதாம், வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி-நொச்சி யுழிஞை தும்பை வாகை-யெச்சப்படல மோடிவை யெனமொழிப என்றமையாற்புறப்பொருளறிக. அறனும் வாட்கையு மொருதலைக்காமமும்-பொதுவியல் பாடா ணயநிலைப்படலமென் - றிவைக ளனைத்து மகப்புறமாகும் என்றமையால், அகப்புறப்பொருளை அறனும் வாட்கையு மொருதலைக்காமமும் பொதுவியலும் பாடாண்பாட்டுங் கூத்தமார்க்கமுமென வறுவகையாய்ப் பகுதிப்படுத்துவாரெனக் கொள்க. அஃதாமாறு, அறம் மனையறமுந் துறவறமுமென விருவகைத்து. அவற்றிற், கொடுத்தலுமளித்தலுங் கோடலு மின்மையு-மொழுக்கத்தொடு புணர்தலும் புணர்ந்தோர்ப் பேணலும்-வழுக்கில்பிறவு மனையறவகையே. துறவுமடக்கமுந் தூய்மையுந்தவமு-மறவினையோம்பலுமறத்தினைமறுத்தலு-மனையினீங்கிய முனைவர்தமறமே என்பதனு லிவ்விரண்டு மறிக. அறுவகைத்தொழிலினு மைந்துவகைப்பொருளினு- முறுபுகழ்மன்னவ ருறவொடுநிலவ-மறுகில்வாட்கை வாட்சியாகும் என்றமையால் வாட்கையறிக. அறுவகைத்தொழிலும் வரைவு வாணிகம் விச்சைச்சிறப்பு முதலியவெனக்கொள்க. ஐவகைப்பண்டமாவன நிலங் களங் காலையம் மெய்ப்பொருண் மெய்ப்பண்டமெனக்கொள்க.ஒருதலைக்காமமாவதுஆண்பாற்கைக்கிளை பெண்பாற்கைக்கிளை யென விரண்டு வகைப்படும். ஐந்திணைக்குப்புறனுமானந்தமு மறநிலைத்திணையுமாவது பொதுவியற்படல மெனக்கொள்க.பரிபாடத்து மெய்வழிச்சியும் பரவலும் புகட்சியு மன்புறுத்தலும் புகழ்வித்தலும் புனைதலு மவாவினிலையுந் தெய்வவாழ்த்தும்பூவைவாழ்த்தும் பரிசினிலையு மியன்மொழியுங் கண்படைநிலையுங் கலவிநிலையும் வெள்ளிநிலையும் நாடுபுகழ்நிலையும் களவழிநிலையும்,பெருமங்கலமு மணமங்கலமும் பொலிவுமங்கலமும் பரிசிலகடாநிலைய மாள்வினைவேள்வியும் வாயுறையுஞ் செவியறிவுங் குடைம

ங்கலமு நாண்மங்கலமு மோம்படையும் புறநிலையும் ஆற்றுப்படையும் பாடாண்டுறையெனக் கொள்க. நயநிலைப்படலமாவது நாடகம்; கூத்தமார்க்கமென்பதுமது; அது பெரியோரைத் தலைமக்கள் மேவச் செய்யப்பட்ட மெய்ப்பொருள்பற்றிவருதல். சிறியோரைத் தலைமக்களாக்கி யொளியும் விருத்தியும் சாதியுஞ் சந்தியுஞ் சுவையுமுதலாகப் பலவிகற்பத்தானும் வரும். அவற்றுள் *ஒளியாவது சந்திநிருதையும் அநிருதையுஞ் சந்தியாநிருதையுமென மூன்று. அதுவே, உள்ளோன் றலைமகனாக வுள்பொருளு மிகப்பொருளு மிலப்பொருளு மிரவுப்பொருளுமென்றும் இல்லோன் றலைமகனாக இல்பொருளென்று மைந்துவகைப்படும். விருத்தியாவது சாத்துவதியும் ஆரவடியும் †கைசிகியும் பாரதியு மென நான்கு வகைப்படும். சாத்துவதியாவது தலைமக்களில் அறப்பொரு ளுபாங்கமாவது. ஆரவடியாவது அதிகெம்பீர சந்தர்ப்பமாய் நிப்பியா பாண்டவாவுரைசுவைத்த லுபாங்கமாவது. கைசிகியாவது காமவிகற்ப முபாங்கமாவது. பாரதியாவது கவுத்தனையே தலையாகக் கூத்துக் கொடுக்கப்படுவது. சாதியாவது ‡வீரம் கூச்சம் அர்ப்பாயம் பேய்க்காரம் வியோகம் பாணஞ் சல்லாபம் வீழிணி உத்தாரமடங்கம் பிராசன மென விவை. வீரமாவது அங்கமிரண்டு முதலா வாறிரண்டு மெய்தப்பெற்றுச் சந்தியைந்துமுடைத்தாய் வாரங் கண்டம் பெற்றும் பெறாதுந் தலைமக னொருவனாவது. கூச்சமாவது தலைவரிருவரை யிடையிட்டுப் பேசப்பட்டு வாரத்தோ டிருக்கும். அரப்பாயமாவது அருளில்லாதோர் தலைமக்களாய்ப் பெண்ணுடைத்தாய் வாரம் போலியாவது; அர்ப்பீட மெனினுமொக்கும். பேய்க்காரமாவது தலைமக்கள் தேவகாந்தர்வபைசாசாதி பதினறுவராய்ப் பெண்ணுடைத்தாய் முன்பின் மூன்றினு மொன்றின் பொருள் பெறுதலு மங்கமொன்றாதலுங் கண்டமொன்றாதலுமாம். வியோகமாவது, தலைமக்களொருவரைத்தான் பலரைத்தான் உடைத்தாய்ச் சந்தியைந்து முடைத்தாய்த் தலைமைக்கண்ட மொருகண்டம் பெறும். பாணமாவது தூர்

* ஒளியென்றது கதாப்பிரகாசவஸ்துவை. வடநூலார் அதனைப் பிரக்கியாதம் உற்பாத்தியம் மிசிரம் என வகுப்பர்.

† கௌசிகை யென்றும் பாடமுண்டு.

‡ வடநூலார் நாடகம் பிரகரணம் பாணம் பிராசனம் இடிமம் வியோகம் சமவாகரம் வீதி அங்கம் ஈகாமிருகம் எனவகுத்துக்கூறுந் தசரூபமும் ஆசிரியர் கூறிய பதின் சாதியும் இலக்கணத்திற் சிறுபான்மையொத்தன. வடமொழியிலக்கணத்தைப் பிரதாபருத்திரீயந் தசரூபகஞ் சாயித்தியதருப்பண முதலியவற்றில் விரிவாகக் காண்க.

த்தனுதல் தலைவனுதல் தானுஞ்சொல்லி நின்றார் சொல்லையு மனுவதித்துச் சொல்லிய ஐவகைச்சந்தியுள்ளுங் கடைக்கண் சந்தியங்க மொன்றாவது. சல்லாபமாவது ஒருபொருண்மேற் பேசுவார்தலைமக்களிருவரா யோரங்கமாய் நிருபணைச்சந்தி யொன்றாது நின்றசந்தி நான்குடைத்தாவது. வீழிணியாவது கூத்தன் தலைமகனாய்த் தன்மடந்தைக்கு விடாக் கண்டவாறு மன்னகரங் கண்ட வாறுஞ் சொல்லுதலாய் அங்கமொன்றாய் ஐவகைச் சந்தியுள்ளுங் கடைச்சந்தியணையுமாறு சொல்லுவது. உத்தாரமடங்கமாவது மக்கள் பலரைத்தலைவராகப் பெற்றுப் பெரும் பொல்லாத பேருடைத்தாய்ப் பெண்களாலாற்றப்பட்டுச் சந்தியைந்து முடையது. *பிராசனச் சந்தியாவது சுத்தமுஞ் சங்கீரணமுமென விரண்டாம். சுத்தமாவது தக்காரையிகழ்ந்துவருவது. சங்கீரணமாவது பாஷண்டன் தலைமகனாய்த் தோழியரே கணிகையரே தூதரே யலிகளே பேடியரே யென்றிவரையுடைத்தாய்க் கடைக்கட் சந்தியின்றி யங்கமொன்றாவது. சந்தியாவது சந்தியுஞ்சந்தியங்கமுமென விரண்டு வகைப்படும். அவற்றிற் சந்தி யைந்துவகைப்படும். அவை முகமும் பயிர்முகமுங் கர்ப்பமுகமும் வைரிமுகமும் நிருவாணமு மென விவை. சந்தியங்க மாவன அறுபத்து நான்கு. அவற்றுள் உவகேபம் பரிகரம் பரிநியாசம் விலோவணம் யுக்தி பிராத்தி சமாதானம் விதானம் பரிபாவனை †உச்சிரம் உற்பேதங் கரணபேதமென முகத்திலங்கம் பன்னிரண்டு; விலாசம் பரிசர்ப்பம் விதூதம் சமம் நாபம் நமதூதி பிரகமம் நிரோதம் பரியுபாசனம் வச்சிரம் புட்பம் உபநியாசம் வருணசங்காரமிவை பயிர்முகத்திலங்கம் பதின்மூன்று; அபூதாரணம் மார்க்கம் உருவம் உதாயிருதி கிரமம் சங்கிரகம் அநுமானம் தோடகம் அதிபலம் உதேகம் சம்பிரமம் ஆகேவமெனப் பன்னிரண்டுங் கர்ப்பமுகத்தின்பேதம்; அபவாதம் சம்பேடம் வித்திரவம் திரவம் சத்தி துதி பிரசங்கம் சலனம் விவசாயம் நிரோதனம் பிரரோசனம் விசலனம் ஆதானம் இவை பதின்மூன்றும் வைரி முகத்தின் அங்கங்கள்; சந்தி விரோதம் கிரதனம் நிண்ணயம் பரிபாடணம் பிரசாதம் ஆனந்தம் சமயம் கிருதி ஆபாடணம் உபகூகனம் பிரசத்தி பிரசனம் சங்காரம் இவை பதினான்கும் நிருவாணமுகத்தின் அங்கங்கள். முகமாவது உழுப்புப்புத்தீனின்றுமுளைத்தாற்போலக் கூத்தின்முகத்தினுள்ளே பொருடோன்றுவது. பயிர்முகமாவது முளைத்தவங்குர மோங்கி மூத்தாற்போலத்

* வடநூலார் சுத்த வைகிருத சங்கீரணமென மூவகைப்படுத்துப.

† உச்சிர நீக்கிக் கரணபேதத்தைப் பேதம் கரணமெனவுங்கூறுப.

தலைமக்கள் சொன்ன பொருளைப் பொலியுமாற்றால் விரிவாற் சொல்வது. கருப்பமாவது கலத்திற்கருவுதிண்டோங்கிக் குடைப்போகியவாறுபோல நலந்தரும் பொருளைத்திரளச்சொல்லுவது. விமரிசமாவது தோடுவிரித்துக் கதிர்போந்தாற் போலவு மேயது வளைத்தாற்போலவு நாடகப்பொருள் நன்குவிளிக்கப் பயன்படுவது. விமரிசமெனினும் ஸ்வரிமுகமெனினு மொக்கும். நிருவாணமாவது விளைந்தபோகம் விதிவரையாலறுத்துப் படுத்து வைத்துத் துகளுங்களைந்துகொண் டுண்மகிழ்ந்தாற்போலக் கொள்வது. *சுவையாவன சிங்காரமுதலாயுள்ளன வென்றும். அவையிற்றை வீரக்குறிப்பு பயக்குறிப்பு உக்கிரக்குறிப்பு சிங்காரக்குறிப்பு காருணியக்குறிப்பு அற்புதக்குறிப்பு புகழ்க்குறிப்பு நகைக்குறிப்பு இழிப்புக்குறிப்பு என் றொன்பதாகவுங் கூறுவர். வீரக்குறிப்பு வெளிமுதலாயினவாம். நகைக்குறிப்பு மென்மை முதலாயினவாம்.

களவுங்கற்புங் கைகோளாக வளவினன்பினதகமெனப்படுமே. வெட்சிமுதலாகத் தும்பையீறாகப் புக்கமர்செய்வது புறத்திணையாகும். அவைதாம், வெட்சிகரந்தைவஞ்சிகாஞ்சி-யுட்கு வருசிறப்பினுழிஞைநொச்சி-விறன்மிகுசிறப்பிற் றும்பையுள்ளிட்ட-மறனுடைமரபின வேழெனமொழிப. வெட்சிநிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்-வட்கார் மேற் செல்வது வஞ்சியா-முட்கா-தெதிரூன்றல்காஞ்சி யெயில்காத்தனொச்சி-யதுவளைத்தலாகு முழிஞை-யதிரப்-பொருவதுதும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கார்- செருவென்றதுவாகையாம். கைக்கிளையேனைப்பெருந்திணை யென் றிவை-யக்கரமறிவோ ரகப்புறமென்ப. காட்சிமுதலாக்கலவியினொருதலை-வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளையது தான்-கேட்போரில்லாக் கிளவிகள்பெறுமே. இறந்தமூப்பு மெய்தாவிளமையுஞ்-சிறந்த காமத்திற் செய்யுஞ் சிஃதவும்-பிறங்குதருமரபிற் பெருந்திணை யாகும். காந்தள்வள்ளி சுரநடைமுதுபாலை - தாபதந்தபுதாரங் குற்றிசைகுறுங்கலி-பாசறைமுல்லை யில்லாண்முல்லை-யென்றிவைபத்து மகப்புறமென்ப. ஆய்ந்தவகப்புற மையிரண்டுமாயுங்காற்-காந்தள் கலிமடமா வேறுதலுள்ளிட்ட பத்துமகத்தின்புறம். வாகைபாடாண் பொதுவியற்றிணையெனப்-போகியமூன்றும் புறப்புறப் பொருளே.

---

* வடநூலார் இவற்றினை நவரசம் எனக் கூறுவர்.

பொருட்படல முற்றும்.

பொருளதிகார முற்றும்

நான்காவது—யாப்பதிகாரம்.

யாப்புப்படலம்.

குறிலுநெடிலு மெனுமிவைநேரசை குற்றெழுத்துப்
பெறின்முனிவையேநிரையசையாம்பிழைப்பில்லைபின்பொற்
றிறினுமசையிரண் டொன்றின்முந்சீர்மூ வசையொன்றிநே
ரிறுவதிடைச்சீர் நிரையிறிற்பிற்சீ ரெனவியம்பே. (க)

(இ-ள்) குற்றெழுத்துத்தான் நெட்டெழுத்துத்தான் தனியே வரின் நேரசையாம். இவையிற்றின் முன்பொரு குற்றெழுத்துப் பெற்றுக் குறிலிணையாயுங் குறினெடிலாயும் வரி னிரையசையாம். நேரசையின் பின்பும் நிரையசையின் பின்பு மொற்றெழுத்து வரவும் பெறும் வாராதொழியவும் பெறும். நேரசை நிரையசையாயுள்ளன விரண்டாயொன்றின பொழுது முதற்சீரெனப்படும். மூன்றசையொன்றி யவற்றினீற்றசை நேரசையாய்வரி னவை யிடைச்சீரென்பனவாம். மூன்றசையொன்றி யவற்றினீற்றசை நிரையசையாய்வரிற் கடைச்சீரெனக்கொள்க.—எ-று. போதிவேந்தன் சரணலாலரண்புகேம்-என்றது நேரசைநான்கிற்கு நிரையசை நான்கிற்கு முதாரணமாம். போ என்னுந் தனிநெடிலுந் தி என்னுந் தனிக்குறிலும் வேந் என்னு நெடிலொற்றுந் தன் என்னுங் குறிலொற்று நேரசைநான்கிற்கு முதாரணம். சர என்னுங் குறிலிணையும் ணலா என்னுங் குறினெடிலும் லரண் என்னுங் குறிலிணையொற்றும் புகேம் என்னுங் குறினெடிலொற்றும் நிரையசை நான்கிற்கு முதாரணம். முதற்சீரை யாசிரியச்சீரென்றும் இடைச்சீரை வெண்சீரென்றுங் கடைச்சீரை வஞ்சிச்சீரென்றும் வழங்குவாரு முளரெனக்கொள்க. வருஞ் செய்யுளில் அவற்றிற்குதாரணஞ் சொல்லுகின்றான். (க)

கருவிளங்கூவிளந் தேமாபுளிமா வெனக்கலந்து
மருவியநான்கு முதற்சீர்களாம்ற் றவற்றினந்தத்
துருவமாங்காய்வரி னிடைச்சீரொண் கனிவருமேற்
செருவமர்வேற்கண்ணினாய்கடைச்சீரெனத்தேர்ந்தறியே.

(இ-ள்.) கருவிளங் கூவிளந் தேமா புளிமா வென்னு நான்கு முத ற்சீர்க் குதாரணமாம். இவற்றின் கடைக்கட் காயென்னுஞ் சொற் பெற்றுக் கருவிளங்காய் கூவிளங்காய் தேமாங்காய் புளிமாங்காயென வருவன இடைச்சீர்க் குதாரணமாம். அவற்றினிறுதிக்கட் கனியென் னுஞ் சொற்பெற்றுக் கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி தேமாங்கனி புளி மாங்கனி யெனவருவன கடைச்சீர்க் குதாரணமாம்.—எ-று. (உ)

இருசீருமுச்சீரு நாற்சீருமைஞ்சீரு மைந்தின்மிக்கு
வருசீருமந்தரங் காறீப்புனலொடு மண்பெயராற்
றிரிசீரடியாங் குறள்சிந்தளவு நெடிற்றகைமை
தெரிசீர்க்கழிநெடி லென்றுநிரணிறை செப்புவரே. (ஙூ)

(இ-ள்.) இருசீரால் வந்தவடியு முச்சீரால் வந்தவடியு நாற்சீரா ல்வந்தவடியு மைஞ்சீரான்வந்தவடியு மைஞ்சீரின் மிக்குவந்தவடியு மென வடி யைந்துவகையாம். அவற்றினுக்கடைவே ஆகாயங் காற் று நெருப்பு நீர் மண்ணென்னும் பூதங்களின்பேரே பெயராம். குறள் சிந்து அளவு நெடில் கழிநெடிலென்று நிரணிறை சொல்லுவாரு முளர்—எ-று. இருசீரான் வந்தவடி குறளடி, முச்சீரான்வந்தவடி சிந் தடி, நாற் சீரான் வந்தவடி அளவடி, ஐஞ் சீரான் வந்தவடி நெடி லடி, அறு சீரான் வந்தவடி கழிநெடிலடி யென்க. இவ்விடத்திலள வடி யெனினு நேரடி யெனினு மொக்கும். வரலாறு-பொருந்து போ தியி-லிருந்த மாதவர்-திருந்து சேவடி-மருந்து மாகுமே. இஃதிரு சீர்க் குறளடி நான்காய் வந்தசெய்யுள். விண்ணவர் நாயகன் வேண்டக்-கண்ணினி தளித்த காதற்-புண்ணிய னிருந்தபோதி-நண்ணிட நோய்ந லி யாவே- இது முச்சீர்ச்சிந்தடி நான்காய் வந்த செய்யுள். இன்ப மெ ன்னை யலாததி லாதிவன்-பின்பு தோறும் பிரிவெனுந் தீயினு-லென்பு வேவ விறந்து படுங்கொலோ - வன்பு தாங்கரி தாதலி னலரோ. இது அளவடி நான்காய் வந்த செய்யுள். முன்முன் பெருமைக்க ணின் றுன் முடிவெய்து காறு-நன்றே நினைந்தான் குணமொழிந்தான்றன க்கென் - றென்றுனு முள்ளான் பிறர்க்கே யுறுதி சூழ்ந்தா - னன்றே யிறைவ னவன்றாள் சரணங்க ளன்றே. இது நெடிலடியான்வந்த செ ய்யுள். இரவிடை மதிய மென்பா னுடிப்போய் மறைய மெல்லை-விரி யிரு ளெழினி நீக்கி விசும்பெனு மரங்கு தன்மேற் - கரைகடன் முழவ மார்ப்பக் கதிரெனுங் கைகள் வட்டித் - தெரிகதி ரென்னுங் கூத்த

ளுடுவா னெழுந்து போந்தான். இது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள். தகைமைதெரிசீர்க்கழிநெடிலென்று சிறப்பித்த வதனால் அறுசீர்க்கு மேற்பட்டுப் பதினொரு சீரளவுங் கழிநெடிலடி வரப்பெறுமெனக்கொள்க. வரலாறு - தோடாரிலங்கு மலர்கோதி வண்டுவரிபாடு நீடு துணர்சேர்-வாடாத போதி நெறிநீழன் மேய வரதன் பயந்த வறநூல்-கோடாத சீல விதமேவி வாய்மை குணனாக நாளு முயல்வார்-வீடாத வின்ப நெறிசேர்வர் துன்ப வினைசேர்தல் நாளு மிலரே. இஃதெழுசீர்க்கழிநெடிலடியான்வந்தசெய்யுள்-எண்டிசையு மாகி யிருளகல நூறி யெழுதளிர்கள் சோதி முழுதுலக நாறி - வண்டிசைகள்பாடி மதுமலர்கள் வேய்ந்து மழையருவி போதி யுழைநிழல்கொள்வாமன் - வெண்டிரையின் மீது விரிகதிர்க ணணை வெறிகழல்கொண்மேனி யறிவனெழின் மேவு-புண்டரிக பாத நமசரண மாகு மெனமுனிவர் திமை புணர்பிறவி காணார். இஃதெண்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்தசெய்யுள். *கூரார் வளையுகிர் வாளெயிற்றுச் செங்கட் கொலையுழுவை காய்பசியாற் கூர்ந்தவென்னோய் நீங்க-வோரா யிரங்கதிர்போல் வாள்விரிந்த மேனி யுளம்விரும்பிச் சென்றாங் கியைந்தனை நீ யென்றாற் காரார் திரைமுளைத்த செம்பவள மேவுங் கடிமுகிழ் தண்சினைய காமரு பூம் போதி-யோரார் முனிவரர் வானவர்தங் கோவே யெந்தாய ரோநின்னை யேத்தாதார் யாரே. இஃதொன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள். பைங்கண்வா ளெயிற்றினப் பகட்டெருத்தின் வள்ளுகிர்ப் பருஉத்திரட் குருஉக்கொடாஅட் பாலுடைச் செறுவுடைச்-சிங்கவேறு நான்குதாங்க மீதுயர்ந்த சேயொளிச் சித்திரங் குயிற்றினொளி செம்பொனாசனத்தின்மேற்-கொங்குநாறு போதுசிந்தி வானுளோரிறைஞ்

* இதுவும் பின்வரு முதாரணச் செய்யுளிரண்டு முறையிற் பிரித்திருக்குமாறு எண்சீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தமென்றே கொள்ளல்வேண்டும். இவற்றை யொன்பதின்சீர்க்கும் பதின்சீர்க்கும் பதினொரு சீர்க்கு மெடுத்துக்காட்டாக வாசிரியர் கூறியது எவ்வாற்றானுசையூட்டினும் பொருந்திலது. பதின்சீரெனவும் பதினொருசீரொனவு மவர்காட்டிய செய்யுட்கள் ஒரேசந்த முடையனவாம். அவற்றைப் பைங்கண் வாளெயிற்றி னப்ப கட்டெ ருத்தின் வள்ளுகிர்ப் பருஉத்தி ரட்கு ருஉக்கொ டாஅட் பாலு டைச்செ றுவுடை யெனப் பதினான்கு சீராகவும் வீடு கொண்ட நல்லறம் பகர்ந்த மன்ப தைக்கெலாம் விளங்கு திங்கணீர்மையால் விரிந்தி லங்கும் வன்பினேன் எனப் பன்னிரு சீராகவுங் கொள்வாருமுளர். ஒன்பதின் சீர் முதலியவற்றிற் குதாரணம் வந்துழி வந்துழிக் காண்க. இவை காவியங்களில் அருமையாகவரும்.

சிட்க் கோதிலா வறம்பகர்ந் தமர்ந்தகோன் குளிர்நிழற்-பொங்குதாது கொப்புளித்து வண்டுபாடு தேமலர்ப் போதியெம் பிரானடிக்கள் போற்றில்வீட் தாகுமே. இஃது பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்தசெய்யுள்-விடுகொண்ட நல்லறம் பகர்ந்தமன் பதைக்கெலாம் விளங்குதிங்கணீர்மையால் விரிந்திலங்கும் வன்பிஞேன்-மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடர் முளைத்தெழுந்த தென்னலாய் முகிழ்ந்திலங்கு போதியி-னுடுகின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமான வைகதொடங்கொர் மூன்றறுத்த நாதனுண் மலர்த்துணர்ப் - பீடுகொண்ட வார்தளிர்ப் பிறங்குபோதி யானையெம் பிரானைநாளு மேத்துவார் பிறப்பிறப்பி லார்களே. இது பதினொருசீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்தசெய்யுள். இதின்மேற் பட்டனவெல்லா மிரட்டை விருத்த மென்க. (௩)

முன்னிரண்டாவியு மீறுமையும்மோனை முன்னவற்றின்
பின்னிரண்டாவியு மேழுமெட்டும்மோனை யாறுமைந்தும்
பன்னிரண்டாமுயிர் முன்னிரண்டும்மோனை பண்ணுந்தச்சப்
பின்னிரண்டாநஞுமவ்வும்வவ்வும்மோனைபெண்ணணங்கே.

(இ-ள்.) முன்படையநின்ற அஆ என்னு மிரண்டுயிரும் ஔ என்னு மிறுதியுயிரும் ஐகாரவுயிருமாக விந்நான்குயிரும் வந்து தம்முளொன்றுக்கொன்று மோனை யெனப் படும் முன்புசொன்ன அ ஆ வின் பின்பு நின்ற இஈ என்னுமிரண்டுயிரும் ஏழாமுயிரும் எட்டாமுயிருமாகியஇந்நான்குயிருந் தம்முளொன்றுக் கொன்று மோனையெனப் படும். ஆறுமுயிரு மைந்தாமுயிரும் பன்னிரண்டா முயிரின் முன்புநின்ற இரண்டுயிரும் ஒன்றுக்கொன்று மோனை யெனப்படும். தகாரமுஞ் சகாரமுந் தம்மின் மோனையாம். ஞகாரமு நகாரமுந் தம்முண்மோனையாம். மகரமும் வகர்முந்தம்முண் மோனையாம்—எ-று. இஃதிவ்விடத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னை யெனின், இருசீரான்வந்தகுறளடியு முச்சீரான் வந்தசிந்தடியு நாற்சீரான் வந்தவளவடியும் ஐஞ்சீரான் வந்த நெடிலடியும் ஐஞ்சீரின் மிக்குவந்த கழிநெடிலடியு மாமாறு சொல்லிய பாதங்களி லொன்றையே சிறப்புடைத்தாக்குதற்கு முதலெழுத்துக்கள் மோனையுள்ள வெழுத்தே முதலாகவுடைய சொற்களாலியற்றுக வென்பதன் பொருட்டுச் சொன்னுனென்பது. இவற்று ளொற்றெழுத்து மோனையு முயிரெழுத்து மோனையு மர்பு பிழையாமல் வரவேண்டு மென்பது. அஃதாமாறு - தவ்வும் தாவும் தையும் தௌவும் சவ்வும் சாவும் சையும் சௌவும் என்னு மெட்டு

மயங்கும். நவ்வும் நாவும் நையும் நௌவும் ஞவ்வும் ஞாவும் ஞையும் ஞௌவும் மடங்கும். மவ்வும் மாவும் மையும் மௌவும் வவ்வும் வாவும் வையும் வௌவும் தம்முண் மயங்கும். பிறவுமன்ன. ஒற்றெழுத்துமோனை யில்லாதனவருமாறு-கவ்வும் காவும் கையும் கௌவும் தம்முண்மயங்கும். கிய்யும் கீயும் கெய்யுங் கேயுந் தம்முண்மயங்கும். குவ்வுங் கூவுங் கொவ்வுங் கோவுந் தம்முண்மயங்கும். பிறவுமன்ன. வரலாறு-கோமதனுக்கொல்க விற்கொண்ட வீரன் குடந்தையன்னீர் - போம தனுக்கென் புகுந்ததென் றேற்குப் புருவமென்னுங்-காம தனுக்குனித் தெய்யக்கருங்கண் சிவந்ததல்லாற்-றாம தனுக்கெதி ரோர்மறு மாற்றமுந்தந்திலரே. 'இதனுட் கோவென்னு மெழுத்து முதலாகிய வடியுட் கொண்ட வென்னுஞ் சொல்லுங் குடந்தை யென்னுஞ் சொல்லும், போவென்னு மெழுத்து முதலாகிய வடியுட் புகுந்த தென்னுஞ் சொல்லும் புருவமென்னுஞ் சொல்லுங், காமதனு வென்னு மடிக்குக் கருங்கணென்னுஞ்சொல்லுந், தாவென்னு மெழுத்து முதலாகிய வடியுட் தந்திலரென்னுஞ் சொல்லும்வந்தன. மஞ்சின்மதிசூ டுடையான்மணஞ்செய்யப்-பஞ்சவனம்வாடை படைத்தருளும்-விஞ்சு-புகழாரளகேசர் பூம்புகா ரென்னு- நகராரை யொப்பவரார் நாட்டு. இதனுள் மஞ்சினென்னு மடியுள் மதியென்றும் மணமென்றும், பஞ்சவன மென்னு மடியுட் படைத்தென்றும், புகழாரென்னு மடியுட் புகாரென்றும், நகராவென்னு மடியுள் நாட்டென்றும் வந்தன, பிறவுமன்ன. (ச)

என்றுமுதலள வொத்திரண்டாமெழுத் தொன்றிவரிற்
சான்றோரதனை யெதுகையென்றேதுவர் தன்மைகுன்றா
மூன்றுவதொன்ற விரண்டடியொன்றன் முழுதுமொன்ற
லான்றவினமுயி ராசிடையாய்வரு மாங்கதுவே. (ரு)

(இ-ள்.) அடிதோறு முதலெழுத்தெல்லாந் தம்முளொத்த வளவினவா யிரண்டா மெழுத்தொன்றி வரினது வெதுகையென்று சொல்லப்படும். எதுகையெனினுந் தொடையெனினு மொக்கும். அது மூன்றுமெழுத் தொன்றிவந்த வெதுகையு மிரண்டடி யெதுகையுஞ் சீர்முழுது மொன்றிவந்த வெதுகையும் வல்லின வெதுகையும் மெல்லின வெதுகையு மிடையின வெதுகையு மிரண்டாமெழுத்தினேறின வுயிரெழுத்தொத்து மொற்றொவ்வாதுவந்த வுயிரொதுகையு மாசிடையிட்ட வெதுகையு மென்று விகற்பிக்கப்படும்—எ-று. அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி-பகவன் முதற்றே யுலகு. இது முதலெழுத்துக்குறி

லா யிரண்டாமெழுத் தொன் றிவந்த வெதுகை. பவழமும் பொன்
னுங் குவைஇய முத்தின் - றிகழரும் பீன்றதபுன் னே: இது மூன்ற மெ
ழுத்தொன் றின வெதுகை. நிறையோத நீர் நின்று நீ தவமேசெய்யினு
ம் வாழிநீல-மறைவரியோவரிவையரினெடுங்கணே ரொவ்வாய்வாழி
நீலம்-கண்ணொவ்வாயெனினுங் களித்து நகுதிநீவாழிநீலம்-வண்ணமி
துபோ மதவுண்டார் சேரியையோ வாழிநீலம். இஃதிரண்டடி யெ
துகை. வல்லளேபோக மலர்மேலு மாட்டாதா - ளல்லளேசொல்லீ ரய
லீர்காண்-மெல்லலவன்-றேட்டுவரம் பூடாடுஞ் சோணாடுகைவிட்டு-
வேட்டுவரம் பூடாடும் வெற்பு. இஃதிருசீர் முழுது மொன் றிவந்தவெ
துகை. தக்கார்தகவில ரென்பதவரவ-ரெச்சத்தாற் காணப்படும். இது
வல்லின வெதுகை. அன்பீனுமார்வ முடைமை யதுவீனு - நண் பெ
ன்னு நாடாச் சிறப்பு. இது மெல்லின வெதுகை. எல்லாவிளக்கும் வி
ளக்கல்லசான்றோர்க்குப்-பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு. இஃதிடையின
வெதுகை. மனைக்குப்பாழ் வாணுத லின்மைதான் சென்ற-திசைக்குப்
பாழ்நட்டோரையின்மை யிருந்த-வவைக்குப்பாழ் மூத்தோரை யின்
மை தனக்குப்பாழ்-நல்லறிவில்லா வுடம்பு. இஃதிரண்டா மெழுத்தி
ன் மேலே றினவுயிரெழுத் தொத்து மொற்றொவ்வாதும்வந்த வுயிரெ
துகை. பேய்மையாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனொடுடனாய்க்-காமுற்ற
மதன்பயத்தினிற் காமனைக்கடந்து - நாமரூஉம்புகழ் கொடுப்பதோர்
நன்னெறி நண்ணும்-வாமன்வாய்மொழி மறந்திட்டு மறந்தொழிகின்
றும். இது யகரவொற்றுவந்த வாசிடை யெதுகை. மாக்கொடி மா
ணையில் மவ்வற் பந்தருங்-கார்க்கொடி முல்லையுங் கவினு மல்லிகை
ப்-பூக்கொடிப் பொதும்பரும் புறவ ஞாழலுந்-தூக்கொடி கமழ்ந்துதா
ன் றுறக்க மொக்குமே இது ரகரவொற்றிடை வந்த ஆசிடையெது
கை. ஆவேறுருவின வாயினு மாபயந்த-பால்வேறுருவின வல்லவா
ம்-பால்போ-லொரு தன்மைத் தாகுமறநெறியாபோ-லுருவு பலகொள
லீங்கு. இது லகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. அந்தரத்துள்ளே யக
ங்கை புறங்கையா-மந்தரமேபோலு மனைவாட்கை-யந்தரத்து-வாழ்கி
ன்றேமென்று மகிழன்மின்வாளுளும்-போகின்ற பூளையேபோன்று.
இது ழகரவொற்றிடை வந்த ஆசிடையெதுகை. "யரலழவென்னு
மீரிரண்டொற்றும் - வரன்முறைபிழையாது வந்திடை யுயிர்ப்பி-
னுசிடையெதுகையென் றறிந்தனர்கொளலே" என்வரும் இவ்வொ
ற்றுக்களை யொழித்தவழியும் ஏனையெழுத்துக்கள் எதுகை வழுவாது
நிற்குங்கால் இவை ஆசிடையெதுகையா மென்க. பிறவுமன்ன. (ரு)

பத்தியங்கத்திய மென்றிரண்டாஞ்செய்யுள் பத்தியமே
லெத்தியபாதங்க ளால்வந்தியலு மெனமொழிந்த
கத்தியங்கட்டுரை செய்யுளின்போலி கலந்தவற்றே
டொத்தியல்கின்றமை யாலொன்றுதாமு முரைத்தனரே. ()

(இ-ள்.) செய்யுளெல்லாம் பத்தியமென்றுங் கத்தியமென்று மிரண்டுதிறமாயடங்கும். அவற்றுட் பத்தியமாவது பதங்களா னடைபெறுவ தெனக்கொள்க. கத்தியமாவது கட்டுரைப்போலியுஞ் செய்யுட்பொலியுமென விரண்டுவகைப்படும். அவையாவன யாலைத்தொழின் முதலாயினவெல்லாங் கட்டுரைப்போலி யென்பனவாம். ஒருபோகு முதலாயின வெல்லாஞ் செய்யுட்போலி யென்பனவாம். ஒருசாரார் அவையிற்றையும் பாதத்தா னடைபெற்றனவாக வழங்கிப் பெயர் வேறுபடுப்பர். அவர்சொல்லுமாறு-வெண்பாவு மாசிரியப்பாவுங் கலிப்பாவும் வஞ்சிப்பாவு மெனப்பாக்களை நான்கு வகைப்படுத்துத், தாழிசை துறைவிருத்தமென வினங்களை மூன்றாக்கி, யிவ்வின மூன்றினுக்கும் பாநான் கினுக்கும் வெவ்வேறேயுரிமையாக்கிப் பன்னிரண் டினமாக வகுத்து, வெண்டாழிசை-வெண்டுறை-வெளிவிருத்தம்-ஆசிரியத்தாழிசை-ஆசிரியத்துறை-ஆசிரியவிருத்தம் - கலித்தாழிசை. கலித்துறை-கலிவிருத்தம்-வஞ்சித்தாழிசை-வஞ்சித்துறை-வஞ்சிவிருத்தம். எனக்கூறுவர். இவையிற்றினும் பலவாகச் சொல்லு வாருமுளரெனக் கொள்க. அவை வருமாறு. (கூ)

ஒன்றுமிடைச்சீர் வருஞ்சீரொடுமுதற் சீர்கெடேற்று
மென்றுமளவடி யீற்றடியல்லன வீற்றடியு
நன்றுமலர்காசு நாள்பிறப்பென்றிற்ற சிந்தடியே
துன்றுங்கடைச்சீர் புகாவென்பர்வெள்ளையிற் றூமொழியே.()

வெண்பாவினுக்குப் பொது விலக்கணங் கூறுகின்றான்- (இ-ள்.) வெண்பாவென்னுஞ் செய்யுளின்க ணிடைச்சீர் வருஞ் சீரோ டொன்றிவரும். முதற்சீர் வருஞ்சீரோடு தெற்றிவரும். ஈற்றடியல்லாத வடியெல்லா மளவடியாலே வரும். ஈற்றடி மலர் காசு நாள் பிறப்பென்னு நான்குதாரணத்தி னொன்றிறுதியாய் வந்த சிந்தடியாய் வரும். கடைச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற் புகப்பெறாது.—எ-று. வரலாறு - வேலைமுகடும் விசும்பகடுங் கைகலந்த-காலை நீ யெங்கே கரந்தது கொல்-மாலைப் - பிறைக்கீறு கண்ணுதலே பெண்பாகா வையா-வி

றைக்கிறு வெங்கட்கிது. துன்றுங்கடைச்சி ரென்னு மதிகவசனத்தால், தேமா-புளிமா-வென்னு மிரண்டு முதற்சீருங் கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி யென்னு மிரண்டு கடைச்சீரு மொத்தாழிசைக்கலிப்பாவினுட்புகப் பெறுவெனவும், ஆசிரியப்பா வினுள்ளுங் கருவிளங்கனி கூவிளங்கனியென்னு மிரண்டு கடைச்சீரும்புகப் பெறு வெனவுங் கொள்க. இனி வெண்பாவைப் பலவாகக் கூறுபடுத்துவர். அஃதாமாறு. (எ)

வேண்டியவீரடி யாற்குறளாமிக்க மூவடியாற்
றூண்டியசிந்தியல் நான்கடிநேரிசை தொக்கதனி
னீண்டியபாதத்துப் பஃறொடையாமித னேரிசையே
நீண்டிசையாங்கலி நேரிசைபேதிக்கி லின்னிசையே. ()

(இ-ள்.) ஈரடியால் வருவது குறள் வெண்பாவாம். மூவடியால் வருவது சிந்தியல் வெண்பாவாம். நான்கடியால் வருவது நேரிசை வெண்பாவாம். நான்கடியின் மிக்குவருவது பஃறொடை வெண்பாவாம். நேரிசை வெண்பாப் போன்று அதனினீண்டு வருவது கலிவெண்பாவாம். நேரிசைவெண்பா விகற்பிக்க இன்னிசைவெண்பாவாம்—எ-று. விகற்பமாவது, முதலடியிலே தனிச்சொற் பெற்று வேறொரு விகற்பமாய் வருவதுவும் இரண்டாமடி தனிச்சொற்பெற்று வேறொரு விகற்பமாய் வருவதுவும் மூன்றாமடி தனிச்சொற் பெற்று வேறொரு விகற்பமாய் வருவதுவுந் தனிச்சொலின்றி நான்கடியும் பலவிகற்பமாய் வருவதுவுந் தனிச் சொல்லின்றி நான்கடியு மொருவிகற்பமாய் வருவதுவும் இன்னிசையாம்-வரலாறு - சாதலினின்னாத தில்லையினிதூஉ - மீதலியையாக்கடை. இதுகுறள் வெண்பா. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றேநிரம்பிய - நூலின்றிக் கோட்டிகொளல். இது விகற்பக் குறள்வெண்பா. நற்கொற்ற வாயி னறுங்குவளைத் தார்கொண்டு-சுற்றும்வண் டார்ப்பப் புடைத்தாளே - பொற்றேரான்-பாலைநல் வாயின் மகள். இதுநேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பா. நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியுந் தீண்டிப்-பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி-பறநாட்டுப் பெண்டிரடி. இது இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா. ஒன்றைந்தெட் டாக்கியசீ ரொத்தவெதுகையாய்-நின்றபதின் மூன்றொன்பா னேரொத்து-நன்றியலு-நீடுசீர் மூவைந்தா நேரிசைவெண் பாவென்பர்-நாடுசீர்நாப் புலவர் நன்கு. இது நேரிசை வெண்பாவினுக் கிலக்கணமு மிலக்கியமுமாகக்கண்டு கொள்க. வஞ்சியே னென்றவன்ற னூருரைத்தான் யானுமவன்-வஞ்சியா னென்பதனால் வாய்நேர்ந்தேன்-வஞ்சி

யேன் வஞ்சியே னென்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான்-வஞ்சியாய் வஞ்சி
யார்கோ. இது ஒருவிகற்பநேரிசைவெண்பா. ஞாட்பினு ளெஞ்சியஞா
லஞ்சேர் யானைக்கீழ்ப்- போர்ப்பிலிடிமுரசி னூடுபோமொண்குருதி-
கார்ப்பெயல் மொய்ம்பினிற் செங்குளக்கோட்டின்கீழ்-நீர்த்தூம்புநீரு
மிழ்வ போன்ற புனனாடு-னாத்தமரட்ட களத்து. இது நான்கடியின்
மிக்கு வந்தமையாற் பஃறொடை வெண்பாவாமெனக் கொள்க. சு
டர்த்தொடீ கேளாய் தெருவினுமாடு-மணற்சிற்றில் காலிற்சிதையா-
வடர்ச்சிய-கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி-நோதக்க செய்
யுஞ்சிறுபட்டி - மேலோர்நா- ளன்னையும் யானுமிருந்தேமா லில்லி
லே-யுண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற்-கன்னை-யடர்பொற் சிரகத்
தால் வாக்கிச் சுடரிழா - யுண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்றா- ளெனயானு
ந்-தன்னை யறியாது சென்றேன்மற் றென்னை-வளைமுன்கைபற்றி நலி
யத்-தெருமந்திட் - டன்னா யிவனொருவன் செய்ததுகா ணென்றேனு
க்-கன்னை யலறிப் படர்தரத்-தன்னையா - னுண்ணுநீர் விக்கினா னென்
றேனா லன்னையுந்-தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற்-றென்னைக்-கடைக்க
ண்ணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்-செய்தானக் கள்வ
ன் மகன். இது நேரிசைவெண்பாவேபோன் றதனினீண்டுவந்தமை
யாற் கலிவெண்பாவெனக்கொள்க. ஒன்றும் பலவும் விகற்பாகி நான்
கடியாய் - நின்றதனிச் சொற்றும் பெற்றும் பெறுதொழிந்துந்-தன்னி
சைய நேரிசையில் வேறாய் வருமாகி - லின்னிசைவெண் பாவாமெ
ன்றார். இதனை இன்னிசைவெண்பாவிற் கிலக்கணமு மிலக்கியமுமா
ய்க்கண்டுகொள்க. ஒண்கதிர்வாண்மதியஞ் சேர்தலா லோங்கிய-வங்
கண் விசும்பின் முயலுந் தொழப்படுங்-குன்றிய நீர்மையராயினுஞ் சீர்
பெறுவர்-குன்றன்னார் கேண்மை கொளின். இதுதனிச்சொலின்றி
யொருவிகற்பத்தால் வந்த வின்னிசைவெண்பா. உறுபுனறந்துல கூ
ட்டியறுமிடத்துங்- கல்லூற்றுழியூறு மாறேபோற்செல்வம்-பலர்க்கா
ற்றிக் கெட்டுலர்ந்தக் கண்ணுஞ் சிலர்க்காற்றிச்-செய்வர் செயற்பால
வை. இஃதீற்றடியொழிந் தேனையடிகள் தனிச்சொற் பெற்றுவந்தது.
பிறவுமன்ன. இனி வெண்பாவை யோசையூட்டுமாறு. அகரமுதல வெ
ழுத்தெல்லா மாதி-பகவன் முதற்றே யுலகு. இதனைப்புளிமா-புளிமா-
புளிமாங்காய்-தேமா-புளிமா-புளிமா-பிறப்பு என்றோசையூட்டுக. கன்
றறிவாரிற் கயவர்திருவுடையர்-நெஞ்சத்தவலமிலர். இதனைக் கூவிள
ங்-தேமா-புளிமா-கருவிளங்காய்-தேமா-புளிமா மலர் என்றோசையூட்
டுக.கொல்லாநலத்ததுநோன்மைபிறர்தீமை-சொல்லாநலத்தது சால்பு

இதனைத் தேமா-கருவிளங்-தேமா-புளிமாங்காய்-தேமா-கருவிளங்-காசு என்றோசையூட்டுக. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி-வாலெயிறூறியநீர். இதனைக் கூவிளங்-கூவிளங்-தேமா-கருவிளங்-கூவிளங்-கூவிளம்-நாள் என்றோசையூட்டுக. பிறவுமன்ன. காசு நாண் மலர் பிறப்பென்னு முதாரணங்கள் வெண்பாவினீற்றின்க ணிறுத்தி யோசையூட்டுதற்பொருட்டுச் சொன்னானெனக்கொள்க. (அ)

ஈற்றயன்முச்சீர் வரினேரிசையா மிணைக்குறட்பா
வேற்றகுறள்சிந் திடையேவருநிலை மண்டிலப்பாச்
சாற்றியதன்னே ரடியாலியலுந் தலைநடுவீ
றாற்றியபாதத் தகவலடிமறி மண்டிலமே. (௯)

(இ-ள்.) எல்லாவடியு நாற்சீரா யீற்றயலடி முச்சீராய் வருவது நேரிசை யாசிரியப்பாவாம். ஈற்றடியு முதலடியு நாற்சீரா யிடை சிந்தடியுங்குறளடியுமாய் வருவது இணைக்குறளாசிரியப்பாவாம். எல்லாவடியு நாற்சீராய் வருவது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பாவாம். எல்லாவடியு முதனடு விறுதியாக வுச்சரித்தாலு மோசையும் பொருளும் வழுவாது வருவது அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பாவாம்—எ-று. அவைவருமாறு - நிலத்தினும்பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று- நீரினு மாரளவின்றே சாரற்-கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு - பெருந்தேனிழைக்கு நாடனொடு நட்பே. இஃதீற்றயலடி முச்சீரான் வந்தமையா னேரிசை யாசிரியப்பா. நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ்-சாரச்சார்ந்து-தீரத்தீருஞ் - சாரனாடன் கேண்மை - சாரச்சாரச் சார்ந்து-தீரத்தீரத்தீரும் பொல்லாதே. இஃதிடையே சிந்துங்குறளும் வந்தமையா லிணைக்குறளாசிரியப்பா. கொங்கை யிணையெழில் கோங்கரும் பாக - வங்கையணியிதட் டாமரையாக-மணிநிறக்கண்ணிணை குவளையாக-வெண்ணியநுண்ணிடை வல்லியாக - நண்ணியமுறுவன் முல்லையாக- வீறுமச்செவ்வாய் கொவ்வையாக-வையவிச்சிறடி தளிர்களாகச்- சிறியேமாக்க் காய்ந்தவிம்மங்கை-தன்னைக்காத்து மென் றனக்கிரக்கமின்றி-யோட்டிக்கண்ணியை யொளித்திராயினுங்-காட்டுமினென்று கைதொழுதிறைஞ்சினன் - வாட்டிறத்தடக்கை வத்தவர்கோவே. இஃதெல்லாவடியு நாற்சீரான் வந்தமையா னிலைமண்டில வாசிரியப்பா வெனக்கொள்க. மாறுக்காதலர் மலைமறந்தனரோ-யாறுக்கண்ணிய லாரானுவே-யேறுமென்றோள் வளைநெகி ழும்மே-கூறாய் தோழியாம் வாழுமாறே. இதுநான்கடியுந் தலைதடுமாற வுச்சரித்தாலு மோசையும்

பொருளும் வழுவாது வந்தமையா லடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா. இந்திரனேறக் களிறீந்தனரே- முந்திதழ்ப்பூவின் முடிசூடினரே- மந்திரக்கோடி மனத்தளித்தனரே-சுந்தரக்கோபுரச் சுருதிவாய்மையரே. இதுவுமது. நெருங்குவளைப் பணைத்தோ ணிறனழிந்தனவே-பெருங்கண பனிியொடு படலொல்லாவே- யிருங்கலியிரவே யிறப்பவும் பெரிதே-யரும்பவிழ்கோதைக் காற்றுத லரிதே. இதுவுமது. பிறவும் வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. இனி யொருசாரா ராசிரியப்பா நான்கினையு மண்டிலமாக்கிப் பெயர் வேறுபடுப்பர். அவைவருமாறு. முதுக்குறைந்தனளே முதுக்குறைந்தனளே - மலையி னுள்வேற் கண்ணி- முலையும் வாரா முதுக்குறைந்தனளே. இது நேரிசைமண்டிலவாசிரியப்பா. அறனலதுடைத்தே யறனல துடைத்தே - வளமலர்ச்சூரவும் வழையுமா வு-மிளவண் டார்க்கு மின்னிளவேனி- லின்பச் செவ்விக் கியைந்துங் காதல-ரன்பிலர் துறத்த லறனல துடைத்தே. இதுநிலைமண்டிலவாசிரியப்பா. மிக்கசொல்லு மிக்கபுகழு மிக்கவோசையு முடைத்தாகலா னேரிசையென்பது காரணக்குறி.அனைத்தடியு மொத்து நின்றிவ்வாறே பொருள்படுதலா னிலைமண்டிலமென்பது காரணக்குறி.பிறவுமன்ன. ()

தரவொடுதாழிசை சுற்றுமராகமம் போதரங்க
முரவுடைநற்றனி வாரமென்றுங்கலி யோர்ந்ததனை
வரவிசைநேரிசை யம்போதரங்கம்பின் வண்ணகமே
விரவியகொச்சகம் வெண்கலியென்று விகற்பிப்பரே. ()

(இ-ள்.) தரவுந் தாழிசையும் அராகமும் அம்போதரங்கமுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமு மென்னு மாறுறுப்பு முடையது கலிப்பாவெனக்கொள்க. இனி யதனை நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா கொச்சகக்கலிப்பா வெண்கலிப்பாவென விகற்பித்துக் கூறுவர்—எ-று. அளவடியே முதலாக வனைத்தடியி னுறு-மழகமர்நான் கடிமுதலா வெட்டடியினளவும்-வளமலியுஞ்சீராராக வுறுப்புவந்தாகும்-மன்னியவீரடியிரண்டு மோரடியா னன்கு-முளமலிசிந் தடியெட்டுங் குறளடி யீரெட்டு-மொருங்கியல்பே ரெண்சிற்றெண் ணிடையெண்ணோ டளவெண்-தளமலியம் போதரங்க மெனும்பெயரானிலவுந் - தாழிசைக்கீ ரடிசிறுமை பெருமைநான் கடியே. இதனாலராகவுறுப்பிற்கு மம்போதரங்க வுறுப்பிற்குந் தாழிசைக்கு மிலக்கணமறிக. அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கு முறு

ப்பாகிய தரவளவடியால் வரும்.பிறபாவிற்றாவிற்கு அடிவரையறை யில்லை. தாழிசை தரவிவை தாமளவடிடே-என்றாராகலி னவ்விரண்டு மளவடியால் வருமென்க. (௪0)

வண்ணகவொத்தாழிசைக்காறு றுப்பென்ப ரைந்துறுப்பு
நண்ணுவதம்போ தரங்கவொத்தாழிசை நான்குறுப்பா
மெண்ணியநேரிசை யொத்தாழிசைதா னிறுதிசிந்தாய்த்
திண்ணியநேரடி யால்வரும்வெண்கலி தேமொழியே. ()

(இ-ள்) தரவு தாழிசை அராகம் அம்போதரங்கம் தனிச்சொல் சுரிதகம் என்னுமாறுறுப்பு முடையது வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா. அராகவுறுப்பைநீக்கி யைந்துறுப்பாலும் வருவது அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா. அராகமும் அம்போதரங்கமும் நீக்கி நான்குறுப்பாலும் வருவது நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா. ஈற்றடிமுச்சீரா யேனையடி நாற்சீராய் வருவது வெண்கலிப்பாவாம்—எ-று. வரலாறு-பூமகனே முதலாகப் புகுந்தமா ரெண்டிசையுந் - தூமலராலடி மலரைத் தொழுதிரந்து வினவியநாட் - காமமுங்கடுஞ்சினமுங் கழிப்பரிய மயக்கமுமாய்த்-தீமைசால்கட்டுரைக்குத் திறற்கருவியாய்க் கிடந்த-நாமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப்படுமா றினிதுரைத்துச்-சேமஞ்சார் நன்னெறிக்குச் செல்லு மாறருளினையே; இஃதாறடித்தரவு. தானமேமுதலாகத் தசைபாரநிறைத்தருளி- யூனமொன் றில்லாமை யொழிவின் றியற்றினையே; எண்பத்தொன் பதுசித்தி யியல்பினு ளுளவென்று-பண்பொத்த நுண்பொருளைப் பாறியப் பகர்ந்தனையே; துப்பியன்ற குணத்தோடு தொழில்களால் வேறுபட-முப்பதின்மே லிரண்டுகலை முறைமையான் மொழிந்தனையே; இவையிரண்டடி மூன்று தாழிசை. ஆதியுமிடையினோ டிறுதியுமறிகுவ தமாருமுனிவரு மரிது நின்னிலைமையை - மீதியல் கருடனை விடவர வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினை-தீதியல்புலியது பசிகெடுவகைநின திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை - போதியினலமலி திருநிழலதுநனி பொலிவுறவடியவ ரிடர்கெடவருளினை; இவை நாலடியராகம். திசைமுகன் மருவிய கமலநன்னிறமென-வசையறுமுனிவொடு மலியுநின்னடி; உயர்வுறு பெருமையொ டயரறு மயர்வொடு - புரையறு நலனொடு பொலியுநின்புகழ். இவையீரடியிரண்டாய்வந்த பேரெண். கற்புடை மாரனைக் காய்சினந் தவிர்த்தனை; பொற்புடை நாகர்தந் துயரம் போக்கினை; மீனுருவாகி மெய்ம்மையிற் படிந்தனை; மானு

றுவாகி வான்குணமியற்றினை; இவை யோரடிநான்கர்ய்வந்த சிற்றெண். எண்ணிறந்த குணத்தோய்நீ;யாவர்க்கு மரியோய்நீ-உண்ணிறைந்த வருளோய்நீ; யுயர்பார நிறைத்தோய் நீ; மெய்ப்பொருளை யறிந்தோய்நீ;மெய்யறமிங் களித்தோய்நீ;செப்பரிய தவத்தோய்நீ; சேர்வார்க்குச் சார்வுநீ; இவை முச்சீரானல்வந்த விடையெண். நன்மைநீஇ; தின்மைநீஇ; நனவுநீஇ; கனவுநீஇ; வன்மைநீஇ; மென்மைநீஇ; மதியுநீஇ; விதியுநீஇ; இம்மைநீஇ; மறுமைநீஇ; இரவுநீஇ; பகலுநீஇ; செம்மைநீஇ; கருமைநீஇ; சேர்வுநீஇ; சார்வுநீஇ; இவை யிருசீர் பதினாறாய்வந்த வளவெண். எனவாங்கு, தனிச்சொல். அகலிலா நின்றடியிணை பரவுதும்-வெல்படைத் தொண்டிமான் விறற்சேனாபதி-சிங்களத்தரையன் வெண்குடையதனொடு- பொங்குபுகழ் வில்லவன்றன் புறக்குடை கொண்டு - பொலிதரு சேந்தன் பொன்பற்றி காவலன்-மலிதரு பார்மிசை மன்னுவோ னெனவே; இது சுரிதகம். இது ஆறுறுப்பாலும் வந்தமையால் வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா. திருமேவு பதுமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக-வுருமேவி யவதரித்த வுயிரனைத்து முயக்கொள்வா-னிவ்வுலகு மீழுலகுமிசையுலகு மிருணீங்க-வெவ்வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்ன-விலங்கு கதிரோரிரண்டு விலங்கிவலங் கொண்டுலவ-வலங்கு சினைப் போதிநிழலறமமர்ந்த பெரியோய்நீ; தரவு. மேருகிரியிரண்டா மெனப்பணைத்தவிருபுயங்கண் - மாரனிதையாவேட்டு மன்னு புரமறுத்தனையே; வேண்டினர்க்கு வேண்டினவே யளிப்பனென மேலைநாட் - பூண்டவருளாளநின் புகழ்புதிதாய்க் காட்டாதோ; உலகுமிக மன்ந்தளர்வுற் றுயர்நெறியோர் நெறியழுங்கப் - புலவுநசைப்பெருஞ்சினத்துப் புலிக்குடம்பு கொடுத்தனையே; பூதலத்துளெவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாயதிருமேனி-மாதவனீயென்பதற்கோர் மறுதலையாக்காட்டாதோ; கழலடைந்த வுலகனைத்து மாயிரவாய்க் கடும்பாந்த-ளழலடைந்த பணத்திடையிட்டன்று தலையேறினையே; மருள்பாராவதமொன்றே வாழ்விக்கக் கருதியநின்-னருள்பாராவதமுயிர்க ளனைத்திற்கு மொன்றுமோ;தாழிசை. அருவினைசிலகெட வொருபெருநரகிடை - யெரிசுடர்மரைமல ரெனவிடுமடியினை; அகலிடமுழுவது மழல்கெடவமிழ்துமிழ் - முகில் புரியிமிழிசை நிகர்தரு மொழியினை; அராகம். அன்பென்கோ வொப்புரவென் கோ வொருவ னயில்கொண்டு-முந்திவிழித் தெறியப்பால் போந்தமுழுக் கருணையை; நாணென்கோ நாகமென் கோநன்றில் லான்பூணுந்-தீயினைப் பாய்படுத்த சிறுதுயில்கொண் டருளினை; இவை யீரடியிரண்டம்போ

தரங்கம். கைநாகத்தார்க்காழி கைகொண்டளித்தனையே-பைநாகர்குல
முய்யவாயமிழ்தம் பகர்ந்தனையே- இரந்தேற்ற படையரக்கர்க் கிழிகுர
தி பொழிந்தனையே-பரந்தேற்ற மற்றவர்க்குப் படருநெறிமொழிந்த
னையே; இவை யோரடி நான்கம்போதரங்கம். எணவாங்கு, தனிச்சொ
ல். அருள்வீற்றிருந்த திருநிழற்போதி-முழுதுணர் முனிவநிற் பரவுதும்
தொழுதக-வொருமனமெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட-முப்பகை கடந்து
நால்வகைப் பொருளுணர்ந்- தோங்குநீ ருலகிடையாவரு-நீங்காவின்ப
மொடு நீடுவாழ்கெனவே;சுரிதகம். இஃதாறடித்தரவுவந்ததன் பின் மூன்
று தாழிசைவந் ததன்பின் னராகம்வந் ததன்பினம்போதரங்கம்வந் த
தன்பின்தனிச்சொல்லும்சுரிதகமும் பெற்றுவந்த வண்ணக வொத்தாழி
சைக் கலிப்பா.இதனது வேறுபாடறிக.மண்வாழும் பல்லுயிரும் வான்
வாழுமிமையவரும்- கண்வாழுமாலுகர் கிளையனைத்துங்களிகூர- வந்தா
ளுந்துமியியங்க வமரர்கணடமாட-விந்திரர்பூ மழைபொழிய விமைய
வர்சா மரையிரட்ட-முத்தநெடுங்குடைநிழற்கீழ் மூரியாசரியணைமேல்-
மெய்த்தவர்கள் போற்றிசைப்ப வீற்றிருந்த வொருபெரியோய்;தரவு-
எறும்புகடையயன்முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப்-பிறந்திறந்
த யோனிதோறும் பிரியாது சூழ்யோகி-யெவ்வுடம்பி லெவ்வுயிர்க்கும்
யாதொன்றுலிடரெய்தி - லவ்வுடம்பி னுயிர்க்குயிரா யருள்பொழியுந்
திருவுள்ளம்; அறங்கூறு முலகனைத்துங் குளிர்வளர்க்கு மழை முழக்கி
ன்-றிறங்கூறவலாகதிருஞ் செழுக்கமல நனிநாண - வொருமைக்கணீ
ரென்பா னுரைவிரிப்பவுணர் பொருளா - லருமைககண் மலைவின்றிய
டைந்தது நின்றிருவார்த்தை;இருட்பார வினைநீக்கி யெவ்வுயிர்க்குங்காவ
லெனவருட்பாரந் தனிசுமந்த வன்றுமுதலின்றளவு - மதுவொன்று
மல ரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோ ரியாவர்க்கும் - பொதுவன்றி நினக்குரித்
தோ புண்ணிய நின்றிருமேனி; இவை மூன்றுந்தாழிசை. ஆருயிர்கள
னைத்தினையுங் காப்பதற்கே யருள்பூண்டா - லோருயிர்க்கே யுடம்ப
ளித்தா லொப்புரவிங் கென்னாகும்; தாமநறுங் குழன்மழைக்கட் ட
ளிரியலார்தம்முன்னர்க்-காமனையே முனைந்துலைத்தாற் கண்ணோட்
டம் யாதாங்கொல்; பேரெண்.போரரக்க ரோரைவர்க் கறவமிழ்தம்
பொழிந்தனையே-ஆரமிழ்த மணிநாகர் குலமுய்யவருளினையே- வார்
சிறைப்புள் ளரையர்க்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே - பார்மிசை
யீரைந்தும் பாவின்றிப் பயிற்றினையே; சிற்றெண். அருளாழி பயந்
தோய்நீஇ; அறவாழிபயந்தோய்நீஇ; மருளாழிதுறந்தோய்நீஇ; மறை
யாழிபுரிந்தோய்நீஇ; மாதவரின்மாதவனீஇ; வானவருள்வானவனீஇ;

போதனரிற் போதனனீஇ; புண்ணியருட்புண்ணியனீஇ; இடையெண்.ஆதிநீஇ; அமலனீஇ; அயனுநீஇ; அரியுநீஇ; சோதிநீஇ; நாதனீஇ; துறைவனீஇ; இறைவனீஇ; அருளுநீஇ; பொருளுநீஇ; அறிவனீஇ; அநகனீஇ; தெருளுநீஇ; திருவுநீஇ; செறிவுநீஇ; செம்மனீஇ; அளவெண்.எனவாங்கு, தனிச்சொல்.பவளச் செழுஞ்சுடர் மரகதப்பாசடைப்-பசும்பொன் மாச்சினை விசும்பகம்புதைக்கும்-போதியந் திருநிழற் புனிதநிற்பரவுது- மேதகுநந்தி புரிமன்னர் சுந்தரச்-சோழர் வண்மையும் வனப்புந்-திண்மையு முலகிற் சிறந்து வாழ்கெனவே; சுரிதகம்-இஃதாறடித்தரவு நான்கடித்தாழிசை யொத்த பொருண்மேல் மூன்றும் வந்து அளவடி, யீரடியிரண்டு மோரடிநான்குஞ் சிந்தடி யெட்டுங் குறளடி பதினாறுமா யம்போதரங்கம்பெற் றீறடி யாசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற வம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா. வாணெடுங்கண் பனிகூர வண்ணம்வே றுய்த்திரிந்து-தேரெணடுந் தகைதுறந்து தின்பங்கூர் பசப்பினவரய்ப்-பூணெடுங்கு மூலகண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ; தரவு. குருடையகடுங்கடங்கள் சொலற்கரியவென்பவாற்-பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவரோ பெரியவரே; சேணுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய வென்பவா-ஞுணுடைய நலந் தொலைய நடப்பரோ நயமிலரே; சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் செறுத்தகைய வென்பவாற்-புலம்படைந்து நலந் தொலையப் போவரோ பொருளிலரே; தாழிசை. எனவாங்கு, தனிசசொல். அருளெனு மிலாரய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர்-பன்னெடுங் காலமும் வாழியர் - பொன்னெடுந் தேரொடுந் தானையிற்பொலிந்தே, சுரிதகம். தரவுமூன்றடியாய்த் தாழிசை மூன்று மிரண்டடியாய்த் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியாசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா. தரவெனினு மெருத்தமெனினு மொக்கும். தாழிசையெனினு மெண்ணெனினு மிடைநிலைப்பாட்டெனினு மொக்கும். அராகமெனினு முடுக்கியலெனினு முடுகியலெனினும் வண்ணகமெனினு மொக்கும். அம்போதரங்க மெனினும் அசையடி யெனினும் பிரிந்திசைக் குறளடியெனினுஞ் சொற்சீரடியெனினு மெண்ணெனினு மொக்கும். தனிச்சொல்லெனினும் இடைநிலையெனினு மொக்கும். சுரிதகமெனினு மடக்கியலெனினும் வாரமெனினும், வைப்பெனினும் போக்கியலெனினு மொக்கும், இனி வெண்கலிப்பா வருமாறு, ஏர்மலர் நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப் விறைஞ்சித்தன் - வார்மலர்த் தடங்கண்ணார் வலைப்பட்டு வருந்துபவென் - றூர்வரை யகன்மார்பன் றனிமையை

யறியுங்கொல் -சீர்நிறை கொடியிவை சிறந்து. இஃதீற்றடி மூச்சீரா யேனையடி நாற்சீராய் வந்தமையான் வெண்கலிப்பா. (கக)

நிலவுந்தரவுந் தரவிணையுநின்ற தாழிசைகள்
சிலவும்பலவுஞ் சிறந்துமயங்கியுஞ் சீர்விகற்பம்
பலவும்வரினும் பவளமுஞ்சேலும் பனிமுல்லையுங்
குலவுந்திருமுகத்தாய்கொண்டவான்பெயர்கொச்சகமே.

(இ-ள்.) தரவொன்றாய்வருவது தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவாம். தரவிரண்டாய்வருவது தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாம். சிலதாழிசை யாய்வருவது சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாம். பலதாழிசையாய் வருவது பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவாம். ஆறுறுப்புந்தம்முண் மயங்கியு மிக்குங் குறைந்தும் பிறபாக்களோடு விரவியும் வருவது மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவாம்—எ-று. வரலாறு - செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி-முல்லைத் தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போ-யெல்லைநீர் வியன்கொண்மு விடைநுழையு மதியம்போன் - மல்லலோங் கெழிலியானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே. இது சுரிதகமில்லாத தரவுகொச்சகக் கலிப்பா. குடைநிழலைத்தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தார்ப்பத்-தடைநிலைப்பெருந்தொழுவிற் றகைபெறு மரம்பாய்ந்து-வீங்குமணிக் கயிற்றொரீஇத் தாங்குவனத்தேறப்போய்க்-கலையினொடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப-எனவாங்கு, ஆனொடு புல்லிப் பெரும்புதர் முனையுங்-கானுடைத் தவர்தேர் சென்றவாறே. இது தனிச் சொற்பெற்றுச் சுரிதகத்தாலிற்ற தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. திருந்திலைய விலங்கு வேற்றிகழ்தண்டார்க் கதக்கண்ணன்-விரிந்திலங்கு மவிர்பைம்பூண் டடமார்பன் வியன்களத்து - மூருந்திறைஞ்சு முத்திற்கு முட்டியெல்லாந் தனித்தனியே- யருந்திறன்மா மறமன்னர்க்கழுவனவும் போன்றனவே; அடலழுங் கழற்செவ்வே லலங்குதார்ச் செம்பியன்றன்- கெடலருங் கிளர் வேங்கை யெழுதத்த முயிரோம்பா - துடல்சமத்துக் குத்தெரிந்த வொன்னாப்பல் லரசர்தங்-கடகஞ் சேர்திரணமுன் கையிற்றோட வைகினவே. இவையு முன்னதனோ டொக்கும்.இவையிற்றைக் கலிவிருத்தமென்றானு மிழுக்காது. வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய-கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனாங்-கொடிபடு வரைமாடக் கூடலார் கோமானே; துணைவளைத்தோ ளிவண் மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாங்-கிணைமலர்த்தா ரருளுமே லிதுவிதற்

கோர்மாறென்று- புனைமலர்த்தடங்கண்ணார் பொருளாகக் கருதாரோ; அதனாற், செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிறத்- தெவ்வா றுங்கொலிஃதெண்ணியவாறே. இது சுரிதகத்தாலிற்றதரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா. பரூஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக் - குரூஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குலமன்னர் புடைசூழப் - படைப்பரிமான் றேரினொடும் பரந்துலவு மறுகினிடைக்-கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே; தரவு. ஆங்கொரு சார், உச்சியார்க்கிறைவனா யுலகெலாங்காத்தளிக்கும்- பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனாயப் பாவித்தார்-வச்சிரங் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே-ஆங்கொருசார், அக்கால மணிநிரைகாத் தருவரையாற் பனிதவிர்ந்து-வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார்-சக்கரங்கைக்காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே; ஆங்கொருசார், மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாதடிந்து மயங்காச்செங்-கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியவனாப் பாவித்தார்-வேல்கொண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே; தாழிசை. அஃதான்று, கொடித்தேரண்ணல் கொற்கைக் கோமா-னின்ற புகழொருவன் செம்பூட்சேஎ -யென்றுநனி யறிந்தனர்பலரே- தானும், மைவரையொருவனென் றறியலாகா-மைவரையானை மடங்கா வென்றி-மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்- தென்னவன்வாழி திருவொடும் பொலிந்தே; இதுசுரிதகம். இதுநான்கடித்தரவு மூவடித்தாழிசை மூன்று மிடையிடை தனிச்சொற்பெற்று நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்குச் சிறிது வேறுபட்டு வந்தமையாற் சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா. தண்மதியொண் முகத்தாளைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங்-குண்மதியு முடனிறைவு முடன்றளர முன்னாட்கட்-கண்மதியொப் பிவையின்றிக் கரிகையாய நிறைகவர்ந்து- பெண்மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ; தரவு. இளநலமிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேற்-றளநல முகைவெண்பற் றூழ்குழறளர்வாளோ; தகைநல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்-வகைநலமிவள்வாடி வருந்தியில் லிருப்பாளோ; அணிநலமிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்-மணிநல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ; நாம்பிரியே மினியென்று நறுநுதலைப் பிரிவாயே-லோம்பிரியேமென்றளித்தவுயர்மொழியும்பழுதாமோ; குன்றளித்ததிரடோளாய் கொய்புனத்துக் கூடியநா - ளன்றளித்த வருண்மொழியாலருளுவதும்பழுதாமோ; சில்பகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சீறடி பரவிப்-பலபகலுந் தலையளித்தபணி மொழியும் பழுதமோ; இவை

யாறுந்தாழிசை. அஃதான்று, தனிச்சொல். அரும்பெற லமிழ்தினுந் த
ரும் பொருளதனினும் பெரும்பெற லரிதிவள் வெறுக்கையு மற்றே.
அதனால், விழுமிய தறிமதி யறிவாங்-கழுமிய காதலிற்றரும்பொருள்
சிறிதே. இதுநான்கடிச் சுரிதகமும் நான்கடித்தரவு மிரண்டடித்தாழி
சையாறுந் தனிச்சொல்லு நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த பஃறா
ழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்மு
னும் போன்-றணிகிளர்நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்-நுரை
நிரந்தவையன்ன நோய்பறைய சிறையன்ன - மிரைநயந் திறைகூரு
மேமஞ்சார் துறைவகேள்; வரையென மழையென மஞ்செனத்திரள்
பொங்கிக்-கரையெனக் கடலெனக் கடிதுவந்திசைப்பினும் - விழுமி
யோர்வெகுளிபோல் வேலாழியிறக்கலா - தெழுமுந்நீர் பரந்தோடு
மேமஞ்சார்துறைவகேள்; இவையிரண்டுந்தரவு. கொடிபுரையுநுழை
நுசுப்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோ- டொடிநெகிழ்ந்த தோள்க
ண்டுந் துறவலனே யென்றியால்; கண்கவரு மணிப்பைம்பூட் கயில்
கவைய சிறுபுறத்தோ-டெண்பனிநீ ருகக்கண்டும் பிரியலனே யென்றி
யால்; நீர்பூத்த நிரையிதட்க ணின்குருசிந்த புருவத்தோள் - பீர்பூத்த
நுதல்கண்டும் பிரியலனே யென்றியால்; கனைவரல்யாற்றிருகரைபோற்
கை நில்லாதுண்ணெகிழ்ந்து - நினையுமென் னிலைகண்டு நீங்கலனேயெ
ன்றியால்; வீழ்சுடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய்பொறுக்கலாத்-தாழு
மென்னிலைகண்டுந் தாங்கலனேயென்றியால்; கலங்கவிழ்ந்தநாயகன்போ
ற் களைதுணைபிறிதின்றிப்-புலம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனே யெ
ன்றியால்; இவையாறுந் தாழிசை. அதனாற், றனிச்சொல். அடும்பயில்
றும்பிடைநெடும்பணை மிசைதொறுங்-கொடும்புற மடலிடைட் யொடுங்
கின குருகு; செறிதரு செருவிடை யெறிதொழி லிளையவர் - நெறிதரு
புரவியின் மறிதருந் திமில்; அரசுடைநிரைபடை விரைசெறி முரசென
நுரைதருதிரையொடுகரைபொருங்கடல்; அலங்கொளியவிர்சுட ரிலங்
கெழின் மனைதொறுங் கலந்தெறி காலொடுபுலம்பின பொழில்; இவை
நான்கு மராகம்-விடாஅது கழலுமென் வெள்வளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
கெடாஅது பெருகுமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ; ஒல்லாது கழலு
மென் னொளிவளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்-னில்லாதுபெருகுமென்னெஞ்ச
முநிறுப்பாயோ; தாங்காது கழலுமென் றகைவளையுந்தவிர்ப்பாய்மன் -
நீங்காது பெருகுமென் னெஞ்சமுநிறுப்பாயோ; மறவாத வன்பினே
ன் மனநிற்கு மாறருளாய்-துறவாத தமருடையேன் றுயர்தீரு மாறரு
ளாய்; காதலார் மார்பன்றிக்காமக்கு மருந்துளாயா-யேதிலார் தலைசா

ய யானுய்யு மாறுரையாய்; இணைபிரிந்தார் மார்பன்றி யின்பக்கு மருத்துரையாய்-துணைபிரிந்த தமருடையேன்றுயர்தீருமாறுரையாய்;இவை யாறுந்தாழிசை-பகைபோன்றது துறை;பரிவாயின குறி; நகை யிழந்தது முகம்;நனிநாணிற்றுடம்பு;தகையிழந்தது தோள்; தலைசிறந்தது அயர்;புலைவரந்தது மெய்;பொறையாயிற்றென்னுயிர்; இவையிருசீரெட்டம்போதரங்கம்-எனவாங்கு,தனிச்சொல். இனையது நிலையா லனையது பொழுதா-நினையல்வாழி தோழி தொலையாப்- பனியொடு கழிகவுன்கண்-ணென்னெஞ்சங்கழிகவித் துன்னியநோயே; இது சுரிதகம்-தரவிரட்டித்துத் தாழிசையாறுந் தனிச்சொல்லும் நான்கீரடி அராகமும் பெயர்த்து மறுதாழிசையு மெட்டம்போதரங்கவுறுப்புந் தனிச்சொல்லு நான்கடிச்சுரிதகமுக் பெற்றும் கலிக்கோதப்பட்ட வாறுறுப்பும் வந்து மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்து மயங்கியும் வந்தமையான் மயங்கிசைக் கொச்சைக்கலிப்பா. (கஉ)

சிந்துங்குறளு மடியென்பர்வஞ்சிக்குச் சீர்தனிச்சொல்
வந்தஞ்சுரிதக மாசிரியத்தான் மருவும்வெள்ளை
முந்தியிறுதி யகவலதாகி முடியுமென்று
விந்துநுதன்மடவாய் மருட்பாவென் றியம்புவரே. (கூ)

(இ-ள்) வஞ்சிப்பா விருசீரடியானு முச்சீரடியானும் வரும். இப்படி யிருசீரடியானு முச்சீரடியானும் வந்தபின்பு தனிச்சொற்பெற் றதன் பின் னொரு சுரிதகம் பெற்றுமுடியு மெனக்கொள்க. சீர்தனிச்சொல் லென்று சிறப்பித்த வதனால் வெள்ளைச்சுரிதகத்தா லிருதெனக்கொள்க. வெண்பாமுதலாக வாசிரியத்தா லிறுவது மருட்பா—எ-று. அதனைப் புற நிலைவாழ்த்து மருட்பா வென்றுங் கைக்கிளை மருட்பாவென்றும் வாயுறைவாழ்த்து மருட்பாவென்றுஞ் செவியறிவுறூஉ மருட்பாவென்றும் வேறுபடுப்பாரு முள்ரெனக்கொள்க. வரலாறு-மிக்கவன் விதிமுறை வகுத்தலுந்-தக்காசிடைவகையுளி சேர்த்தலு-மளபெடையலகு நீத்தலும்-வளமலியசைச்சீர் வகுத்தலும் - வெண்பாவல்லாப் பாவினுட்-பண்பார்நெடிலடி நடத்தலுங்-குறளடியால்வரும் வஞ்சியைத்-திறமலி சிந்தடி யாக்கலு-மிக்குங் குறைந்தும் வரினு-மொருபுடை யொப்புமை நோக்கி-யொழிந்த செய்யுளுங் கொளலே-“அதான்று”குறியீடு மிலக்கணமுண்மையிற்-செறிவுடைப்பொதுச்சீர்தரப் பெறுவே.இது முச்சீரடி வஞ்சிப்பாட்டு.பூந்தாமரைப் போர்தலைமரத்-தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்-வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ் - வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவுமு

னைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி-வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவு- நாணு, மகி
ழ மகிழ்தூங் கூரன்-புகழ்தலானுப் பெருவண்மையனே. இஃது இருசீர்
வஞ்சிப்பாட்டு. மிக்ககூன் விதிமுறை வகுத்தல் என்னு முரைச்சூத்திர
த்துக்குப் பொருள்-கூறுவது பொருளோடடி முதற்கே நிற்பதுவும் இ
டையிலேநிற்பதுவும் வஞ்சியின் கடையிலே நிற்பதுவுமாம். வஞ்சியின
டியி னிறுதியு நடுவுங் கூனாய்வருவது சிறப்புடைத்து. சீர்கூனாய்வரினு
முகரவிறுதியாய்வரப்பெறும். கூனைத்தனிச்சொல்லென்பாருமுளர். உ
தூக்காண், சுரந்தானு வண்கைச் சுவர்ணமாப்பூதி-பரந்தானுப்பல் புகழ்
பாடி-பிரந்தார்மாட் - டின்மை யகல்வது போல விருள்நீங்க-மின்னு
மெளிதோமழை; அவரே,கேடில் விழுப்பொரு டருமார்பாசிலை-வாட்
வள்ளியங்காடிறந்தோரே-யானே,தோடாரெல்வளை நெகிழவேங்கிப்-
பாடமை சேக்கையிற் படர்கூர்ந்திசினே- யன்னளளிய ளென்னுதுமா
மழை- யின்னும் பெய்யுமுழங்கு-மின்னுந்தோழியெனின்னுயிர் குறித்
தே-இது அடியிற்கூன்வந்த வாசிரியம். உமணர்,சேர்ந்துகழிந்த மருங்கி
ணகன்றலை - யூர்பாழ்த்தன்னவோமையம் பெருங்கா-டின்னு வென்றி
னி-ராயி, னினியவோபெருமி தமியேற்குமனையே. இதுவும் அடியிற்
கூன்வந்த வாசிரியம். உலகினுட்,பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிற
ழாரே பிறழினு - மிருந்தகைய விறுவரைமேலெரிபோலச் சுடர்விடு
மே-சிறுதகையார் சிறுதகைமை சிறப்பென்னும் பிறழ்வின்றி-யுறுதகை
யவுலகிற்கோ ரொப்பாகித்தோன்றுதே எனக்கலியடிமுதற்கண்ணே- யு
லகினு ளென்னுங் கூன் வந்தவாறு. காமர் கடும்புனலென்னுங் கலியினு
ட் சிறுகுடியீரோயென வோரடியாலே தனிச்சொல் வந்தவாறு. உல
சே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும் பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவு-முறு
திவழி யொழுகு மென்புவதனு-னற்றிற நாடுதனன்மை - பற்றிய யா
வையும் பிரிவறத்துறந்தே-இவ்வஞ்சிப்பா வடிமுதற் கண்ணுலகேயென
த்தனிச்சொல் வந்தவாறு. மாவழுங்கலின் மயங்குற்றனவழி என வஞ்சி
யடியி னிறுதிக்கண் வழியென வசைகூனாய் வந்தவாறு. கலங்கழாலித்
துறைகலக் குற்றனவென்னும் வஞ்சியடியினடு துறையென வசைகூ
னாய் வந்தவாறு. தேரோடத்துகள் கெழுமினதெருவு-என்னும் வஞ்சி
யடியி னிறுதிக்கட் டெருவென்றவிறுதியாகியயற்சீர் கூனாய் வந்தவா
று. தக்காசிடைவகையுளி சேர்த்தலு மென்பதனால் அயற்சீர்தளைகளை
நோக்கி யோசையூட்டுக. வகையுளியாவது முன்னும்பின்னு மசை முத
லாகிய வுறுப்பணிற்புழியறிந்து குற்றப்படாமல் வண்ணமறுப்பது.
என்னை-அருஞ்சுரோ ரசைசீரடிக்கட்-பொருஞ்சோ தோசையே

நோக்கி - மருணீங்கக்-கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல்-வாய்ந்த வளையுளியின் மாண்பு. வரலாறு-கடியார்பூங் கோதை கடாயினான் றிண்டேர்-சிறியார்தஞ் சிற்றில் சிதைத்து. இதனுட் கடியாரென்றும் பூங்கோதையென்றுங் கடாயினானென்றும் அலகிட ஒன்றுமிடைச்சீர் வருஞ்சீ ரொடுமுதற் சீர்கடெற்று மென்னுஞ் சூத்திரத்தோடு மாறுபட்டு வெண்பாத்தன்மை கெடுமாதலாற், கடியார்பூவென்று புளிமாங்காயாகவுங் கோதையென்று தேமாவாகவுங் கடாயினானென்று கருவிளமாகவும் அலகிடச் சிதையாதாம். மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்-நிலமிசை நீடுவாழ் வார். இதனுள் நீடு என்றும் வாழ்வாரென்று மலகிடில் ஒன்று மிடைச்சீர் வருஞ்சீ ரொடுமுதற் சீர்கடெற்று மென்னுஞ் சூத்திரத்துள் நன்று மலர்காசு நாள்பிறப்பென்றிற்ற சிந்தடியே துன்றுமென்பதனோடு மாறுபடு மாதலால் நிலமிசை யென்று கருவிளமாகவும் நீடுவாழ் என்று கூவிளமாகவும் வார் என்று நாளாகவும் அலகிடுக. அளபெடைநீத்தலுமென்பதனு லலகுபெறுதே வருமாறு- இடைநுடங்க வீர்ங்கோதை பின்றாழ வாட்கண்-புடைபெயரப் போழ்வாய் திறந்து- கடைகடையி - னுப்போஒ வெனவுரைத்து மீள்வா ளொளிமுறுவற்- கொப்போநீர் வேலி யுலகு. உப்போஒ என்புழி யளபெடை யனுகரணம் வந்தது. அன்றேல் இடைட்ச்சீர்தெற்றி ஒன்றுமிடைச்சீ ரொன்னுஞ் சூத்திரத்து ஒன்று மென்னு மிலக்கணத்தோடு மாறுபடு மாதலான் மிக்ககூன் விதிமுறை வகுத்த லென்னுஞ் சூத்திரத்து ளபெடைநீத்தலு மென்றபடி நீக்கச் சிதையாதாம். பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்-சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தோற்றினவா-நெல்லுக்கு-நூறேஒநூ றென்பா னுடங்கிடைக்கு மென்முலைக்கு-மாறேமா லன்றளந்த மண். இதனுள் நூறேஒநூ றென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் ணளபெடை வந்து வெண்பாவினுளலசைச்சீராயிற்று. அவ்வாறு வருக வென்னு மிலக்கண மின்மையால் அளபெடை யனுகரணமாம். (கரு)

பாமுதனிற்பது கூன்வஞ்சியீற்றினும் பாதத்துள்ளு
மாமிரண்டொத்து நிகழடிவெண்செந் துறையிழுகிப்
போமிசைச்செந்துறை சந்தஞ்சிதைகுறள் பூண்பலசீர்
தாம்துவந்தங் குறைநவுமாங்குறட் டாழிசையே. (கசு)

(இ-ள்.) பொருளோ டடிக்கு முதலினிற்பது கூனாம். அக்கூன் வஞ்சிப்பாவி லடியிறுதிநடுவிலும் வரும். இரண்டடிதம்மு ளொத்து

வருவது வெண்செந்துறை யெனப்படும். செந்துறை யிழிந்து ஒழு
ய வோசையின்றி வருவதுவும் உதாரணவாய்பாட்டா லொருகுற
வெண்பாவோசைகெட்டு வருவதுவுஞ் சீர்பலவா யிரண்டடியாயி
டி குறைந்து வருவனவுங் குறட்டாழிசையாம்.—எ-று. குறைநவு
ன்றமையா லிவ்வோசையினிற் குன்றி வருதலேயன்றியு மழிந்தழிந்
தனித்தனியும் வரப்பெறுமெனக் கொள்க. அதுவென்ற அதிக வச
த்தால் விழுமியபொருளும் ஒழுகிய வோசையு மின்றிச் செந்துறை
சிதைந்தது தாழிசைக்குறளாம். வரலாறு-ஆர்கலியுலகத்து மக்கட்
ல்லா-மோத்லிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை. இஃதிரண்டடி
மொத்து வந்தமையால் வெண்செந்துறை. அறுவர்க் கறுவகைப் பெ
றுங் கவுந்தி - மறுவறுபத்தினி போல்வையினிரே. இது செந்துறை
சிதைவுத் தாழிசைக்குறள். விழுமியபொருளு மொழுகிய வோசை
மில்லாமையாலென்க. வண்டார்பூங் கோதை வரிவளைக்கைத் திருநு
லாள்-பண்டைய ளல்லள் படி. இது சந்தழிகுறட்டாழிசை. போ
நிழலிற் புனிதன் பொலங்கழ-லாதி யுலகிற்காண். இது ஈற்றடி குறை
ந்து தனியேவந்த குறட்டாழிசை. பிறவுமன்ன. (கச

நான்கொடுமூன்றடி தோறுந்தனிச்சொல்லுநண்ணுமெனி
ருன்பெயர்வெள்ளை விருத்தமுப்பாதந் தழுவிவெள்ளை
போன்றிறும்வெண்டா ழிசைமூன்றிழிவேழடிபொருந்தி
யான்றவந்தங்குறையின்வெண்டுறையென்பராயிழையே.

(இ-ள்.) வெளிவிருத்தமாவது மூன்றடியானும் நான்கடியானும்
வந்து அடிதோறு முடிவிடத்துத் தனிச்சொற் பெற்று முடிவதாம். சி
தியல்வெண்பா வோசைகெடில் வெண்டாழிசையாம். நேரிசை
வெண்பா வோசைகெடில் வெண்டுறையாம். அல்லாமலும் மூன்ற
டிச் சிறுமை யேழடிப்பெருமையாய்ப் பின்பிற்சிலவடி சீர்குறைந்து
வருவனவும் வெண்டாழிசை யெனக் கொள்க—எ-று. வரலாறு -
கொண்டன் முழங்கினவாற் கோபம் பரந்தனவா லென்செய் கோயா
ன்- வண்டு வரிபாட வார்தளவம் பூத்தனவா லென்செய்கோயா-னெ
ண்டிசையுந் தோகை யிசைந்தகவி யேங்கினவா லென்செய் கோயா
ன்; எனவும், மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவரைக் கண்டிலமா லெ
ன்செய்கோயா-னருளிருந்த திருமொழியா லறவழக்கங் கேட்டிலமா
லென்செய்கோயான்- பொருளறியு மருந்தவத்துப் புரவலரைக் கண்டி
லமாலென்செய் கோயான்; எனவு மிவை மூன்றடியா யென்செய்கோ

பானெனுந் தனிச்சொற் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம். கல்லார் நாவிற் கட்டுரை கொள்வார் புகழெய்தார்- புல்லார் வாயிற் சொற்றெளிவுற் றார் புகழெய்தார்-நல்லார் மேவு நண்பு துறந்தார் புகழெய்தா-ரில்லா ராய்நின் றின்ப முவந்தார் புகழெய்தார். இது நான்கடியாய்ப் புகழெய் தாரென்னுந் தனிச்சொற் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம். இனி வெண் டாழிசை வருமாறு-நண்பி தென்று தீயசொல்லார்-முன்பு நின்று மு னிவு செய்யா-ரன்பு வேண்டு பவர். இது சிந்தியல்வெண்பாச் சிதைந் து தனியே வந்தது. அன்று யறங்கொ ணலங்கிளர் சேட்சென்னி-யொ ன்று ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து-துன்னுன் றுறந்து விடல்; ஏடு யறங்கொ,ணலங்கிளர் சேட்சென்னி-கூடா ருடைபுறம் போல நலங்க வர்ந்து-வீடான் றுறந்து விடல்; பாவா யறங்கொ ணலங்கிளர் சேட் சென்னி-மேவா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து- காவான் றுறந்து விடல்; இவையொருபொருண் மேன்மூன் றடுக்கிவந்தன. குலாவணங் கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன் கோழி- நிலாவணங்கு நீர்மணன் மே னின்று-புலாலுணங்கல்-கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மை யோநீபிற-ருள்ளம்புக் காப்ப துரை. இது நேரிசைவெண்பாச் சிதை ந்துவந்த வெண்டுறை. இலைசூழ் செங்காந்த ளெரிவாய் முகைவீழ்ந்த வீர்ந்தண் வாடை- கொலைவே ணெடுங்கட் கொடிசேர்த்துப் புள்ளுநா றுங் குணநாட-வுலைபடு மென்னேய்க் குறுமருந் தாமோ-முலையிடை நேர்வார்க்கோ நேருமிடலே. குழலிசைய வண்டினங்கள் கோளிலைய செங்காந்தட் குலைமேற் பாய- வழலெரியின் மூழ்கினவாலந்தோ வளி யவென் றயல்வாழ்மந்தி- கலுழ்வனபோ னெஞ்சகைந்து கல்லருவி தூ உ-நிழல்வரை நன்னாட் னீப்பனோ வல்லன். இவை நான்கடியா யீற் றடி யிரண்டு மிரண்டுசீர் குறைந்த வேற்றொலி வெண்டுறை. ஓத நெடுங் கடல்வலையத் துயிரனைத்து முயக்கொள்வா னுயர்ந்த கொள் கைப்-போதிநிழ லமர்ந்தருளும் புண்ணியனற் றண்ணளியும் பிறிதா ம் போலுஞ்-சூதவனங் குயில்கோதச் சுரும்புபரந் திசைபாட-மாதவியு ங் கொடிநுடங்க மாருதமு மூடல்வுந்-தாதுபொழிந் தனகுரவுந் தண் ணிளவே னிலும்புகுந்த- வேதிலரா கியவன்ப ரின்னருளு மிதுவாயின். இஃதா றடியா யீற்றடி நான்கும் குறைந்து வந்த வேற்றொலி வெண் டுறை. தாளாள ரல்லாதார் தாம்பல ராயக்கா லென்னா மென்னும்-யா ளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடிரண்டும்- பீலிபோற் சாய்த்துவிடு ம் பிளிற்றி யாங்கே. இது மூன்றடியான்வந்த வேற்றொலிவெண்டுறை. வெறியுறு கமழ்கண்ணி வேந்தர்கட் காயினு-முறவுற வரும் வழியுரை

ப்பன் வுரைப்பன்மற்- செறிவுறு தலைகயினர் சிறந்தனரி வர்நமக்- கறிவுறுதொழிலரென் றல்லன சொல்லன்மின்-பிறபிற நிகழ்வன பின். இது ஐந்தடியா யீற்றடி யொருசீர் குறைந்து வந்த வேரொலிவெண்டுறை. முழங்குதிரைக்கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகுமேவல்செயமுறை செய்கோமான்-வழங்குதிறல் வாண்மாறன் மாச்செழியன் முருக்கரியவைவேல் பாடிக்-கலங்கிநின் றுரெலாங் கருதலா காவண-மிலங்குவாளிரண்டினு விருகைவீ சிப்பெயர்ந் - தலங்கனன் மாலே யவிழ்ந்தாடவாடுமிவள்- பொலங்கொள்பூந் தடங்கட்கே புரிந்துநின் றுரெலாம்-விலங்கியுள் ளாந்தபு விளிந்து வேறுபவே. இஃதேழடியா யீற்றடி யிரண்டு சீர் குறைந்து வந்த வேற்றொலிவெண்டுறை. பிறவுமன்ன. முதலடியொழித் தெல்லா மீற்றடி யெனப்படும். இவ்வின மெல்லாவற்றுள்ளு மூன்றடியால்வரும் விருத்தமுந் துறையுந் தாழிசையுஞ் சிந்தியல் வெண்பாவினின மென்றும் நான்கடி விருத்தந் தனிச்சொல்லுடைத்தாயி னேரிசைவெண்பாவினின மென்றும் நான்கடியால் வருந்துறை யின்னிசைவெண்பாவினின மென்றும் மிக்குவந்தன பஃறொடை வெண்பாவினின மென்றும் வழங்குவாரு முளர். (கடு)

மூன்றடி யொப்பன தாழிசை நான்காய்க் கடையயற்க
ணொன்றடி நைந்து மிடைமடக்காயு மிடையிடையே
தோன்றடி குன்றியு மாகுந்துறைதொல் கழிநெடிலா
யான்றடி நான்கொத் திடிலாசிரிய விருத்தமன்றே. (கசு)

(இ-ள்) மூன்றடியாய்த் தம்மு ளளவொத்துவரி னாசிரியத்தாழிசையாம். அவை யொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கியுந் தனியும் வரும். நான்கடியாயீற்றயல் குறைந்து வருவதுவு மிடைமடக்காய் வருவதுவு மிடைகுறைந்து வருவதும் எனவிவை ஆசிரியத்துறையாம். உம்மையா லிடையடி யிரண்டு மிக்குவருவதுவு மிடையிடை யிரண்டு குறைந்து வருவதுவு முதலடி குறைந்து வருவதுவுங் கழிநெடிலடியாய் வருவதுவும் பலவிகற்பத்தான் வருவதுவுங் கொள்க. கழிநெடிலடி நான்காய்த்தம்மு ளளவொத்துவருவன வாசிரியவிருத்தமாம்.—எ-று. வரலாறு- வார மலிபுன்னை மலிசினைமேலிருந்து- நாரைநரலு நயமில்சிறுமாலை- யோரவருங்கொலிவ் வூரேயன்னாய்; பொன்னுதிர் புன்னை பொழிசினை மேலிருந்-தன்னந் திளைக்கு மருளில் சிறுமாலை - யின்னும் வருங்கொலிவ் வூரே யன்னாய்; மன்றணி புன்னை மறிமடன் மேலிருந்-தன்றி றிளைக்கு மருளில் சிறுமாலை- யின்று வருங்கொலிவ் வூரேயன்னாய்.

இவை யொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்த வாசிரியத் தாழிசை. போதி மேவினை புன்மை யகற்றினை- சோதி வானவர் தொழவெழுந் தருளினை-யாதி நாதநி னடியிணை பரவுதும். இது தனியேவந்தது. இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனா-வரங்க மணிபொழிலாவாடும்போலு மிளவேனி-லரங்க மணிபொழிலா வாடு மாயின்- மரங்கொல் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய்திளவேனில். இஃதிடை குறைந்து இடை மடக்காய் வந்த வாசிரியத்துறை. கரைபொரு கான்யாற்றங் கல்லதரெம் முள்ளி வருவீராயி - னரையிருள் யாமத் தடுபுலியேறு மஞ்சி யகன்றுபோக- நரையுரு மேறுநுங்கை வேலஞ்சு நும்மை - வரையர்மங்கையர் வவ்வுதலஞ்சுதும் வாரலையே. இஃதீற்றயலடி குறைந்து வந்தவாசிரியத்துறை. கோவித்த மன்னர் குலங்க ணலங்கெட- வேவித் தகைச்சிலை தொட்ட-மாவித்தகனே மணிமுடி யாயெனைக்-கூவித்த காரணங் கூறே. இஃதிடையிடை குறைந்து வந்த வாசிரியத்துறை. மேருநெடுவரை மீதுபொருபுலி-சேரவெழுதியசோழ-னாரமலரணியாளியனுபமன்-வீரனடிகளை யானே. ஈதளவடியுஞ் சிந்தடியு முறழ்ந்து வந்த வாசிரியத்துறை. பாடகஞ்சேர் காலொருபாற் பைம்பொற் கழலொருபாற் றேன்றுளி-நீடுகுழலொருபானீண்ட சடையொருபால்-வீடியமா னதளொருபான் மேகலைசேர்ந்-தாடு துகிலொருபா லவ்வுருவாண்பெண்ணென் றறிவார் யாரே. இஃதிடையிடை குறைந்து வந்தது. வரிகொளரவுமதியும்-புரிவுளசடையும்-புரிவுளசடைமேற்புனலும் பிறழுமே. இதுவுமவ்வாறேகுறைந் திடையடி மடக்கிவந்தது. விண்டமுல்லை தாதுதிர்ந்த மீதெலாங்- கொண்டல்பூச்சொரிந்திருண்ட கொன்றைபொன் பொழிந்தவாற்-கெண்டையின் றடங்கண் மாதர் கேள்வர்சொன்னகாலமால்- வண்டுபாட மஞ்ஞையாட வந்ததே. எனவும், மிக்கவுத்த ராபதிக்கு மேவினார் - தொக்கசெஞ் சடைப்பரன் றனக்கோர்தூ சளித்தவாய்-மைக்கொள் சோலை சூழநீதி மன்னர் கூடி வாரணம்-புக்கவாசவர்க்கிருக்கை நல்கினார். இவையிரண்டு மிடையடி நீண்டு வந்தன. பிறவுமன்ன. நுங்களையேயுறவாக வனம்புகுந்தான் காதலிகாணுமக்குந்தாயே- னெங்களையே சரணாக விருநீரல் லாலிங்கொ ருற்றாரில்லை-தங்களையா னிப்பொழுதே சாரேனேலென்மக்க டரியார்கண்டீர்! பொங்குளைமான் றேரிரவி போவதன்முன் யானணையப்போவன் வாழி. இது கழிநெடினான் கொத்துவந்தமையா லாசிரியவிருத்தம். இனியொருசாரா ராசிரியவிருத்தத்தினை மண்டில விருத்தமென்று கூறுவர். வரலாறு-புரவுதரு குடியாகிப் புயல் வண்ணன் விரும்பியதூஉம் பொ

ழில்சூழ் காஞ்சி- கரியசுட்ர் வீதிதொறு முலாப்போந்து கவர்வதூஉங் கலைசூழ்காஞ்சி- நிரைவளையிவ் வுலகுய்ய நின்றுதவஞ் செய்வதூஉ நிழல் சூழ்காஞ்சி-சுரமகளிர் பாடுவதும்பயில்வதூஉஞ் சொன்மாலைதொடுத்தகாஞ்சி. இஃதாசிரிய மண்டிலவிருத்தம். இதனோடு வெளிவிருத்தத்திற்கு வேறுபாடியாதோ வெனின் வெளிவிருத்த மளவடியான் வரும். இதுவேற்றுமை. அன்றயனையுந்தியி னளித்தபரன்மேவுவது மத்திகிரியே-சென்றுகரி கவ்வுமுத லைக்கணறமேவுவது மத்திகிரியே-வென்றவன்வணக்குவது மேலில கெயிற்றரிய தானவரையே-தன்றொழின்முருக்குவது தாளில வெயிற்றரிய *தானவரையே. இதுவுமது. துனைவருநீர்துடைப்பவராய்த் துவள்கின்றேன் றுணைவிழிசேர் துயிலைநீக்கி-யினவளைபோ லிளநலஞ்சோர்ந் திடருழப்ப விகந்தவர்நாட் டில்லைபோலுங்-தனியவர்க டளர்வெய்தத் தடங்கமலந் தளையவிழ்க்குந் தருணவேனிற்-பனிமலரின் பசுந்தாது பைம்பொழிலிற் பரப்பிவரும் பருவத்தென்றல். இது ஆசிரிய நிலைவிருத்தம். இவ்வினமனைத்தினையு மோரடிகுறைந்து வந்த துறை நேரிசைத்துறை யென்றும் நேரிசையாசிரியப்பாவிற்கினமென்றும், இரண்டடி குறைந்து வந்த விணைக்குறட்டுறை இணைக்குறளாசிரியப்பாவிற்கினமென்றும், அடிதோறும் பொருள்பெற்றுவந்தவாசிரியவிருத்தம் அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பாவிற்கின மென்றும், நிலைவிருத்தம் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பாவிற்கின மென்றும், தாழிசை நிலை மண்டில வாசிரியப்பாவிற் கினமென்றும் வேண்டுவாருமுளர். இவையெல்லா முய்த்துணர்க. இன்னும் பலவாகவுங்கூறுப. (கரு)

ஈரடியாதி யெனைத்தடியாலும்வந் தீற்றினின்ற
வோரடிநீளிற் கலித்தாழிசையொலி யோர்விருத்த
நேரடிநான்காய் நிகழுமென்றார்நெடி லென்றுரைத்த
பேரடிநான்கு கலித்துறையாமென்பர் பெய்வளையே.

(இ-ள்.) ஈரடிமுதலாக வனைத்தடியாலும்வந் தீற்றடி மிகுவது கலித்தாழிசையாம். இவை யொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கவும் பெறும். நாற் சீர் நான்காய்வருவது கலிவிருத்தம். நெடிலடி நான்காய் வருவது கலித்துறையாம்—எ-று. வரலாறு-கொய்தினை காத்துக் குளவியடுக்கத்துப்-பொய்தற் சிறுகுடி வாரனீயைய நலம்வேண்டின்; ஆய்தினை காத்து மருவியடுக்கத்தெம் மாசில் சிறுகுடி வாரனீயைய நலம்வேண்டின்; மென்றினை காத்து மிகுபூங் கமழ்சோலைக் குன்றச்சிறு

* கைம்மலை யொப்பத் தானவரை யென்றார் கோலையாபீடத்தை.

குடி வர்ரனீயைய நலம் வேண்டின். இவையீரடி மூன்று யீற்றடிமி க் கொருபொருண்மேல்வந்த கலித்தாழிசை. பூண்ட பறையறையப் பூதமருள-நீண்டசடையானுடுமே-நீண்டசடையானுடுமென்ப - மாண் ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே. இஃதீற்றடிமிக் கேனையடி யி லிரண்டாமடி குறைந்து முதலடியு மூன்றாமடியு மொத்துவந்த க லித்தாழிசை. போர்த்தலுடை நீக்குதல் பொடித்துகண்மெய் பூசல் - கூர்த்தபணி யாற்றுக் குளித்தல் புலனன்றே - சார்த்தியிடு பிச்சையர் சுவைத்தலையொ டாய்தல் - வார்த்தை யிவைசெய்தவ மழித்தமன மெ ன்றுன். இது நாற்சீர் நாலடியான் வந்த கலிவிருத்தம். அடிதோறும் பொருள் பெற்று வந்தன மண்டிலவிருத்தம். ஏனைய நிலைவிருத்தம். முன்றுன் பெருமைக்கண் சரணங்களன்றே. இது நெடிலடி நான்காய் வந்த கலித்துறை. நன்மை மேவுவார் மேவுவார் பெரும்பொரு ளொன் கும்- புன்மை மேவுவார் யாவரும் புகழொடு யொருந்தார்-தொன்மை மேவுவார் மேவுவார் தொடர்வுறச் சுற்ற-மின்மை மேவுவார் யாவரு மின்பமொன் றெய்தார். இது மண்டிலக்கலித்துறை. பிறவுமன்ன. இவ் வினமனைத்தினு மளவடியின் மிக்குவருவன வெண்கலிப்பாவின மெ ன்றுங் கலித்தாழிசை யொருபொருண்மேன் மூன் றடுக்கி வருவன நே ரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பாவின மென்றுங் கலித்துறையுந் தனித் துவருங் கலித்தாழிசையுந் தம்முளொத்து மொவ்வாதும் வருங் கலிவி ருத்தமு மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவின மென்றும் வேண்டுவா ரு முளர். இனிக்கலித்துறையைக் கோவைக் கலித்துறையென்றுங் கா ப்பியக் கலித்துறையென்று மிரண்டாக்குவா ரெனக்கொள்க. (கள)

நெடிலடி நான்கவை நேர்ந்துநின்றேபதி னொறெழுத்தாய்
முடிவனவாம்பதி னேழுநிரைவரின் முன்மொழிந்த
படிவழுவாது நடைபெறுமோசைவண் டேந்திநின்ற
கடிகமழ்கோதைக் கயனெடுங்கண்ணி கலித்துறையே.

(இ-ள்.) இதனைக்கோவைக் கலித்துறைக் கிலக்கணமு மிலக்கிய மு மாகக் கொள்க. முன்றுன் பெருமைகாப்பியக் கலித்துறை. (கஅ)

துன்னுங்குறள்டி நான்குவஞ்சித்துறை சிந்தடிநான்
குன்னும்விருத்தந் துறைமூன்றெருபொரு டாழிசையா
மின்னும்வரினு மடக்குகபோலியென் றேற்பமுன்னூல்
பன்னுமவர்க்கு முடம்பாடெனவறி பைந்தொடியே.

(இ-ள்.) குறளடி நான்காய்வருவது வஞ்சித்துறையாம். சிந்தடிநா ன்காய் வருவது வஞ்சிவிருத்தமாம். வஞ்சித்துறை யொருபொருண்

மேல் மூன்றடுக்கி வருவது வஞ்சித்தாழிசையாம். ஒழிந்த செய்யுட்க
ளையு மொப்புமையாக விப்பெயர்களிலேயே வழங்குக என்ப தெல்லா
ப்புலவர்க்கு முடன்பாடு—எ-று. வரலாறு- பொருந்து போதியென்ப
திருசீரடிநான்காய் வந்தமையால் வஞ்சித்துறை. விண்ணவர் நாய
கனென்பது சிந்தடி நான்காய் வந்தமையால் வஞ்சிவிருத்தம். மடப்
பிடியை மதவேழந்- தடக்கையான் வெயின் மறைக்கு- மிடைச்சுரமி
றந்தார்க்கே- நடக்குமென் மனனே கரண்; பேடையை யிரும்போத்
துத்-தோகையான் வெயின் மறைக்குங்- காடக மிறந்தார்க்கே-யோ
டுமென் மனனேகாண் ; இரும்பிடியை யிகல் வேழம் - பெருங்கை
யான் வெயின்மறைக்கு- மருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே- விரும்புமென் ம
னனேகாண் ; இத் வஞ்சித்துறை யொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி
வந்தமையான் வஞ்சித்தாழிசையாம். மன்ன னேரியன்- சென்னி மா
னதன்-கன்னி காவலன்- பொன்னி நாயகன். இது வஞ்சிமண்டிலத்து
றை. தாதகிகிழலேதாணிரவே-போதலர்பூகஞ்சூழ்பொழிலே-மீதெழு
கிலவேவெவ் வெயிலே-யாதரவகலாளிங்கிவளே. இதுவஞ்சி மண்டில
விருத்தம்.இவ்வினமனைத்தினுங் குறளடியால்வருந்துறையுந் தாழிசை
யுங் குறளடிவஞ்சிப்பாவினினமென்றுஞ் சிந்தடியால்வரும்வஞ்சிவிருத்
தஞ்சிந்தடிவஞ்சிப்பாவினினமென்றும் வழங்கப்படுமென்ப. மிக்கும்
குறைந்தும் வரினு மொருபுடையொப்புமை நோக்கியொழிந்தவுங்கொ
ளலே என்றார் அமுதசாகரனார். உரைத்தபாவினுக் கொத்தவடிகள்-வ
குத்துரைபெற்றி யன்றிப்பிறவு- நடக்குமாண நடத்தையுள்ளே டெ
ன்றார் காக்கைபாடினியார். ஒத்தவடியினு மொவ்வாவிகற்பினு மிக்கவ
டிவரினு மப்பாற்படுமே என்றார் அவினயனார். பாவுமினமு மேவின
வன்றியும்-வேறுபடநடக்துங் கூறுபடவரினு-மாறறிபுலவ ரறிந்தன
கொளலே என்றார் மயேசுவரனாரெனக் கொள்க. ஒன்று மிடைச்சீ
வருஞ்சீர் முதலென்னுஞ் சூத்திரமுதலாகத் துன்னுங்குறளடி நான்செ
னுஞ் சூத்திரமீறாய்க் கிடந்த சூத்திரமெல்லா மொருசாராசிரியர் மத
மெனக் கொண்டு இவையிற்றுக்குக் குற்றங்காட்டுதற் கெடுத்தோதி
னனென்க. குற்றங்காட்டு மாறு - நாலுபாக்களுக்கு நாலோசையென்
றுகூறுபடுத்து வெண்பாக்களுக்குச் செப்பலோசை யென்றாக்கி யத
னையலகிட் டோசையூட்டுக வென்றிலக்கணஞ் சொன்னார். "ஓசை
யாவது செவிப்புலனே கருவியாக வறிவ தென்பது எல்லார்க்கு முட
ம் பாடாதலாம். அஃதறியுமிடத்துக் கற்றதனா லாய பயனென்கொ
வாலறிவ-னற்றாடொழாஅரெனின். கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்பட

மாதர்-ப்படா அ முலைமேற் றுகில். உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலை
ச்-செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. என்றித்தொடக்கத்தனவற்றைச் செவி
ப்புலனே கருவியாக வாராய்ந்தபொழுது ஓசை யினியவாயிருக்கும்,
அலகிட் டோசையூட்டி லவை ஒசையுண்ணா வென்றால்; அற்றன்று, இ
வற்றின்கண்ணளபெடையுண்டாகவே யோசையுண்ணு மெனில்; அளபெ
டையின்றியேயு மோசை யினியனவாக விருந்தன வென்க. அன்றியும்
தேமாமுதலாகிய வுதாரணங்களா லோசையூட்டி லவ்வோசை வெண்
பாவினோசையன்று, அது உதாரணத்தி லோசையென்றுகொள்க. வெ
ண்பாவினோசையு முண்டேயெனி னிரண்டோசை, யோரிடத்து நில்
லாவென்க. வெண்பாவினோசை யங்கிருப்பதாகில் வெண்பாத் தன்க
ணோசை யின்றியிருக்கும். அப்பாலது வெண்பாவின் கண்ணுங் கண்
டோமாதலா லுதாரணத்தா லோசை யூட்டும் பொழுது உதாரணத்தி
லோசையென்று கொள்க. அன்றியுங் கடாஅவுருவொடு கண்ணஞ்சா
தியாண்டு-முகாஅமை வல்லதே யொற்று. இதனை யெப்படி யோசை
யூட்டுவதெனிற், குற்றியலிகரமென் றொன்றாக்கி யதனைச் சீருந்தளை
யுஞ் சிதையிற் சிறியஇ உஅளபோ-டாருமறிவ ரலகுபெறாமை யென்
றிகர மலகு பெறாதாக்கி யோசையூட்டுக வென்பர். அதுவும் பிழை
யென்க. இகரங் குற்றெழுத்தாய் நின்றலகுகாரியம் பெறுதலல்லது
ஒற்றெழுத்தேபோ லரைமாத்திரை யுடைத்தாயினும் அலகு காரியம்
பெறாதொழிதற்குக் காரணமின்மையா லென்க. அன்றியும் அலகு
காரியம்பெறாவிடில் எல்லாவிடத்தும் பெறாதொழிய வேண்டுமென்க.
அன்றியுங் குற்றியலிகர மரைமாத்திரையாய் முற்றியலிகர மொரு
மாத்திரையானமை யோருச்சாரணையினால் வேறுபடுத்திக்காட்ட வொ
ண்ணாவென்க. அன்றியுஞ் சீருந்தளையு மழியவந்தவிடத்து அலகுகாரி
யம் பெறாதெனி னிச்செயுளைச்செய்த புராணகவிஞர் சீருந்தளையுஞ் சி
தையச் செய்தாராதலா லலகிட்டவன் றிருந்தவலகிட்டா னாகையும்
பொருந்தா தென்க. அலகிட்டவன் றிருந்தவலகிட்டா னாகவுமமையு
ம், ஒரு நாளலகிட்டபடியே திருந்தக்கிடப்பதாகி லெனமறுக்க. குலா
வணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன்கோழி- நிலாவணங்கு நீர்ம்
ணன்மே னின்று-புலாலுணங்கல் - கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவி
ன்மையோ நீபிற-ருள்ளும்புக் காப்ப துரை. என்னும்பழம்பாடல் எவ்
விலக்கணங்களா லலகிட் டோசையூட்டும்பொழுது மோசையுண்ணா
து செவிகருவியாகப் பார்த்தபொழு தோசையுண்ணுமாதலா லவை
யெல்லாம் பிழைக்கு மென்க. ஓசையுண்ணாத பொழுது மற்றொரு

பெயர் மாத்திரம் போக்கி யச்செய்யுளுக்கு வேறொருகுற்றஞ்சொல்ல மாட்டாமையாற் பயனுமில்லை யென்க. அன்றியும் வடநூற்புலவர்க்கு ஓசையூட்டுக வென்பதில்லையெனக் கொள்க. மேலும் அவர்பயில்வார்க்கரிதாக நூலைப்பெருக்குவதுவுஞ் செய்து அப்பெருமையில் வாய்ப்புக்களை யடக்கமாட்டாதே மிக்குங் குறைந்தும் வரினு மொருபுடை யொப்புமை நோக்கி யொழிந்தவுங் கொளலென்று சூத்திரமுஞ் செய்தமையாலே யடங்கவுஞ் செய்திற்றிலர், பயில்வார்க் கெளிதாகச் சுருங்கவுஞ் செய்திற்றிலர். யாப்பதிகாரத்தினுற் பயனுஞ் செய்யுளுக்கொரு பெரியவேதுவே யாதலாற் குற்றமென்க. அன்றியும் யானைத்தொழின் முதலாகிய செய்யுட்களையெல்லா மடிவகுத்தற் கிலக்கணஞ் சொன்னு ரடிவகுத்தும் பயனின்மையாலு மடிவகுத்தற்குக் கட்டளைப்பட்டு நிரம்பியிருப்பதோ ரிலக்கண மின்மையாலு மதுவும் பிழையென்க. அடிவகுத்தற்குக் கலித்துறை நேரிசைவெண்பா முதலிய செய்யுட்களை யெதுகைகருவியாகக் கொண்டு அடிவழங்கு வதாகிற் திருமன்னி வளருமிருநில மடந்தையும் போர்ச்செப்பபாவையுஞ் சீர்த்தனிச் செல்வியு மின்னுஞ்சில் செய்யுளும் ஆசிரியப்பா வெண்பாவோடு மாறு கொண்டு போலிவெண்பாவாகும். அன்றியும் போரவுணர்க்கடந்தோய்நீ-புணர்மருதம்பிளந்தோய்நீ-நீரகலமளந்தோய்நீ-நிழறிகழும் படையோய்நீ என்னு மிடையெண்ணே செந்துறையாமெனக்கொள்க. மற்று மடிவகுத்தற்கு நிரம்பியிருப்பதொரு கருவிகண்டின்மையானு மாசிரியப்பா முதலாகியவடி வகுத்துப்பயன் நிரம்பாமையானு மது பிழையென்க. மற்றுமிகைப்படக் கூறுதன்முதலாகப் பலகுற்றமு முளவெனக்கொள்க. குடமுடைந்தது மடம்வெந்தது என்றாற்போலச் சிறிதேயாயினுங் குற்றமுளடத்தாயினது நூலாய்நிரம்பாதெனக் கொள்க. இந்நூலுடையா ரெதுகையே கருவியாக வடிவகுத்தாரென்க. (கக)

மேவுங்குறள்சிந் தொடுதிரிபாதிவெண் பாத்திலத
மேவும்விருத்தஞ் சவலையென்றேழு மினியவற்றுட்
பாவுமிலக்கணந் தப்பிடிலாங்கவை தம்பெயராற்
பாவுநிலையுடைப் போலியுமென்றறி பத்தியமே. (உ0)

(இ-ள்.) குறளுஞ் சிந்துந் திரிபாதியும் வெண்பாவுந் திலதமும் விருத்தமுஞ் சவலையுமென்றேழுவகைப்படும் பத்தியக்கவியெனக் கொள்க. இனியிவ்வேழுந் தத்தமிலக்கணத்தின் மிக்குங் குறைந்தும் வரிற் போலியென்பனவாம். குறட்போலி சிந்துப்போலி திரிபாதிப்போலி

வெண்பாப்போலி திலதப்போலி விருத்தப்போலி சவலைப்போலி எனவருமெனக் கொள்க.—எ-று. (உ0)

எழுசீரடியிரண் டாற்குறளாகு மிரண்டடியொத்
தழிசீரிலாதது சிந்தாமடிமூன்று தம்மிலொக்கில்
விழுசீரிலாத திரிபாதிநான்கடி மேவிவெண்பாத்
தொழுசீர்பதினைந்த தாய்நடுவேதனிச் சொல்வருமே.

(இ-ள்.) எழுசீரடியிரண்டாய் வருவது குறளாம். அடியிரண்டாய்த்தம்மு ளளவொத்தது சிந்தாம். மூன்றடியாய்த் தம்மி லளவொக்கிற்றிரிபாதியாம். நான்கடியாய்ப் பதினைந்துசீராய் நடுவுதனிச்சொல் வருவது வெண்பாவாமெனக் கொள்க. வரலாறு- உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்-களரனையர் கல்லா தவர். இது முதலடி நாற்சீராய்க் கடையடி முச்சீராய்வந்த குறள். இனிக் குறட்போலியாவது எழுசீரின் மிக்குங்குறைந்து மிரண்டடியா யவ்வடியுந் தம்மு ளளவொவ்வாது வருவதாம். ஓரடியாலே யொருசெய்யுளாய் வருவதுவுங் குறட்போலியாம். வரலாறு - உற்றவர்க்குறுப் பறுத்தெரியின்க ணுய்த்தலையன்ன தீமைசெய்தோர்க்கு மொத்தமனத்ததாய் - நற்றவர்க்கிட மாகின்றதுநாகையே. இஃதிரண்டடியா யீறுகுறைந்துவந்த குறட்போலி. கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவ-னற்றாடொழா அரெனின்; கடாஅக்களிற்றின்மேற் கட்படாமாதர்- ப்டாஅ முலைமேற் றுகில். இவையெல்லாங் குறட்போலியெனக் கொள்க. சிறியகுறள் மாணி செய்குணங்களோதுவன்காண். இது வோரடியான் வந்த குறட்போலி. இனிச்சிந்தாவது- வீசினபம்பர மோய்வதன்முன்னு-ஞசையறவினை யாடித்திரிவனே; யெனவும், எடுத்தமாட மிடிவதன் முன்னே-னடுத்தவண்ணம் விளையாடித்திரிவனே; எனவும், இவை இரண்டடியாய்த் தம்மு ளளவொத்து வந்தமையாற் சிந்தாமெனக் கொள்க. மீனுமை காரேனம் வென்றியரியென்றிவைமுன்-னுஞ னினைப்பதற் கன்பர்கண் டீர்நன்மை யாள்பவரே; எனவும், கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு-முகாஅமை வல்லதே யொற்று; எனவும், இவை ஈரடி யொவ்வாது வந்தமையாற் சிந்துப் போலியாமெனக் கொள்க. திருவள்ளுவப் பயனெல்லாங் குறள் வெண்பா வென்றமையால் அஃது குற்றமெனின், அற்றன்று; அவையெல்லாமொரு பெயராலே வழங்கவேண்டாவோ வெனின், குண்டலகேசிவிருத்தம் கலிவிருத்தம் எலிவிருத்தம் நரிவிருத்தம் முதலாயுள்ளவற்றுட் கலித்துறைகளு முளவர்மாதலாற் குற்றமாகாது; இவை

யிற்றி ஞற்சீரடியாய் வருவன சிந்தாகவும் ஒழிந்தன சிந்துப்போலியா கவும் வழங்குபவெனக்கொள்க. தனிவெண்பாவர்வது-ஒன்றைந்தெட் டாகியசீ ரொத்த வெதுகையாய்- நின்றபதின் மூன்ருன்பா னேரொத்து-நன்றியலு-நீடுசீர் மூவைந்தா னேரிசைவெண் பாவென்பர்- நாடுசீர் நாப்புலவர் நன்கு. இது நாலடியாகிப் பதினைந்து சீராய் நடுவு தனிச்சொற்பெற்று வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இதன் பொருள்-முதற் சீருமைந்தாஞ்சீரு மெட்டாஞ்சீருந் தம்மிலொத்தவெதுகையாய்ப்பதின்மூன்ருஞ்சீரு மொன்பதாஞ்சீரு மொத்த வெதுகையாய்ப் பதினைந்து சீரால்வந்தது வெண்பாவாம். இதனை நேரிசைவெண்பா வென்பருமுளர். நிகரிலிரு விகற்ப நேரிசை வெண்பாவைப்- பகரிற் பரிசறிவார் மாட்டுப் -புகரிலா - வின்குறள் வெண்பா விரண்டாய்த் தனிச்சொல்லு-நன்குறளாய் நிற்குநடு. மூண்டுமலி நேரிசை வெண்பா முதற்குறட்பா- வேண்டுதனிச் சொல்லோடு விட்டிசைக்கி- லாண்டடியிலாசிடையொன் றிரண்டு வந்தமர்ந்தான் மற்றதன்பே-ராசிடைவெண்பாவென்ருர். இனி வெண்பாப் போலியாவது இவ்விலக்கணங்களான் மிக்குங்குறைந்து மிதுவேபோலவரும். வரலாறு- *வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாருமில்லை- யளந்தன போக மவரவ ராற்ருன்- விளங்காய் திரட்டினா ரில்லை-களங்கனியைக் காரெனச் செய்தாரு மில்.இது நடுவு தனிச்சொல்லின்றி மூன்ருமடிகுறைந்து நான்கடியாய்ப் பதினைந்து சீராய்வந்தது. கடற்குட்டம் †போழ்வர் கலவர்- படைக்குட்டம் பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்கு - தோமி- றவக்குட்டந் தன்னுடையா னீந்து- மவைக்குட்டங் கற்ருன் கடந்து விடும். இதுமுதலடியு மூன்ருமடியுங் குறைந்து ஏனையடிக ணீண்டு மேலிரண்டடியு மோரெதுகையாய்க் கீழிரண்டடியு மோரெதுகையாய் வந்த வெண்பாப்போலி. கறைப்பற் பெருமோட்டுக் காடுகிழ வோட்கொத்-தரைத்திருந்த சாந்துகொண் டப்பேய்-மறைக்குமாங் காணுது வன்பேய்தன் கையைக்- குறைக்குமாங் கூன்கத்தி கொண்டு. இது தனிச்சொலின்றி வந்த வெண்பாப்போலி. இனி யின்னிசைவெண்பாவென்ப

* இதனையுங் கீழ்வருங் கடற்குட்டம் என்பதனையு முதன் மூன்றடியும் அளவடியாய் ஈற்றடி சிந்தடியாய இன்னிசைவெண்பாவெனப் பிறர் கொள்ளுப. எதுகை கருவியாகக் கொண்டு அடி வகுப்பார் இன்னிசை வெண்பாவையும் வெண்பாப் போலியின் அமைத்தமையான்ருே இவ்வாசிரியர் அடிவரையறை நோக்காது ஈற்றில் அளவடியும் இடையில் நெடிலடியும் பொருத்தி இவ்வா றிடர்ப் பட்டது.

† போழ்வ ரகல்வ ரெனினு மமையும்.

தோன்றுண்டு. அதுவும் வெண்பாப்போலியிலே யடங்குமென்பது மேலே சொல்லியுவற்றாற் றானே விளங்கும். ஒன்றும் பலவும் விகற்பாகி நான்கடியாய் - நின்று தனிச்சொற்றும் பெற்றும் பெறுதொழிந்தும்- தன்னிசைய நேரிசையின் வேறாய் வருமாகி- லின்னிசைவெண் பாவாமென் றார். இது இன்னிசைவெண்பாவிற் கிலக்கணமு மிலக்கியமுமாக் கொள்க. இனித் திலதமாமாறு சொல்லுகின்றான். (உக)

நேர்முந்துறிற்பதி னாறெழுத்தாகி நிரைமுதலாஞ்
சீர்முந்துறிற்பதி னேழாய்முடிந்துசெப் பாரடிக
ளோர்முந்துநான்கொத் திருபதுசீரா லியன்றிடுமேற்
றேர்முந்துபேரல்குன் மாதேயஃது திலதமன்றே. (உஉ)

(இ-ள்.) நேரசைமுந்திற் பதினாறெழுத்தாய் நிரையசைமுந்திற் பதினேழெழுத்தாய் முடியும் பாதங்களாலாய்ச் சீரிருபதினால் வருவது *திலதமென்னும் பெயராலே வழங்கப்படும்—எ-று. இந்நூற்சூத்திரம் யாவும் திலதமாதலி னிதனிலொன்றையே யிலக்கியமாகக்கொண்டா லு மிழுக்காது. வரலாறு - முருகார் நறுமல ரிண்டை புனைந்துவண்டேமுரலும்- பெருகார் சடைமுடிக் கற்றையி னுய்பிணி யான்மிடைய-விருகாற் குரம்பை யிதுதா னுடைய னிதுபிரிந்தாற்- றருவா யென

* கலித்துறை கட்டளைக்கலித்துறை யெனவுங் காப்பியக்கலித்துறை யெனவும் இருவகைப்படும். அவற்றுட் கட்டளைக்கலித்துறை கோவைக்கலித்துறை யெனவும் திலதக்கலித்துறை யெனவும் இரண்டுவகையாகும். இவைதம்முட் பேதமறியாது பெரும்பாலோர் ஒன்றை யொன்றாக்கி மயங்குப. இவற்றை வேறுபடுத்துவான் றொடங்கி நூலாசிரியர் நெடிலடியென முன்னர்ப் போந்த சூத்திரத்தாற் கோவைக்கலித்துறையையும் இச்சூத்திரத்தாற் றிலதக்கலித்துறையையும் உணர்த்தியும் உரையாசிரியர் அவருடைய கருத்துத் தெரியாது ஆண்டுக் குற்றங்காட்டுதற் கெடுத் தோதினாரென மயங்கி நெடிலடியென்னுஞ் சூத்திரத்தையே கோவைக்கலித்துறைக் கிலக்கணமு மிலக்கியமு மாகக் கொள்க வென்றார். அச்சூத்திரமும் திலதக்கலித்துறையேயாம். அஃது கடிகமழ் கோதை நல்லாய் பன்னுகோவைக் கலித்துறையே யென்றிற்ற வழியன்றே கோவைக்கலித்துறையாகும்! கோவைக்கலித்துறை ஈற்றடி மூன்றாஞ் சீர்ச்சொல் பக்குவிட்டு முற்சீரோ டொன்றி ஒழுகிய ஓசைத்தாய்வரும். இதுபேதமறிக. இரண்டாஞ்சீர் நாலாஞ்சீர்களும் அவ்வா றோசையிற் றொழுகின் மிக்க சிறப்புடையதாம். அதனை நீணங்கோ நெஞ்சமே தனியே யிங்கு நின்றவரே யென்னும் பொய்யாமொழிப்புலவர் வாக்கானுணர்க.

க்குன் றிருவடிக் கீழோர் தலைமறைவே; கிணஞ்செய்த வெண்டலை யேந்திய நின்மல னேரிழையை-மணஞ்செய்ய வான்றுகி ரேன்றுவித் தார்மதி தோய்வரையிற்-கணஞ்செய்த காந்தள்பைம் போதோ டுகவினை யேன்மணமோ- பணஞ்செய்த வல்குலுங் கொங்கையுங் காட்டிப் பறிக்கின்றதே. இவையிற்றைக் கலித்துறை யென்பாருமுளர். இனித் திலதப்போலியாவது ஓரோவடியி லொன்றாத லிரண்டாத லெழுத்து மிக்குங் குறைந்தும் வருவது. வரலாறு- எனவே தனமென் றிராசேந் திர சிங்கனொ டின்றணைந்த - கனவே யுடையன் களிப்புக்கண் டூறற் கட் லேழுமின்மைந் - தனவே யெனவவன் றானுதித் தன்றே தொடங்கி யென்று- னனவே புணர்திரு வின்களிக் கேதுகொ னல்லனவே! இத் முதலடியெழுத்து மிக்கமையாற் றிலதப்போலி. இதனை வடவெழுத் தா யொப்புக்கொளிற் போலியின் றி விரவியலாகு மென்க. (உஉ)

அளவோரடிபோ லொருநான்குபேத மிலாதுமெய்ப்ப
துளதேலஃது விருத்தமென்றேயறி யுள்ளங்கொள்ளுங்
களவேநுழைந்து கயலினுநீண்டு கடுவடுவின்
பிளவேயனைய பெருமதர்நாட்டத்துப் பெய்வளையே. ()

(இ-ள்.) தம்மிலொத்தவடி நான்காய் வருஞ்செய்யுள் விருத்தமெனப்படும். வரலாறு-பொலங்கலக் குரியவாம் பொருவின்மாமணி-யிலங்கல தென்னல மீயஞ் சேர்ப்பினுங் - குலங்கலந் திவ்வழிக் குரவர் கூட்டினு-மலங்கலங் குழலிய ரன்றென் கிற்பரோ. இஃதடிநான்கு மொத்தமைகாண்க. குண்டலகேசி முதலான காப்பியமெல்லாம் விருத்தமாம். விருத்தப்போலியாவது அடிகளி லெழுத்தாதல் சீராதல் மிக்குங் குறைந்தும் வருவதாகும். அது வந்தவழிக் காண்க. (உ௩)

இடையுமுதலுங் கடையுங்குறைந்து மிடையிடையே
யடையுமடிகுறைந் தும்வரினான்கடி யப்பெயரா
னடைமுந்தியன்ற சவலையென்றோதுவர் நான்கின்மிக்க
தொடையுந்திறம்புவ தாய்விடிற்போலி துடியிடையே.

(இ-ள்.) முதலடி கடையடி இடையடிகள் குறைந்து மிக்கும் வரிற் சவலையாம். முதலடி குறைந்துவரின் முதற்சவலையாம். கடையடி குறைந்துவரிற் கடைச்சவலையாம். இடையடி குறைந்துவரினிடைச் சவலையாம். நான்கடியின் மிக்கவடிகளா னடைபெற்று அவ்வடிக ளொத்து மொவ்வாதும் வரிற் சவலைப் போலியாம்—எ-று. நான்

கடியான் வந்த சவலை யெதுகையின் றிவரினுஞ் சவலைப்போலியாமெனக்கொள்க. இதனு லெல்லாச்செய்யுளு மெதுகையழியினும்போலியாகு மென்ருராயிற்று. முடிவிரண்டு மிக்கு முதலிரண்டு மைந்து முடிவிரண்டு குன்றி முதலிரண்டு மிக்கு மிடையிடைஃகியு மிக்கும்வரினும் நண்டுச்சவலைப் பாதச்சமவிருத்த மென்பாருளர். வரலாறு-சங்குமுள பறையுமுள தாநல்ல கவரியுள - வெங்குமுள துரவுகிண றெறியுமறி கொடியுமுள-பொங்குபுனல் வந்தலைப்பப் புள்ளினங்களார்ப்பப் பொருகயலோடினவாளை புறக்கணித்து நோக்கத்- தெங்குபழம் வீழ்ந்தொழுகுங் காவிரியின் றென்பாற் றிருவெண்காட் டையவெனிற் றீவினைகள் கெடுமே. இது முதற்சவலை. பிறவுமொட்டிக் கொள்க. இனிச் சந்தமுந் தண்டகமு மாமாறு சொல்லுகின்ருன். (உச)

ஒன்ருதியென்ப ரொருசாரவரொரு நான்குமுன்னு
மென்ருலினிதுசந் தத்தினெழுத்தை யிருபதின்மே
னன்ருயவாறுயர் வாமென்றுரைப்பர்நற் றண்டகமேற்
பின்ருதகட்டளை நான்குமுன்னுகிப் பெருகிடுமே. (உரு)

(இ-ள்.) விருத்தவடிகளோரொழுத்து முதலாக வருமென்பர் ஒருசாரார். நான்கெழுத்து முதலாக வந்தாலல்லது ஓசையுண்டாகா. விருத்தவடிக்குப் பெருமை *யிருபத்தாறெழுத்தெனக்கொள்க. எனவே யிருபத்தாறெழுத்தினே றின வெல்லாம் விருத்தப் போலியாமென்ருராயிற்று. தண்டகம் நான்கு கட்டளை முதலாகவரும். (உரு)

ஏறியநெட்டெழுத் தேநெடிலொற்றே யெழில்வட்டூற்
கூறியசீர்க்குறி லொற்றேகுருவாங் குறிலதுவே
வேறியல்செய்கை யிலகுவென்ருகும் வியன்குறிலு
மீறியலிற்பிறி தாமொருகாலென் றியம்புவரே. (உசு)

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்தும் நெடிலொற்றுங் குறிலொற்றுங் குருவென்பர். அஃதிரண்டலகுடைத்தாகி யிளம்பிறை போன்ற குறியினைப் பெறும். குற்றெழுத் திலகுவாம். அஃதோரலகுடைத்தாய் நேரே கீழ்நோக்கி வலிக்கப்பட்ட ஒருகீற்றினைப் பெறும். ஈற்றின்கணின்றபொழுது குருவாகையு மொருகாலுண்டு.—எ-று. இனிச் சந்தங்களுக்குப் பிரத்தாரமுத லாறுதெளிவுகளுஞ் சொல்லுகின்ருன். (உசு)

* இது வடநூற்றுணிபு. தமிழின் முப்பத்துமூன்றெழுத் தீருகவரும் அடியிரட்டித்த விருத்தங்களில் அதற்குமேலும் வரப்பெறும்.

ஒப்பாருறழ்ச்சியுங் கேடுமுத்திட்டமு மொன்றிரண்டெ
னப்பாலிலகு குருச்செய்கையுமந்தச் சந்தங்களாற்
றுப்பார்தொகையு நிலவளவுமென்று'சொல்லிவைத்தார்
செப்பார்தெளிவுக ளாறையுஞ்சிறடித் தேமொழியே.

(இ-ள்.) உறழ்ச்சியுங் கேடு முத்திட்டமு, மோரிலகுடையன இன்னதனைச்சந்த மொருகுருவுடையன இன்னதனைச்சந்த மிரண்டிலகுடையன இன்னதனைச்சந்த மிரண்டு குருவுடையன இன்னதனைச்சந்தமென் றிப்படிச்சந்தத்தளவுமேறச்சொல்லும் *லகுகுருச்செய்கையு, முதற்சந்தத்துக்கு விரி வின்னதனையு மிரண்டாஞ்சந்தத்திற்கு விரி வின்னதனையு மென்றிப்படி யிருபத்தாறளவுமேற்றிச் சொல்லும் விருத்தத்தொகையு, முதற்சந்த மின்னதனை நிலத்திலுறழலாம் இரண்டாஞ்சந்த மின்னதனை நிலத்திலுறழலாம் மூன்றாஞ்சந்த மின்னதனை நிலத்திலுறழலாம் என் றிப்படி யிருபத்தாறுஞ் சந்தத்தளவு மேற்றிச் சொல்லும் நிலஅளவுந் தெளிவுகளாம்.—எ-று. உறழ்ச்சி யெனினும் பிரத்தாரமெனினு மொக்கும். நட்டமெனினுங் கேடெனினுமொக்கும். உத்திட்டமெனினு நித்திட்டமெனினு மொக்கும். (உஎ)

ஆதியினிற்குருப் பாதம்வைத்தாதிக் குருவதன்கீ
ழோதியசிறில குத்தன்னையாக்கி யொழிந்தவற்றை
முதியன்மேற்படிக் கொப்பித்துமுன்புறப் பாழ்கிடக்கிற்
றிதியலாக்குருக் கொண்டேமறைக்க திறப்படவே.(உஅ)

(இ-ள்.) சந்தங்களைப் பிரத்தரித்துக் காட்டுதற் கெடுத்துக்கொண்டான். அது ஆதிமுழுக்குருவைத்துறழ்கையு மாதிமுழுவிலகுவைத்துறழ்கையுமென விரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள் ஆதிமுழுக்குருவைத் துறழ்கையாவது இன்னதனை யொரு சந்தமென் றுறழ்ந்துகாட்டுக வென்றால் முழுக்குருவடியை மேல்வைத்து முதற்குருவின்கீ ழோரிலகுவைத்து ஒழிந்தன வெல்லா மொக்கவிட இரண்டாமடியாம். இரண்டாமடியின் முதற்குருவின்கீ ழிலகுவிட்டுப் பின்பு மேலேப்படியோடொக்கவிட்டு முன்பு குருவிட மூன்றாமடியாம். மற்றையவு மிவ்வாறே யொட்டிக் கொள்க. குருக்கீ ழிலகுவா மேனைய தொக்கும் - குருத்தொகையு மாதிக்கட் கூட்டு. இனி ஆதி முழுவிலகுவைத்துற ழுமாறு - அச்சந்தத்தின் முழுவிலகுவைத்து அதன் முதலிலகுவின்கீழ்

* இதனை வடநூலார் ஏகத்துவியாதிலகக்கிரியை யென்பர்.

ச்குருவைத்து ஒழிந்தன வொழிக்க இரண்டாமடியாம். பின்னையு மிதன் முதலிலகுவின்கீழ்க் குருவைத்துப் பின்பொக்கவிட்டு முன்புலகு விட மூன்றாமடியாம். ஒழிந்தனவு மிவ்வாறே யொட்டிக் கொள்க. மேலும் முழுக்குருவுறழ்ச்சியோடு மாறுபடாமையுறழ்க. இலகுவின் கீழ்க்குருவா மேனைய தொக்கு-மிலகு வெழுவா யிடத்து. (உஅ)

ஏறுமடியெனைத் தாவதுகெட்டதென் றாலவ்வெண்ணைத்
தேறும்படியளை செய்திலருக்கொள்க சேரிஞெற்றை
வேறுமுருவொன்று பெய்தளைசெய்து வியன்குருவைத்
தீறுதிகழு மளவு மியற்றுக விப்படியே. (உ௫)

(இ-ள்.) நட்டமென்னுந் தெளிவிற் கிலக்கணஞ் செய்வானெடுத்துக்கொண்டான். ஆதிமுழுக்குருவினட்டமு மாதிமுழுவிலகுவினட்டமுமென விரண்டுவகைப்படும். அவற்றுளிது ஆதிமுழுக்குருவினட்டத்துக்கு இலக்கணமெனக் கொள்க. இன்னசந்தத்தி லின்னதனையா மடியிலிட்டதறியென்றா லவன்சொன்ன வடித்தொகையைப் பாகஞ்செய் திலகுவைக்க. பாகஞ்செய்யப் போகாதாகி லொன்றிட்டுப் பாகஞ்செய்து குருவைக்க. இப்படி வெறிதேபாகஞ்செய்ய விலகுவாம். ஒன்றிட்டுப் பாகஞ்செய்யிற் குருவாம். அவன் கருதின வெழுத்தளவு மிட்டா லவ்வடியிதுவென வெளிப்படும். ஆதிமுழுவிலகுவினட்ட மிலகு சொன்ன விடத்திற் குருவைத்துக் குருச்சொன்ன விடத்திலகு வைத் தடியிட்டுக்கொள்க. எனைத்தாவ தென்றறிவ னிட்டதறி யென்றா-லனைத்தனைசெய் தாண்டிலகு வைக்க - நினைத்ததனை - விள்ளத் தா னாகாதேல் வேறோ ரலகிட்டுக்-கொள்ளத்தா னாகுங் குரு. (உகூ)

காட்டியவீடெனைத் தாவதென்றாலதன் கண்ணெழுத்திற்
கூட்டியவொன்றுதி கொண்டதிரட்டித்துக் கோப்பியல
நாட்டியசீரில குக்களின்மேனண் ணியவிலக்க
மீட்டியங்கொன்றிட் டொக்குமிதனையுத் திட்டமென்னே

(இ-ள்.) உத்திட்டமாவது சொல்லுவா னெடுத்துக்கொண்டான். உத்திட்ட மாதிமுழுக்குருவினுத்திட்ட மாதிமுழுவிலகுவினுத்திட்டமென விரண்டு வகைப்படும். அவற்று ளாதிமுழுக்குருவினுத்திட்டத்துக் கிலக்கணமாவது ஓரடியிற் குருலகுவிட்ட தின்னதனையாமடியென்று சொல்லென்றா லவ்வடியி லெழுத்துக்களுக் கொன்று முதலாகக்கொண் டிரட்டியா யீற்றளவு மிலக்கமிட்டு இலகுவின்மே லெ

ண்ணெலாந் தொகுத்து ஒன்றிட வதற்கெண்ணும்.—எ-று ஒன்றிர
ண்டு நான்கெட்டென் றுள்ளளவுஞ்சேர்த்திரட்டித்தென்று மிலகுவி
ன்மே லெண்களோ-டொன்றிட்டு-வைத்திம் மூறைமை வழுவாமைக
ண்டெய்ப்ப-துத்திட்டஞ் சுட்டெனினு மொன்று. ஆதிமுழுவிலகுவினு
த்திட்டங் குருவின்மேலெண்களி லொன்றிட்டுச் சொல்லுக. (௩௦)

ஒங்கியசந்தத் தெழுத்துக்களைவீ டிரண்டொருமூன்
ருங்கியனன்கைந்தொ டாறேழெனவிரண்டாலிசைத்துத்
தாங்கியவீடொன்றொன் றிறொழித்திட்டுத் தமதயலெண்
பாங்கிற்றொகுத்து லகுக்குருப்பெய்து பகர்தொகையே.

(இ-ள்.) இன்னசந்தத்து ஓரிலகுவுடைய விருத்தமெத்தனை யிரண்
டிலகுவுடைய விருத்தமெத்தனை மூன்றிலகுவுடையவிருத்தமெத்தனை
யென் றிப்படியேற வினுவினுற் சந்தத்தி லெழுத்துக்களை வீடுவகுத்து
இரண்டுமுதல் மூன்று நாலைந்தெனக்கீணின்று மேனிறுத்திப் பின்னை
யு மிடநின்று வலநோக்கி முன்வைத்த திரள்களை யிறுக்கி யிரண்டின்
வீடிசையவிட்டுப் பின்பு ஒவ்வொரு பந்தியிலும் ஒருவீடு குறையவ
குத்து வீடுதோறும் அதனயல் வீட்டிலக்கங்களைத் தொகுத்துவைத்து
மேனின்று கீழ்நோக்கியெண்ண வோரிலகுமுதலாகவுடைய விருத்தங்
களாம். அவையெல்லாங் கூட்டி முழுக்குருவிலகுவை யிடத்தொகை
யாம்—எ-று. ஒன்றிரண்டு மூன்றுநா லஞ்சாறே ழெட்டொன்ப-தெ
ன்றுகொண் டிச்சை யளவுவரி- யொன்றிலொன்- றிட்டிட் டிறுதி
யொழித்தொழிய வேகாதி-யொட்டி யிலகுகொண் டொட்டு. (௩௧)

தொகைநான்கிடமிட் டெழுத்தான்முரணித் தொடருமத
தகையாதவண்ண நடுவணவாற்றித் தருங்கடையிற் [னா
சிகையாகவிட்டெழுத் தோடிலகுக்களுஞ் சீர்க்குருவு
மிகையாகுமாத்திரையுமடைவேயறி மெல்லியலே. (௩௨)

(இ-ள்.) தான் கருதின சந்தத்தொகையை நான்கிடத்து வைத்து
அச்சந்தத்தி னெழுத்தா னுன்கிடத்து முரணி நடுவிரண்டு படியையும்
பாகஞ்செய்து கடைப்படியினோர் பாகங் கூட்டிவைத்தாற் கீழைப்ப
டியின்முதலச்சந்தவெழுத்தின் றொகையாம்; இரண்டாவதிலகுவாம்;
மூன்றாவது குருவாம்; நான்காவது மாத்திரையாம்.—எ-று. விருத்தவ
டியினை வேறைந்தா நாட்டி-விருத்த வீடியெழுத்தான் மேனுன்கு மா
றி-யரைத்தகு நடுவின்மூன் றுநொன்காயக் குப்பை- யொருக்கவை

ந் திரட்டி யெழுத்தொடு முறத்-விருத்த வரியின் விரிவி லெழுத்துக்-கு ருக்களோ டேனைக் குறைவி லிலகு- விருத்தமாத் திரைமுழு மாத்தி ரை *யைந்தும்-விரித்து விகற்பித்து வேண்டப் படுமே. (௬உ)

எழுத்தளவுமிரண் டேமுதலாய்க்கொண் டிரட்டிசெய்யக் குழுத்தவிறுதித் தொகையேதொகைகுலவுந்தொகையை யழுத்தவிரட்டிசெய் தங்கொன்றுநீக்க வதுவுறழ்வால் விழுத்தவியன்ற நிலத்தின்விரலென்ப மெல்லியலே. (௬௩)

(இ-ள்.) தான் வேண்டின சந்தத்தி னெழுத்தளவாக விரண்டு மு தலாக விரட்டித் தீற்றளவு மிலக்கமிட்டா லீற்றினின்றதொகை யச்ச ந்தத்திற்குத் தொகையாம். அத்தொகையை யிரட்டித்து ஒன்றுகளைய வஞ்சந்தமுறழும் நிலத்திற்கு விரலளவாம். அகலத்திற்கு மச்சந்தத்தி லெ ழுத்தை யிரட்டித்து ஒன்றை நீக்க வகலம் விரலளவாம்—எ-று. இர ண்டுநான் கெட்டுப் பதினாறு முப்பத்-திரண்டறுபத் தீரிரண் டேறப்- பொருந்திய-வுத்த முதலாக வுற்கிருதி யீறாக-வைத்துரைப்பார் நாவல் லவர். விருத்தவிரியிரட்டித் தோர்விரனீக்க - விருத்த விரற்களவையா ம். ஒருவிரற்கு மெய்யுணரின் மூன்றிறந்த சந்தம்-விரிமூன்று தொட் டுமே லேற-விராறுடங்கி - யீறு முதலாக விவ்வளவு மேய்ந்த தொகை- வேறுபா டின்றி விளம்பு. ஆதி யிரட்டித் ததனகத் தொன்றிடினும் - வேறுபா டில்லைவிரல். மூன்றேழு மூவைந்து முப்பதின்மே லொன்ற துவு-மூன்றுடைய மூவிரு பஃது மெனத்-தோன்ற-வரற்றொகை வா னன்றாகக் காணுமே சந்த-விரற்றொகையா னின்ற விரி. இவற்றை வி ரித்துரைத்துக் கொள்க. இனிவிரற்குப் பிரமாணமாமாறு - அணுத் தேர்த் துகள்பஞ்சிற் றூய்மயி ரன்றி-மணற்கடுகு நெல்விரலென் றே ற-வணுத்தொடங்கி- யெட்டோடு மன்னுவிரற் பன்னிரண்டாற் சா ணுக்கி-லச்சா ணிரண்டுமுழ மாம். முழநான்கு கோலக்கோ லைஞ் ஞூறு கூப்பீ-டவை நான்கு காதத் தளவாம் - பழுதின்-றுளநிறைந்த தொல்லோ ருரைசெய்த துண்மை - யளவிறந்த தன்மைநிலை யாம். ஈரைஞ்ஞூ றெண்மூன் றியல்பின் பிரிந்தக்கா-லீரைந்தாஞ் சந்தத்தி லெண். எட்டொன் றிருபான்மூன் றென்ன வருமூன்றற்-கொட்டிய சந்தவிரி. மதிலிரண்டு மாமாறும் வாய்ந்த வசுக்கள்-பதினைந்தாஞ் சந்த ப் பரப்பு. இரண்டீ ரிரண்டிரு நான்கிரு நான்கா - மிரண்டென்ப டிரதத்திலெண். ஒருபாழ் பரவையோ ரெட்டைநதோ ரேழா-றிருப

* ஐந்தாவதோர்பயனில் குறியீடு. அஃதாசிரியர்க்குடன்பாடன்று.

நாஞ்சர்நத்தி லென்ன. இருநான்கு திங்கிசை யெட்டாறு கூன்னெட்-டி ருபான்மேன் மூன்று மியல்பு. ஆறே ழுருபுபா ழெட்டோடு மாங்க லை-வீறுத்த மாதி விளம்பிருபா-ருறுக-யாறுற் கிருதி மகிழ்விறுற் செ ய்நுலகிற்-கூறுக ஃதேறும் பொருள். ஏற்புடைய காதங் குறைந்த வெ டிநூறு - நாற்றெருநால் கைவிரலே ழுற்கிருதி- யாற்ற - மொழிந்த விரு பத்தாறு முன்னிய சந்த-மொழிந்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு. என ன விவையிற்றை விரித்துரைத்துக் கண்டுகொள்க.

இனி யந்தச் சந்தங்க ளின்ற பெயரு முறையு மாமாறு சொ ல்லுதும். ஒத்தமைந்த சந்தப் பொருப்பெயராய்ந்துரைப்பி-னுத்த மதி யுத்தமத்திம-மொத்தநிலை-நன்னிலை காயத் திரியுட னுண்டி-யனுட்டுப் பொடுபகுதி பந்தி-வனப்புச்-சயதி யதிசயதி சக்குவரி மற்றையதி-சக்கு வரி யாடியதி யாடி-திருதி-அதிதிருதி யோடு கிருதி பிரகிருதி- யாகிருதி விக்கிருதி சங்கிருதி-மேலும்- அபிகிருதி யுற்கிருதி யாமெழுத்தா லென் று- இருபதின்மே லாறு மிவை. *உத்தம் அதியுத்தம் மத்திமம் நிலை நன் னிலை காயத்திரி உண்டி அனுட்டுப்பு பகுதி பந்தி வனப்பு சயதி அதிச யதி சக்குவரி அதிசக்குவரி ஆடி அதியாடி திருதி அதிதிருதி கிருதி பிர கிருதி ஆகிருதி விக்கிருதி சங்கிருதி அபிகிருதி உற்கிருதி யெனச் சந்த மெழுத்து வகையால் இருபத்தாறு பேதமாம். வரலாறு - கார் போ வார் யார், †உத்தம். போதி யாதி பாத மோது, அதியுத்தம். வேரம் பேய்-மாரன்சீர்-சேருங்கால்-நேர்வன்யான், மத்திமம். போதி நீழற்- சோதி பாதங்-காத லானின்- றேத னன்றே, நிலை. மன்ன னேரியன்- சென்னி மானதன் - கன்னி காவலன்- பொன்னெரி நாயகன், நன்னிலை. கருவி வானமே-வருவர் மாதிரம்- பொருவி லாமதே-பருவ மாவதே, காயத்திரி. போதுறு புனைகோதாய் - காதல ரயமாறு - வேதுறு மன

---

* உத்தமாவது ஒற்றொழித்து உயிராவது உயிர்மெய்யாவது பா த மொன்றற் கோரெழுத்தாய் வருவது. மற்றைய நிரலே ஒவ்வொன் றற்கு ஓரெழுத்துக்கூடி யீற்றினின்ற உற்கிருதி பாதமொன்றற் கிரு பத்தா றெழுத்துப் பெற்றுமுடியும். இது வடமொழி விதி. தென் மொழியார் எழுத்திலக்கங் கொள்ளாது மாத்திரையே கொள்வர். ஆயினும் இரண்டு மொத்து நடப்பதே யதிகசிறப்புடையது. அஃது குண்டலகேசி சிந்தாமணி பாரத முதலிய காப்பியங்களிற் காண்க.

† தமிழ் நூலாரு ளொருசாரார் மாத்திரையேநோக்கித் துதிமதி யதி பதியென வருவதனையும் இதன்பா லாக்குப. உரையாசிரியர் சந்த ங்களுக் கெடுத்துக்காட்டிய உதாரணச் செய்யுள்களிற் சில எழுத்தைச் சந்தத்தொகைக்கேற்ப மாற்றியிருக்கின்றனர் போலும்.

மீதே - யாதர வகலாதே, உ-ன்டி. அணிதங்கு போழி வாமன் - ப ணிதங்கு பாத மல்லாற்-றுணிபொன் றிலாத தேவர்-மணிதங்கு பா த மேவார். உளர்குழ லிருளாகி-யிளநகை நிலவாக - வளர்குழன் மட மானே - தளர்வது தமியேனே, அறுபட்டுப்பு. இளையார் கனிவா யெ னவே- யிளையா மதுவே தருமோ - தளர்வார் நிறைசேர் கவரு - நூ ளையே லனியே யுரையாய்; தாதகி மலர்சூ டினையோ - போதணர் பு கழே புயலே - மீதெழு நிலவே வெயிலே- யாதர வகலா னிவளே, ப குதி, பயக்குறு பிறவி தவிர்த்த - கயக்குறு மொழியைக் கயந்த- வியப் புறு கமல மலைத்த-மயக்குறு மொழிவ தனத்தை; குறியா ரெனவேபு னலின்மீ-துறுதா மரைமே லுறைவார்தா-னெறியார் சடையாய் நின பாத-மறிவா ரினியா ரறிவாரே, பங்தி. பற்றொன் றீறுவில ராகி யொ ழுகுத-லற்றன் றேலறி விற்றெளிக் தாற்றுத-லொற்றொன் றுறு மில ர்தார் பிரிவரே-மற்றொன் றென்னை மயக்குவ தேகொலோ, வனப்பு. உருண்ட தேர்மேற் செலவுந்த லுள்ளமா - மருண்ட தேர்மிசை மா தர்கண் மீட்சியுங் - தருண்ட வாறுநடைக் காள ரொருவனே - யிரு ண்ட தேர்மிசை யெவ்வா றியங்கிறான், சயறி. பரிமில வைம்மொடு போது மம்பு மென்றுங் - கரிசில வேழி யகன்று நீண்ட கன்மேற்- குரிசிலை யன்று கணற்றி வெந்த காமன்- கருசிலை போற்புரு வத்தாள் காட்சி மிக்காள்,அதிசயறி. சந்த நீழ லுலாவித் தண்ணெனன் றமருந் தெ ண்ணீர்-சிந்து துவலை வீசித் தெண்ணி லாவு மலாவு-மந்த வலைய யே ன வல்லி தகர வாசம் - தந்த பொழுது வாழ்வார் தமைமைவத் தேரு ங ண்டபர், சக்குவரி. அருண வொண யேபோ லங்க ராகங் குலவும் - தரு ண கலவி மாரன் றயங்கு சிந்தை யென்றேறய்-தெருண முறையா தென் று லதுவோ சேலாய் கண்ணூர்-கருமை சிறிது பெய்யுங்காலை யுண்டே லினிதாம், அதிசக்குவரி.தேனுட றுடுங் சிலைபொழி மலினச் செயலா ட-ஆனுட றுடுங் கவரிதழாயத் தயில்விழியென்-மானுட றுடும்பதிதரு நுணிகோய்மதியாரோ, சாயன் மதர்விழியார்-வானுட றுடும்பதிதரு நுணிகோய்மதியாரோ, ஆடி.தேனூர் பொழுநிற் றிருந்தா தேநீ சிந்தை கொண்டே வேறாரிற்- போனூர் தேரூர் சுடும் புதையில் வாழிபொங் கோத மேலை-வாரூார் மாவுங் கிரியு முதவா வாரல் கொடுவாய் மேவிக்-காறூர் சோலைத் தருவி லுலாவுங் காவல் யாவ ருளரோ.அதியாடி.கூ-ரெயிற் றி னோர்தோற்ற மு கைவென்று சிர்கொண்டு கொல்லை முல்லை-வேரிடைக்கு முன்றோற்ற பகைகொண்டு வந்துத னில மேவுங்-காரளக்கு நாளொன்று கடந்து வார்சொன்ன கால மன்றோற்- போமர்க்கற்றமன மேருமென்ற வாறெ

ன்னை பேதை மாதர், திருதி. பாராவார மருங்குலாவு மொலியினோடு பரவைகொண்டே-சாராவார மளைந்து தங்குந் தொன்னுமர்தெள்ளு புகார்மன்னவர்-வீராவார மணிந்தவாழி வலவர் மென்பூங் கரும்பின றுங்-காராவார மருளராய கவின்பூ மலரோண் சூடாமணி, அதிதிருதி. ஒருவேனின் றுயிரன்ன தோகையுரை யுள்ளங் கிழித்தூடு போஞ் - செருவேலின் றசோகதரு வின்செழுந் தாதுதிரப் போதுகொண்டு - பொருவேலின்றுன்கொடிய வேனிலான்மதுவுணவுங் கொண்டானன் னோ-வருவேனென் றூர்பிரிந்த வஞ்சருரை யிற்கொடிது வானிலாவும், கிருதி. கந்தரம் பாடியாடுங் காண்மதுக ரமுங்கன்னிகா ரமுஞ்செருந் துங்- கொந்தாருங் குரவமுங் கான்மலிதருங் கோகிலமுந் தாதுகோதுஞ்-சந்தாரங் கோவையார முந்தருணன் தடகடஞ்சா ரனங்கெள்ளிப் பார்-வந்தார்தந் தேர்மிசையால் வரவுதனை யறிகுதிவண் டோகையன் னாய், *பிரகிருதி.தளைய விருட்புது நறைவிரி யும்பொழில் தடமலி துறைமாடே-வளைமொழி நித்தில மளநில வைத்தரு மயிலையி லெழுகாரே-யளவி யழற்கலி மழைபொழி யச்செயு மடறிகழ் புயல்வீரா-விளைய மடக்கொடி யிடரொழி யப்புனை மலரித ளருளாயே, அதிகிருதி. காவி யோவிட மோமது கரமோ கண்ணிணை யவனிமே லரியாய் கழறே, †விக்கிருதி. உடையதானவ ருடையவென்றவ ருடையதாணம சரண

---

* கன்னி யிவள்பிறர் பன்னி யெனதிரு கண்ணின் மணிநிகர் சன்மனு - மன்னு குலமுதல் பின்னை யொருவரு மண்ணி லுறுதுணை யின்மையா - வின்னல் பெரிதுள தென்ன புரிகுவ தென்ன வறிகில னன்னைகேண் - முன்னை மனைநிகழ் தன்ம முனிவனை முன்னின் மனமிடர் துன்னுமால். இப்பாரதச்செய்யுள் பிரகிருதிச்சந்தத்திற்கு இனிய வோசையோடு கூடிய உதாரணமாதல் காண்க.

† விக்கிருதி சங்கிருதிகளுக்கு உதாரணமாக ஓரோரடியே காட்டினர். பின்வருவனவற்றால் முழுச்செய்யுள் வருமா றுணர்க.

வன்போர்புரி வெங்கணை யங்கர்பிரான் மறனுலுயர் பேரறனார் குமரன்-றன்போல விளங்கின னுதலினென் றனுவுங்குனி யாது சரங்கள்செலா-வன்போடிய துள்ள மெனக்கினிமே லவனோடமர் செய்தலு மிங்கரிதால்- வென்போகுவ னென்றலு மேயிறைவன் விசையோடிர தத்தினை மீளவிடா.

அண்டர் குலபதி யாம்விடை வாகன னம்பொ னடிமலர் நாறிடு சேகர-னெண்டிசை யுமனு நீதிசெய் கோலின னெங்கு மொருகுடையாலிடு நீழலன்-மண்டு கிரணசி காமணி மௌலியன் வண்டு மதுநுகர் தாதகி மாலையன்-மிண்டுமுதுபுலி யேறுப் தாகையன் வென்றி வள்வனை யார்நிக ராவரே.

மாகுமே, சங்கிருதி. அங்குலிய மொன்றுபுன லாழ்தரு கிணற்றில்விழ
வந்தமுனி தேடமிஞெனுப்- புங்கமொடு புங்கமுற வெய்தவனெடுத்த
மை புகன்றருகு நின்றவரைநீ-ரிங்கித னிலைத்தொகைகள் யாவுமுருவப்
புகழி யேவுமி னெனுமுன்விசயன்-றுங்கவில்வளைத்தொரு கணத்தினி
ல் வடத்திலை துளைத்தன னிலக்கிருடையால், *அபிகிருதி.பரிதி,தொ
ழுவடிய ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணைவனெனலா-
மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில் புனைசெய்தரு நிறைவரிடமாங்-கு
ழுவுழுறை யவருமுனிவரருமரிபிரமருர கவனுமெவருங்-தொழுதகைய
விமையவரு மறமருவு துதிசெய்தொழு தடிசபுரமே; மணியிலகு செறி
த்ளிரோ டலரொளிய நிழலரசி மருவியறவோர்-பிணிவிரவு துயரமொ
டு பிறவிகெட வுரையருளும் பெரியவருளோன்-றுணியிலகு சுடருடை
ய வரசரொடு பிரமர்தொழு தலைமையவர்மா-வணியிலகு கமலமல ர
னையவெழி லறிவனிணை யடிகடொழுவாம். உற்கிருதி.

இனிவிருத்த பேதஞ்சொல்லுதும். முன்பு சொல்லிப் போந்தபத்
தியங் கத்திய மென்பன வாறு விகற்ப மெனக்கொள்க. பத்திய நான்க
டிய சாதி விருத்தமது-மற்றவற்று மாத்திரை யானறிப-ஒத்தமைந்த-சா
தி விருத்தந் தனைமாத் திரையுடனே - நீதிலெழுத்தாற்றெளி. ஆதிநூற்
காரியைவை தாளியை யென்றிரண்டாஞ்-சாதிசமம் பாதிச்சமம்வியம-
மோதுஞ்-செருத்தகையபேரமர்க்கட்சிற்றிடையாய் சொன்ன-விருத்த
மொருமூன்ருவிளம்பு, என்றதனுல் ஆரியைவைதாளியையென்றிரண்
டாஞ் சாதி. அவற்றுட் சமம்† பாதிச்சமம்‡ வியமமென மூன்ரும் வி
ருத்த மென்க. ஓரடிபோ ஞன்கு மெழுத்தல கொத்தனவு- மீரடிதம்
முளொத் தெய்தனவு- மோரடியு- மொவ்வா தனவுஞ் சமமும் வியமமு
மென்-றெய்தா விருத்தத்தியல்பு. இதனுல் ஓரடிபோல நான்கடியு மெ
ழுத்து மலகுமொத்த விருத்தஞ் சமமென்றும் இவ்விரண்டடியாய்த்த
ம்மு ளெழுத்துமலகு மொத்து வருவனபாதிச்சமமென்றும் ஓரடியுந் த

---

* ஆசிரியர் உதாரணமாகக் காட்டிய தொழுதவ முனிவரு மரு
ளுறு மலருறை யென்னுஞ் செய்யுள் காலாந்தரத்திற் பாடாந்தரங்
தாறுமாருகி ஓரடிக்கோரடி மிகவிகாரப்பட்டுக் கிடந்தமையானும்
பலதேசத்துப் பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்தும் யாதார்த்தரூபம்
நிச்சயப் படாமையானும் மூலகிரந்தத்தைப் பார்ப்பதற்குப் புராண
கவி யாவரென்பது வெளிப்படாமையானும் அதனை ஒழித்துப் பார
த விருத்தத்தி லொன்றை அதற்குப் பதிலாகச் சேர்த்தனன்.

† வடநூலார் அர்த்தசமமென்று சொல்லுவர்.

‡ விஷமம் என்னும் வடமொழிப்பதம் வியமமெனத் திரிந்தது.

ம்மி லெழுத்து மலகு மொவ்வாது வருவன வியமமென்றுஞ்சொல்லப் படும். பாதமிரண்டிரண் டொத்துக் குறைந்தனகொள்-பாதிச்சமமாப் பகுத்து. இரண்டிரண்டடியாகக் குறைந்து வருவனவு மிவ்வாறேமிக்கு வருவனவு மிவ்வாறே யடி யொத்து மொவ்வாதும் வருவனவும் பாதிச்சமவிருத்தத்தின்பாற் சார்த்தி வழங்குப. அவை வருமாறு உழைபிரிவறியா தானந்த நாதநிற்-றழையார் தங்கு காவலர்-விழைநகு வேளு மணங்கு மேனியார்-குழைவொடு கலைகெட்டுக் குன்ற வாணரே. இது முதலடியு நான்கா மடியுந் தம்முளளவொத்து மேனைய குறைந்தும் வந்தது. கனங்கழுவு கார்வா னுழுதகையும்-வனங்குலவுகோட்டு மலரும்-புனங்குலவு பூந்தாது-மனங்கசர மானுதல். இது நான்கடியு மெழுத்திடையிட்டு மாத்திரை குறைந்து வந்தது. காவியோ கயலோ கழுநீர்களோ-ஆவியோதுணைவா வரவிந்தமோ-வாவியினன் மலராருந்தார்நறு-நாவிவார்குழ னீளநயனமே. இது நான்கடியு மெழுத்தொத்து முன்னிரண்டடியு மாத்திரை மிக் கேனையடி மாத்திரை குறைந்துவந்தது. கொண்டலெங்கு நிரந்தன கோபுரந்-தண்டுளக் கரும் பீன்றதளவயே-வண்டு பாட நடித்தன மஞ்ஞையே-பண்டு போனவர் சொன்ன பருவமே. இதுநான்கடியுந் தம்முளெழுத்தொத்து முன்னிரண்டடியுந் தம்முளெழுத்து மொத்து மாத்திரையுமொத்து முதலடியு மூன்று மடியுந் தம்மு ளலகுநிலையொத்து வேறுபட்டு வந்தது. இவ்வாறு வருவனவற்றுள் வேறுபாடறிந்து பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

இனி விருத்தமாவன, எழுத்திறு லொத்த லியையாதுந் தம்மி-லெழுத்து மலகு மியையா-வழுத்து-மனைத்து மளவா மடிநான்காய்ச் சாற்றி-லனைத்தும் வியமமென்று ராய்ந்து. என்பதனுல் நான்கடியுமெழுத்தொத் தலகுநிலை யொவ்வாது வருவனவும் எழுத்து மலகுந் தம்முளியையாது வருவனவும் அளவடி விருத்தமெனப்படும். அளவடி யெனினும்வியமமெனினு மொக்கும். அவற்றுட்சிலவருமாறு- கொள்ளுங் கூற்றி னினைந் துணர்வுசிறி-துள்ளநிற்க வொழிந்திடு மாறுபோல்- வள்ளல்தரள வனவலையுளக்-கள்வனைவரு மென்றே கரந்திட்டார். இது நான்கடியுந் தம்மி லெழுத்தொத்தலகொவ்வாது வந்தன. சொற்றவாவளவினுளவா வெனுந்தடத்-திற்றவா யில்ல தென்ஞான்று முள்ளது சொற்றவாண் மனத்திறுலுறுவிப்பின்னரே-மற்றவானேக்கினன் மடங்கல் மொய்ம்பினன்; இது நான்கடியுந் தம்மிலெழுத்து மலகு மொவ்வாது வந்தது. பிறவுமன்ன. இனிமேலே கூறிய ஆரியை வைதாளியை யென்பனவற்றின் விகற்பம் வருமாறு சொல்லுதும்.

அவற்றுள் ஆரியை வருமாறு. குறில்போல்ஐ இஉக் குறுக்க நெடில்போ-லுறுநீட் டிலகுகுரு வென்றும்-பொறையளந்தா-னீச னென வுமிவையிரண்டு மிம்முறையாற்-பேசப் பெறுவ பெயர். மூவுயிர்க் குறுக்கங்களைக் குறில்போலவும் புலுதத்தை நெடில்போலவுங் கொள்ளப்படும். இவற்று ளிலகுவை மாலென்றுங் குருவை யீசனென்றும் பெயரிட்டு வழங்குப. *குருவிலகு மும்மையு முற்றுய வாதி-மருவுமிடை யீற்று வருவ-நிரையே-நிலனிய மானன் மதிநீ ரிரவி-கனல்கால் வெளியென்று காட்டு. அசைமும்மூன்றாகக் குருவிலகு வுறழ்ந்து வருங்காற் கணமென்றும் முற்றக் குருவரி னில்மென்றும் இலகு முற்ற வரின் †இயமானனென்றுந் தானம் பெறும். முதலிற் குருவரின் மதியென்றும் இலகுவரின் நீரென்றும், இடையிற்குருவரின் இரவியென்றும் இலகு வரிற் கனலென்றுங், கடையிற்குருவரிற் காலென்றும் இலகுவரின் வெளியென்று முரைக்கப்படும். இவைமுன் வருஞ்செய்யுளும் அக்கண வகையாலறியப்படும். மாத்திரையால் விருத்தவிரி சார்த்தியுணர்வாகும் என்பதனாலறிக. இரண்டெழுத்து முதலான் இலகு கூடிய கணந் திரண்டவேழிறுதியோர் குருவரிற் பாதமாம். பிற்பாசத்தாருமிடத் தோரிலகுவே வரும். ஒற்றித்த இடக்கணத்து இடைக்குரு வரின் வழுவாம். வரலாறு- அம்பொற் கயிலைக் கிறைவர் - வலங்காரம் பெறுதநோதகவினல்-வெம்பித் திரிவர் மதியான்- மேவினள்பார்வதி யாவிகாவாயால்; எனவும், இசைமிகு மொழியா ரனையே - அசைவுறு மனமொழி மதுமொழியா ரனையே - நசைவுறநீ பேதுறலே- பசையொடுசேருக வாழிய பேதுறலே; எனவும், அனுபம பண்டித சோழ- மனுவவனு குலமொழி வளவா வருளே - யெனவரு வரதாமிகவே - யனவரதமுமுனது தோகை வேறுறுமால்; எனவும் இவையனைத்து முதலடியு மூன்றாமடியும் பன்னிரண்டு மாத்திரையாய் இரண்டாமடியு நான்காமடியும் நன்னான்கு கணமா யிறுதி குருவருவதென மாத்திரையாற் கண்டுகொ

---

* தமிழ்யாப்புடையார், ஆதி யிடையிறுதி முற்றுநே ராநிரை யென்-றேறு நவர்நீர் நீமாக மொண்சுவர்க்கந்- தீதிலோர்-சொற்றார் மதி பரிதி காணிலமா, நீர்மதியு - மூற்று யவுமுன் மொழிக்கு எனக் கணலக் கணங் கூறுவர். மேலும் நேரசை யோரலகு நிரையசை யீரலகு முடையவென்பர். ஆதலால் இருகூற்றினரும் மாத்திரைவகையாற் பெயர் முறை பொப்புமையுடையர். ஆயினும் இந்நூலுடையார்க்குத் தனிக்குறில் தவிர்ந்த மற்றைய நேரசையாவும் குருவின்பாற்பட் டீரலகு பெறுதலின் இருவரும் வழக்கின்கண் முரணுவ ரென்றேயறிக.

† இயமானனைத் துறக்கமென்றும் பெயர் கூறுவர்.

ள்க. இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு வருவனவு மாய்ந்தறிக.

இனி வைதாளியை வருமாறு. ஆறலகு நீமா லடலேற் நிறைமுதன்மூன்-றீறு மிரண்டு மெனுமடிகள்-வேறுமுத - லீர்மாத் திரையா மிரண்டடை வொத்தநடை-சேர்வதுவை தாளியையாச் செப்பு. ஒற்றித்த முதலடியு மூன்றாமடியு முன்னாறு மாத்திரையாய்ப் பின்னிலிடையிலகுவானகண மொன்றும் ஓரிலகும் ஒருகுருவும் வருவது. இரட்டித்த வடியான விரண்டாமடியு நான்காமடியு முன்னெட்டுமாத்திரையாய்ப் பின்னிடையிலகுவான கணமொன்று மோரிலகுவும் ஒருகுருவும் வருவது. இது வைதாளியைக் கிலக்கணமாம். அவைவருமாறு-கருவேயே னூர்வனுளிலே-வருவே னென்றே போந்த மன்னவன்-றிருவேறுய்த்தூர் வெய்திஞர்-மருவா ளெனினென் னின்னுயிர் நிலா எனவும், கொன்றைப் புதுவேரி கொண்டிதோ-மன்றற் றண்ணிள வாடை வந்தசா-லொன்றிப்பல கோபமுள்ளினுன்- வென்றிக் கார்முக மேந்து மாரவேள்; எனவும், கானத்தண் கொன்றைமாலைதா - மானத்தின் றென் கொம்பு வாடுமால்-வானத்திங்கட்கு மாறுகொல் - நானித்தாற்றில ஞரிபாகனே; எனவும், இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு வருவனவுங் கண்டுகொள்க. இனிக் குருலகுமுற் றாயுங் குருலகு மாறி-வரினுமது மைகாச மாணங்- குருலகுவின்- பின்றான் வரிற்பிர மாணம் விதானமா-மென்றா ரிரண்டா மெனின். நான்கடியு முற்றக் குருவே வரினு முற்றலகுவே வரினுங் குருவுமிலகுவுமாய் முறையேமாறி வரினு மைகாசமான மென்றுபெயராம். இலகுவின்பின் குருவாய்முற்றவரிற் பிரமாணமாம். இரண்டிலகுவு மிரண்டு குருவுமாய் முற்றவரின் விதானமா மென்றா ரெனக்கொள்க. அவை வருமாறு-காரார் தோகைக் கண்ணார் சாயற்-றேரா ரல்குற் றேனுர் தீஞ்சொற்-போரார் வேற்கட் போன்னேயின்னே - வாரா ராஞர் போஞர் தாமே- இது முற்றக்குருவே வந்த மைகாசமானம். வேரி சேரு மீது லாவு-மாரி கூரு மீரவாளி - வீர மார னேவி ஞலு-நாரி சோர மேவு நோவு. இது குருவு மிலகுவு முறையே வந்த மைகாசமானம். இணங்கு மாத ரேசவே யிரங்கி மோத வேலைமா-ணணங்குலாவு வாளியானணிந்த சாபமாயமா-லுணங்கி மேனிவாடுமா லுறந்தையாளு மானதா - வணங்கினுவி காவனீ யணிந்தவார மாகுலம். இது பிரமாணம். மதுவாய் சேர் மலரானே மயருவா முறையானே-முதுவானேர் தொழுதாளாய் முரணுவாய் மொழியானே-கதுவார்சேர் மதியானே கழியாநோ வொழியாவா- றிதுவானலிறையோனே யினியாழே நினையாளே - இது இரண்டிலகுவு மிரண்டுகுருவு முறையானே வந்த விதானம்.

இவையெல்லாஞ் சந்தக்கூறு பாட்டான்வந்தன. மற்றுஞ்சந்தங்கட்கு மிப்படியே வருவன வறிந்து பெயரிட்டு வழங்குக. ஒரெழுத்துக் குன்றினனி சாத்தாம் விராட்டாகு - மீரெழுத்துக் குன்றினியமான - னேராப்போ-யோரெழுத்து மிக்க புரிக்காஞ் சுராட்டென்ப-வீரெழுத்து மிக்க வெனின்-இதன் பொருள் மேற்சொன்ன விருத்தங்களோரெழுத்துக்குன்றில் அனிசாத்தென்றும் ஈரெழுத்துக்குன்றின் விராட்டென்றும் ஒரெழுத்துமிகிற்புரிக்கென்றும் இரண்டெழுத்து மிகிற்சுராட்டென்றும் இப்படிப்பெயரிட்டு வழங்கப்படும். அவைவந்தவழிக்கண்டுகொள்க. முதலடியு மீற்றடியு மோரெழுத்துக்குறைந்து இடையிரண்டடியு மிக்குவந்தன பவமத்திமமென்றும் இவையிரண்டடியுங் குறைந்து முதலடியும் ஈற்றடியு மிக்குவந்தன பீலிகாமத்திமமென்றும் பெயரிட்டு வழங்கப்படும். இவையும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. மேற்போன விருத்தங்கட் கெழுத்துமலகு மின்னதுணை யெனவு நான்கடிக்கு மின்னதுணை யெனவு மறிதற்கிலக்கணம்-சந்த வெழுத்தலகிற் றள்ளி யனை செய்து-சந்த வெழுத்தி னரைகூட்ட-முந்துகுருப் - பாதத் தளவாகும் பாதமே மாறிவர-வேதந்தீர் நான்கடிக்கு மெண்-என்பதனாலறிக.இனித்தண்டக மாமாறு சொல்லுதும். (கக)

மருவுநெடில்குறில் வல்லொற்றுமெல்லொற்றிடையிலொற்றென்
றுருவந்திகழ்ந்தவை யுய்க்குங்குறிகளொப் பார்நிரைநேர்
துருவமலிபுள்ளி வட்டம்விலகென்பர் தொன்மைகுன்றத்
திருவுமழகும் புகழுந்திகழ்தரு தேமொழியே. (கஉ)

(இ-ள்.) தண்டகத்திற் கிலக்கணஞ் சொல்லுவானெடுத்துக்கொண்டான். அஃதாமாறு-நெடிலுக்கு நிரையசையுங் குறிலுக்கு நேரசையும் வல்லொற்றுக்குப் புள்ளியு மெல்லொற்றுக்கு வட்டமுமிடையொற்றுக்கு விலகு மைந்து குறியாம்—எ-று. இதனுள் நெடிலிரண்டு மாத்திரையுடைமையின் முன்வைத்தார். குறிலொருமாத்திரை யுடைமையிற் பின்வைத்தார். வல்லொற்றுத் தனக்குச்சொல்லிய குறியெவ்விடத்துந் தவிராது பெறுதலி னதற்குப் பின்வைத்தார். மெல்லொற்றுத் தனக்குச்சொல்லிய குறிநெடிற்பின்மிகப் பெருதொழிதலானுங் குறிற்பின்பு ஒரோவழிப் பெறுதலானு மதன்பின் வைத்தார். இடையொற்றிற் பதின் மூன்றுமொற்றும் பதினுன்றுமொற்று மென்னு மிரண்டு தவிர வொழிந்தவொற்றுச் சிறுபான்மையாற் பெறுதலானு மெல்லொற்றோடு மயங்கிவருதலானும்பின்படைய வைத்தார். இவை

குறிபெறுகையும் பெறுதொழிகையு முச்சாரணையாற் கண்டுகொள்க. இவ்விடத்து ஐகாரமும் ஒளகாரமுங் குற்றெழுத்தாமென்க. வரலாறு- துற்றுற்றன்றி வெம்போர்செய்த விற்கைப்பன்மன்முன் போட வோர் தத்திற்றுன்றுவன் பாய்பரி யுய்த்துத் தன்மைகொண்டோடி ய-வெற்றுச் செம்பியன் பார்புகழ் கொற்கைக் கண்டன் வேன்பார தம் வெற்புக் கொண்டுதிண் போர்புரி கொப்பத் தன்றெதிர்ந்தோர் வெறு-கொற்றத் தொங்கல்சிங் காசன மொற்றைச் சங்குவெண் சாய் மரை குத்துப்பந்தர்முன் பாவிய முத்தப்பந்தி முன்றுன்மகி-ழொற் றைப் பெண்டிர் பண்டாரமொ டொற்றைத் தன்பெருஞ்சேனையு மிட்டிட்டன்றுடைந் தான்வசைப் பட்டுக்கண்ட வங்காரனே.' இது குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்துக்களும் வல்லொற்று மெல்லொற்றுக் களும் குறிமுறையே பெற்று இடையொற்றுக்கள் குறி பெறுது வந் த துண்டம் பதினாறாய் நான்கடியாய் வந்ததண்டகம். இதனுள் ஐகா ரமுங் குற்றெழுத்தாய் வந்தது. இடையொற்றுக் குறிபெறுமை யுச் சாரணையே கருவியாகவறிக. (௩௪)

இப்படிக்கட்டளைத் துண்டமொன்றுக்கிய தீரிரண்டி
லொப்புடையெட்டிற் பதினறினின்முப்பத் தோரிரண்டிற்
செப்பிடவாக்குக தண்டகம்வல்லொற்றல் லாதவொற்றுத்
துப்புடனுச்சாரணையினல்லான்மிகத் தோன்றரிதே. (௩௫)

(இ-ள்.) முன்பு சொன்ன குறிகளா லொருகட்டளைத் துண்டத் தையிட்டு அத்துண்டம் நாலாற்று னெட்டாற்றுன் பதினாற்றுன் முப்பத்திரண்டாற்றுன் முடிக்க வது தண்டகமாம். அதன்கண் வல் லொற்றல்லாத வொற்று உச்சாரணை யில்லாது குறிபெறுகை அரி து.—எ-று. முன்சொன்ன தண்டகம் பதினாறு துண்டத்தால் வந்தது. பிறவுமன்ன. இக்கட்டளை பிழைக்கி லது தண்டகப்போலியாம். இனி வண்ணமிருபதாவது சொல்லுதும். (௩௫)

மெல்லிசையேந்த லொழுகுருட்டெண்ணொரு வேழுடுகு
வல்லியல்பாவகப் பாட்டுநலிவகைப் போடியைப்பு
சொல்லியசித்திரந் தாவுபுறப்பாட் டளபெடையும்
வல்லிசைதூங்க னெடுஞ்சிர்குறுஞ்சி ரிவைவண்ணமே.

(இ-ள்.) மெல்லிசை வண்ணமுதற் குறுஞ்சீர் வண்ணமீறுக் கூறியன இருபதும் வண்ணமாம்.—எ-று. மெல்லிசை வண்ணமாவது

மெல்லெழுத்து மிகுவது. ஏந்தல்வண்ணமாவது சொன்னசொல்லே சிறந்துவருவது. ஒழுகு வண்ணமாவது ஓசையினொழுகுவது. உருட்டு வண்ணமாவது அராகந்தொடுப்பது. எண்ணு வண்ணமாவது எண்பெயர் மிக்கு வருவது. ஒரூஉ வண்ணமாவது அடியடி தோறுமொன்றுப்த்தொடை யுடைத்தாவது. முடுகு வண்ணமாவது அடியிற்றதறிய லாகாதாய் நீண்டவடித்தா யராகத்தோடு கூடிவருவது. பாவு வண்ணமாவது நூற்பாப்பயிலவருவது. அகப்பாட்டு வண்ணமாவது முடியாதது போல முடிவது. நலிவு வண்ணமாவது ஆய்தமுடைத்தாய் வருவது. அகைப்பு வண்ணமாவது அறுத்தறுத் தொழுகுவது. இயைபுவண்ணமாவது இடையெழுத்து மிகுவது. சித்திரவண்ணமாவது குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் விரவி வருவது. தாவு வண்ணமாவது இடையிட்டு வந்தவெதுகைத்தாவது. புறப்பாட்டு வண்ணமாவது முடிந்தது போன்று முடியாதது. அளபெடை வண்ணமாவது அளபெடையில் வருவது. வல்லிசை வண்ணமாவது வல்லெழுத்து மிகுவது. தூங்கல் வண்ணமாவது வஞ்சிபயிலவருவது. நெடுஞ்சீர் வண்ணமாவது நெட்டெழுத்துப் பயிலவருவது. குறுஞ்சீர் வண்ணமாவது குற்றெழுத்துப்பயில வருவது எனக்கொள்க. வண்ண *நூறெனபாருமுளர். அவ்வ வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (கூகூ)

---

* வண்ணந் தொகையானைந்தும் வகையா னிருபதும் விரியானூறு மென்ப.தொல்காப்பியர் முதலானோர் இருபதென வகுத்தனர். கையனார் அவிநயனார் முதலானோர் நூறென விரித்தனர்.நூறுமாறு,

தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை சொற்றவற்றைப்
பாங்கே யகவ லொழுகல் வலிமெலி பாற்படுத்தி
யோங்கோர் குறினெடில் வல்லினமெல்லின மோடிடையைத்
தாங்கா துறழ்தரத் தாம்வண்ணநூறுந் தலைப்படுமே.

யாப்பதிகாரம் முற்றும்.

யாப்புப்படலம் முற்றும்.

ஐந்தாவது - அலங்காரம்.

அலங்காரப்படலம்.

உரையுடலாக வுயிர்பொருளாக வுரைத்தவண்ண
நிரைநிறமாநடையே செலவாநின்ற செய்யுட்களாந்
தரைமலிமானிடர் தம்மலங்காரங்க டண்டிசொன்ன
கரைமலிநூலின் படியேயுரைப்பன் கனங்குழையே. (௧)

(இ-ள்.) சொல்லே யுடலாகவும் பொருளே யுயிராகவும் வண்ணங்களே நிறமாகவும் நடையே செலவாகவும் நின்ற செய்யுட்களென்னு மானிடவ ராபணங்களைப் பெயர்வேறுபா டுணர்த்துதற்குத் தண்டியார் சொன்னபடியே யிலக்கணஞ் சொல்லுவன்.—எ-று. இவ்விடத்து மானிடவடிவ முன்பேயுண்டாம். ஆபரணங்கள் பின்னை வேறொருவனாற் செய்து பூட்டப்படுவன. அதுபோலச் செய்யுட்கண்முன்பேயுளவாயலங்காரம் பின் பொருவனாற் செய்திவற்றிற் பூட்டப்படுவனவல்ல. செய்யுளுள்ளபொழுதே யிவையுமுள வாதலி லாடையாபரணாதிகளா லலங்கரிக்கப்படாநின்ற தொருமனிடவடி விற்கேற்ப வுருவகஞ் செய்தாரெனக் கொள்க. அலங்காரமெனவே யாடையாபரணாதியென வெல்லா மடங்கும். அது வென்போல வெனின், இவனை யலங்கரிக்க வென்றபொழுதே எல்லாமடங்கினாற்போல வென்க. ஒருத்தியெல்லா வாபரணங்களும் பூண்டு நின்றாளே யாயினும் அவற்றின்மிக்கிருந்ததொன்று லாரம்பூண்டு நின்றாளென்றதுபோல வொரு செய்யுட்குப் பல வலங்காரமாயினு மிக்கதொன்றால் வழங்குக. இரண்டொத்திருந்ததாகி லதனை யவ்விரண்டின் பெயரானும் வழங்கினுமிக்காது. இரண்டுக்கு மேற்பட்டிருக்கில் விரவியலாமென்க. சொல்லே யுடலாக வென்பதினாற் சொல்லாவன செய்யுட் குறுப்பாகிய சீர்பன்னிரண்டையு மெனக் கொள்க. ஒருசொல்லே யொருசீராய் வருவது சிறப்புடைத்து. எழுத்து மசையுஞ் சீருந் தளையு மடியுந் தொடையு மல்லவே யாப்பினுக் குறுப்பாவனவெனில் அது பொருந்தாது. எழுத்துக்களை யசைக்குறுப்பென்றமையால் அவையெல்லாம் ஒன்றுக்கொன் றுறுப்பா யாப்புக்குறுப்பாவனவாம். அன்றியுந் தொடைகளைய்மாதாரமாகச் சொன்னமையாலது பொருந்தாதென்க. (௧)

சார்ந்தவழக்கொடு தப்பிவடவெழுத் தைத்தவிர்ந்து
தேர்ந்துணர்வார்க்கு மினிமையைத்தந்துசெய்யுட்களினு
நேர்ந்துசொலப்பட் டுயர்ந்தவராணிர லேபொருளை
யோர்ந்துகொளப்படுஞ்சொற்குற்றமற்றவுறுப்பென்பரே.

(இ-ள்.) வழக்கதிகாரத்தோடும் பொருந்தித் தமிழினோடுங்கூடி வடவெழுத்தைத் தவிர்ந்து பெரிது மின்பந்தந்து பெரியோராற் செய்யப்பட்ட செய்யுட்களினும் வந்து திரிதற் பொருட்கோளின்றியே நிரலே பொருள்விளங்க இருக்குஞ் சொல்லுக்கள் குற்றமற்ற வுறுப்பாவன—எ-று. அப்படியே குற்றமற்ற வுறுப்புக்களால் நிரம்பிய வுடலே குற்றமற்ற வுடலாவதாம். மணிப்பிரவாளத்தினுக்கும் விரவியல் செய்யுட்களுக்கும் வடவெழுத்து வருகவென்று சிறப்பிலக்கண முண்மையா லவற்றில் வடவெழுத்து வருவது குற்றமன் றென்க. (உ)

தெற்றிவழக்கொடு தேர்ந்துணர்வார்க்கின்பஞ் செய்யலின்றிப்
பற்றிவடநூ லெழுத்துக்களோடு பயின்றுரையின்
மற்றிவையில்லென்று வாங்கவும்பட்டுப் பொருண்மருண்டிப்
பெற்றியுடைச்சொற் பழித்தவுறுப்பென்று பேசுவரே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட சொற்கள் பழிக்கப்பட்ட வுறுப்பாவன. எ-று.—எனவே அவ்வுறுப்புக்களா னிரம்பின வுடல் குற்றப்பட்டதாயிற்று என்பது. ஆயின் மணிப்பிரவாளத்துக்கும் விரவியலுக்கும் வடவெழுத்துளவெனில் அவை யிற்றுக்கன் றிவ்விலக்கணங் கீழ்க்கணக்குமுதலாகிய செய்யுட்களுக்கே யென்றறிக. அவையிற்றுக்கு வேறே யிலக்கண முண்டென்பது. அன்றியும் அருணனும் வெள்ளியுமுதலான பெரியோர்க்கு முறுப்புக்குற்ற முளவென்பது. உறுப்புக்குற்றங் காரணமாக யாப்புக்களைப் பழிக்கப்படாவோவெனின் யாப்புக்களின் வேறு சிறப்புடைய பயனுளவாகி லப்பயனோக்கிக் கொண்டாடப்படும். ஆயினுங் குற்றங்குற்றமே யென்பது. அவைகள் அன்றுள்ளாரொருகுரிசிலைப் புகழ்ந்து செய்யுங் கவியுண் மறந்தேயும் வரப்பெறுவெனக் கொள்க. ஆகாமைக்குக்காரணம் யாதெனின் தச்சநூலி லிப்படிப்பட்ட மனைதனை யெடுக்கிற் குடிபுக வின்னநன்மை தரு மின்னதீமை தருமென்று சொல்லுமென்பது. மற்று மிப்படிப்பட்ட யானை குதிரை யாயுத முடையானுக்குப் பொல்லாங்கைத்தரும் நன்மையைத் தருமென்று நூலுண்மையானென்பது. ஆகிற் பகைவரா யுள்ளாரைச்

சாவவுங் கெடவும் பாட லாகாதோவெனி னற்றன்று. பாடினகவி பாட்டுண்டான் கொள்ளினல்லது பயன் கொடாதென்பது. என்போலவோவெனின் குதிரை யிலக்கண மறிவான் குதிரை கொள்ளுமிடத்து இக்குதிரைகொள்ளி லெனக்குப் பொல்லாதென்று தவிரும். மற்றும் இவ்வியானைகொள்ளிற் பொல்லாது இவ்வீட்டிலிருக்கிற் பொல்லாது என்னுமிலக்கண மறியான்பயன்கொள்ளான். பாட்டுண்பானுமிலக்கணந்தானறிதலின்றேற் பிறரை யிட்டாராய்தல் செய்து கைக்கொள்ளும். அறியாது மாராயாதுங் கொள்ளிற் பயன்கொடாதென்பது. அற்றன்று ஆராயாது கைக்கொண்டாருஞ் சாவவுங்கெடவும். பழையோர் பாடிஞரெனி னது பாட்டின் பயனால் வந்ததன்று. அவர்கள் சொற் பழுதாகாமையி லெனக்கொள்க. (ங)

ஆக்குதல்கேட்டவர்க் கின்பத்தினையன்றி யவ்வவரே
போக்குதல்செய்த கருத்திற்பொருளாய்ப் புராதனரா
னீக்குதல்செய்தகுற் றத்தைக்கடத்த னெறிமுறையே
தாக்குதல்செய்த பொருள்காண்சிறப்புயிர் தாழ்குழலே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட பொருள் சிறப்புயிராவது.—எ - று. உயிருக்குச் சிறப்பாவது வலியுடைமை. வலியில்லானை யாவியில்லாதனென்பனெனக் கொள்க. சொற்குற்றத்தாற் பாட்டுண்டதலைமகனுடலுக் கூனம் பொருட்குற்றத்தா லுயிர்க்கூன மென்பதனாற் பொருட்குற்றந் தவிர்தல் சிறப்புடைத்தென்பது. குண்டலகேசியுமுதையன் கதையு முதலாக வுடையவற்றிற் றெரியாத சொல்லும் பொருளும் வந்தனவெனின் அகலக்கவி செய்வானுக்கு அப்படியல்ல தாகாதென்பது. அன்றியும் அவைசெய்தகாலத் தச்சொற்களும் பொருள்களும் விளங்கி யிருக்குமென்றாலும் அமையு மெனக் கொள்க. (ச)

தெரிவானரிது பொருளெனப்போதல் சிதைவுசொல்லப்
புரிவான்பொருளுக்கு மேறுதன் மற்றும் பொருளுண்டென்று
பரிவானுடன்சொல்ல வேண்டுதலென் றிந்தப் பாட்டில்வைத்த
விரிவாம்பொருளென்னு மாவியின் குற்றம் விளங்கிழையே.

(இ-ள்.) பொருடெரியா தெனப்படுதல் குற்றஞ்சொல்லக் கருதினான் சொன்ன பொருளுக்கு மேறியிருத்தல் ஒருவ ரிப்பாட்டின் பொருண்மே லெதிர்த்தா லஃது கைக்கொளப் பாடாதொழிதலென இவைமுதன் மற்று மிப்படிப்பட்ட வெல்லா முயிர்க்குற்றமாம்.— எ - று. இனிச் சொல்லே யுடலாகப் பொருளே யுயிராகநின்ற செய்யு

ளி னிறமென்று சொல்லப்பட்ட வண்ண முன்னே யாப்புக்களிலே சொல்லப்பட்டதெனக் கொள்க. இனி நடையாவது தளர்நடையு மின்னியநடையு மெனவிரண்டு. தளர்நடையாவது தண்டகநடை, இன்னியநடையாவது பிறசெய்யுளி னடையெனக் கொள்க. (௫)

ஈண்டுஞ்சிலீட்ட முதாரதைகாந்தி புலன்சமதை
தூண்டுஞ்சமாதி பொருட்டெளிவோகஞ் சுகுமாரதை
யீண்டுமின்பத்தொடு பத்தாவியென்னும் விதர்ப்பன்கௌடன்
வேண்டுமிவற்றை விபரீதமாக விளங்கிழையே. (௬)

(இ-ள்.) சிலீட்டமும் உதாரதையுங் காந்தியும் புலனுஞ் சமதையுஞ் சமாதியும் பொருட்டெளிவும் ஓகமுஞ் சுகுமாரதையும் இன்பமும் என ஆவிபத்தென்று விதர்ப்பக் கவிகள் வேண்டுவர் இவையிற்றையே மாறாகவேண்டுவர் கவுடரென்னும் புலவர்—எ-று. (௬)

ஒப்பார்பொருளே யுயிரானமையி னுரைத்தவற்றைத்
துப்பாரலங்கார மர்கத்தொருக்கச்சொல் லும்பொருளுஞ்
செப்பார்தரமுற்றி லேயலங்காரந் திகழ்வதன்றேற்
தப்பார்தருமென்று கண்டுரைத்தார்பண்டு தண்டிகளே. (௭)

(இ-ள்.) பொருளையே பிராணனாகக் கொண்டாரார்கலின் மேற்சொல்லப்பட்ட பிராணன்களையே யலங்காரமென்ப திந்நூலுடையார்க்குத்துணிவு. இது தண்டியார் சொன்னபடியே சொல்லுவனென்றெடுத்துக் கொண்ட மேற்கோளொடு மாறு கொள்ளு மெனில் அலங்காரங்களை யல்லாது பிராணன்களையவர் சொன்னபடி சொல்லுவ னென்னுமையான் மாறுகொள்ளாதெனக்கூறுக்க. இனி இளகியிருந்த சொல்லு மிளகியிருந்தபொருளு மின்றி முற்றியபொழுதே யலங்காரங்கள் விளங்குவ தென்பது தண்டியார்க்கு முடன்பாடாம்—எ-று. என் போலவெனின் உயிர்க்கண்ணு முடற்கண்ணுங் குற்றமுடையாளொருத்தி யாபரணம் பூண்டால் விளங்காதவாறுபோல வென்பது. அது மூக்குங் கண்ணுமுதலிய வுறுப்புக்குறைந்தாளுஞ் சாகைக்கண்ணுமையமூ முதலாகிய வுயிர்நோவுகளை யுடையாளு மாபரணங்களால் விளங்காதவாறு போலவெனக் கொள்க. வரலாறு-தம்மோக மில்லெனினுந் தம்மையோ கித்தவர்க-டம்மோகந் தீர்ப்பதுவுந் தன்மைக்கண் என முற்றுத சொல்லானு மிளகியிருந்த பொருளானும் வந்தமையாற் குற்றமாயிற்றெனக் கொள்க. (௭)

செறிவார்சிலீட்டந் தொகைமிகையாமோகஞ்சீர்ச்சமதை
யறிவாரடியொப்ப தாகுஞ்சமாதி யவனிக்கொப்பப்
பிறிவார்குணமொன் றதொன் றிற்கிடப்பன மென்மையொன்றி
னெறிவார்குழலி சுகுமாரதையென்று நேர்ந்துணாயே.

(இ-ள்.) சிலீட்டமென்னு முயிர் சொற்செறிபுடைத்தாம். ஓக மென்னுமுயிர் முழுதுமொரு மதமாகத்தொகுத்த தொகையினையு டைய தென்பது. சமதையென்னு முயிரொத்திருந்த பதங்களையுடைய து. சமாதியென்னு முயிரொன்றின் பக்கலுள்ள தொருபண்பையே யு லகுக்கொத்திருக்கும் வண்ணம் அப்பண்பு குன்றி யிருப்பதொன்றின் க ணுண்டாகப்புணர்ப்பது. சுகுமாரதையாவது வல்லொற்று நீங்கியு ள்ள சொற்களாலாக்கப்பட்டு மெல்லிதாயிருப்பது. எ-று. (அ)

* ஆறுவழகினைக் காந்தியென்கின்ற ததுதமிழி
ஞறுவிதமாய் நடைபெற்றியலு நனிபுகட்சி
தானுமிடத்தினும் வார்த்தையின்கண்ணுந் தலைசிறந்து
தேனுய்விதர்ப்பருக் குங்கவுடர்க்குந் திறப்படுமே. (கூ)

(இ-ள்.) காந்தியென்னு மலங்காரம் யாப்புவனப்பெனக் கொள் க. அதுதமிழிற் பலகூறுபாடுபெற்றுப் புகட்சியினும் வார்த்தையினு முலகிறந்த நன்பொருட் பொலிவானின்று விதர்ப்பர்க்குங் கௌடர்க் கு நெறிப்பட்டியலும்—எ-று. ஒழிந்த வலங்காரங்களே ாவெனி னவ் வப்பெயராலே தம்பொருள் விளங்கி யிருக்குமெனக் கொள்க. வரலா று-பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்-பற்றுக பற்று விடற்கு. இது சொற்செறிவுடைமையாற் சிலீட்டமென்னுமுயிராயிற்று. இது சிலீட்டையெனவு மமையும்.சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றை ந்தின்-வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. இது தொகைமிக்கு வந்தமையா ல் ஓகமென்னு முயிராயிற்று. தொகைமிகையாலோகமென்பர். அது எண்ணில் வந்த சொற்களையொன்றாகத் தொகுத்தலின்.வேரிக் கமழ்தா ரரசன் விடுகின்ற போதுஞ்-சோரிக் கலத்தின் வகையாற்கொலை சூழ்ந்த

* ஆறுவுலகிற் கரும்புகழ்காந்தி கொடைப்புகட்சி
தானுமுதாரம் பொருள்விளக்குஞ் செய்யு டான்புலனுந்
தேனர்சொல்லன் றிப் பொருளாற்றெளியிற் பொருட்டெளிவாந்
தானுடுசொற்பொரு ளிற்சுவைதோன் றிற் றகும்இன்பமே.

என எஞ்சியவற்றையுஞ் சேர்த்துப் பிற்காலத்துச் செய்யப்பட்ட சூத்திரமொன்று மதுராநாட்டுப் பிரதிகளிலுளது.

போதும்-பூரித்தல் வாட லிவற்றாற் பொலியாது விட்டான் - பாரித்த வெல்லாம் வினையின்பய னென்ன வல்லான். இது நான்கடியுமெழுத் தொத்துவந்தமையாற் சமதையென்னு முயிராயிற்று. கடுங்கை வயவுழ வர் காலைத் தடிய-மடங்கி யரியுண்ட நீலந்-தடஞ்சேர-நீளரிமேற் கண் படுக்கு நீணீ ரவந்தியார் - கோளரியே றிவ்விருந்த கோ. என்றதனுட் கண்ணுடைய வற்றின் பக்கலுள்ள வுறங்குதற் றொழிலைக் கண்ணில் லாத குவளையின் கண்ணு முலகிற்கொக்கப் புணர்த்தமையாற் சமாதி யென்னும் உயிராயிற்று. யானையால் யானையு மேவுவான் யானை-வி னையான்வினைமையுமாம். இது வல்லெழுத்து நீங்கலாய் மெல்லிதாகிய வோசையொடு வந்தமையாற் சுகுமாரதை யென்னும் உயிராயிற்று. இதனை இழையெனவுமமையும். மானே யுனது வளர்கொங்கை வீக்கத் தைத்-தானே து மென்னுது தாமரையோன்-மீனேயும்-வானத்தை யித் தனையு மந்தமா கப்படைத்தான் - ஞானத்தை யில்லான்போ னன்கு. இஃதுலகிறந்த நன்பொருட்பெர்லிவு வரவு புகட்சியின்கண் வந்தமை யாற் காந்தியென்னு முயிராயிற்று. வரைதோள் தாமரைபுரைதொ டையென்றித் தொடக்கத்தன வெல்லாங் காந்தியா மெனக்கொள்க. இச்செய்யுள் தண்டியாரிலக்கியப்படி பொருளெனக் கொள்க. இனி யுதாரதையாவது தலையென்றும் இடையென்றுங் கடையென்று மூத் திறமாகச் சொல்லப்பட்ட வள்ளல்களுட் டலையாகுவள்ளல் கொடை யினைப்புகழ்ந்து செய்வது. தண்பனி முகிறகைத் தலையாகு வள்ள-லொ ண்புகழ் ளெப்ப துதாரதை யாகும். காலையும்வந்த கவைஞர் கதிர்கர ந்த-மாலையும் வாராதே யென்செய்வார் - நீலம்-புனிற்று நிரைமேயும் புள்வேளூர்ப்பூதா-கனிற்றுகா ணம்மறையார் கை, எனக்கொள்க. புல னுவது பொருள்விளங்கி யிருப்பது. சொலப்படும் பொருளுமச் சொ ல்லும் வண்ணமும்-புலப்படக் கிடப்பது புலனெனப் படுமே. வரலா று-நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லா-தன்றே மறப்பது நன்று. இது பொருள்விளங்க விருத்தலாற் புலனாயிற்று. பொருட்டெளிவாவ து, தெருள்படு மொழிவயிற் றெரியா ததற்குப் பொருளாற் றெரி வது பொருட்டெளி வாகும். வரலாறு-குளம்பின் மடிநாகர் புண்ணீரி ற் செம்மை - வளந்திகழு மால்கடல்வாய் நின்று - விளங்கொளிசேர் மாலாய் முனிந் தெடுக்கப் பட்டாளிம் மண்மகளாஞ் - சேலாருங்கண் மயிலே சென்று. இதனுட் குளம்பென்ற பொழுது மாலுருவாய் நின் ற பன்றியின் குளம்பென்பது. இது பொருளாற் றெளிதலாற் பொரு ட்டெளிவெனப் பட்டது. இனி இன்பமென்னு முயிரலங்காரமாவது-

சொல்லின் கண்ணும் பொருளின் கண்ணுஞ் சுவையுடைத்தாவது. இ
துதான் முன்னைப்பிறப்பினுங் கவிப்பொருத்தமுடையானுக் கல்லாது
தெளியாது. சுவையறு மொழியினு நயத்தினும் பொருளினுஞ்-சுவை
வரத் தொடுக்குந் தூக்கே யின்பம் என்பதாகலின். வரலாறு-கதிர்த்தா
ரகையும்வெண் டிங்களு மாகவெய் யோனேக்கையாற்-பிதிர்த்தா ருளர்
பெரும் பாவுடன் றுங்கிற்பின் றுக்கவியோ-டெதிர்த்தாரை வென்றண்
ட மூடுகின் றுனருள் போலுந்தன்மை - யுதிர்த்தா ரழல்கங்கு லாயெங்
கும் பெற்ற தொளிவிசும்பே. இது நான்கடியு மெதுகையும் வழிமொ
ழியும் பொருட்பொலிவும் பெற்று நயனுப்ப முடிந்தமையா லின்ப
மென்னு முயிரலங்காரமாய் நின்றது. இதனைத் தண்டியார் மாதுரிய மே
ன்பர். காந்தியென்னு முயிர் சிறப்புடைமையாற் றனித் திலக்கணஞ்
சொன்னொனக் கொள்க. அவைபத்துந் தண்டிகளுயிராயின. இந்நூலு
டையா ரலங்காரமாய் நிறுவலாவுயிரலங்கார மாயிற்றெனக. இனித்
தன்மைமுதலிய வலங்காரமாமாறு சொல்லுகின்றுன். (கூ)

திரப்பியஞ்சாதி தொழில்குண மாந்தன்மைசீருவமை
பரப்பியவொப்பா முருவகமாவ ததன்றிருவ்
கரப்பியசொல்லெங்கு மொன்றேயுபகார மேல்விளக்கு
நிரப்பியமீட்சியு மற்றதன்போலி நிரைவனையே. (௧0)

(இ-ள்.) திரப்பியத்தன்மையுஞ் சாதித்தன்மையுந் தொழிற்றன்
மையுங் குணத்தன்மையுமெனத் தன்மையென்னு மலங்காரம் நான்
குவகைப்படும். தன்மையாவது இயல்பெனக் கொள்க. உவமையென்
னு மலங்காரமாவது பழித்துத்தான் பட்டாங்கு சொல்லித்தான் ஒன்
றொடொன் றுவமிக்கு மிடத்து உவமைக்கு முவமிக்கப்படும் பொரு
ளுக்கும் பொதுவாய் நின்றதொரு பண்புபற்றி வருமெனக் கொள்க.
கடல் போன்றது படையென்ற துவமையாம். கடற்படை யென்று
படையைக் கடலாக வியந்துவரி னுருவகமாமெனக் கொள்க. ஒரு
சொல்லே கவிக்கெங்கு முபகாரமாய் நின்றது தீபகமாம்.—எ-று.வர
லாறு-கறைமிடற்றர் கையிற் கபாலத்தர் வெள்ளைப் பிறைமுடியர் பி
ன்றும் சடையர்-பொறிவிரவு நாககதர் சூலத்தர் நன்னுதலாடானி
ருந்த பாகத்த ரென்றே பரசு இது திரப்பியத்தின் றன்மையைச் சொ
ன்னமையாற் றிரப்பியத் தன்மையென்னு மலங்காரமாயிற்று. உருப்
பெறக் கிடந்த வுண்மைசான் மரபிற்-றிரப்பியம் பகர்வது திரப்பியத்
தன்மை எனக் கொள்க. துண்டஞ் சிவந்திறகும் பச்சையாய்த் தொ

ன்மைத்தார்-கண்டம் பொலிக் கவின்பெற் றனகிளியே என்றும் பசுங்காய் கருங்காக்கை என்றுஞ் செம்பவளம் வெண்குருகு என்று மின்னவையெல்லாஞ் சாதியினுடைய தன்மையைச் சொன்னமையா ற் சாதித்தன்மை யென்னு மலங்காரமாயிற்று. பிறவுமன்ன. இன்மை யிகழா தினத்திற் கொத்த தன்மையிட் டுரைப்பது சாதித்தன்மை எனக் கொள்க. முற்குளம்பி னூற்கிளறி மோந்தங்கோர் முக்காலும் - பொற்சுண்ண மாடிப் புரண்டெழுந்து-நற்சென்னி - நேர்நிறுத்தி நின்றுதறிக் கங்கைநீ ருண்டனவே - பானிறத்த மால்வெண் பரி. இது தொழிலின் றன்மையைச் சொன்னமையாற் றொழிற்றன்மையென் னு மலங்கார மாயிற்று. பழுதில் செய்வினை பதந்தொறும் வருவது தொழிலின் றன்மை யென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்-நினைக்க வருவதொன் *றுண்டு இது காமக்குணத்தின் றன்மையைச் சொன்னமையாற் குணத்தன்மை யென்னு மலங்கார மாயிற்று. மனத்தின் வாய்மையிற் றொழிலின் வருமெனக் குணத்தினைக் கிளப்பது குணத்தின் றன்மை யெனக் கொள்க. இனி உவமையென்னு மலங்கார மாமாறு- கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்-பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். இஃதுவமையான கடலுக்கும் உவமிக்கப்பட்ட பொருளாயுள்ள காமத்துக்குங் கரையேற வொண்ணாமை யென்னும் பண்பு பொதுவாய் நிற்றலால் உவமை யென்னு மலங்காரமாயிற்று. உவமானத்தோ டுவமே யத்தினுக் குரிய பண் புறுத்துவ துவமையாகு மெனக்கொள்க. இனி யுருவகமாவது பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா - ரிறைவனடி சேரா தவர். இது பிறவிக்குங் கடலுக்கு நீந்துதற் கருமை யென்னும் பண்பு பொதுவாகிப் பின்னை யுவமிக்கப்பட்ட பொருளையே யுவமையாகச் சொன்னமையா லுருவகமாயிற்று. போலுமென முன் னுவமைப்பண்பெய்திப் பின் ஆவது அதுவென்று தானேயதுவாகச் சொல்லுத லுருவகமாம். உவமை போலப் பண்பொடு மிசைந்து தானே யதுவாவ துருவக மாகு மெனக்கொள்க. இனி விளக்கென்னு மலங்காரமாவது- துறந்தார்க் குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு-மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

* இல் என்று பாடமோதித் துன்பம் எதிர்நிலை எழுவாயாகக் கொண்டார் பரிமேலழகர். இனிதேயென முன்னர் நிறுத்தினமை யானுந் துன்பமில்லாவழியெல்லாம் இன்பமே யுள தென்பது சாத்திய மாகாமை யானும் புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் இனிமையுண்மை கூறலே நாயனார் கருத்தாதலானும் அஃது சிறப்பன்றென மறுக்க. அன்றியும் உண்டென்பதே பழம் பிரதிகளின் பாடமுமாம்.

இதனுட்டுணையென்னு மிறுதிச்சொன் மூன்றிடத்தும் பொருள்கொள்ள நின்றமையா லிறுதிவிளக்காயிற்று. * இளங்கடை யிடைதலையென்னும் மூன்றினும் விளங்காநின்றது விளக்கெனப்படுமே. இதனைத்தண்டியார் தீபகமென்று சொல்லுவர். அது ஆதியந்தமத்திய மூன்றிடத்தும் வரும். ஆதிதீபகமாவது முதலின்க ணின்றசொ லெல்லாவிடத்தும் பொருள்கொள நிற்பது. மத்தியதீபகமாவது நடுவுநின்றசொ லெல்லாவிடத்தும் பொருள்கொள நிற்பது. தொல்காப் பியப்புலவர் தோன்ற விரித்துரைத்தார்-பல்காயனார் வகுத்துப் பன்னினார்-நல்யாப்புங்-கற்றார் மதிக்குங் கலைக்காக்கை பாடினியார்-சொற்றார் தன் னூலிற் றெரிந்து. இதி னுரைத்தார் பன்னினார் சொற்றாரென மீண்டு வந்தசொன் மூன்றுஞ் சொன்னாரென்னும் பொருளொன்றையே விளக்கின்மையாற் பொருண்மீட்சியென்னு மலங்கார மாயிற்று. இந்திரனேறக் கரியளித்தார்பரி யேழளித்தார் - செந்திருமேனித் தினகரற்குச்சிவ னார்மணத்துப்- பைந்துகி லேறப்பல் லக்களித்தார்பழை யாறைநகர்ச்- சுந்தரச் சோழனா யாவரொப் பார்களித் தொன்னிலத்தே யென வருவது பதமீட்சி. பொருளே மீள்வது பொருளின் மீட்சி பதமே மீள்வது பதத்தின் மீட்சி இரண்டு மீள்வதிருகை மீட்சியெனக் கொள்க. வீரர் களிறேற வெல்வேந்தர் தேரேறப்- போர்செழு வச்சிலைநாண் பூட்டேற- வார்முரச-மார்ப்பேற வேலினைஞர் மாவேற வெஞ்சுடர்வாள்- கூர்ப்பேற வேறினன் குன்று. இதில் ஏறவென்று ஒருபதமே மீளவந்தமையாற் பதமீட்சி யென்னு மலங்கார மாயிற்று. இருகைமீட்சி வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. ()

கூறும்பிறபொருள்வைப்புத்தடைமொழிகொள்பொருளி
லேறுமிரண்டிலொன் றேறும்விதிரேக மேதுவின்மை
தேறும்விபாவனை யன்றித்திகழ்சுருக் கேபெருக்கே
ஈறுமிகுநோக்க மேதுநுணுக்க மிலேசுமென்னே. (கக)

(இ-ள்.) பிறபொருள்வைப்புந் தடைமொழியும் பெயரினுலிலக்கணமறிக. தடைமொழி யெனினு முட்கோளெனினு மொக்கும். இரண்டுபொருளை யொக்கச்சொல்லி யொன்றிற் கொருகுணமேறவுண்டாக்குத லிரண்டுக்கும் வெவ்வேறே இரண்டுகுண மேறவுண்டாக்குதல் விதிரேகமென்னு மலங்காரமாம். இதனை வேற்றுமை நிலையென்பாருமுளர். யாதானுமாக வொன்று வந்தகாரண மின்றியே

* மீட்சியே முதுமையதாதலின் இளமை யென்றார்.

கெழ்வதெனி னது விபாவனையாம். இதனை வெளிப்பாட்டு நிலையென்பாரு முளர். இனிச் சுருக்கும் பெருக்கு மீறு நோக்கு மேநுவு நுணுக்கமு மிலேசும் என்பன சிலவலங்காரமுள—எ-று. சுருக்கம் பெருக்கங்களைத் தொகைமொழி மிகைமொழி யென்பாருமுளர். வரலாறு-மன்னன் றசரதற்கு வாய்த்த மருமகளாய்-மன்னன் சனகன் மகளாகி-மன்னனிராம-மன்றார மாகியபொன் மாதகன்றாண் மீண்டெய்தா-ளென்றுலார் துன்புறு நீங்கு என்விதனு ளென்று லார் துன்புறு நீங்கென்று முன்பிற்பொருள்களுக் கேற்பப் பிறிதொரு பொருள் வைத்தமைபாற் பிறபொருள் வைப்பாயிற்று. இதனை யருத்தாந்த நியாயமென்பர் தண்டியார். துறையினிற் பிறக்கப் பொருள்கள் கடியப் பிறபொருள் வைப்பது பிறபொருள் வைப்பே எனக்கொள்க. செல்லாம லுண்டே லெனக்குறை மற்றுநின் - வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை. இது விலக்குதலை யுட்கொண்டு சொன்னமையாற் றடைமொழி யாயிற்று. தண்டியா ரிதனை யாக்கேப மென்பர். இழுக்குறை தழீஇ விலக்குதற் பொருளை முற்கொண் டுரைக்கு முறையே தடைமொழி. புணர்ந்தகன்றார் பொன்னிறம் பூத்தற்குத் தந்து- துணர்ந்தகன்ற கொன்றையே சொல்லா-யுணர்ந்தொருவர்-வாட்டா நெடுஞ்சுட ரேந்து மலர்த்தோன்றி-காட்டாவோ காதலர்க்குக் கார். இதனுட் பொன்னிறம் பூத்தற்குப் புணர்ந்தகன்றாரையும் பயனாகிய பொன்னிறம் பெய்தலையும் விளக்கினமையால் விபாவனை யாயிற்று. இதனை வெளிப்படை யெனினு மிழுக்காது. முயற்சியின்றி முடியும் பொருண்மாட்டு வியப்புறவருமெனின் விபாவனையாமே எனக்கொள்க. வேட்டொழிவ தல்லால் விளைஞர் விளைவயலுட்-டோட்ட கடைஞர் சுடுநந்து - மோட்டாமை- வன்புறத்து மீதுடைக்கும் வச்சத் திளங்கோவை- யின்புறத்த வல்லமோ யாம். இதனுட் சிறப்புடையளாகிய தலைமகளை யிகழ்ந்து தலைமகன் சிறப்பில்லாத பரத்தையர்மாட்டு நிகழாநின்றமையில் நாட்டுக்கடைஞ ருள்ளார் சிறப்பில்லாத நந்தை யூன்றுப்புடைய வாமையின்புறத் துடைத்துத் தின்பரென்னு மிதனாற் றெகுத்து விளங்கச்சொன்னமையாற் றொகைமொழி யாயிற்று. வச்சத் தொள்ளாயிர முழுவதுந் தொகைமொழி யெனக் கொள்க. தொகைமொழி யெனினுஞ் சுருக்கமெனினு மொக்கும். இதனைத் தண்டியார் சமாசமென்பர். நெஞ்சினிற் பொருளை நிரப்பவேறொரு செஞ்சொலிற் காட்டுந் திறமே தொகைமொழி. இனிப்பெருக்காவது உலகத்தார்க் கேற்றிரா வண்ண மிகச்சொல்லுத லெனக்கொள்க. பேணு குமுத மலரப் பெரும்ப

கலே-வாணிலவ தாகி மலியுமே- பூண்முலேயார்- பண்களகத் தோதாப் பரந்தெழுந்து மாளிகைமேல்-வெண்களபத் தாலே விரிந்து. இதனேடுங் காந்திக்கு வேறுபாடென்னே யெனின் காந்தியென்னு முயர்புகழ்ச்சிக்கண்ணும் பலவார்த்தையின்கண்ணுமல்லால் வாராது. இஃதெல்லாவிடத்தினும் வரப்பெறு மெனக்கொள்க. இதனே மிகைமொழியெனவு மமையும். தண்டியா ரதிசயாலங்கார மென்பர். உரையினும் புகழினு மன்றிவே றுயர்ச்சியிற் பெருகச் சொல்லுதல் பெருக்கெனப்படுமே எனக்கொள்க. குலவார் மருங்கோர் கொலேயுருவங் கொண்டு-நிலவார்ர் மதிநேர் நிழற்றும்-புலவார்-முகனுறு வேல்வேந்த னுசரிதன் செம்பொ-னிகனுறு நீண்முடிமே லின்று. இதனு ளுவண்மையர்கிய மதியைப் பொருளாகிய குடையாக்கிக் குணனுட்டிச் சொன்னமையா னேக்காயிற்று. மெய்ப்பொருணிற்ப வேறென்றாக்கி யப்படியாக வியம்புதனேக்கே யெனக் கொள்க. எதுவென்னு மலங்காரமாவது கூறிய பொருளுக்குக் காரக ஞாபகமாதியான எதுச் சொல்லுதல். அஃதாமாறு-சூழ்வார்கண் ணுக வொழுகலான் மன்னவன்-சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.இதனுட் சூழ்வார்கண் ணுக வொழுகலே பொருளாகச் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் என்றேது நாட்டிச் சொன்னமையா லேதுவலங்காரமாயிற்று. இப்படியாதலி னிப்படி யாயிற்றென்னக் கிளப்ப தேது வாகு மெனக்கொள்க. கணவர்க்கு வந்தெய்துங் கால மலாமுன்- னுணர்வுசெய மாட்டா துணர்ந்து - துணர்மலிந்த- தாளார் முளரித் தடமலரைக் கூப்பினுள்- வாளார் திருநெடுங்கண் மாது: இது காதலர்க்கிரவுக் குறிய றியாமையை யுணர்த்தினமையா னுணுக்கமென்னு மலங்கார மாயிற்று. இங்கிதாகாரத் தியல்குறி குறிப்பி னுணர்த்துத னுணுக்க மென்மனுர் புலவ ரெனக் கொள்க. உன்னுயி ரோம்பு புள்கத்தா லோங்கரசர்-கன்னிமேற் காதலுள னென்னுமல்- முன்னீர்க் - குளிர்காற்று வந்தசைப்பக் கூசினுனென்று-ரளியாற்றுந் தண்டாரா னுங்கு. இது ஒன்றினு லொன்றை மறைத்தமையா விலேசென்னு மலங்காரமாயிற்று. இதனே யிலேய மெனினு மமையும். மறைந்த பொருண்மற் றென்றினிலக வியம்புத விலேசி னிலக்கண மாகும் எனக் கொள்க. (கக)

அடைவுமகிழ்ச்சி சுவையூக்கமாம்பரி யாயமொழி
யடைவுமலிதுணேப் பேறொடுதாத்த மவநுதியு
முடைவுநிகழுஞ் சிலேடைசிறப்பொ டுடனிலேச்சொற்
புடையின்முரணுவ லாச்சொற்புரிவில் புகழ்ச்சிகூட்டே. (கஉ)

(இ-ள்.) அவைட்வும் மகிழ்ச்சியுஞ் சுவையும் ஊக்கமும் பரியாய மொழியுந் துணைப்பேறும் உதாத்தமும் அவநுதியுஞ் சிலேடையுஞ் சிறப்பும் உடனிலைச்சொல்லும் முரணும் நுவலாச்சொல்லுந் தெரிவில் புகழ்ச்சியுஞ் சுட்டும் எனக்கிடந்த அலங்காரங்களுமுள—எ-று. அகல முறையிற் கண்டு கொள்க. வரலாறு- செவ்வாய் புகர்புந்தி திங்கட் கதிர்புந்தி-செவ்வாய்பொன் காரிசனி மந்திரிசெவ்வா-யெவ்வாயு-மே டமுத லீராறு வீட்டுக் கிறையென்று- நீடாய்ந்து சொன்னார் நிலத்து. இது செவ்வாய் முதலிய கோட்களைப் பன்னிரண்டிராசிக்கு நாயகரா க வடைவேவைத்துச் சொன்னமையா லடைவாயிற்று. இதனை நிர னிறை யெனினு மாம். இதனைப் பெயர்நிரனிறை வினைநிரனிறை எதிர்நிரனிறை மயக்கநிரனிறை உய்த்துணர்நிரனிறை யென்று பல விகற்பங்களாலும் வேறுபடுப்பாரு முளரெனக் கொள்க. தம்மி லிரு ந்து தமதுபாத் துண்டற்று - லம்மா வரிவை முயக்கு. இது மகிழ்ந்து சொன்னமையால் மகிழ்ச்சியாயிற்று. அடைவே நிரனிறை யாகு மா ங்குத் திடமுற மகிழ்ந்து செப்புதன் மகிழ்ச்சி எனக் கொள்க. இனிச் சுவையாவது சிருங்கார முதலாகவுடைய நாடகச்சுவை யொன்பது மெனக்கொள்க. வரலாறு- ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப- நீடுக மன்னோ விரா. இது சிருங்காரம். கைவேல் களிற்றொடும் போக் கி வருபவன்-மெய்வேல் பறியா நகும். இது வீரம். கலைகானெகிழ்ந்து குழலுஞ் சரிந்து வளைகழல - முலைகால் பசந்துமுன் போலாலிவண் முனை வெம்பணைக்கைச்- சிலைகால்வளைவித்த மாறன்றெவ் வேந்திற் செவ்வேலுறையு- மலைகாலருவிசென் றுடினளோ மற்றிவ்வாயிழை யே. இது*விகாரம். பிறவுமன்ன. நவைதீரொன்ப தாகு முட்பொரு ள் சுவைவாய்க் கிளப்பது சுவையெனமொழிப வெனக்கொள்க. ஊக் கமாவது மலைகரந்து போகாதோ வற்றோதேர் பௌவ - மலர்கதிரோன் வீழாதோ வஞ்சி- நிலையெனக்குப்- பார்வேந்த ரெப்பரோ பாய்நீர்க் குருகுலத்தார் - போர்வேந்தே யான்முனிந்த போது எனவரும். தா

* இது சிங்காரம் ஆசியம் கருணை இரவுத்திரம் வீரம் பயானகம் குச்சை அற்புதம் சாந்தமென இலக்கணநூலாரால் வகுக்கப்பட்ட ஒ ன்பதுசுவையி லொன்றன்றாயினும், விபாவமெனவும் அனுபாவமெ னவும் சஞ்சரிபாவமெனவுங் காரணகாரிய வுடனிகழ்வியையுள்ள மெ ய்ப்பாடுகளாற் பிறந்து வெளிப்பட்டுச் சந்தர்ப்பித்து நடைபெறுவ தே சுவையாதலின் மெய்ப்பாட்டின்பாலதாகிய விகாரத்தைச் சுவை யென்றெடுத்துக்கூறியது குற்றமன்று. அன்றியுங் காரணவாகுபெய ராகக் கொள்ளினும் அமையுமெனக் கொள்க.

க்கிய விட்த்தெனைத் தடுப்பா ரியாரென வூக்கங் கூறுதலூக்கமாகும் எனக்கொள்க. இவ்வயிற் கேட்டதோர்-பசுங்கதிர்த் திங்க ளுடிய செல்வ-னென்றி யெனக்குறை யின்றி யிரங்கென-மருளுந் தெருளும் வரம்பில ப்யிற்றி, என விதனுள் வத்தவனை வளைக்குற்றுர் வன்மதிக் குலத்தனுதலிற் சந்திரனைத்தேடிப் போகின்றேனென்று வேருெரு பரியாயத்தாற் சொன்னமையாற் பரியாய மொழியாயிற்று. பொருளினைப் புலப்பட் டிராமல் வெருெரு பரிசினிற் கூறுதல் பரியா யம்மே யெனக்கொள்க. வான்குணத் தெம்பிக்கு மன்னு பெருஞ்செல்வம் - யான்கொடுப்பேந் கெங்கோனு மிக்களித்தா - ளுன்போய்க் - கரும்பேறு நாட்டார்தங் காவலன்றன் றேவி- தரும்பேறு மற்றுண்டே சாற்று. என விதனு ளுன்கொடுப்பாணிருந்தவர்க்குத் தானு முடன்பட்டானென்றமையாற் றுணைப்பேறென்னு மலங்கார மாயிற்று. நினைவுடைப் பொருளினை நிரப்புதற் கிதுவுந் துணையெனப் படுவது துணைப்பே றென்ப. இனி யுதாத்தமென்னு மலங்காரமாவது ஒருவ னிடவகையைத்தான் செல்வத்தைத்தான் பெருமை கூறுதல். வாலாறு - திருக்கிளர் தாமரையின் றேனொழுகச் சாலி-பருச்கு மிலங்தைப் பதியே- யிருக்கென்னு - நாமாலை யிட்டு நலங்கிளர்தார் மூவேந்தர் - பாமாலை யிட்டார் ப்தி யெனவுந், தென்ற லுலவச் சிலைமாரன் போர்செய்ய மன்றல் கமழு மருதூரே - கொன்றையினின் - மட்டாடுந் தொங்கலினுர் வந்து மணஞ்செய்யப்- பட்டாளை யிட்டார் பதி. எனவு மிவை யிடவகையைப் புகழ்ந்த வுதாத்தம். அருமொழிதன் கோயி லடலரசர் மிண்டித் - திருமகட் குக்கொடிக டேய்த்த - பருமணிக -ளோதத் தமுதனைய வொண்ணுதலார் மென்மலராம் - பாதத்தி னூன்றும் பரல். இது செல்வத்தைப் புகழ்ந்த வுதாத்தம். செல்வமாயினும் பதியேயாயினும் வல்லிதிற் புகழும் வாய்மைய துதாத்தம் எனக் கொள்க. அவநுதி யென்னு மலங்காரமாவது ஒன்றை நாட்டி யஃதுதவன் றின்னது போல் நிகழ்வ தென்பது. மாலைநீ யல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும் - வேலைநீ வாழி பொழுது எனவரும். அதுவோ வதுவன் றுயுங்காலை யிதுபோ னிகழ்ந்த தெனுமவ னுதியே எனக் கொள்க. சிலேடையாவது- செம்மை யுடையார் சிறியார்மேற் சொல்லுஞ்சொல்- வெம்மையுடைய விறற்பகழி-தம்வன்மை- காலிட்டா னென்னுது காய்ந்தவர்மேற்பாய்ந் தனவே- மேலிட்டுயிர்போக மிக்கு. இது செம்மையுடையார் சொல்லையம்போ லொக்கச் சிலேடித்தமையாற் சிலேடையாயிற்று. மெய்ப்பொரு ளேற வியம்பிய விரண்டையுந் திட்பங் கூறுதல் சிலேடை யா

கும், எனக் கொள்க. இனிச் சிறப்பென்னு மலங்காரமாவது குணமு ஞ் சாதியு முடையவற்றால் வேறுபடுத்துச் சிறப்பித்தல். கரும்பேதன் கைச்சிலையுங் காமர் கணையு - மரும்பே சுரும்பேநா ணன்றாற்-பெரும் பேய்க்-கணத்தானைப் போர்வென்று காரிகையா ரோடு - மணத்தான மேற்றுவித்தான் வந்து, எனவிது இப்படி யுள்ளானாகிலு மிப்படிச்செ ய்தானென்று சிறப்பித்தலாற் சிறப்பாயிற்று. சாதியுங் குணமுங் கி ரியையும் பொருந்த மேதகு சிறப்பின் விளம்புதல் சிறப்பே யெனக் கொள்க. உள்ளிய வுள்ளியாங் கீயு முயர்விற்றாங்-கள்ளவிழ் பூஞ்சோ லைக் கற்பகமும்- வள்ளல்- வளையாய் புனனாடன் மானவே னின்று-மு ளவர்க வாடா துலகு. இதுகருதின குணங்களை யுடன்கூட்டியொப்பி த்தலா லுடனிலைக்கூட்டமாயிற்று. பெரியதனோடு செயலாலிழிந்த தை யுரியதாக்குத லுடனிலைக் கூட்ட மெனக் கொள்க. நல்லா றெ னினுங் கொளறீது மேலுலக - மில்லெனினு மீதலே நன்று, என விதனுட் டீதென்றும் நன்றென்றும் வந்தமையான் முரணென்னு ம லங்கார மாயிற்று. இதனையே சொல்லுஞ் சொல்லு மறுதலிக்கு முர ணும் பொருளும் பொருளுமறுதலிக்கு முரணும் என வேறுபடுப் பாரு முளர். பொருளினு மொழியினும் பொருந்தக் காட்சியின் முர ணக்கூறுதல் முரணென மொழிப வெனக் கொள்க. தொடலைக் கு றுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு-மாலை யுழக்குந் துயர்.இதுநாணுத் து றவுரைத்த லென்னுமதிகாரத்ததாயினு மவ்வதிகாரத் துக்குரித்தல்லாத பொருளை யுணர்த்தி யவ்வதிகாரச் சொல்லையும் விளக்குதலால் நுவ லாச் சொல்லாயிற்று-இதனை நுவலா நுவற்சி யென்றாலு மமையும். அ டைநின் றியம்பி யறிபொருள் விளக்குதல் நுவலாச்சொல்லென நுவ ன்றனர் புலவர் எனக்கொள்க. மன்னியபெண்ணை வதைசெய்த வாள் வலியுங்-கன்னியை யெய்திக் கலந்ததுவும்-பொன்னிக்-குலமங்கை தன் னைக் கொலைசெய்ததுவு-மலர்மங்கை கோற்கோர் வடு. இது பழித்தா ற்போலப் புகழ்தலாற் றெளிவில் புகழ்ச்சியாயிற்று.பழிமொழி மொ ழிந்து பல்புகழ் விளக்குதல் தெளிவில்புகழ்ச்சி யென்மனார் புலவர் எ னக்கொள்க. அண்ட முதற்பரிதி யாக்கிப் பெயரடைவாம்-புண்டரிக ப் பொய்கை பொலிவுக்கு-மண்டலத்தி-னுற்றாரை நோக்கி யுபகரித்த லேயன்றோ-பற்றான வாழ்வாற் பயன். இதுமுன் பொன்றைச்சுட்டிக் கூறுதலாற்,சுட்டாயிற்று. இதனை நிதரிசனமெனவு மமையும். ஒட்டி யபொருள்வர வொன்றை முன்வைத்துச் சுட்டிக்கூறுதல் சுட்டென மொழிப வெனக்கொள்க. (௧உ)

ஆக்குமொருங்கிய லேபரிமாற்றத்தொ டாசிவிராத்
தாக்குமொழிப்பா விகமிவையேழைந்துந் தண்டிசொன்ன
வாக்குமலியலங் காரமெனவறி மற்றுமின்ன
நோக்குமெனிற் பலவாமலங்கார நுடங்கிடையே. (கக)

(இ-ள்-) ஒருங்கியலும் பரிமாற்றமும் ஆசியும் விராவும் பாவிகமும் எனக்கிடந்த வலங்காரமு முன்பு தன்மை முதலாகச்சொன்ன வலங்காரமுமாக முப்பத்தைந் தலங்காரமுந் தண்டியாரால் விகற்பிக்கப் பட்டனவாம். இன்னமும் விகற்பிப்பார்க்கு மற்றும் பலவாய் வேறுபடும்—எ-று. பூக்கால் புனைந்த புனவர் மடமக-ளோக்கானோக் குண்டாரை நோவதென் - நோக்காதே - கள்ளுநிறையுங் கருங்கண்ணாற் கட்டழித்தா-ளுள்ளி நிறையோ டொருங்கு என விதனுள் உள்ளங்கட்டழித்தாணிறையோடு மொருங்கென்றமையா லொருங்கியலென்னு மலங்கார மாயிற்று. மறுவில் கூட்டம் பொருந்தி யொருங்கே வருவதொருங்கியலென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு-நோயும் பசலையுந் தந்து என இவையிற்றைக்கொண் டிவைதந்தாரென்றமையாற் பரிமாற்ற மாயிற்று. இதனை மாறுட்டெனவு மமையும். இவைகொண் டிவையெனக் கீந்தன ரென்று நவைதீர மொழிவது நவில்பரி மாற்ற மெனக்கொள்க. ஆசியாமாறு-மிகைசேர்ந்த நாகமும் வெண்மதியுந் தம்மிற்-பகைதீர்ந்த மால்சடையோன் காப்ப-முகைமலரக்-கோழி யனுபமனன் கோரம் புலிவாழி - வாழிய மண்டலத்து வான். இஃதாசிப்பொருளுணர்த்தினமையாலாசியென்க. அறநிலை மருங்கி னாசி யென்பது புறநிலை வாழ்த்தெனப் புகன்றனர் புலவர் எனக் கொள்க. விராவாவது பல வலங்காரமும் படுவது. வெய்ய சுடரானுய் வீரை வெறுதானுஞ்-செய்ய வொளியர் திறலுடையர்-வெய்யசுட-ராழியான் கங்குல் விளக்கா னனையனோ-கோழியனே கூடலார் கோ, என விதனுள் ஞாயிற்றோ டொக்க வவன் வழியரசனையும் விதந்து வேற்றுமை கீர்ட்டலில் விரவிய லாயிற்று. பரவியல் பல்லலங் காரம்பட்டன விரவியலென்று வேண்டுவரென்ப எனக்கொள்க. விராவெனினும் விரவியலெனினு மொக்கும். இனிப் பாவிக மாவது அகலக்கவிப்புலவன் கருத்து. அஃது குண்டலகேசியுதையன் கதை முதலாயின வற்றுட் கண்டு கொள்க. (கரு)

புகழ்ச்சிபழிப்பு விரோதங்கருத்தின்மை யுண்மையைய
மிகழ்ச்சியெதிர்ப்பொரு ளற்புதநோக்கித ரேதரந்தா

னிகழ்ச்சிமிகைபண் புயர்வுநியம மநியமமுந்
திகழ்ச்சிமலிதடை தெற்றுச்சிலேடை துணிவென்பரே.
உம்மைபொருளிறொ டொப்புமைகூட்ட மபூதத்தொடு
செம்மைதிகழ்வாக் கியப்பொருள்கோவைதிண் காரணமும்
வெம்மைமயக்கம் பலவியல்விக்கிரி யத்தினொடு
மெய்ம்மையிற்சந்தா னமுமென் றுவமை விகற்பிப்பரே.

(இ-ள்.) இஃதியல்புப்புகழ்ச்சியுவமையும பழிப்புவமையும் விரோதவுவமையுங் கருத்துவமையும் இசையுவமையும் உண்மையுவமையும் ஐயவுவமையும் இகழ்ச்சியுவமையும் எதிர்ப்பொருளுவமையும் அற்புதவுவமையும் நோக்குவமையும் இதரேதரவுவமையும் மிகையுவமையும் பண்புவமையும் உயர்வுவமையும் நியமவுவமையும் அனியமவுவமையுந் தடையுவமையுந் தெற்றுவமையுஞ் சிலேடையுவமையுந் துணிவுவமையும் உம்மையுவமையும் பொருளுவமையும் ஒப்புவமையுங் கூட்டவுவமையும் அபூதவுவமையும் வாக்கியப்பொருளுவமையுங் கோவையுவமையுங் காரணவுவமையும் மயக்கவுவமையும் பலவியலுவமையும் விக்கிரியவுவமையுஞ் சந்தானவுவமையும் என உவமை யென்னு மலங்காரத்தை முப்பத்து மூன்றாக விகற்பிப்பர்—எ-று. வரலாறு-நான்முகன் றோன்றிய தாமரை நின்னுடை-வாண்முகந் தன்னொடு மாறு. இது உவமையைப் புகழ்தலாற் புகழ்ச்சி யுவமையாயிற்று. போது நற்புகழ்ச்சி பொருளைப் புகழா தேது வைப்புகழ்த லென்மனார் புலவ ரெனக் கொள்க. அறுவாய் நிறைந்த வகன் மதிக்குப் போல-மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. இஃதுவமையைப் பழித்தலாற் பழிப்புவமை. இழுக்கில் பொருளை உயர்த்தி யுவமையைப் பழிக்கப் படுவது பழிப் பெனப் படுமே யெனக் கொள்க. நின் முகம் பங்கயந் திங்க ளிவைமூன்றுந்-தம்மின் மறுதலிக்குஞ் சார்ந்து. இவை ஒன்றிற் கொன்று தம்மின் மறுதலித் தமையால் விரோதவுவமை. புகழ்பெறு பொருளும் பொருவு மொன்றையொன் றிகழ்வது விரோத மென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. நின்முகந் திங்களோ டொக்கு மெனவுரைத்தே-னன்மையோ தீமையோ நாடு. இது புலவன்கருதலாற் கருத்துவமை, பொருத்திய பொருட்கிது பொருளெனக் கருதுதல் கருத்தி னுவமை யென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. மான்விழி நின்முகத்த வாண்மதியின் கண்ணதுமா-னுகிலு மொக்கு மமர்ந்து. இஃதுவமைக் கொருவிசேடஞ் சொல்லி யஃதப்படித் தாயி

னுமொக்கு மென்றமையாலிசையுவமை. பொருத்தமின்மைப் பொ
ருவையும் பொருளையு மிருத்தியு மிசைவ திசையுவமை யாகு மெனக்
கொள்க. பங்கய மன்று முகமேயிது விவையும்- வண்டல்ல வாட்கண்
களே. இஃதுண்மை யுவமை. பொருளையுஞ் சினையையும் பொருவன்
றென்னு முறையினிற் கோட லுண்மை யுவமை எனக்கொள்க. அ
ணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை- மாதர்கொன் மா
லுமென் னெஞ்சு. இஃதையப்படுதலா லையவுவமை. பொய்யறு பொ
ருளையும் பொருவையுங் கருதி யையப்படுவ தையவுவமை எனக்கொ
ள்க. திங்களிற் றோன்றிய நஞ்சேநின் சீர்முகத்து- நின்றெழுந்தவெவ்
வுரைக்கு நேர். இஃதிகழப்படு முவமையோ டுவமித்தலா லிகழ்ச்சியு
வமை. இகழப் படுபொரு ளியம்பிய பொருவை நிசர்க்கு மென்பது நிர
ம்பிய விகழ்ச்சியெனக்கொள்க. நின்னொக்கு மன்ன ருளரல்லர் கற்பக
ந்-தன்னொக்கும் பாதவமு மில். இஃதெதிர்ப்பொருளுவமை. இது பொ
ருளுவமையின் றிதுபொருடனிமையினிதுவேநன்றெனி னெதிர்ப்பொ
ருளுவமை யெனக்கொள்க. வாட்டடங் கண்ணும் வளைந்த புருவமுந்-
தாட்டா மரையிற் றலைசிறப்பி-ஞட்டலா-மின் முகத்தைக்காட்டி விளங்
குநுடங்கிடையாய்- நின்முகத்திற்கொப்பாகுநோ். இது அற்புதவுவமை.
இப்படி யென்ப தியம்பிய துடைமையி லப்பொரு வாமெனு மற்புத வுவ
மையெனக்கொள்க. நானே விவண்முகத்துக் கொப்பெனு நன்மதியுங்
கான்மலி பங்கயமுங் காண். இது புலவன் குறிப்பாதலினுக்குவமை.
சாலும் பொருட்கெதிர் பொருவெனும் பொருண்மொழி நூலோர் நோ
க்குத னுக்கெனப்படுமே எனக்கொள்க. பங்கயத்தோ டொக்குநின்
கைத்தலம் பங்கய-நின்கையோ டொப்பெனவு மாம். இஃதொன்றோ
டொன் றுவமித்தலா லிதரேதரவுவமை. மேதக வெதிரெதிர் விளம்பிய
பொருளு மெதிரும் பொருவுத லிதரேதரமே எனக்கொள்க. நின்முகங்
கண்டதுவு நின்கண்ணே திங்களையும்-விண்மிசையே கண்டதுவமிக்கு.
இது மிகையுவமை. இவ்வயிற்கண்டது பொருளையும் பொருவையு
மிவ்வயிற் கண்டதென் பதுமிகை யுவமை யெனக்கொள்க. இதனைத்
தண்டியா ரதிசயவுவமை யென்று சொல்லுவர். தாமரையே போற்
செய்ய தாமக் கருங்குழலி-காமருவு நின்கைத் தலம். இஃதொத்த பண்
புசொல்லி யுவமித்தமையாற் பண்புவமை. ஒண்பொருள் வரவவ் வுவ
மையோ டொன்றிய பண்பொடு வருதல் பண்பெனப் படுமே யெனக்
கொள்க. நின்முகந் திங்களையுந் தாமரையையுங் கடந்து- தன்னையே
யொத்தது தான். இஃ துயரச்சொன்னமையா லுயர்புவமை, ஏனோர்

மொழிபொருவிகந்தொருதனக்குத் தானேபொருவெனத் தருமொழி யுயர்பே யெனக்கொள்க.மதியே நின்வாண்முகத்திற் கொப்ப திதனுன்-மற்றொன்றுண் டென்கை மயக்கு எனவிது நியமித்தமையா னியமவுவமை.வேறுவாய்ப்பதுபிழை யுவமை யிதுவெனத் தேறிய பொருவுடைத்திறத்தது நியம மெனக் கொள்க. தாமரைக்கொப்பாநின் வாண்முகமே நின்கரத்துக்-காமற்றொப் புண்டாயி னுங்கு. இது அனியமவுவமை. உரியவுவமையொண் பொருட்கிதுகீழ்க்குப் பொருவேறெனினுமநியமவுவமை யெனக்கொள்க. ஏடலர் தார்ச்சந் திரன்ற னிருங்கொடைக்கு-நீடுமழையேநிகரொன்னிற்-கோடை-மறுக்கையினும் வக்கிரக்கோனுள்ளுந்தாம்'பெய்யா-வொறுக்கையினு மாட்டாவே யொப்பு. இஃதுவமையைத்தடுத்தலாற் றடையுவமை.ஒப்பார் பொருவுக் கொருபிழைகாட்டித்தப்புமென்பது தடைமொழியுவமை. நின்முகம் போல மலர்ந்த தரவிந்த- மன்னமே பாரா யது. இஃது தெற்ற வுவமித்தலாற் றெற்றுவமை. பொருள் போலமைந்த பொருவிது வென்னு மரபொடு தெற்றி வருவது தெற்றே யெனக்கொள்க. திருமேவிக் கடிகமழ்ந்து திங்களொடும் பகைத்தமையா - னுருமேவுந் தாமரையோ டொக்கு நின்னொளி முகமே. இஃதிரண்டுஞ் சிலேடித்து வந்தமையாற் சிலேடையுவமை யாயிற்று. புரந்தசொற் பொருளையும் பொருளையு மொன்ற விரண்டையுஞ் சிலேடித் திசைப்பது சிலேடை யெனக்கொள்க. திங்களளையதாற் றிங்களை யஞ்சுவிக்குந் - சங்குசெயல் தாமரைக்க ணுண்டென்று - செங்கட்-கருங்குழலி வாண்முகமே யென்னுங் கருத்தா-லொருங்கறிய லாகு முணர்ந்து. இது துணிவுவமை. அன்னது பொருவன்றெனவடை விளம்பி யின்னது மெய்ப்பொரு ளென்பது துணிவே யெனக்கொள்க. இனியும்மை யுவமையாவது இக்குணத்தாலே யன்றி யிக்குணத்தாலு மொக்குமென வும்மை யிட்டுவருவது. செம்மையினுற் செந்தாமரை யொக்கு நின்முகந்- தண்மையி னுனுந் தனக்கு. இக்குறியதனு லன்றி யிதனுநு மொக்குமென் றிசைப்ப தும்மையுவமையென்பதனு லறிக. தாமரை போலுநின் வாண்முகங் கண்ணிணைக-ணீலோற் பலத்துக்கு நேர் இது பொருளுவமை கருதியபொருட்குக் காரணந்தவிர்த்துப் பொருவை யியம்புதல் பொருளெனப்படுமே' யெனக் கொள்க. மண்ணுடு காத்தற்கு நீயுறங்காய் வானவர் கோன்-விண்ணுடு காத்தற்கு மேலுறங்கான்-நண்ணிதா - ரானவரைக் கொன்று யனுபமனு நீயவனும் - தானவரைக் கொன்றான் றடிந்து. இது ஒப்புமையொக்கச் சொன்னமையா லொப்புமைக்கூட்ட வுவ

மை. இப்படி யெனப்பொரு ளிரண்டுநேற் பொருவுத லொப்புமைக்
கூட்டமென் றோதினர் புலவர் எனக் கொள்க. வலியி னிலைமையான்
வல்லுரு பெற்றம்- புலியின்றேல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. இஃதில்லா
தது சொன்னமையா னபூதவுவமை. விடாதவப் பொருட்கு விதிசே
ருவமை யடாத தியம்புத லபூதவுவமை எனக் கொள்க. வாக்கியப்
பொருளுவமையாவது வாக்கியப் பொருளா னுவமைவிளக்குதல்.
வாக்கியமாவது பலபதங் கூடியிருப்பது. இதனைத் தொடர்மொழியெ
னவு மமையும். அதுவருமாறு-வெண்ணிலவுந் தண்ணளியு மென்மை
யுஞ் சேருமே-லண்ண லதுவெண் குடை. பழுதி லுவமைப் பலபத
ஞ் சேர்மொழிப் பொருளில் விளக்கம் புணர்ப்பது வாக்கியம் எனக்
கொள்க. வேலொப் பனவெங் கணையொப் பனதடஞ்-சேலொப்பன
மங் கையர்சே யரிக்கணே. இது நிரையிற் சொன்னமையாற் கோ
வையுவமை. பண்டையோருரை பலபொருடமக்குக் கொண்டு கூறு
தல் கோவை யென்றனரே எனக்கொள்க. வீரியத்தால் வெய்யோன்
வெகுளியா னழித்திக்- காரியத்தாற் சாணக்கியன். இது எதுக்காட்டி
யிவற்றலென்றமையா லேதுவுவமை. இதனைக் காரணவுவமை யெ
னினு மமையும். இதனு லிப்பொரு ளொக்கு மெனக்குணந் துதியாற்
சொல்லுத லேதுவுவமை யெனக் கொள்க. மதியுமடந்தை முகனும
றியாப்-பதியிற் கலங்கிய மீன். இது மயக்கவுவமை. இதுபொரு ளது
பொருவென் றுணர்த் திலமென வுவமையின் மலைவினை யுரைப்பது
மயக்கே எனக்கொள்க. காவி கணைசெங் கயல்கதிர் வாளிவைநின்-வா
ள்விழிக் கொப்புரைக்க லாம். இதுபலவியலுவமை. உயர்பொருளொ
ன்றை யொக்கு முவமை பலவுடன் கூறுதல் பலவியலாகும் எனக்கொ
ள்க. சந்திரனிற் றோன்றிற்றுப் போலுந்தண் டாமரையின்-வந்தது
போ னின்வாண் முகம். இது விக்கிரியவுவமை. இத்துணைப்பொருவி
ல்வந் தெதிர்ந்தது பொருளென வத்துணை மொழிவரி னதுவிக்கிரியம்
எனக் கொள்க. இனிச் *சந்தானவுவமையாவது உவமையும் பொருளு
ந் தொடர்ந்து சொற்சலிப்பது. கோபத்தின் மிக்குக் குவிகோலம் பெ
ய்துவிடி - லாபத்தைச் செய்யு மனங்கன்போற் றுவாது - கோபத்தின்
மிக்குக் குவிகோலம் பெய்துவிடி-லாபத்தைச் செய்யு மணிவா யணிம
யிலே. தொலைப்பரும் பொருவையும் பொருளையுந் தொடர்ந்துசொ
ற் சலிப்பது பொருளுறிற் சந்தானம்மே யெனக் கொள்க. (௧௫)

* இதனோடு தமிழ்த்தண்டியலங்காரத்தார் மதம் மாறுபடும். அவர் கூறிய உதாரணங் கோவையுவமையாமென மறுக்க.

பட்டாங்குரைத்தல் புகழ்தல் பழித்தலிற் பண்புபயன்
சிட்டார்தொழில்வடி வாதியுவமை செறிந்துறுப்புத்
தட்டாதியலும் பொருளுமுவமையுஞ் சார்பொதுவாய்
முட்டாமலேநிகழ் காரணமும்பெறு மொய்குழலே. (கசு)

இதனுன் மேல் விரித்துக்கூறிய உவமையின் பொது இலக்கணந் தொகுத்துரைக்கின்றான். (இ-ள்.) ஒருபொருளை யொன்றோடுவமிக் குமிடத்துப் பட்டாங்காலுவமித்தலும் புகழ்தலாலுவமித்தலும் பழித்த லாலுவமித்தலுமென மூன்றுபகுதியாம். அப்படி யுவக்குமிடத்துப் ப ண்பும் பயனுந் தொழிலும் வடிவுமுதலாகிய காரணங்களா லுவமிக்கப் படும். அதற்குறுப்பாக உவமிக்கப்படும்பொருளு முவமையு மிவ்விர ண்டிக்கும் பொதுவாய்நின்ற பண்பு முதலாகிய காரணமுமென மூன்று வரும்—எ-று. வரலாறு- ஆபோலுமாடு என்பது பட்டாங்குரைத்தலு வமை. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்- பலர்காணும் பூ வொப்ப தென்று. இது புகழ்தலுவமை. அறைபறை யன்னர் கயவர் தாங் கேட்ட- மறைபிறர்க் குய்த்துணர்த்த லால். இது பழித்தலுவமை. இதுவே தொழிலுவமையுமாம். பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொ ழி-வாலெயி றூறிய நீர். இது பண்புவமை. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம் - பேரறி வாளன் றிரு. இதுபயனுவமை. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா-தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர். இது வடிவுவமை. ஆதி யெ ன்றதனல் நிறங் குணஞ் சுவை முதலியனவுங் கொள்க. (கசு)

ஒப்பிலுவமை யிழிவுயர்வோடு முயரிழிவு
துப்பில்சமமே தலைப்பெயல்கூற்றுத் தொகைவிரிவு
தப்பிலுறழ்ந்து வரலோடொருவழி யோர்பொருண்மேற்
செப்புசினைமுத லொப்புமறையென்று தேர்ந்தறியே. ()

இதனல் உவமை யலங்காரத்தைப் பிறவாற்றினல் விரித்து விகற் பிப்பதாவதோர் கூற்றினைச் சொல்லுகின்றான். (இ-ள்.) ஒப்பிலுவமை யும் இழிவுயர்வுப்புகழ்ச்சியுவமையும் உயர்விழிவுப்புகழ்ச்சியுவமையுஞ் சமவுவமையுந் தலைப்பெயன்மரபிற்சார்ந்துவருமுவமையுங் கூற்றுவ மையுந் தொகையுவமையும் விரியுவமையும் உறழ்ந்துவரலுவமையும் ஒ ருவழியொப்பினொருபொருண்மொழிதலுவமையுஞ் சினைமுதலொப்புவ மையும் ஒப்புமறையுவமையும் என உவமையை இன்னும் பிறவாற்றான் விகற்பிப்பர்.—எ-று. இப் பெயர்களிற்செய்யுட் சுவை நோக்கிக்கடை

குறைந்தனவு முரையிற் கோடலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற்கொள்க. ஒப்பிலுவமை வருமாறு-செங்குவளை போலா கருநிறத்த சேயரிக்க- ணங்குவளைக் காரிதழு மாங்கொவ்வா-செங்குவளைத்-தண்மலரே நாறுந் தமணியப்பூங் கோதாய்நின்-கண்மலரே போலுமுன் கண். இது மற்றொருவமை யில்லாமையா லொப்பிலுவமை யாயிற்று. உருவுகண்டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்-கச்சாணி யன்னா ருடைத்து. இது இழிந்தவுவமையி னுயர்ந்ததனைப் புகழ்ந்தமையா லிழிவுயர்புப்புகழ்ச்சியுவமையாயிற்று. மலையொக்கும் யானை யென்பது உயர்ந்த வுவமையை இழிந்ததனோ டொப்பித்துப் புகழ்ந்தமையா லுயர்விழிவுப்புகழ்ச்சி யாயிற்று. தந்தையை யொக்கு மகனென்பது சமவுவமை யாயிற்று. தலைப்பெயன் மரபிற் சார்ந்து வருமுவமை வருமாறு-தாமருவு கின்றோரிப் பைங்கிளியார் தாமிருந்த-காமருபூந் தாதிர்க்குங் காரெருமை- தாமரைக்கே-பொன்னுரைகற் போற்றோன்றும் பூம்புனனீர் நாடன்பே-பொன்னுரைகற் பார்போ லிருந்து. இதனுண் மற்றொன்றுதலைப்பெய்யவுவமையுரைத்தமையாற் தலைப்பெயன்மரபிற்சார்ந்துவரு முவமையாயிற்று. கூற்றுவமை வருமாறு-செங்கோல னெங்கோன் கொடுந்தொழிலாற்றெவ்வேந்தர்-தங்கோ னிகலரியன் றூமெளிய-னெங்கோமா-னெவ்வகைய னேர்ந்திய தொல்குணத்தா லேனோரு-மவ்வகைய ராமிவற்றினால். பவளவாயென்பது தொகையுவமை. பவளம்போன்ற செவ்வாயென்பது விரியுவமை. அன்ன நடைபயின்று யாயிழைநீ யன்னமு - நின்னடை யேபயின்று நின்னைக்கு-நின்னை- யுழைக்கண்ணார் மான்பிணையொப்பா ரிதென்ன-மழைக்கண்ணாய் நின்போன்ற மான். இஃதுறழ்ந்துவரலுவமை. எழிறரு ஞாயிற் றெழில்போ னிறைந்து-பொழிதருவான் றிங்களே போல-முழுவுலகுந்-தன்புகழி னானிறைந்த தார்வேந்தன் சேந்தன்பாட்-டென்புகழ்த லாவ தினி. இஃதொருவழியொப்பினொருபொருண்மொழிதலுவமை. இஃதெல்லாவிடத்து மெல்லாக்காலத்துமொவ்வாப்பொருளை யோரிடமாயினு மொருகாலமாயினும் பற்றிச்சொல்லவரும். அன்னமே யென்ன வணிமயிலே யாமென்ன- மன்னு மடமான்பிணையென்ன-மின்னு-மிளவஞ்சி யென்னவுருமேயுங் கோமான்-வளவஞ்சி மன்னன்மகள். இதனு ளன்னமேயென்ன வணிமயிலே யென்னவென்று முதலுஞ்சினையுமே யுவமையும் பொருளுமாகப் புணர்ந்தமையான் முதல்சினையொப்புவமை. காலம் வரைந்தெல்லைகோள் வழிச்செறி-மாலு முழங்கி வளர்ந்தெழுகிச்-சாலவும்-பெய்கோவா யென்றும் பெருமய மாவினைத் தான்-கைபோவாய் வாழிநீசார். இஃதொப்பு

மறையுவமை. தேர்ந்தென்றுழி கத்துச்சொல்லியவதனை யெடுத்துக் காட்டுவமை பான்மாறுவமை முதலியனவுங் கொள்க.

இனியொரு சாரார் வார்த்தை அந்நியவுவமை வழிநிலை உயர்பு உருவகம் ஒற்றுமைமொழி முதலாயவுள்ளிட்டுப் பலவாகச் சொல்லுவர். அவையெல்லாம் மேலை விகற்பங்களிலே யகப்பட்டடங்குமென்க. அவர் சொல்லுமாறு - காலமுமிடனும் வாலிதிற்புகழ்வா ராகியதடுப்பினது வார்த்தையாகும் என்று வார்த்தைக்கிலக்கணங் கூறுப. காலமாவது பொழுதும் பருவமு மெனக்கொள்க. இடமாவது பாலை குறிஞ்சி நெய்தன் முல்லை மருதமென்னு மைந்துநிலமுமாம். வேலை மடற்றிரை வெண்டோட் டிடைக்கிடந்து-மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு-காலைத் - துளிநறவந் தாதெதிரத் தோன்றிற்றே காமர்த் - தெளிகிற வெங்கதிரோன் றேர். இது காலவார்த்தை. மழலைக் கனிவாய் மணி வண்டு வருடி மருங்கு பாராட்ட-வழலைக் கலந்த.வரவிந்தத் தமளிசேர்ந்த விளவன்னங் - கழனிச்செந்நெற் கதிரொன்னுங் கவரி வீசக் கண்படுக்கும்-பழனக் குவளை நீர்நாடன் பாவை வார்த்தை பகர்வுற்றாள். இது இடவார்த்தை. மதிபோன் மறுவில்லை வண்டா மரைபோற்-புதுவிரி புல்லிதழீண் டில்லை - யிதுவெல்லா - மெய்யுணர்வி னார்தமக்கு மெய்தருமா லொக்குமே- மொய்யிணர்ப்பூங் கோதை முகம். கற்பகம் போ லொக்குங் கணுவில்லைக் காவேரி-மற்புனல்போ லாமொருகால் வற்றாது - நற்புகழ்சேர்- நந்திகை மன்னு புலவோர் நவைதீரக் - கந்தகோன் வந்துதவுங் கை. இவையிரண்டு மந்நியவுவமைநிலை. இதுவெனினிதுவிதற் கில்லென்று சொல்ல லந்நியவுவமை நிலையாகும்மே. தவளை யுகளுந் தடம்புனனீர் நாட-னிவளை வளைகரந்தா னென்றாற் - றவளத்-தனிக்காவல் வெண்குடையான் றண்ணளியு மஃதே- யினிக்காவலாமோ வெமக்கு. இஃதெழுத்துவழிநிலை. மாதரான் மாதர்நோக்குண்ட மடநெஞ்சங்-காதலார் காதன்மை காணாதே-யேதிலார்-வன்சொல்லான் வன்பொறை சொல்லிலெழின் மானோக்கி-யின்சொல்லாலின்புறுமோ வீங்கு. இதுமொழிவழிநிலை. வழிமொழியணியே வகுக்குங்காலை எழுத்துஞ்சொல்லு மிசைபலவாகி வழிதொடர்ந்தொலிப்ப வகுத்தலாகும். எழுத்தின்வழிநிலை யிசைதொடர்ந்திசைக்கு மொழியின் வழிநிலை மொழிவயினிலையே. விண்ணிடையிழிந்துவந்த விண்ணவர் கிழவனைப்பான்-மண்ணிடை யொல்லை யிங்கோர் பொருளென வருந்தி வந்த-தெண்ணிடை யுணருமந்தா மத்திடை சுடுநேரன்றாற்-கண்ணிடை யும்மூழுஞ்செந்தீக் கடாக்களிற் றுழல்வ வென்றான். இஃதுய

ரக் கூறினமையாலுயர்பாயிற்று. மன்னூ ரொளிமுடிமேன் மாணிக்கங் கால்சாய்த்து- மின்னி விரிந்த வெயிற்கதிர்க - டுன்னி - யடிமலர்மேற் சென்றெறிப்ப நின்று னவிரொண்- கொடிமலர்வேய் நீண்முடியெங் கோ. இது மாணிக்கச் சிறப்புரைத்தமையா லருங்கலவுயர்வாயிற்று. இயன்ற செய்யுட் கிசைந்த நடையா லுயரக்கூற லருங்கலமொழித லென் றுயர்பிரண்டென்ப ருயர்ந்தோர்தாமே. செந்தாமரையாளமர்ந்தாடுஞ் செய்குன்ற-மந்தாரப் பூஞ்சோலை மங்கையர்க்குக்-கொந்தாரிலையாரந் தாதுறைக்கு மின்பொதியிற் கோமான்-மலையாரந் தாமலைத்த மார்பு. இஃது மார்பினது தன்மையைச் செய்குன்றினுலு மந்தாரச்சோலையானுங் காட்டினமையாகச் சொன்னமையா லுவமையுருவக மாயிற்று. பொருளின் மெய்மை காட்டிப்பொருளை யுருவி னுவலின துவமை யுருவகம். இனியொற்றுமைமொழி வருமாறு- அருங்கல முலகின்மிக்க வரசற்கே யுரிய வன்றிப்-பெருங்கல முடையரேனும் பிறர்க்கவைசெய்கலாகா-விருங்கலி முழவுத் தோளா யெரிமணிப் பலகைமேலோர்-நெருங்கொலி யுருவங் கண்டு நின்னையா னினைந்து வந்தேன். இது அரசற்குரிமைநிகழும் பொருண்மேற்றுதலா லொற்றுமை மொழிதலாயிற்று. (கஎ)

தெற்றுத்தொகையவ் வியமேதுப்பண்பு விரியுவமை
மற்றுச்சிலேடை சகலமிபைபு வரட்புணர்ந்த
முற்றுத்தொகைவிரி தன்னோடவயவி முந்துறுப்புப்
பெற்றுப்பயிறத்து வாபனந்தன்னோ டியைபிலியே. (கஅ)

தாக்குஞ்சமாதான மேவிதிரேகந் தடைமொழியு
மூக்குமுருவகத் தோடொன்றுருவக மேகாங்கமென்
றூக்குமுருவக மைந்நான்கொன்றும்பிற வந்தனவு
நீக்குவனவிட்டுத் தொல்லோருரைப்படி நேர்ந்தறியே. (கசு)

(இ-ள்.) தெற்றுருவகந் தொகையுருவகம் அவ்வியவுருவகம் எதுருவகம் பண்புருவகம் விரியுருவகம் உவமையுருவகஞ் சிலேடையுருவகஞ் சகலவுருவகம் இயைபுருவகம் முற்றுருவகந் தொகைவிரியுருவகம் அவயவியுருவகம் உறுப்புருவகந் தத்துவாபனவுருவகம் இயைபிலியுருவகஞ் சமாதானவுருவகம் விதிரேகவுருவகந் தடைமொழியுருவகம் உருவகவுருவகம் ஏகாங்கவுருவகமென விருபத்தோருருவகமுள. மற்றும் வருவனவு மறிந்துகொள்க—எ-று. வரலாறு-தாமரையைக் குவியாது தாட்குமுத மலர்த்தாது-தீமைசெயு மென்னுயிர்க்குன் றிருமுகமாந்

திங்களே. இது சந்திரன்றொழிலைத் தெற்றினமையாற் றெற்றுருவகம். இதனை விரோதவுருவகமெனினு மமையும். எஞ்சிய பண்பி லியையினு மொழிதொழில் ,செஞ்சொலாற் கிளப்பது தெற்றுருவகமே யெனக்கொள்க. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா-ரிறைவனடி சேராதவர். இது பிறவியென்னு நின்ற பெருங்கடலென்னுஞ் சொற்றொக்கு நின்றமையாற் றொகை யுருவகம். மிக்கவுவமை விரியாதுணையிற் றொக்கு நிற்பது தொகையுருவகமே யெனக்கொள்க. காலன் மதத்தாற் சிவந்தகபோ லத்தழகு- கோலிக் குனித்த புருவக் கொடியிடையாய்-சீல மலிநின் முகமென்னுந் திங்களா - லுலகுங்காம னலியக் கெடுக்கலுற்றான். இது ஒவ்வாக்கிரியையைக் கூறினமையால் அவ்வியவுருவகம். கூறிய பொருள்வயிற் கொளுத்திய கிரியை வேறாயிருப்பதவ் வியவுரு வகமே யெனக்கொள்க. ஆழ முடைமையினாலாழியா மந்தரத்து - வாழ நிமிர்தலான் மந்தரமா - மேழுலகுந் - தந்தளிக்கும் வண்ணத்தாற் றாயாஞ்செந் தாமரைக்கட் - பைந்தெரியன் மாயோன் பதி. இது,ஏதுகாட்டி யுருவகஞ் சொன்னமையா லேதுருவகம். மரபுடைப் பொருளைமற் றதுவா லதுவெனு முறைபெறி லேதுரு வகமாமென்ப எனக்கொள்க. தலையிலமர் கங்கைத் துகிலுடையன் றன்னைச்-சிலையினமர் செங்கண்மால் பாக-னிலையினமர்-தானவரைக்கொன்று விழவுகெடுத் தான்றனியே - வானவரெல் லாமதிக்க வந்து. இது பண்புப்பதத்தாற் பொருளேற்றமையாற் பண்புருவகம். ஒண்பொருட் பெற்றி யுற்றதற்குரிய பண்பொடு கிளப்பது பண்புருவகமே எனக்கொள்க. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்- செம்பொருள் காண்ப தறிவு. இது விரியுருவகம். கருதிய பொருளைக் கலையிற் றொகாமல் விரியத் தொடுப்பது விரியுருவகமே யெனக்கொள்க. மதர்த்துச் சிவந்தநின் வாண்முகத் திங்கட்-பதத்திலெழுஞ் செம்மைவளம் பாரின்-வதைத்தெனுடல்-வெந்துமத ராக மிகுக்க வொளிமாறாய்த்- தந்து மிகைத்தியலுந் தான். இது உவமையே யுருவகமாக வந்தமையா லுவமை யுருவகம். ஒண்டரு பொருளை யுருவக மாக்குத லுண்டெனி லுவமை யுருவக மாகும் எனக்கொள்க. சோதிமேவிபு கரத்தொடு தோன்றிய- மாத ராயினேர் வாண்முகத் திங்களே. இது சிலேடை யுருவகம். நயம்படு சிறப்பி னவைதீ ரிருபொருட் கியம்புதல் சிலேடை யெனுமுரு வகமே யெனக்கொள்க. வெண்ணிணைப் பறவைக் குன்முழக் காய்ப்பிறை வாளுருவி - வண்ணக் கருங்கடல் வட்டத்தை யேந்தி மதிபுலியூ- ரண்ணற் சிவன்கொன்றை யந்தார் நினைந்தவெ

ஞருயிரை-யுண்ணத் திரிதரு மந்தியென் ஞநின்றயோகினியே. இது சகலவுருவகம். ஒருபொருட்கேற வுருவகம் பலமொழி தருமெனிலுருவகஞ் சகலமாகும் எனக்கொள்க. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு-நல்லாண்மை யென்னும் புணை. இது பொருந்து மென்பதனால் இயை புருவகம். அசைவில் கருவி யவற்றாற் றெழிலி லிசையு மென்ப தியைபுருவகமே யெனக்கொள்க. இதுவே காமக்கடும்புன லென்னுந் தொகை யுருவகமும் நாணொடுநல்லாண்மையென்னும்புணை யென்னும் விரியுருவகமும் வந்தமையாற் றொகைவிரியுருவகமாயிற்று. தொகையும் விரியுந் தொகுக்குடன் கிளப்பது தொகைவிரியென்று சொல்லினர் புலவர் எனக் கொள்க. விழியே களிவண்டு மென்னகையே தாது-மொழியே முருகுலாந் தேறல்- பொழிகின்ற-தேமருவு கோதைத் தெரிவை திருமுகமே- தாமரையென் னுள்ளத் தடத்து. இது முற்றுருவகம், சொற்ற வவயவ வவயவி யிடம்பிற முற்ற வுரைப்பது முற்றுருவகமே யெனக்கொள்க. மாதராய் நின்றண் முககமலத் துள்வளைந்த-கோதில் புருவமுங் கூனுதலுந்- தீதி-லுருக்குறி யொப்புமீண் டோடியிமைக் குஞ்சே- யரிக்கண்ணு நோய்செய் தன. இஃதுறுப்புக்களை வேறுபடுத் துருவகஞ் செய்யா தவ்வுறுப்புக்களை யுடைய அவயவியை வேறு சொன்னமையா லவயவியுருவக மாயிற்று. இயையு முறுப்பொழித் துறுப்புடைப் பொருளை யமைய வுரைத்த லவயவி யுருவகம் எனக்கொள்க. புருவச் சிலைகுனித்துக் கண்ணம்பென் னுள்ள-முருவத் துரந்தா ரொருவ- ரருவி- பொருங்கற் சிலம்பிற் புனையல்குற் றேர்மேன்-மருங்குற் கொடிநுடங்க வந்து. இது அவயவியைச் சொல்லாதே யதனுறுப்புக்களை வேறுபடுத் துருவகஞ் செய்தனமையா லுறுப்புருவக மாயிற்று. அவயவி யொழிய வவயவந் தன்னை யுருவகஞ்செய்வ துறுப்புருவகமே யெனக்கொள்க. பொங்களக மல்லப் புயலே யிவையிவையுங்- கொங்கை யிணையல்லக் கோங்கரும்பு- மங்கைநின்- மையரிக்கணல்ல மதர்வண் டிவையிவையுங் கையல்லக் காந்தண் மலர். இது உண்மைப் பொருளை மறுத்து ஒப்புமைப் பொருளை யுடன்படுட்டமையாற் றத்துவாபனவுருவகம். உண்மைப் பொருண் மறுத் தொப்புமைப் பொருண்மேற் றன்மைசெயுருவகந் தத்துவாபனமே எனக் கொள்க. தேனக் கலர்கொன்றை பொன்னூகச் செஞ்சடையே கூனற் பவளக் கொடியாகத்- தான- மழையாகக் கோடு மதியாகத் தேர்ன் றும்- புழையார் தடக்கைப் பொருப்பு. இது பலபொருளுந் தம்மி லியையாம லுருவகஞ் செய்தமையா லியைபிலியுருவகம். பலபொருளி

யையாப் பண்பின் வருவ திமையிலி யுருவக மென்மனூர் புலவ ரெனக்கொள்க. கார்குழை சேர்ந்த கதிர்வாண் மதிமுகமு-மேர்கெழுதென்றலு மென்னிடையே-சேரத் துயர்விளைப்ப வாயினுற் றீவினையால் வந்த- மயனினைப்ப தாமளவோ மற்று. இது எல்லார்க்கு மினிய நின்முகமு மிளந்தென றலு மெனக்குத்துயர் விளைப்ப வென்று கூறிப் பின்னர்ச் சமாதானங் கற்பித்தமையாற் சமாதான வுருவகம். கைகாந்தள் வாய்குமுதங் கண்ணெய்தல் காரிகையே- மெய்வார் தளிர்கொங்கை மென்கோங்கென் - றிவ்வனைத்தும்- வன்மைசேர்ந் தாவி வருத்துவது மாதவமொன்- றின்மையா லனறே விவர்க்கு. இதுவுமது. சீரியவுருவகஞ் செப்பிற் பயன்றரக் காரணங் கற்பித்தல் சமாதானமாகும் எனக்கொள்க. வையம் புரக்குமான் மன்னவநின் கையிரண்டும்- பொய்யின்றி வானீர் பொழிகாருங்- கையா- மிருகார்க்கு மில்லைப் பருவ மிடிக்கு - மொருகார் பருவ முடைத்து. இது உருவகங் கூறிப் பின் வேற்றுமையைச் சொல்லுதலால் விதிரேகவுருவகம். ஏற்றிய பொருள்க ளிரண்டினு மியல்பாம் வேற்றுமை கூறிலது விதிரேகம்மே யெனக்கொள்க. மாதரா யுன்றனது வாண்முகமாந் திங்களுக்குந் - தீதிலா மானின் றிருவிழிக்கு - மோதிலிருங்- காதலுளாரைக் கடுந்துயரஞ் செய்வதே - பாதி யமையும் பரிசு. இது தனக்குத் துயர்செய்த லுட்கொண்டு நின்று சந்திரனு மான்விழியுந் தங்குணத்தைத் தடுத்த தன்மையாற் றடைமொழி யுருவகம். இணங்கியபொருள்க ளியையுங் குணத்தை விலங்கவிளம்புந் தடைமொழியுருவகம் எனக்கொள்க. அத்தகு நின்றன் முகக்கமல வாளரங்கி- லொத்தபுரு வக்கொடிமுன் னேங்குமே - வித்தகஞ்சே-ராடல்புரிந் தாளென் றுணர்த்தா னவனியெல்லாங்- கோடல்புரிந் தானுநந்தைக் கேள். இது உருவகத்தை யுருவகஞ் செய்தமையால் உருவகவுருவகம். உருவகந் தன்னை யுருவகஞ்செய்வ துருவக வுருவக மென்மனூர் புலவ ரெனக் கொள்க. காலன் மதத்தாற் சிவந்தசயல் போன்றவிழி- நீலோற் பலமு முடையநின்-கோலமுகத் - தாடவர்கள் சால வருந்துயர மெய்தவரோ- யூடலெளி தன்றென் றுணர்ந்து. இது பல வுறுப்புக்க ளுள்ளு மொன்றையே யுருவகஞ் செய்தமையால் ஏகாங்கவுருவகம். ஒன்றி னுறுப்புப் பலவற்றி னுள்ளு மொன்றினை யுருவக முணாப்ப தேகாங்க மெனக்கொள்க. பிறவந்தனவு நேர்ந்தறியே யென்றமையால் இரங்கு குயின்முழவா லின்னிசையாழ் தேனு - வரங்கமணி பொழிலா வாடும்போது மிளவேனி - லரங்க மணிபொழிலா வாடுமயின்- மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய் திளவேனில்

எனக் குயின்முழவாகவுந் தேன்யாழாகவும் பொழிலரங்கமாகவு முருவகஞ்செய் திளவேனிலென்னுங் கூத்தனென் றெடுத்த உருவகத்தை முற்றுவியாதுவரும் ஏகதேசவுருவகமுதலியனவுங் கொள்க. (கக)

தேரும்பொதுவே சிறப்புநிலையே சிலேடையன்றி
யேரும்முரணியை போடியையின்மை யியைபுதம்மிற்
பேரும்விரவிய லேநற்பிறபொருள் வைப்புத்தண்டி
சீரும்பொலிவு மலியுந்தன்னூலினிற் செப்பியதே. (உ0)

(இ-ள்.) * பொதுப்பிறபொருள்வைப்புஞ், சிறப்புநிலைப்பிறபொருள்வைப்புஞ் சிலேடைப்பிறபொருள்வைப்பும் முரண்பிறபொருள் வைப்பும் இயைபுப்பிறபொருள்வைப்பும் இயைபிலிப்பிறபொருள் வைப்பும் விரவியற்பிறபொருள்வைப்பும் என விகற்பித்தார் தண்டியார்—எ-று. வரலாறு - விண்ணவரின் மிக்கு விளங்கொளியான் மேம்பட்டு- மண்ணவர்க்குக் கண்ணாய வான்கதிர்கள்- கண்ணெதிரே- பந்தித் திருளடையும் பாரிலென்று லானவினைப் - பந்தத்தை யாவர்கடப் பார். இது எல்லார்க்கும் பொதுவாதலாற் பொதுப்பிறபொருள்வைப்பு. எண்ணும் பயன்றூக்கா தியார்க்கும் வரையாது- மண்ணுலகில் வாம னருள்வளர்க்குந் - தண்ணறுந்தேன் - பூத்தளிக்குந்தாராய் புகழாளர்க் கெவ்வுயிருங் - காத்தளிக்கை யன்றோ கடன். இது பொதுவின்றிப் புகழாளரையே குறித்தமையாற் சிறப்புநிலைப்பிற பொருள்வைப்பு. எற்றே கொடிமுல்லை தன்னை வளர்த்தெடுத்த-முற்றிழையாள் பாட முறுவலிக்கு-முற்ற-முடியப் பரவை முழங்குலகத் தென்றுங்-கொடியர்க்கு முண்டோ குணம். இது சிலேடைப்பொருண்மேல் வந்தமையாற் சிலேடைப்பிறபொருள்வைப்பு. காதன் மதியங் களங்கமுடைத் தாலும் - பூதலத்தை யெல்லாம் பொலிவிக்கு- மோதுசில-குற்ற முடையா ரெனினுங் குவலயத்து-நற்றகையார் நல்லொன்றே நாடு. வெய்ய குரற்றோன்றி வெஞ்சினவே றுட்கொளினும் - பெய்யு மழைமுகிலைப் பேணுவரால் - வையத்-திருள்பொழியுங் குற்ற மிருப்பினும் யார்க்கும்-பொருள்பொழிவார் மேற்றே புகழ். இவை தெற்றுங் குணமுடைய வாதலான் முரண்பிறபொருள் வைப்பு. அத்தகு திங்கண் முகமய மானலு-மெத்தனையும் வான்றுயர மெய்துவிக்கு-

* பொதுப்பிறபொருள்வைப்பையுஞ் சிறப்புநிலைப் பிறபொருள் வைப்பையும் முறையே முழுதுஞ் சேறலென்றும் ஒருவழிச் சேறலென்றும் பெயரிட்டு வழங்குவாரு முளர்.

மொய்த்தவர்க்-கெய்தாது தனதுபோ னல்லோரியாவர்க்கும்- வெய் தாவ தாகாது வேறு. இது இயைபு மியைபிலியும் வந்தமையால் விரவியற்பிறபொருள்வைப்பு. ஆர வடமு மதிசீத சந்தனமு- மீர நிலவு மெரிவிரியும்- பாரிற்- றுதிவகையான் மேம்பட்ட துப்புரவுந் தத்தம்- விதிவகையாற் வேறு படும். இது பொருந்தா வியற்கை சொல்லுதலாற் கூடாவியற்கைப் பிறபொருள் வைப்பு. பொய்யுரையா நண்பா புகுந்த நெறிநோக்கிக் - கைவளிசோர்ந் தாவி கரைந்துருவார்-மெய்வெதப்புப்- பூத்தமையிற் காந்தர் பொலங்கிரியை நீத்தகன்றுற்-றீத்தகையார்க் கமைந்தே செயல். இது கூடுவதனைக் கூடுவதாக மொழிந்தமையாற் கூடுமியற்கைப்பிறபொருள்வைப்பு. தலையிழந்தா னெவ்வுயிருந் தந்தான் பிதாவைக்- கொலைபுரிந்தான் குற்றங்க ளேர்ந்தா- னுலகிற்- றனிமுதன்மை பூண்டுயர்ந்தோர் வேண்டுவரேற் றப்பாம்-வினையும் விபரீத மாம். இது விபரீதப்பட வந்தமையால் விபரீதப் பிறபொருள்வைப்பாயிற்று. கோவலர்வாய் வேய்ங்குழலே யன்றிக் குரைகடலுங்-கூவித் தமியோரைக் கொல்லுமாற்-பூவாய் - பெரியோரும் பேணுத செய்வரோ தம்மிற் - சிறியார் பிறர்க்கியற்றுந் தீங்கு. இது கூடாததனையுங் கூடுவதனையுங் கூடச் சொன்னமையா லிருமை யியற்கைப்பிறபொருள்வைப்பு. (உ0)

ஆசியனுதரங் காரணங்காரிய மையமேதுப்
பேசுமுபாயஞ் சிலேடைமுயற்சி பிறபொருள்வைப்
பேசில்கருணைநட் போடுகரும மிகழ்ச்சிவன்சொல்
தேசினிரக்கந் தலைமையனுசயஞ் செற்றமென்னே. (உக)

வெப்பந்தரும்ம் பரவசத்தோடு வியன்குணமற் [ந்து
றெப்புப்பொருளின் றடைமொழிதன்னை யுரைத்துணர்
செய்பமுடையவர் காலங்கண்மூன்றிற் றிருத்திப்பின்னு
மெப்பண்புகொண்ட விகற்பம்வரினு மியற்றுவரே. (உஉ)

(இ-ள்) ஆசித்தடைமொழியும் அனுதாரத்தடைமொழியுங் காரணத்தடைமொழியுங் காரியத்தடைமொழியும் ஐயத்தடைமொழியும் ஏதுத்தடைமொழியும் உபாயத்தடைமொழியுஞ் சிலேடைத்தடைமொழியும் முயற்சித்தடைமொழியும் பிறபொருள்வைப்புத்தடைமொழியுங் கருணைத்தடைமொழியும் நட்புத்தடைமொழியுங் கருமத்தடைமொழியும் இகழ்ச்சித்தடைமொழியும் வன்சொற்றடைமொழியும் இரக்கத்தடைமொழியுந் தலைமைத்தடைமொழியும் அனுசயத்தடைமொழியுஞ் செற்

றத்தடைமொழியும் வெப்பத்தடைமொழியுந் தருமத்தடைமொழியும்
பரவசத்தடைமொழியுங் குணத்தடைமொழியும் உடன்பாட்டுசததடை
மொழியும் பொருட்டடைமொழியும் என விகற்பிக்கப்படாநின்ற த
டைமொழியலங்காரத்தை மூன்றுகாலத்தனோடும் பொருந்துவித்துக்
கூறுவர். இதுநெறியாகப் பிறவாற்ருன் வந்தனவும் அமைத்துக் கொ
ள்வர்.—எ-று. வரலாறு-ஏகுக வன்ப ரெளிதாகச் செனனெறிக்கண் -
யானு மினிதிருக்க வீண்டு. இது ஆசிசொன்னமையா லாசித்தடை
மொழி. ஆசை பொருட்கில்லை யன்பர்க்கின் றெனபக்க- லேகுக நிற்க
வினி. இது அநாதரத்தடைமொழி. கண்விற் புருவத்தா னோர்தர நீசி
றி-யென்னும் பிறரிதற்கு தென்னுகும்-பண்ணிய-குற்றமொன் றெனப்
க்க லின்மையாற் கூர்ந்திரு-மச்சஞ் சிறிதுமுள தன்று. இது அச்சத்திற்
குக் காரணமாகத் தன்பாற் குற்றமின்மை கூறினமையாற் காரணத த
டைமொழி. அன்ப ரசன்ரு ரவர்குறித்த கார்ப்பருவம்-வந்த தயிர்த்தி
லண் மாது. இது சாகைக்குக் காரணங்கூறி யதன்காரியமாயுள்ள சா
கையை விலக்கியமையாற் காரியத் தடைமொழியாயிற்று. மின்னே
பொழிலின் விளையாடு மிவ்வுருவம்-பொன்னேவென் னுஞ்சுணங்கிற்
பூங்கொடியோ-வென்னே-திசையுலவுங்கண்ணுந் திரண்முலையுந் தோ
ளின்-மிசையிருளுந் தாங்குவதோ மின். இது ஐயுற்றதனை விலக்குதலா
ல் ஐயத்தடைமொழி. எம்மி திதுவென் றிரப்பவரிற் கொள்ளுதலாற்-செ
ம்மைமலி வள்ளலென்று செப்பத் தகாய்நீயே. இது ஏதுத்தடைமொ
ழி. காலனெனைக் காணு தொழியும் வகையருளி- ஞாலத் தகலுதியேல்
யானதற் காற்றுவனே. இஃதுபாயத்தடைமொழி. மன்னுதனுச் சோதி
மகரமீ னஞ்செவ்வாய்-பன்னுமிவற் றோடொன்றிப் பாரிகழ்ந்த- நின்
னுடைய-வூனமிலா வாண்முகமா மொண்மதியொன் றண்டாகி- லே
னைமதி தன்னுலிங் கென். இது சந்திரனோடொக்கச் சிலேடைசெய் தத
னைமறுத்தலாற் சிலேடைத்தடைமொழி. ஏகென்று சொல்ல முயலுவ
தேகலென் - ருகுமென் வாய்சொல் வது. இது முயற்சித்தடை மொ
ழி. நூலெலாங் கற்றவனே யானுலு நோக்கரு - வாலியநின் காதலே
மரவிப்புச்-சாலவு-மாராது மால்கடலுக் காறெலா மெந்நாளுந் - தீரா
து பாய்ந்தாலுஞ் சென்று. இது பிறபொருள்வைப்புத்தடைமொழி. இ
ரியன் மகளி ரிலஞெமலி யீன்ற-வரிவிரவு செங்காற் குழவி-யருகிருந்த
ந்- கூமன்பா ராட்டவுறங்குமே செம்பியன்ற-னும்பா ராட்டாதார் நா
டு. இது கருணைத்தடைமொழி. ஏகுக வேகுத்யே லேரா வுளாபிநக்
குங்-காலத்தின் முன்னே கடிது. இஃதுறுதி சொன்னமையான் நட்புத்

தடைமொழி. கருமத்தடைமொழி யாவது ஒரு பொருளின் பக்கத்துள் ள கருமத்தைத் தடையாக்குதல். கருமமாவது ஆதேயம், கருமியாவ தாதாரம். குடைநின் றதுசெம்மை கோலொடு சென்றது கோமனுவி - னை நின் றதுகலி ஞாலங்கடந்தது நன்மையன்றி - யிடைநின் றதொ ன்றுண் டியாதெனினிராசனுண் டீரவநின் - றுைடநின்ற தார்புனை வார்மட வார்படுந் துன்புறவே. இவ்விடத்துக் கருமியாயினு னரசன். கருமமாயினது தீமை. அதனைத்தடுத்தமையாற் கருமத்தடைமொழியா யிற்று. ஆசை பெரிதுடையே மாருயிர்மே லப்பொருண்மே-லாசை சிறிது மடைகிலமாற்-றேசு-வழுவா நெறியின் வரும்பொருண்மேல் வள்ளா-லெழுவா யொழிவா யினி. இது எதுவை யிகழ்ந்து விலக்கின மையா லிகழ்ச்சித்தடைமொழியாயிற்று. மெய்யே பொருண்மேற் பி ரிதியேல் வேறொரு-தையலார் நாட்டந் தருநினக்கு-நெய்யிலைவேல்-வ ள்ளல் பிரிவற்றம் பார்த்தெங்கள் வாழ்வினைக்-கொள்ள வுழலுமாங் கூ ற்று. இது வலிதாகச் சொன்னமையால் வன்சொற்றடைமொழி. ஊச றுெழிலிழக்கு மொப்பு மயிலிழக்கும்-வாசஞ் சுனையிழக்கும் வள்ள லே - தேசு - பொழிலிழக்கு நாளையே பூங்குழவி நீங்க-வெழிலிழக்கு மந்தோ விதண். இது இரக்கந் தோன்றத் தடுத்தமையா லிரக்கத்த டைமொழி. என்னுயிர்க்குத் தீங்கில்லை யின்பந்தரும் வழியும்-பொன் னும் பெறலாமங் கானுலும் போக்கொழியே. இது தலைமைத்தடைமொ ழி. செய்த தவமில்லைத் தேடிய மாடில்லை-யெய்திய நூலொ டிவை பில் லை-மெய்யன்பு-மேயநண்பர் தாமில்லை மேதினியின் மெல்லவே- போ யிற் றிளமை புலர்ந்தது. இது அனுசயத்தடைமொழி. இதனைக்கையற வெ ன்னு மமையும். ஏஏவ னியானென் றெடுத்துரைத்த நீயினிப்- போ கிலென் போகாக்கா லென். இது செற்றத்தடைமொழி. தேடித்தந்தி ட மாடிற்போக்குற நாடித்திசைமிசை யோடுநெம்மிறையே. இது வெ ப்பத்தடைமொழி. பைங்குழலும் பாரப்பணைமுலையு முண்மையா-லிங் கிவளுக் குண்டோ விடை. இது தருமத்தடைமொழி. தருமமாவ தாதே யம். இவ்விடத்துத் தருமமா யுண்மைக் காதாரமாய் நின்றவிடையை த் தடுத்தமையாற் றருமத் தடைமொழி. செல்க திருவுளமேல் யானு றியேன் றேங்கமட - மல்லமது தாங்கு மதர்விழியின் -மெல்லிமை- நோக்கு விலங்குமேல் நோமிவடன் காதலைநீ - போக்கி யகல்வா ய் பொருட்டு. இது தன்வசமல்லாமையைக் கூறிவிலக்கினமையா ற் பரவசத்தடைமொழி. மாதர் துவரிதழ்வாய் மைந்த ருயிர்கவருஞ்- சீதமுறுவல் செயலழிக்கு-மீதுலவா-நீண்ட மதர்விழிக ணெஞ்சங் கி

ழித்துலவும்- யாண்டையதோ மென்மை யிவர்க்கு. இது குணத்தை விலக்குதலாற் குணத்தடைமொழி. அப்போ தடுப்ப தறியே னருள் செய்த - திப்போ திவளு மிசைகின்றாள் - தப்பில் - பொருளோ புகழோ தரப்போவீர் மாலை - யிருளோ நிலவோ வெழும். இது உடன்பட்டாற் போலத் தடுத்தமையால் உடன் பாட்டுத்தடைமொழி. கண்ணு மனமுங் கவர்ந்தவ ளாடிடமென்-றெண்ண லருளு மடையாளந்-தண்ணிழலின்-சுற்றெல்லை கொண்டு சுழல்சோதித் திரளல்லான் - மற்றில்லை காணும் வடிவு. இது பொருடோன்றத் தடுத்தமையாற் பொருட்டடைமொழி. பின்னு மெய்பண்பு கொண்ட விகற்பமென்றமையாற் செல்லு நெறியினைத்துஞ் சேம நெறியாக-மல்க நிதியம் வளஞ்சிறக்க - வெல்லு - மடற்றேர் விடலா யகன்றுறையி னுங்கோ - ரிடத்தே பிறக்க வியாம் எனவரும் வாழ்த்துத்தடைமொழியும் விளைபொருண்மே லண்ணல் விரும்பினையே லீண்டெங் - கிளையழுகை கேட்பதற்கு முன்னம்-விளைதேன் - புடையூறு பூந்தார் புனைகழலாய் போக்கிற் - கிடையூறு தோன்றுமு னேகு எனவருந் துணைச்செயற்றடைமொழியு முதலாயின கொள்க. பாலன் றனதுருவாய்ப் பாருலகுண் டாலிலையின்-மேலன்று நீதுயின்றாய் மெய்யென்ப - ராலன்று- வேலைசேர் நீரதோ விண்ணதோ மண்ணதோ-சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல். இது இறந்தகாலத் தடைமொழி. நகையுமுவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற் - பகையு முளவோ பிற. இது நிகழ்காலத் தடைமொழி. முல்லைக் கொடிநுடங்க மொய்காந்தள் கையெடுப்ப - மெல்ல வினவண்டு வீழ்ந்திரங்க - மெல்லியர்மேற் - றீவாய் நெடுவாடை சேர்ந்தாற் செயலறியேன்-போவா யொழிவாய் பொருட்கு. இது எதிர்காலத் தடைமொழி. பிறவுமன்ன. (உஉ)

ஒருமையிருமை சிலேடையுயர்பினு டேதுவன்றிப்
பெருமைமலிசாதி யொப்பாம்விதிரேகம் பேசுதொழி
லருமைமலிகுணஞ் சாதியென்றுகுமவ் வேதுவுமற்
றிருமைநிகழ்ஞா பகங்காரகமா மிலங்கிழையே. (உங)

(இ- ள.) ஒருமைவிதிரேகம் இருமைவிதிரேகஞ் சிலேடைவிதிரேகம் உயர்புவிதிரேகம் ஏதுவிதிரேகஞ் சாதிவிதிரேகம் ஒப்புவிதிரேகம் என விதிரேகத்தைக் கூறுபடுப்பர். அது தொழில் குணஞ் சாதி பற்றிக் கூற்றினானுங் குறிப்பினானும் வரும். ஏதுவிதிரேகத்தை ஞாபகவேதுவுங் காரகவேதுவும் எனக் கூறுபடுப்பர்.—எ-று. வரலாறு.

அனைத்துலகுஞ் செய்போ மருநிதியங் கைக்கொண் -டினைத்தளவே
யென்றற் கரிதாய்ப் - பனிக்கடன்-மன்னவநின் சேனைபோன் மற்றது
நீர்வடிவிற்-றென்னு மிதுவொன்றே வேறு. இது ஒன்றற்கொரு பே
தஞ்சொன்னமையால் ஒருமைவிதிரேகம். *வேங்கைவன நாடன் விச
யன்வாளைக்கதிப-னேங்கு புகழுதயா தித்தனுக்குத்-தாங்குகட-னோ
ராமென் றுலு நிறத்தா லவன்செய்யன்-காரார் நிறமக் கடல். இதனுளி
ரண்டுக்கு மிரண்டுபேதஞ் சொன்னமையா லிருமைவிதிரேகம். எற
டர்த்து வின்முருக்கி யெவ்வுலகுங் கைக்கொண்டு - மாறடர்த்த வாழி
வலவனைக்-காறெழுதற்- கெஞ்சினு ரில்லெனினு மாய னிகனெடுமா
ல்- வஞ்சியா னீர்நாட்டார் மன். இது சிலேடை விதிரேகம். மலிதே
ரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு-ளொலியும் பெருமையு மொக்கு - மலி
தேரான் - கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி - கடல்படுவ வெல்லாம் படும்.
இது உயர்பு விதிரேகம். வன்மை யுயர்பு நிரைப்பேறு வான்புக - ழெ
ன்னு மியைபினுண் டாகிலு-மன்னவரைக்- காசினியைச் சூழ்ந்துங் கட
னேர மாட்டாது - மாசொன்ற லாலலையின் வாய். இது செயற்கை
ஏதுச்சொன்னமையாற் காரகவேதுவிதிரேகம். உளதென் றனங்க
னுடலைத் திருகில் - வெளியன்றி வேறே ரிடை. இது இயற்கையே
துச்சொன்னமையால் ஞாபகவேதுவிதிரேகம். கல்லாதார் வாயிற் க
டுஞ்சொல்லாங் காரரவு- நல்லாரைச் சென்று நனிகடிக்குஞ்-சொல்லா
லோர்- மந்திரமு மில்லை மகிதலத்தே மற்றுமொரு - தந்திரமு மில்லை
யதன் சால்பு. இது பாம்பாக உருவகஞ்செய்து மதன்சாதியினுள்ள
குணத்தை வேறுபடுத்தலாற் சாதிவிதிரேகம். மாதராய் நின்வதனந்
தாமரையென் றிவ்விரண்டன்- மேதகு பேதம் விரித்துரைப்பிற்-கோ
திலா- நின்கண் ணதுநின்ற நின்முக நீடுபுனற்-றன்கண் ணதுகமலந்
தான். இது ஒப்பு விதிரேகம். பிறவுமன்ன. இவையனைத்துங் கூற்றி
னுனுங் குறிப்பினுனும் வருமா றுய்த்துணர்ந்து கொள்க. (௨௫)

---

* ஒருமைவிதிரேகமும் ஒன்றின் எதிர்நிலைப் பொருளை மற்றைய
தன் பாற்படுத்து இரண்டிற்கும் இரண்டுபேதந் தருமாற்றான் ஈண்டெ
டுத்துக்காட்டிய இருமைவிதிரேகமும் ஒருமைவிதிரேக மெனக்கொ
ண்டு, ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி - ஏங்கொலிநீர் ஞா
லத் திருளகற்று- மாங்கவற்றுண்-மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன்
றேனைய து-தன்னே ரிலாத தமிழ்; சென்று செவியளக்குஞ் செம்மை
வாய்ச் சிந்தையுள்ளே-நின்றளவி லின்ப நிறைப்பவற்று-ளொன்று-மல
ரியருங் கூந்தலார் மான்மதர்நோக் கொன்று-மலரிவருங் கூத்தன்றன்
வாக்கு; என வருவனவற்றையே இருமைவிதிரேகமென்பாரு முளர்.

பாவும்விபாவனை பல்லோரறியும் பரிசொழித்து
மேவுமியல்பு குறிப்பேதுநீக்கி விளைவுரையாம்
வீவில்கவிதான் கருதுபொருளை வெளிப்படுத்தற்
கோவியமேசுருக் காமறைசொல்லி னுரைத்திடினே.(உசு)

(இ-ள்.) நிறுத்த முறையானே விபாவனை யென்னு மலங்காரமுஞ் சுருக்கென்னுமலங்காரமுங் கூறுகின்றான். விபாவனையாவது ஒன்றின் விளைவுரைக்குங்காற் பலருமறிய நிகழுங் காரண மொழித்துப் பிறிதொரு காரணங் கற்பிப்பது. அது குறிப்புவிபாவனையும் இயல்பு விபாவனையுங் கார்ணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்படுத்தும் விபாவனையுமென வரும். *சுருக்கென்னு மலங்காரங் கவி தன்னாற்கருதப்பட்ட பொருளை மறைத்து அதனை வெளிப்படுத்தற்குத்தக்க பிறிதொன்றினைச் சொல்லுவது.—எ-று. வீவிலென்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் அது அடையும்பொருளும் அயல்படமொழிதலும் அடைபொதுவாக்கிப் பொருள் வேறுபடமொழிதலும் அடைவிரவிப் பொருள் வேறுபடமொழிதலும் அடைவிபரீதப்பட்டுப் பொருள் வேறுபடமொழிதலும் என்று நாலு வகையான் வரும். வரலாறு - தீயின்றி வேந்தமியோர் சிந்தை செழுந்தேறல்-வாயின்றி மஞ்ஞை மகிழ்தூங்கும்-வாயிலா - ரின்றிச் சிலருட னீர்ந்தா ரிகலின்றிக் - கன்றிச் சிலை வளைக்குங் கார். இது இயல்பு விபாவனை. கடையாமே கூர்த்த கருநெடுங்கண் டேடிப்-படையாமே பெய்ந்ததனம் பாவாய் - கடைஞெமிரக்-கோட்டாமே கோடும் புருவங் குலிகச்சே - ரூட்டாமே சேந்த வடி. இது குறிப்பு விபாவனை. பூட்டாத விற்குனித்துப் பொங்குமுகிலோங்குந்- தீட்டாத வம்பு சிதறுமா- லீட்டமாய்க் காணாத கண்பரப்புந் தோகை கடும்பழிக்கு- நாணா தயர்த்தார் நமர். இது காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்படுத்தும் விபாவனை. இன்னுங், காரணமின்றி மலயா நிலங்கனலு-மீர மதிவெதும்பற் றென்னிமித்தங்- காரிகையார்க்-கியாமே தளர வியல்பாக நீண்டனகண் - தாமே திரண்ட தனம்; எனவும், பாயாத வேங்கை மலரப் படுமதமா- பூவாத புண்டரிக மென்றெண்ணி- மேவிப்- பிடிதழுவி நின்றுறங்குங் கானிற் பிழையாம்- வடிதழுவும் வேலோய் வரல்; எனவும் வருவனவற்றையும் விபாவனையின்பாற் படுத்துக் கொள்க. வெறிகொ ளினச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவிற்-குறைபடுதேன் வேட்டுங் குறுகு நிறைமதுச்சேர்ந்-துண்டாடுங்

---

* இதனைப் பிறர் ஒட்டெனவுந் தொகைமொழியெனவு மொழிவர்.

தன்முகத்தே செவ்வி யுடையதொரு - வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு. இது அடையும் பொருளும் அயல்பட மொழிதல். உண்ணிலவு நீர்மைத்தா யோவாப் பயன்சுரந்து - தண்ணளி தாங்கு மலர்முகத்துக் - கண்ணெகிழ்ந்து- நீங்க லரிய நிழலுடைத்தாய் நின்றெமக்கிங்- கோங்கிய சோலை யுளது. இது வள்ளலைக்கொள்ளநின் றடைபொதுவாய்ப் பொருள்வேறுபட வந்தது. தண்ணளிசேர்ந் தின்சொன் மருவுந்தகைமைத்தா-யெண்ணிய வெப்பொருளு மெந்நாளு - மண்ணுலகில் - வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று-தந்தது முன்னைத் தவம். இதுவும் ஒரு வள்ளலைக்கொள்ள நின் றடைவிரவிப் பொருள் வேறுபட்டத்து. நடைபோ வுலகியற்கை காலத்தின் றீங்கர் - லடைய வறிதாயிற் றன்றே-யடைவோர்க்-கருமை யுடைத்தன்றி யந்தேன் சுவைத்தாய்க்-கருமை விரவாக் கடல். இது வறுமையுற்றுேர் வள்ளலைக் கொள்ள நின்று பொருள் வேறுபட்டு அடை விபரீதப்பட வந்தது. (உச)

அருளுமதிசய மான்றோர்வியப்ப துலகிறவாப்
பொருள்குணமையந் துணிவுதிரிவெனப் போற்றுவரால்
பெருகியநோக்கது தற்குறிப்பேற்றம் பெயர்பொருளாய்
வருவதும்பேராப் பொருளதுமாக வகுத்தனரே. (உரு)

(இ-ள்.) அதிசயமாவ தான்றோர்க்கு வியப்புடைத்தாக வருவது. அது உலகநடை யிறவாது பொருளதிசயமுங் குணவதிசயமும் ஐயவதிசயமுந் துணிவதிசயமுந் திரிவதிசயமு மென்னுங் கூறுபாட்டால் வரும். நோக்கென்னு மலங்காரந் *தற்குறிப் பேற்றமாம். அஃது இயங்கு பொருளு மியங்காப் பொருளுமென வரும்.—எ-று. அதிசயமெனினும் பெருக்கெனினு மிகைமொழியெனினு மொக்கும். வரலாறு - பண்டு புரமெரித்த தீயே படர்ந்தின்று - மண்ட முகடு நெருப்பறு - தொண்டளிர்க்கை- வல்லி தழுவக் குழைந்த வடமேரு- வில்லி நுதன்மேல் விழி. இது பொருளதிசயம். மாலை நிலவொளிப்ப மாதரிழைபுனைந்த - நீல மணிக ணிழலுமிழ- மேல்விரும்பிச்- செல்லு மிவள்குறித்த செல்வன்பாற் சேர்தற்கு- வல்லிருளா நின்ற மறுகு. இது குணவதிசயம். உள்ளம் புகுந்தே யுலாவு மொருகாலென் - னுள்ள முழுது,முடன்பருகு - மொள்ளிழைநின் - கள்ளம் பெருகும் விழிபெரி

* தற்குறிப்பேற்றமாவது ஒருபொருள் உலகினிடத்தே இயல்பாகநிகழுந் தன்மையை யொழித்துக் கவிசெய்வான் தான்கருதிய வேறொரு காரணத்தினை அதின்கண் ணேற்றி மொழிவது.

யவோ கவல்வே- னுள்ளம் பேரிதோ வுரை. இது ஐயவதிசயம். ஆளு ங் கரியும் பரியுஞ் சொரிகுருதி- தோளுந் தலையுஞ் சுளித்தெறிந்து- நீள் குடையும்- வள்வார் முரசு மறிதிரைமேற் கொண்டொழுக - வொ ள்வா ளுறைகழித்தான் வேந்து. இது துணிவதிசயம். இதனைத் தொ ழிலதிசய மென்பாருமுளர். திங்கள் சொரிநிலவு சேர்வெள்ளி வள்ளத் துப்- பைங்கிள்ளை பாலென்று வாய்மடுப்ப - வங்கயலே - காந்தர் முய க்கொழிந்தார் கைவறிதே நீட்டுவரா- லேந்திழையார் பூந்துகிலா மெ ன்று. இது திரிபதிசயம். பிறவுமன்ன. மண்படுதோட் கிள்ளி மதயா னை மாற்றரசர்-வெண்குடையைத் தேய்த்த வெகுளியால்-விண்டொ டர்ந்து - பாயுங்கொ லென்று பனிமதியுந் தன்னுருவந்- தேயுந் தெளி விசும்பி னின்று. இது இயங்குபொருளேக்கு. வேனில் வெயிற்கு டைந்த மெய்வறுமை கண்டிரங்கி- வானில் வளமருளும் வண்புயற் குத் - தானுமெதிர்-தாதுமே தக்க மதுவுந் தடஞ்சினைக்கைப்- போது மீ தேந்தும் பொழில். இது இயங்காப்பொருளேக்கு. (உ௫)

ஏதுவுரைப்பி னிதுவிதுவின்வினை வென்றுரைத்த
லோதியகாரக ஞாபகமுள்ளதொ டொன்றினென்று
மாதியபாவ மழிவுபாடென்று மபாவமின்மை
தீதிலொருங்குடன் றோற்றம்யுத் தாயுத்தஞ்செப்புவரே.

(இ-ள்.) ஏதுவென்னு மலங்கார மொன்றினிடத்தொன்று விளைந் ததாகச் சொல்லுவது. அது காரகவேதுவும் ஞாபகவேதுவும் உள்ளதன பாவமும் ஒன்றினொன்றபாவமும் அழிவுபாட்டபாவமும் என்றுமபா வமும் இன்மையபாவமும் ஒருங்குடன்றோற்றமும் யுத்தமும் அயுத்த முமென விகற்பிக்கப்படும்—எ-று. வரலாறு- மலையி லலைகடலில் வாள ரவின் வெய்ய - தலையிற் பயின்ற தவத்தாற் - றலைமைசேர்-பொன்மாது புல்லுபுகழ்ச் சோழன் புயம்புணர- வென்மா தவத்தோ மியாம். இது காரகவேது. காதலன்மே லூடல் கரையிறத்தல் காட்டுமான் - மாதர் நுதல்வியர்ப்ப வாய்துடிப்ப- மீது - மருங்குவளை வின்முரிய வாளிடுக நீ ண்ட- கருங்குவளை சேந்த கருத்து. இது ஞாபகவேது. காவோடு நின்று ர் கடிமனையிற் கையேற்- றிரவோடு நிற்பித்த தெம்மை- யரவோடு-மோ ட்டாமை பூண்ட முதலவனை முன்வணங்க- மாட்டாமை பூண்ட மன ம். இது உள்ளதனபாவம். பொய்ம்மை யுடன்புணரார் மேலான்றோர் பொய்ம்மை யு- மெய்ம்மைசூழ் மேலானோர் மேவாவா - மிம்முறையாற்- பூவலர்ந்த தாரார் பிரிந்தாற் பொலங்குழையார்-காவலர்சொற் போற்ற

ல் கடன். இது ஒன்றிஞன்றபாவம். கழிந்த திளமை களிமயக்கந் தீர்ந்த - தொழிந்தது காதன்மே லூக்கஞ் - சுழிந்து- கருநெறியுங் கூந்தலார் காதனேய் தீர்ந்த- தொருநெறியே சேர்ந்த துளம். இதுஅழிவுபாட்டபாவம். யாண்டு மொழிதிறம்பார் சான்றவ ரெம்மருங்கு- மீண்டு மயில்க ளினமினமாய்- மூண்டெழுந்த- காலையே கார்முழங்கு மென்றயரேல் காதலர்தேர்- மாலையே நம்பால் வரும். இது என்றுமபாவம். காரார் கொடிமுல்லை நின்குழன்மேற் கைபுனைய- வாராமை யில்லை வயவேந்தர்- போர்கடந்த- வாளேயோர் கண்ணி நுதன்மேல் வரும்பசலை-நாளேயே நீங்கு மெமக்கு. இது இன்மையபாவம். விரிந்த மதிநிலவின் மேம்பரிம் வேட்கை- புரிந்த சிலைமதவேள் போரும்- பிரிந்தோர் - நிறைதளர்வு மொக்க நிகழ்ந்தனவா லாவி- பொறைதளரும் புன்மாலைப் போது. இது ஒருங்குடன்றேற்றம். பொன்னி வளநாடன் கைவேல் பொழிநிலவால்- முன்ன ரசைந்து முகுளிக்கும்- தன்னோர்-பொரவந்த வேந்தர் புனைகடகச் செங்கை -யரவிந்த நூறு யிரம். இது யுத்தம். இகன் மதமால் யானை யிணைவரா வெங்கோன்- முகமதியின் மூர னிலவூர- னக மலர்வ- செங்கயற்கணல்லார் திருமருவு வாள்வதன - பங்கயங்கள் சாலப் பல. இது அயுத்தம். பிறவுமன்ன. (உ௬)

திகழுநுணுக்கங் குறிப்பிற் றொழிலிற் றிறமுணர்த்தல்
நிகழுமிலேசமெய்ச் சத்துவம்வேறு நெறியினுய்த்தல்
இகழுமொழியிற் புகழ்தலுமேத்திய வின்னுரையிற்
புகழுநடையிற் பழித்தலும் போற்றுவர் பொற்றொடியே.

(இ-ள்.) நுணுக்கமென்னு மலங்காரங் காரியங்களை மரபாற் சொல்லாதே யுணர்த்தல். அது குறிப்புநுணுக்கந் தொழினுணுக்கமென இரண்டுவகையாம். இலேசமென்னு மலங்காரங் கண்ணினீர்வார்தல் மெய்சிலிர்த்தன்முதலான *சத்துவங்கட்கு வேறுகாரணஞ்சொல்வது. இகழ்வதுபோலப் புகழ்தலும் புகழ்வதுபோலிகழ்வது மிதன்பாற்படுமென்று கூறுவாருமுளர்—எ-று- வரலாறு- காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல் புரிந்ததாற்- பேதைய ராயம் பிரியாத-மாதர்-படரிருள்கால் சிய்க்கும் பகலவனை நோக்கிக்-குடதிசையை நோக்குங் குறிப்பு. இது குறிப்பிஞலே யிரவுக்குறி நேர்ந்தமையாற் குறிப்பு நுணுக்கம். பாடல்பயிலு

---

* சத்துவமாவது வெள்ளிய பளிங்கில் வர்ணநூல் கோத்தால் அந்நூலின் வர்ணம் புறம்பொழிந்து தோன்றுமாறுபோல உவகை முதலிய உள்ளநிகழ்ச்சி வெளிப்பட்டுத் தோன்றுங் குறியாம்.

ம் பணிமொழி தன்பணைத்தோட்-கூட லவாவாற் குறிப்புணர்த்து- மா
வற்கு-மென்றீங் தொடையாழின் மெல்லவிர றைவந்தா-ளின்றீங் குறி
ஞ்சி யிசை. இது இடையாமத்தை யக்காலத்திற்குரிய குறிஞ்சி யிசை
யைப்பாடிக் குறித்தலாற் றெழினுணுக்கம். கல்லுயர்தோட் கிள்ளி ப
ரிதொழுது கண்பனிசோர்- மெல்லியலார் தோழியர்முன் வேறென்
று-சொல்லுவாராற்-பொங்கும் படைபரப்பி மீதெழுந்த பூந்துகள்சோர்ந்-
தெங்கண் கலுழ்ந்தனவா லென்று. மதுப்பொழிதார் மன்னவனை மா
ல்கரிமேற் கண்டு - விதிர்ப்ப மயிரரும்ப மெய்யிற்- புதைத்தாள் - வள
வா ரணநெடுங்கை வண்டிவலை வாய்ந்த- விளவாடை கூர்ந்த தென. இ
வை கண்ணீரரும்பல் மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தலென்னுஞ் சத்துவங்களை
வேறு நெறியிற் புணர்த்தலா லிலேசமாம். ஆடன் மயிலியலி யன்ப ண
ணியாகங்-கூடுங்கான் மெல்லென் குறிப்பறியா-னூட-லிளிவந்த செய்
கை யிரவாளன் யாண்டும்- விளிவந்த வேட்கை யிலன். மன்னிய பெ
ண்ணை வதைசெய்த வாள்வலியுங்- கன்னியை யெய்திக் கலந்ததுவும் -
பொன்னிக் - குலமங்கை தன்னைக் கொலைசெய்ததுவு - மலர்மங்கை
கோற்கோர் வடு. இவை புகழாப்புகழ்ச்சியிலேசம். மேய கலவி வினை
போழ்து மெல்லியநஞ் - சாய றளராமற் றுங்குமாற் - சேயிழையாய்-
போர்வேட்ட மேன்மைப் புகழாளன் யாம்விரும்பித் - தார்வேட்ட
தோள்விட்லை தான். இது புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்தவிலேசம்.(௨௭)

நிரனிறையாவது சொல்லும்பொருளு நிரனிறுத்தல்
விரவுமகிழ்ச்சி யுளநிகழார்வம் விளம்புமொழி
உரியசுவைதா னிரதமேம்பாட்டுரை யூக்கமென்ப
பரியாயமோர்பொருடோன்றப்பிறிது பகர்தலென்னே.

(இ-ள்.) சொல்லையாவது பொருளையாவது நிரையேநிறுத்தல் நிர
னிறையென்னு மலங்காரமாம். உளநிகழ் ஆர்வங்கூறுமொழி மகிழ்
ச்சியாம். இரதவசனஞ் சுவையாம். ஊக்கமாவது தன்மேம்பாட்டுரை
யாம். பரியாயந் தான் கருதிய பொருளைப் பிறமொழியாற் பகர்தலாம்.
எ- று. வரலாறு - காரிகை மென்மொழியா னேக்காற் கதிர்முலையா
ல்- வார்புருவத் தாலிடையால் வையகத்தி- னேர்தொலைந்த - கொல்லி
வடிநெடுவேல் கோங்கரும்பு விற்கரும்பு- வல்லி தமியேன் மனத்து.
இது சொல்லைநிறுத்தி யடைவே பொருளாலே கண்ணழித்தலால் நிர
னிறை யென்னுமலங்காரமாம். பொருள்களிற் சொன்ன நிரனிறைவிக
ற்பமெல்லாம் வந்தவழிக் கண்டுரைத்துக்கொள்க. சொல்ல மொழி

தளர்ந்து சோருந் துணைமலர்த்தோள் - புல்ல விருதோள் புடைபெய ரா- மெல்ல - நினைவே மெனினெஞ் சிடம்போதா தெம்பால்- வினை தாராய் வந்ததற்கு மாறு. இது நெஞ்சுணிகழ்ந்த வார்வத்தைப் புலப் படவுரைத்தலால் மகிழ்ச்சியென்னு மலங்காரம். உண்ணிகழ் மகிழ்ச் சி புலப்பட வுரைத்த திண்ணிய வார்வ மொழியெனச் செப்புவர். மகி ழ்ச்சியெனினு மார்வமொழியெனினு மொக்கும். இனிச் சுவையெ ன்பது மாமாறு- ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப - நீடுக மன் னோ விரா. இது சிருங்காரம். சேர்ந்த புறவி னிறைதன் றிருமேனி- யீர்ந்திட் டுயிர்துலைதா னேறினு-னேர்ந்த - கொடைவீர மோமெய்ந் நி றைக்குறையர் வங்கட்-படைவீர மோவவன் பண்பு. இதுவீரம். கையில் விரனெரித்துக் காறளர்ந்து வாய்புலர்ந்து-மெய்பனிப்பத் தாளில் விழு மிவனே- வுய்யக்- களிவேக மாறுக் கரிபுரளச் செங்கை- யொளிவே லு கைப்பா னினி. இது அச்சம். குடருங் கொழுப்புங் குருதியு மென்புந்- தொடரு நரம்பொடு தோலு - மிடையிடையே- வைத்த தடியு முடம்பு மா மற்றிவற்று-லெத்திறத்தா ளீர்ங்கோதை யாள். இஃதிழிப்பு. முத்த ரும்பிச் செம்பொன் முறிதழைந்து பைந்துகிரின்-றொத்தலர்ந்து பல்கல னுஞ் சூழ்ந்தொளிருங்- கொத்தினதாம்- பொன்னேர் மணிகொழிக்கும் பூங்கா விரிநாடன்- றன்னேர் பொழியுந் தரு. இதுவியப்பு. கழல் சேர் ந்த தாள்விடலை காதலிமெய் தீண்டு- மழல் சேர்ந்து தன்னெஞ் சயர்ந் தான்-குழல்சேர்ந்த- தாமந் தரியா தசையுந் தளிர்மேனி- யீமந் தரிக்கு மோ வென்று. இது அவலம். கைபிசையா வாய்மடியாக் கண்சிவவாத் தீவிழியா- மெய்குலையா வேரா வெகுண்டெழுந்தான்- வெய்யபோர்த்- தார்வேய்ந்த தோளான் மகளைத் தருகென்று - போர்வேந்தன் றூதிசை த்த போது. இது உருத்திரம். பள்ளியுள் வாழும் பதியறு மாதவர்- பிள்ளைக ளெல்லாம் பெரியர் முதிர்ந்தவர்-வெள்ளைகள் போல விலாவிற நக்குநக் - குள்ளவ றெல்லா மொருங்குடன் மாய்ந்தார். இது முறுகிய நகை. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ - மன்னுயிர்க் கின்னாசெயல். இது சாந்தம். நவைதீ ரொன்பஃ தாகு முட்பொருள் சுவைவாய்க் கிளப்பது சுவையென மொழிப. மலைசரந்து போகாதோ வற்றாதோ பவ்வ- மலர்கதிரோன் வீழானோ வஞ்சி - நிலையெனக்குப் - பார்வேந்த ரொப்பரோ பாய்நீர்க் குருகுலத்தார் போர்வேந்தே யான் முனிந்த போது. இது தன்வலிமிகுத்துச் சொன்னமையாற் றன்மேம் பாட்டுரை. தாக்கிய விடத்தெனைத் தடுப்பவர் யாரென வூக்கங் கூறுத லூக்கமாகும். மின்னிகரா மாதே விரைச்சாந் துடன்புணர்ந்து- நின்னி

கரா மாதவிக்கீழ் நின்றருளுந் தன்னிகராஞ் - செந்தீ வரமலருஞ் செங் காந்தட் போதுடனே - யிந்தீ வரங்கொணர்வல் யான். இது குறித்த பொருளைப் பிறிதொரு வழியாற் சொல்லினமையாற் பரியாயமொழி யாயிற்று. உதையன்காதை முதலாயினவற் றுள்ளுறை பொருளாகச் சொல்லிய வெல்லாம் பரியாயம். குறித்தபொருளைப் பிறிதொரு வழி யாற் புலப்பட வுரைத்தல் பரியாய மொழியே. (உஅ)

தாங்குஞ்சமாயிதந் தான்முயல்செய்தி தனதுபய
னுங்கதனாலன்றி மற்றொன்றினால்வந்த தாகச்சொல்லல்
தீங்கிலுதாரதை செல்வமுமுள்ளமுஞ் சீர்மைசெப்பல்
லோங்குமவனுதி யுண்மைதவிர வுரைத்திடலே. (உகூ)

(இ-ள்) தாமுயல்கின்ற காரியத்திற்குப் பிறிதொன்று துணைச்செ ய்ததாகச் சொல்லல் சமாயிதமாம். உதாரதையென்னு மலங்காரஞ்செ ல்வ மிகுதியு முள்ளமிகுதியுஞ் சொல்லுதலாம். உண்மை மறுத்து வேறு சொல்லுதல் அவனுதியாம். அது சிறப்பவனுதியும் பொருளவனுதியுங் குணவவனுதியுமென மூன்றாகச் சொல்லுவர்—எ-று. வரலாறு-வான் குணத் தெம்பிக்கு மன்னு பெருஞ்செல்வம் - யான்கொடுப்பேற் கெங் கோனு மிக்களித்தா-னுன்போய்க் - கரும்பேறு நாட்டார்தங் காவலன் றன் றேவி-தரும்பேறு மற்றுண்டோ சாற்று. இதனுட் டான்கொடுப் பானாக விருந்தவரசுக்குத் தசரதனு முடன்பட்டானென்றமையாற் ச மாயிதமென்னு மலங்காரமாயிற்று. நினைவுடைப்பொருளை நிரப்புதற்க துவுந் துணையெனப்படுவது துணைப்பேறென்ப. சமாயிதமெனினுந் து ணைப்பேறெனினு மொக்கும். கன்றும் வயவேந்தர் செல்வம் பலகவர்ந் து-மென்றும் வறியோ ரிளங்கவர்ந்து-மொன்று- மறிவரிதாய் நிற்கு ம ளவினதாற் சோரி- செறிகதிர்வேற் சென்னி திரு. இது செல்வமிகுதி சொன்னமையாற் செல்வமிகுதியுதாரதை. மண்ணகன்று தன்கிளையு நீங்கி வனமடைந்து-பண்ணுந் தவமுயலும் பார்த்தனுர்-விண்ணிறந்து-மீதண்டர் கோன்குலையும் வெய்யோர் குலந்தொலைத்தான்-கோதண்ட மேதுணையாக் கொண்டு. இது உள்ளமிகுதி சொன்னமையா லுள்ளமி குதியுதார்த்தம். செல்வமு முள்ளமுஞ் சீர்மைசெப் பிடுதெலொள்ளிய வு தார்த்தமென் றுரைத்தனர் கொளலே. நறைகமழ்தார் வேட்டார் நல நீத்து நாணு-நிறையு நிலைதளரா நீர்மை-யறநெறிசூழ் செங்கோல னல் லன் கொடுங்கோலன் றெவ்வடுபோர் - வெங்கோப மால்யானை வேந் து. இது ஒருவனைச் சிறப்பித்து வருதலாற் சிறப்பவனுதி. நிலனும் வி

சும்பர் நிமிர்புனலாந் தியா - மூலர்கதிராம் வான்மதியா மன்றி - யலர் கொன்றை-யொண்ணறுந் தாரா ரொருவ னுயிர்க்குயிரா-யெண்ணி றந்த வெப்பொருளு மாம். இது பொருளிடத்து வந்தமையாற் பொ ருளவனுதி. மனுப்புவிமேல் வாழ மறைவளர்க்கு மாரப்- பனித்தொ டையற் பார்த்திபர்கோ னெங்கோன்-றனிக்கவிகை- தண்மை நிழற்ற ன்று தற்றொழுத பேதையர்க்கு- வெம்மை நிழற்றாய் மிகும். இது கு ணத்தினிடத்து வந்தமையாற் குணவவனுதி. சிறப்பினுங் குணத்தி னுந் திருவினுஞ் சீர்மையை மறுத்துடன் மொழிவ தவனுதி வழக்கே. இது பிறவலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும். நறவேந்து கோதை நலங் கவர்ந்து நல்கா- மறவேந்தன் வஞ்சியா னல்லன்- றுறையின்- விலங்கா மை நின்று வியன்றமிழ்நா டைந்தின்-குலங்காவல் கொண்டொழுகுங் கோ. இது சிலேடைப் பொருள்மேல் வந்தமையாற் சிலேடையவனு தி. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (உகூ)

செப்புஞ்சிலேடை யொருதிறஞ்சேர்சொற் பலபொருளை
யொப்பவுணர்த்த லொருவினைபல்வினை யோங்குமுரண்
துப்புறழ்வாயின் சொலாய்நியமத்தோ டநியமமுந்
தப்பில்விரோதத் துடன்விரோதமுஞ் சாற்றினரே. (௩0)

(இ-ள்.) சிலேடையென்னு மலங்கார மொருவகையாக நின்ற சொற் பலபொருள் தெரிய நிற்பது. அது ஒருவினைச்சிலேடையும் ப லவினைச்சிலேடையும் முரண்சிலேடையும் நியமச்சிலேடையும் அநிய மச்சிலேடையும் விரோதச்சிலேடையும் அவிரோதச்சிலேடையும் எ னவரும். எ-று. வரலாறு - அம்பொற் பணைமுகத்துத் திண்கோட் ட ணிநாகம்-வம்புற்ற வோடை மலர்ந்திலங்க-வும்பர்-நவம்புரியு நாண் மதியுங் கங்கையு நண்ணித்-தவம்புரிவார்க் கின்பந் தரும். இது ஒரு வினையிலே சிலேடித்தமையி னொருவினைச்சிலேடை. தவிர்வில் ம துவுண் களிதளிர்ப்ப நீண்டு-செவிமருவிச் செந்நீர்மை தாங்கிக் - குயி லிசையு-மின்னுயிரா நுண்ணிடையார் மென்னோக்கு மேவலா - ரின் னுயிரை யீர்கின்றன. இது பலவினைகொண்டு நிற்றலாற் பலவினைச் சிலேடை. ஒருவினை முடித்தலும் பலவினை முடித்தலு மொருவினை ப லவினைச் சிலேடையாகும். மாலை மருவி மதிதிரிய மாமணஞ்செய்-கா லைத் துணைமேவ லார்கடிய-வேலைமேன் - மிக்கார் கலியடங்கா தார் க்கும் வியன்பொழில்கள் - புக்கார் கலியடங்கும் புள். இது முரணத் தொடுத்தமையால் முரண்வினைச்சிலேடை. முரணவருவது முரண்வி

னைச் சிலேடை. வெண்ணீர்மை தாங்குவன முத்தே வெறியவாய்க் கண்ணீர்மை சோர்வ கடிபொழிலே-பண்ணீர்மை-மென்கோ லியாழே யிரங்குவன வேல்வேந்தே-நின்கோ னிலவு நிலத்து. இது சிலேடித் தவற்றை நியமித்துச் சொன்னமையா னியமச்சிலேடை. இன்னு மிதனை யிருபொரு ணியமச்சிலேடை முப்பொரு ணியமச்சிலேடை யெனப் பலவிகற்பங்களாலு முரைப்பாருமுளர். அவை வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. சிறைபயில்வ புட்குலமோ தீம்புனலு மன்ன - விறைவநீ காத்தளிக்கு மெல்லை-முறையிற்-கொடியன மாளிகையின் குன்றமே யன்றிக்-கடிபவிழ்பூங் காவு முள. இது சிலேடித்தபொரு ணியமஞ்செய்யாதே மற்றுமொரு பொருள் சொல்லுதலா லநியமச்சிலேடை. 'வீச சா தரனேனு மந்தரத்து மேவானு - லச்சுத னுயினுமம் மாயனலன் - நிச்ச-நிறைவான் கலையா னகளங்க னீதி-யிறையா னநகனெங் கோன். இது சிலேடித்தவற்றைப் பின்னரும் விரோதிப்பச் சிலேடித்தமையால் விரோதச் சிலேடை. சோதி யிரவி கரத்தா னிரவொழிக்கு-மாதிடத்தான் மன்மதனை மாறழிக்கு-மீதா-மாகமதி தோற்றிக் குமுத மளிக்குந்-தநத னிருநிதிக்கோன் றான். இது முன்னர்ச் சிலேடித்த பொருளைப் பின்னரும் விரோதியாமற் சிலேடித்தமையால் அவிரோதச்சிலேடை. இவ்வனைத்துச் சிலேடையுஞ் செம்மொழிச்சிலேடையும் பிரிமொழிச்சிலேடையு மென விரண்டு கூறுபடு மெனக்கொள்க. வரலாறு-செங்கரங்க ளாலிரவு நீக்குந் திறம்புரிந்து-பங்கய மாதர் நலம்பயிலப்-பொங்குதயத்-தோராழி வெய்யோ னுயர்ந்த நெறியொழுகு-நீராழி நீணிலத்து மேல். இது ஒருவழிநின்றசொல் வேறுபடாது பல்பொருடந்தமையாற் செம்மொழிச்சிலேடை. தள்ளா விடத்தேர் தடந்தா மரையடைய-வெள்ளா வரிமானிடர்மிகுப்ப-வுள்வாழ்தேஞ்-சிந்துந் தகைமைத்தே யெங்கோன் றிருவுள்ள - நந்துந் தொழில்புரிந் தார் நாடு. இது ஒருவழி நின்ற சொல் பிரிந்து தொகைவேறுபட்டுப் பலபொருள் கொண்டமையாற் பிரிமொழிச் சிலேடை. (௩0)

செல்லுஞ்சிறப்புத் தொழில்குணமங்கஞ் சிதைந்திடினு
நல்லபயன்பட நாட்டலுடனிலைச் சொன்னியந்துருளும்
சொல்லுங்குணமுத லொத்ததொகுத்தல் சொலும்பொ
புல்லும்விரோதம் புணரின்முரணென்ப பொற்றொடியே.

(இ-ள்.) சிறப்பென்னு மலங்காரங் குறையுடனே மேம்பாடு தோன்றச் சொல்லுவது. அது குணக்குறைவிசேடமுந் தொழிற்கு

றைவிசேட்முஞ் சாதிக்குறைவிசேடமும் பொருட்குறைவிசேடமும் உறுப்புக்குறைவிசேடமுமென விகற்பிக்கப்படும். உடனிலைச்சொல் லென்னுமலங்காரம் பொருள்கடம்மி லொப்பாயினவற்றை ஒருங்கு கூட்டிச் சொல்லுதலாம். அது புகழ்தற்கண்ணும் பழித்தற்கண்ணும் வரும். முரணென்னு மலங்காரஞ் சொல்லும் பொருளு மாறுபட வைத்தலாம்.—எ-று. சிறப்பெனினும் விசேடமெனினு மொக்கும். ஒப்புமைக்கூட்டமெனினு முடனிலைச்சொல்லெனினு மொக்கும். முரணெனினும் விரோதமெனினு மொக்கும். வரலாறு-கோட்டந் திருப்புருவங்கொள்ளா வவர்செங்கோல்-கோட்டம் புரிந்த கொடைச்சென்னி-நாட்டஞ்-சிவந்தன வில்லை திருந்தார் கலிங்கஞ் - சிவந்தன செந்தீத் தெற. இது குணத்திலே குறைவுகூறிக் காரியத்திலே மேம்பாடு தோன்றச்சொன்னமையாற் குணக்குறைவிசேடம். ஏங்கா முழில்பொழியா நாளும் புனறேங்கும்- பூங்கா விரிநாடன் போர்மதமா-நீங்கா-வளைபட்ட தாளணிகண் மாறெதிர்ந்த தெவ்வர் - தளைபட்ட தாட்டா மரை. இது தொழிற்குறைவிசேடம். மேய நிரைபுரந்து வெண்ணெய் தொடுவுண்ட-வாயனார் மாறேற்ற மார்புரிந்தார் - தூய பெருந்தருவும் பின்னுங் கொடுத்துடைந்தார் விண்மேற்-புரந்தரனும் வானோரும் போல். இது சாதிக்குறைவிசேடம். தொல்லை மறைதேர் துணைவன்பா லரண்டுவரை-யெல்லை யிருநாழி நெற்கொண்டோர் - மெல்லியலா-ளோங்குலகில் வாழு முயிரனைத்து மூட்டுமா-லேங்கொ லிநீர்க் கச்சி யிடம். இது பொருட்குறைவிசேடம். யானை யிரதம் பரியா ளிவையில்லைத் - தானுமனங்கன் றனுக்கரும்பு -தேனார்-மலரைந்தி னல்வென் றடிப்படுத்தான் மார - னுலகங்கண் மூன்று மொருங்கு. இது உறுப்புக்குறை விசேடம். பூண்டாங்கு கொங்கை பொரவே குழைபொருப்புந்-தூண்டாத தெய்வச் சுடர்விளக்கு - நாண்டாங்கு - வண்மைசால் சான்ற வருங்காஞ்சி வண்பதியு - முண்மையா லுண்டிவ் வுலகு. இது புகழுடனிலை. கொள்பொருள் வெஃகிக் குடியலைக்கும் வேந்தனு-முள்ளது சொல்லாச் சலமொழி மாந்தரு -மில்லிருந் தெல்லை கடப்பாளு மிம்மூவர்-வல்லே மழையருக்குங் கோள். இது பழிப்புடனிலை. பிறவுமன்ன. சோலை பயிலுங் குயின்மழலை சோர்ந்தடங்க-வாலு மயிலினங்க ளார்த்தெழுந்த-ஞாலங்- குளிர்ந்த முகில்கறுத்த கோபஞ் சிவந்த-விளர்ந்த துணைபிரிந்தார் மெய். காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் காமுெழுதால் - மேலை வினையெல்லாங் கீழவாங் - கோலக்-கருமான்றோல் வெண்ணீற்றுச் செம்மேனிப் பைந்தார்ப் -

பெருமானைச் சிற்றம் பலத்து. இவை முரண். மொழியினும் பொருளினு முரணுதல் முரணே. இது பிறவலங்காரங்களோடும் வரும். இன மா னிகல வெளியவா மேனும்-வனமேவு புண்டரிகம் வாட்டும்- வன மார் - கரியுருவங் கொண்டு மரிசிதறக் காட்டும் - விரிமலர்மென் கூந்தல் விழி. இது சிலேடைமுரண். பிறவுமன்ன. (கூக)

மாறியிகழ்மொழி வண்புகழாய்நுவ லாச்சொல்வருந்
தேறுந்தெரிவில் புகழ்ச்சியொன்றைப்பழிக் கப்பிறிது
கூறிப்புகழுதல் சுட்டாநிகழ்பயன் கொள்பொருளில்
வேறுபடநன்மைதீமை வெளிப்படன் மெல்லணங்கே.

(இ-ள்.) நுவலாச் சொல்லென்னு மலங்காரம் ஒருபொருளைப் பழித்தாற்போலப் புகழ்தலாம். புகழாப்புகழ்ச்சியெனினு நுவலாச் சொல்லெனினு மொக்கும். தெரிவில் புகழ்ச்சியாவது ஒன்றைப் பழித்தற்கு வேறொன்றைப் புகழ்தலாம். சுட்டென்னு மலங்கார மொருவகையால் நிகழ்பொருளிடத்தே வரும்பயனைப் பிறிதொன்றற்கு நன்மையாவது தீமையாவது தோன்றச் சொல்லுதலாம்—எ-று. நிதரிசனமெனினுஞ் சுட்டெனினு மொக்கும். வரலாறு-நினைவரிய பல்புகழார் நின்குலத்துத் தொல்லோ - ரனைவரையும் புல்லினு ளன்றே - மனுநூல்-புணர்ந்த நெறியொழுகும் பூழியநீ யிந்நாண்-மணந்த தடமலர்மேன் மாது. இது புகழாப்புகழ்ச்சி. இரவறியா யாவரையும் பின்செல்லா நல்ல-தருநிழலுந் தண்ணீரும் புல்லு-மொருவர்-படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் புள்ளிமான் பார்மேற்- றுடைத்தனவே யன்றோ துயர். இது தெரிவில் புகழ்ச்சி. பிறர்செல்வங் கண்டக்காற் பெரியோர் மகிழ்வுஞ்-சிறியோர் பொருத திறமு-மறிவுறீஇச்- செங்கமல மெய் மலர்ந்த தேங்குமுத மேபசந்த - பொங்கொளியோன் வீறெய்தும் போது. இது நன்மை வெளிப்படச் சொல்லிய சுட்டு. பெரியோருழையும் பிழைசிறிதுண் டாகி- லிருநிலத்தில் யாருமறியத்- தெரிவிக்குந்-தேக்குங் கடலுலகில் யாவர்க்குந் தெள்ளமுதம்-வாக்கு மதிமேன் மறு. இது தீமைதோன்றச் சொல்லிய சுட்டு. (கூஉ)

துப்பாரொருங்கிய றூயவினைபண் பிரண்டுபொருட்
கொப்பாவொருசொல்லு வைப்பதுயர்பரி மாற்றமது
செப்பார்பொருண்மா றிடறிகழ்ச்சியின் சீர்மைசொலிற்
றப்பாதவாசிர் வசனமெனவுணர் தாழ்குழலே. (கூகூ)

(இ-ள்.) ஒருங்கிய லலங்கார மிரண்டு பொருட்குப் பொருந்த வொருசொற் புணர்வது. அது வினைபுணர்நிலையும் பண்புபுணர்நிலையுமென இரண்டுவகைப்பட்டு மூன்றும் வேற்றுமையான் வரும். புணர்நிலையெனினு மொருங்கியலெனினு மொக்கும். பரிமாற்றமாவது பொருள்கொடுத்துப் பொருள்கொள்வதாகக் கூறுதல். பரிவர்த்தனையெனினும் பரிமாற்றமெனினு மொக்கும். ஆசியென்னுமலங்காரம் ஆசீர்வசனஞ் சொல்லுதலாம்—எ-று. வரலாறு - பூக்கால் புனைந்த புனவர் மடமக-ணோக்கானோக் குண்டாரை நோவதெவன்- நோக்கா தே-கள்ள நிறையுங் கருங்கண்ணாற் கட்டழித்தா-ளுள்ள நிறையோ டொருங்கு. இது வினைபுணர்நிலை. பூங்காவிற் புள்ளொடுங்கும் புன்மாலைப் போழ்துடனே-நீங்காத வெம்மைவாய் நீண்டனவாற்-றுங்காதல்- வைக்குந் துணைவர் வருமவதி பார்த்தாவி- யுய்க்குந் தமியா ருயிர். இது பண்புபுணர்நிலை. காமனை வென்றான் சடைமதியுங் கங்கையுந்-தாம நிழலொன்று தாங்கொடுத்து- நாமப்- பருவா ளரவின் பணமணிகடோறு- முருவா யிரம்பெற் றுள; சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறா-நோயும் பசலையுந் தந்து. இவை பரிமாற்றம். மிகைசேர்ந்த நாகமும் வெண்மதியுந் தம்மிற்- பகைதீர்ந்த மால்சடையோன் காப்ப-முகைமலரக்-கோழி யனுபமனன் கோரம் புலிவாழி- வாழிய மண்டலத்து வான். இது ஆசிமொழி. வாழ்த்தெனினு மமையும். (கூங)

பண்புதரும்பல் லலங்காரஞ்சேர்ந்து பயிலுவது
நண்புதரும்விரா வாம்பாவிகமது நற்கவியின்
ஒண்பொருளின்றொடர் காப்பியமுற்றி னுமைபெறுமால்
விண்புடைநின்றிடை யைச்சீறியமுலை மெல்லியலே. (கூச)

(இ-ள்.) விராவலங்காரம் பலவலங்காரங்கூடி நிற்பது. பாவிகமென்பது முழுக்காப்பியமு மொருங்குபொருந்திய குணமாம்.—எ-று. வரலாறு-தண்டுறைநீர் நின்று தவத்தா லளிமருவு-புண்டரிக நின்வதனம் போன்றதா- லுண்டோ- பயின்றுளம்பருகும் பான்மொழியாய் பார்மேன்-முயன்றான் முடியாப் பொருள். இது *பலவலங்காரமு மருவிநின்றமையால் விராவலங்காரமாம். விராவெனினும் விரவியலெனினுஞ் சங்கீரணமெனினுமொக்கும். பாவிகங் காப்பியத்தன்மையாதலிற் றனிச்செய்யுளா லெடுத்துக்காட் டமைவதன்று. (கூச)

* இதிற் தற்குறிப்பேற்றங் கருமகாரகவேது சிலேகூட உவமை வேற்றுப்பொருள்வைப்பு சுவைமுதலிய பலவும் விரவியமை காண்க.

ஈண்டியமுற்றேகதேசவுவமை யுருவகமென்
றேண்டொருமூன்று வுருவகமோதுவர் காரணமுந்
தூண்டுமகார ணமுமாமிகைமொழி சொல்வரெல்லாம்
வேண்டியவேண்டிய வாறுவிகற்பிப்ப மெல்லியலே.(ரு௫)

மேல்வகுத்த அலங்காரமனைத்திற்கு மாவதோர் புறநடை கூறுகின்றான். (இ-ள்.) முற்றுருவகம் ஏகதேசவுருவகம் உவமையுருவகமென உருவகத்தை மூன்றாகவும் அகாரணமிகைமொழி காரணமிகைமொழியென மிகைமொழியை யிரண்டாகவும் விகற்பிப்பர். ஏனைய அலங்காரங்களையும் வேண்டிய வேண்டியபடிக்கெல்லாம் விகற்பிப்பர்.—எ-று. சூத்திரத்தி லுவமையுருவகமென்றாயினு மொழிமாற்றி யுருவகவுவமையென்றுகொள்க. மின்னிருக்கச் சாடி விழூத்துவலே மும்மதமா-முன்னுருமிக் கோசை முழக்காகப் - பெண்ணுருவ-வார்மென் முலையார் மனக்கோட்டை மேல்வருமே - கார்மேக மென்னுங் களிறு. இது முற்றுருவகம். இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனு-வரங்க மணிபொழிலா வாடும் போலு மிளவேனி- லரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின்- மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய் திளவேனில். இது ஏகதேசவுருவகம். வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க-சொல்லே ருழவர் பகை. இது வில்லினையேராகவுடைய வுழவரொன்றுஞ் சொல்லினையேராகவுடைய வுழவரொன்று முருவகமாக்கி யிருவரையும் பொருட்டெளிவா லுவமித்தலினால் உருவகவுவமை. பைத்தலைப்பணநாகமழன்றிட- மொய்த்தலைக்கிளை முன்னியபோரெனக்- கைத்தலத்து முகிழ்த்தது கார்முக-மெத்தலைச்சிலம் பாயர வெய்துமோ. இதுகாரணமிகைமொழி. அகாரணமிகைமொழி வந்தவழிக்காண்க. (ரு௫)

யாப்பையியம்பிடின் முத்தகமோடு குளகந்தொகை
காப்பியமாமுத் தகந்தன்பொருளோர் கவியின்முற்றும்
வாய்ப்பிற்குளகம் பலபாட்டொருவினை மன்னுதொகை
கோப்பிற்பொருளன காப்பியமாநூல் கொடியிடையே.

(இ-ள்) செய்யுள் முத்தகமுங் குளகமுந் தொகைநிலையுங் காப்பியமுமென நால்வகைப்படும். முத்தகமாவது ஒருகவியிலே வினைமுடிவது. குளகமாவது பலகவி யொருவினையால் முடிவது. தொகைநிலையாவது பொருளிடங் காலந் தொழி லாதியவற்றிற் பலபாட்டொருங்கு தொகுத்தது. காப்பியமாவது பெருநூலாம்—எ-று. பொருளாற்றொக்

கது புறநானூறு. இடத்தாற்றெக்கது களவழிநாற்பது. காலத்தாற்றெக்கது கார்நாற்பது. தொழிலாற்றெக்க தைந்திணை. பாட்டாற்றெக்கது கலித்தொகை. அளவாற்றெக்கது குறுந்தொகை. (ருசு)

ஆதியுமீறு மிடையுமடியொன்றி லேமடக்கு
மோதியபாதங்க ளொன்றினுமாமொரு பாதமுற்றுந்
தீதியலாமை மடக்கலுமுண்டு தெரிந்தவற்றைக்
கோதியலாமை விகற்பத்தினிலறி கோல்வளையே. (ருஎ)

(இ-ள்.) ஓரடியின்கண்ணே தலைமடக்காய்வருத லிடைமடக்காய்வருதல் கடைமடக்காய்வருதல் மடக்கலங்காரமாம். உம்மையான் மூன்றிடத்து மிரண்டிடத்து மடக்குதலுமுண்டு. பல பாதத்தின் முதலிடைகடை மடக்கிவருதலு மூன்றிடத்து மடக்கிவருதலு முண்டு. பாதமுற்று மடக்கியும்வரும். ஒத்தவெழுத்திற் பொருள்வேறாக வைத்து மொழி மடக்கினது மடக்கெனப் படுமே யெனக்கொள்க, பண்ணைக்கு நன் மருங்கிற் பாரித்துப் பாட்டயரும்-பண்ணைக் குவளையங்கட் பான்மொழியார்- பண்ணைக்-கொடியா யெர்மாடக் குன்றினவே யென்றிக்-கொடியா யெர்மாடக் குன்று. இது முதன்மடக்கு. இடைமடக்கினவு மீறு மடக்கினவும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. மடக்கெனினும் யமகமெனினுமொக்கும். மணிமருங்குடையன வயிரக்கோட்டன- வணிமருங்கருவிய வாலவாயின-மணி மருங்குடையன வயிரக்கோட்டன- வணிமருங்கருவிய வரசவேழமே. இஃதடி மடக்கு. பிறவுமன்ன. (ருஎ)

தந்திரவுத்தி குணமதமேயுரை தர்க்கந்தன்னில்
வந்தியலெண்கோண் முதலாயுளமாலை மாற்றுமுன்னு
வந்தியல்சித்திர மென்றின்னவுமலங் காரமென்றே
தந்தியலச்சிலர்சொன்னாரவற்றையுஞ் சார்ந்தறியே. (ருஅ)

(இ-ள்.) தந்திரவுத்தியுந் தந்திரகுணமும் ஆசிரியமதமுந் தந்திரவுரையுந், தர்க்கநூலிற்சொன்ன வெண்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் பிரமாணமும் முதலியனவும், மாலைமாற்று முதலிய சித்திரச்செய்யு ளு மலங்காரமென்பாருமுளர். அவையெல்லா மாராய்ந்தறிக. முதலாயுள 'வென்றதனல் நிரனிறை முதலிய பொருள்கோளணியும் அந்தாதி முரண்முதலிய தொடையணியும் மோனைமுதலிய யாப்படியணியுந் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கு வல்லோர் வகுத்த மெய்ம்மகிழ்வாகிய செய்யுளினணியு மறிந்துகொள்க.—எ-று. தந்திரவுத்தியாவன நுதலிப்பு

குதல் ஒத்துமுறைவைத்தல் தொகுத்துச்சுட்டல் வகுத்துக்காட்டல் முடித்துக்காட்டல் முடிவிடங்கூறல் தானெடுத்துமொழிதல் பிறன்கோட்கூறல் சொற்பொருள்விரித்தல் தொடர்ச்சொற்புணர்த்தல் இரட்டுறமொழிதல் ஏதுவின்முடித்தல் ஒப்பின்முடித்தல் மாட்டெறிந்தொழுகல் ஒழிந்ததுவிலக்கல் எதிரதுபோற்றல் முன்மொழிந்துகோடல் பின்னதுநிறுத்தல் விகற்பத்தின்முடித்தல் முடிந்ததுமுடித்தல் உரைத்துமென்றல் உரைத்தாமென்றல் ஒருதலைதுணிதல் எடுத்துக்காட்டல் எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல் அன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல் எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல் பிறநூன்முடிந்ததுதானுடன்படுதல் தன்குறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல் சொல்லின்முடிவின்பொருண்முடித்தல் ஒன்றினமுடித்தல் தன்னினமுடித்தல் உய்த்துணரவைத்தலென முப்பத்திரண்டாம். தந்திரகுணமாவன சுருங்கவைத்தல் விளங்கச்சொல்லல் நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல் ஓசையுடைமை ஆழமுடைமை உலகமலையாமை முறையின்வைத்தல் விழுமியதுபயத்தல் விளங்குதாரணந்தரலெனப் பத்தாமென்க. ஆசிரியமதமாவன மறுத்தல் உடன்படுதல் பிறர்தம்மதமேற்கொண்டுகளைதல் தாஅனுட்டித்தனுஅதுநிறுத்தல் இருவர்மாறுகோளொருதலைதுணிவு பிறநூற்குற்றங்காட்டல் பிறிதொடுபடாஅன்றன்மதம்வகுத்தலென வேழுமெனக்கொள்க. தந்திரவுரையாவன சூத்திரந்தோற்றல் சொல்வகுத்தல் சொற்பொருளுணர்த்தல் வினுதல் விடுத்தல் விசேடங்காட்டல் உதாரணங்காட்டல் ஆசிரியவசனங்காட்டல் அதிகாரவசனங்காட்டல் தொகுத்துமுடித்தல் விரித்துக்காட்டல் துணிவுகூறல் பயனொடுபுணர்த்தல் கருத்துரைத்தலெனப் பதினுன்கென்ப. இவற்றுட்சில வருமாறு - நல்லாறெனினுங் கொளறீது மேலுலக - மில்லெனினு மீதலே நன்று. இஃதிரட்டுறமொழிதல். இலர்பலராகிய காரண நோற்பார்- சிலர்பலர் நோலா தவர். இது ஏதுவின்முடித்தல். தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி-தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. இது மறுத்தல். அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்- பூரியார் கண்ணு முள. இஃதன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல். மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு மேலோர்- வளிமுத லெண்ணிய மூன்று. இதுமாட்டெறிந்தொழுகல். பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராகி லரிதவர்-நல்குவ ரென்னு நசை. இது எதிர்மறுத்தல். அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்-பிறவினை யெல்லாந் தரும். இது தொகுத்துக்காட்டல். நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல - தன்றே மறப்பது நன்று. இது

விளங்கச்சொல்லுதல். அரியவற் றுளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்- பே ணித் தமராக் கொளல். இது நவின்றோர்க்கினிமை. வீணாள் படாமை நன் றாற்றி னஃதொருவன்-வாணாள் வழியடைக்குங் கல். இது உய்த் துணரவைத்தல். யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன் - சாந்து துணையுங் கல்லாத வாறு. இது விஞ்சுதல். எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாகிலு மப்பொருள்-மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. இது விழுமியது பயத்தல். தீயவை செய்தார் கெடுத லிழலன்னை - வீயா தடியுறைந் தற்று. அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளிலார்க் - கிவ்வுலக மி ல்லா தியாங்கு. இவை தர்க்கசத்தி லெடுத்துக்காட்டுப்பேலி. கடலோ டா கால்வ ணெடுந்தேர் கடலோடு - நாவாயு மோடா நிலத்து. இது காண்டல். சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்-கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. இஃதனுமானம். பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யி ற் றமக்கின்னா- பிற்பகற் றானே வரும். இது பிறநூன்முடிந்தது தானு டன்படுதல். இனிச் சித்திரக்கவியாமாறு சொல்லுகின்றான். (௩௮)

ஏறியமாலைமாற் றேசக்கரமினத் தாலெழுத்தாற்
கூறியபாட்டு வினாவுத்தரமேக பாதமன்றித்
தேறியகாதை கரப்புச்சுழிகுளஞ் சித்திரப்பா
வீறியல்கோமூத் திரியும்பிறவும் விரித்துரையே. (௩௯)

(இ-ள்.) மாலைமாற்றுமுதற் கோமூத்திரியீறாகக் கூறிய வனைத் துஞ் சித்திரக்கவியாம்—எ-று. மாலைமாற்றாவது மீளவாசித்தாலு ம துவேயாவது. சக்கரமாவது நான்காரைச்சக்கர மாறாரைச் சக்கரமெ ட்டாரைச் சக்கரமுதலிய சக்கரமாக வாசிக்கலாவது. இனத்தாலு மெ ழுத்தாலுங்கூறிய பாட்டாவன வல்லினமெல்லினமிடையினத் தொ ன்றாலே வருதல்செய்யி னோரினப்பாட்டாம். ஓரெழுத்தாலே முற்று ம் வருவன வோரெழுத்துப்பாட்டாம். வினாவுத்தரமாவது வினாவினு க்குச்சொன்ன உத்தரமெல்லா மொன்றாகத் தொகுக்க வோர்பொரு ள் பயப்பது. ஏகபாதம் நாற்காலுச்சரிக்கப் பொருள் வேறாவது,

வரலாறு-காணிமாபூவரே ரேவபூமாணிகா. நீவாத மாதவா தா மோக ராகமோ-தாவாத மாதவா நீ. இவை யிறுதி முதலாக வாசித்தா லும்வையே யாதலான் மாலைமாற்றாம். சக்கரக்கவி வருமாறு-மாதவா போதி வரதா வருளமலா-பாதமே யோது சுரர்நீ - தீதகல- மாயா நெறியளிப்பாய் வாரன் பகலாச்சீர்த் - தாயா லலகிலரு டான். இது ஆர்தோறு நான் கெழுத்துநின் று கொப்பூழில் ரகாரம்பெற்றுக் குற

ட்டின் வசுதாரை யென்னும் பெயர் வந்து சக்கரத்தி லிருபத்தெட் டெழுத்தாய் முடிந்த நான்காரைச்சக்கரம். தண்மலர்,வில்லிதன் பொரா னமக்குத் தயையளித்த-கண்மலர்க் காவிக் கெதிரா வனவன்று மைப்பொலிந்த- பண்மலர் யாழ்பயில் வாரார்வு சேர்பதி நாகைமிக்க- தண்மை யகத்துப் பதுமத்த மாதர் தடங்கண்களே. இஃதாறேதோறு மொன்ப தெழுத்து நின்று கொப்பூழின்கண் ரகரவாகாரம் பெற்றுக் குறட்டிற் போதிவானவரென்றுவந்து சக்கரத்திலிருபத்துநான்கெழுத் தாய்முடிந்த ஆருரைச்சக்கரம். *மாலவனமுதலியவிமைய(வாதிடவா னவ) (பதிபவானபுமி) (பதிபவானபுமி) ரெவணமிககால்னெழி(லல ல) (லவ) (லல) ணகாரியலஙகிதனவெசெடனினனுருவாஙதெவககா ஙகதுவா (ண) (ன) (ன) ஙகமிகாலசிலரொனறபொன றிவுளனெதிரி பவனமகாமுாணவாசொனனமனகா(லனும) (லுனு) (லனு)னறுவெ ந்தவாலென (ஞன) (ருன) (ஞுன) கழகுநாடனமிலகனறுனனியலெ னறுகநதுசொரி (யிரெயிலெப) (யமிரெயிலெய) (யயிரெயிலெய) தா யயொவிஞெஙகூாநதமரொாஙகூழவாமமா [வு] ணடாாநதவிணைந கொலபபூணமாலே [ச] சாா (பி) (பி) (ம) னமகிமடி (தரொ) (க கொ) (தரொ) னறியசசடையெதபூணடினியுயிாமெறபொாறபொ டெணணியலாாநனெடு (மாலேயிடதகி) (யிடககினு) (யிடககினு னுயததமாலகொளாயவிணணினிலலாா (மணந) (மனன) (மன ன) லலாாவிழததனாசிற [ா] பபூககூரு [விச] [விசி] பணஞெசரொ (ப) (ம) (ப) பெணஞாநது (நிததலு) (நிககலு) (நிககலு) வாயநதாா ஙகொளகையிஞெயதிாததாலி (லி) (வி) (வி) லொயயெனவெந

---

* இக்கவியு மிதன்கீழ் உரைத்த சித்திரத்தொகுதியும் பெரும்பா ன்மையும் பிரதிகளிலில்லை. உள்ளபிரதிகளிலுங் காலாந்தரத்திற் கரலிதவழுக்களான் மிகமாறுபட்டுக் கிடக்கின்றன. கவியின் பிரத்தாரவிலக்கணத்தால் அஃதோர் பேரருஞ் செய்யுளென்று தோன்றுவதானும், எதாவதொருவகையாய் நாம் அதனைத்திருத்தி அச்சிடுவது தகுதியன்றாதலானும், அதன் நிச்சயரூபங்கண்டு சக்கரத்தமைந்துக் காட்டவல்ல சித்திரக்கவிகள் எவ்விடத்தாயினு மிருத்தல் கூடுமாதலானும், சித்திரக்கவிகளுட் தனக்கிணையில்லாத பெருமாற்றலுடையதோர்நூதனக்கவியை இறந்துபோகவிட மனமொவ்வாமையானுந் தென்னாட்டிலும் யாழ்ப்பாணத்திலுஞ் சென்னையிலுந் தமிழில் மிகப்பிரபலவித்துவான்களாயிருந்தோர் மூவருடைய பிரதிகளிற் கண்டரூபமாக விதனையிவ்விடம் பதிப்பித்திருக்கின்றோம். பிரதியில் ஒன்றற்கொன்று பேதப்பட்டவேவற்றை இருதலைப்பிறையினுள்ளும் அதிகப்பட்டவற்றை இருதலைப்பகரத்தினுள்ளுங் காட்டியிருக்கின்றோம்.

(து) (த) (து) து (கி) (னி) (ரி) னே [யா] வெலகெனறுவளவனபார மிகுசிரெ. இது எட்டாரைச் சக்கரம். இதற்குப் பிரத்தார விலக்கண மாவது - எட்டாராய் நேமி பதினேழா யார்தோறும்- பட்ட பதினே ழெழுத்தாயச் - சுட்டிய - கொப்பூழி னீற்றெழுத்தாய்க் கொண்ட புறத் தூண்டத்துத் - தப்பா விருபத் திரண்டெழுத்தாய்த் - துப்பே ற - வீரொட் டடியு மெழிற்சக் கரக்கவியை - நேரிட் டெழுதி நிறு த்துங்காற் - சீரிட்ட - நவ்வு மனநடையி னன்கண்ணி ஞெத்தியலு ஞ் - செவ்விதனே யீங்கியலச் செப்பிடுவ - னெவ்வாயு - மொன்றுவி ட்டொன்று மொளிநேமி யெட்டின்க - ணின்றபுகழ் வீரன் றிருநாம ம் - பின்றமை - மன்னியவோ ரெட்டாகு மாலைமாற் றுமதுவு- மு ன்னு சுழிகுளமு மோரடியாந்- துன்னிய- வீரடியுங் கோமூத் திரியா ந் தமிழ்க்கூட்டுக்-கூரிய கூட சதுக்கமாஞ்-சீரிய- விற்பூட்டு மேது வெ னுமிவையா மிந்நூலிற்-கற்பார் கருத்தாக் களையுரைத்த- பொற்பார்- கவியென்றும் வள்ளுவன்பா மூன்றினு மூன்று-செவியென்றும் வந் து சிறக்கும்- புவியின்க-ணொன்றுக்கொன் றுள்ளாப் பதினெட்டு வட் டமிட-நின்றபதி னேழு நிலத்து. ஒன்றுக்கொன்றுள்ளாகப் பதினெட் டுவட்டங் கீறப் பதினேழு நேமியுளவாம். அதன்க ணிச்சக்கரக் கவி யைப் புறத்துநின்றும் வலமாகக் கடலாகவு மெழுதிப் போதவு மெழு தி யிவ்வண்ணமுறையானே யெட்டடியு மெழுதுவது. எட்டாமடி யினிறுதி தொடங்கிப் புறநேமித்துண்ட மெட்டினு மொருதுண்ட த்துக் கோரடியாக வெழுதுவது. இவ்வண்ணமெழுத முன்பிலெட் டடியின் றுண்டவெழுத்துப் பின்பிலெட்டடிக்கீற் றெழுத்தாம். இத ன்க ணிரண்டாநேமியிற் கயிலகுலகரனு நான்காநேமியிற் காவேரிவ ல்லவனு மாறாநேமியிற் கண்ணுமுன றிவானு மெட்டாநேமியிற் கரி காலகன்னனும் பத்தாநேமியில் விக்கிரமசோழனும் பன்னிரண்டா நேமியில் வளவநாராயணனும் பதினாலாநேமியில் வீரராசேந்திரனு ம் பதினாறாநேமியிற் பரநிருபகாலனுமென எட்டுப்பெயரும் புலப்ப டும். இதன்கண் வினைதேர்வீர சோழனலர்வனம் வானரிமாரனாலை யேந மணிவீர நாராயண னேவது என்னுந் தமிழ்க்கூடசதுக்கமும், வீ ரத்தால் விண்ணுதல் மெய்த்தவத்தால் வீடாத-லாரத்தா லாள்வதெவர் தாமேறச்- சீரொத்த-மின்னார் படைத்தடக்கை வீரரா சேந்திரனுக் - கொன்னாராய் வாழ்வ துறின்; விண்கூ டலசங்க மத்துடைந்த வேல் வடுக- ரெண்கூ டலறு மிருங்கானிற்- கண்கூடப்- பண்ணினான் றன் னுடைய பாதம் பணியாமைக்- கெண்ணினார் சேரு மிடம்; ஈண்டு

நூல் கண்டா ளெழின்மாலேக் கூற்றதீதுப்- பூண்டப்புகட் பொன்பற் றி காவலனே-மூண்டவ்வரை-வெல்லும் படைத்தடக்கை வெற்றிப்பொ மாறன்றன் - சொல்லின் படியே தொகுத்து; மின்னார் வடிவேற்கை வீரரா சேந்திரன்றன்- பொன்னார் பதயுகளம் போற்றுது-கன்னடர்-புன்கூ டலசங்க மத்தினொடும் போருடைந்தார்-நன்கூ டலசங்க மத்து என்னும் வெண்பாக்களுங் காதைகரப்பாய் வந்தன. இவற்றின் இறுதி வெண்பாவி னுலாமடிக் கெழுத்து முன்னின்ற மூன்றடியும் பெருக்கிக் கொள்ள வந்தமையாற் கூடசதுக்கமுமாயிற்று. மாலை மாற்றின முன்பு சொன்னது, மிதனு ளடங்கிய தெனக்காண்க. கய(லி)(ல)(வி) யலகொவளவன றனைச(ச)(ச)(சா)ததிரம. இது ஏகபாதம். இதனை நாற்காலுச்சரித்துப் பொருளைவேறுக்கிக் கண்டுகொள்க. பாரினணருளை யினகணடஙகவெ - சிரி(ரி)(னிந)(னிர)தறக்ருந(த)(த)(தி)மா(லி)(ர) (ர)னெ. இது இருபாதம். இதனை யிருகாலுச்சரித்துப் பொருள்வேறுக் கிக் கண்டுகொள்க. கொவணமாலை (ம) (ப) (ப) ராவாரொா(ந) (ர) (ந) தாவாரமாலை (வ) (ம) (ம) ரனமாசசு. இதனை யிரண்டு வரியாக வெழுதிக் கோமூத்திரியாக வாசித்துக்கொள்க. காதமதநிடைதுலககணன னமாணபெரதுமாணிதாதுமாணடதனதுகுறுகுமாரி. இதனை செட்டெழுத்தியன்ற நாலுவரியாக வெழுதிச் சுழிகுளமாக வாசித்துக்கொள்க. இதனையே சதுரங்கவறையின்கட் தலைதடுமொருகத் திரட்டியெழுதித் துவாசியாய்வருமாறு கண்டுகொள்க. புவிதானிடைதுலவிலோடா (ர) (ந) (ர) ரடடயதுநாடா [ர] ளா [னி] கிமுடடவிராசெயதிரி. இதனை முன்பிற் காதைகரப்பிற் சுழிகுளமாக வாசிக்க. இச்சொன்ன சித்திரக்கவிகளோடுங்கூடத் தானந்தவமிரண்டுஞ் செவிக்குறைவு மூப்பமைந்தற்றுற்புலவியு மென்னுங் குறள் மூன்று மெட்டறைச்சதுக்கத்துட் காதைகரப்பாய்வந்தன.

பிறவுமென்றதனால், மாலைமாற்றே சக்கரஞ்சுழிகுள- மேகபாத மெழுகூற்றிருக்கை-காதைகரப்பே கரந்துறைபாட்டே-தூசங்கொளலே வாவன்ஞாற்றுக்-கூடசதுக்கங் கோமூத்திரியே- யோரொழுத்தினத் தா லுயர்ந்தபாட்டே-பாதமயக்கே பாவிற்புணர்ப்பே-யொற்றுப்பெயர்த்த லொருபொருட்பாட்டே-சித்திரப்பாவே விசித்திரப்பாவே-விகற்பநடையே வினவுத்தரமே-சருப்பதோபத்திரஞ் சார்ந்தவெழுத்து-வருத்தனைமற்றும்வட்நூற்கடலு-ளொருங்குடன்வைத்துவுதார்ணநோக்கி-விரித்துமுடிக்கு மிறைக்கவிப்பாட்டே-யுருவகமாதி விராவியலிறுய்-வருமலங்காரமும் வாழ்த்தும்வகையுங்-கவிப்பேகமகன்வதிவாக்கியென்-ற

வர்கடம்மையு மவையி னமைதியும்-பாடுதன்மரபுந் தாரணைப்பகுதியு-மானந்தமுதலிய வூன்முஞ்செய்யுளும்-விளம்பிந்தியற்கையு நரம்புவிகற்பமும்-பண்ணுந்திறனும் பாலையுங்கூட்டமு-மெண்ணியதிணையுமிருதுவுங்காலமு-மெண்வகைமணமுமெழுத்துஞ்சொல்லுஞ்-செந்துறைமார்க்கமும் வெண்டுறைமார்க்கமுந்-தந்திரவுத்தியுந் தருக்கமுட்டியு-முந்துநான்முடிந்தமுறைமையின்வழாமை-வந்தனபிறவும்வகுத்தினத்துணைப்பா-ணந்தமில்கேள்வியாசிரியன்னே, என்றமிர்தசாகரனார்கூறியனகொள்க. எழுகூற்றிருக்கையாவது ஏழுவரி மூன்றறைமுத லொன்றற்கொன்றிரண்டறை மேற்பட முறையாகக் கீறி-முறையே மக்கள் பேக்கும் போந்துமீள்வுமாடும்பெற்றியின் வழுவாம லொன்று முதலாகப் பாடுவது. கரந்துறைபாட்டாவது ஒருபாட்டைச் செவ்வேயெழுதின லீற்று மொழிக்கு முதலாமெழுத்துத் தொடங்கி யொன்றுவிட்டுவாசிக்க மற்றொரு பாட்டாவது. தூசங்கொளலாவது ஒருவனொரு வெண்பாச்சொன்ன லதனீறே முதலெழுத்தாக மற்றொரு வெண்பாப் பாடுவது. வாவனாற்றுவது முந்துறக்கொடுத்த வெழுத்துக் கீறுபாடிப் பின்னைக்கொடுத்த வெழுத்துக்கீற்றயலடிபாடி யதன்பின்புகொடுத்த வெழுத்துக்கிரண்டாமடிபாடி யதன்பின்புகொடுத்த வெழுத்திற் பாடிமுடிப்பது. பாதமயக்கமாவது மூவர்மூன்றாசிரியவடிசொன்னாற் றானோரடிசொல்லிக் கிரியைகொளுத்துவது. பாவிற்புணர்ப்பாவது நால்வர் நான்கடிக்கீற்றுணைசொன்ன லிவனலடிக்குமுதல்பாடிப்பொருண்முடிப்பது. ஒற்றுப்பெயர்த்தலென்பது ஒருமொழியைப்பாடிநிறுத்திவைத்துப் பிறிதொரு பொருள்படப் பாடுவதும் பலபெயர்க்கூட்ட மொருபொருள் வரப்பாடுவதுமென விரண்டு வகைப்படும். ஒரு பொருட்பாட்டாவது ஒன்றினையே துணித்துப்பாடுவது. சித்திரப்பாவாவது நான்குகூடின வெல்லாம் பத்தாகவு மூன்றுகூடின வெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றானுமெண்வழுவாமற்பாடுவது. இருவ ரெழுநாள மாறமர்ந்தான் கோயி-லொருவனை யெட்டா வுவந்தேன்- பொருவிலா-நதியான் மூக்கண்ணனற்கதி யொன்பானே- டைந்துகலை தந்தா னறி. இதனை யொன்பதறையாகக் கீறிக்கண்டுகொள்க. இனி விசித்திரப்பாவாவது எங்கு மேழறையாகக் கீறி மேலொழுகு நுண்மொழி முதலாகியவெழுத்தொருபொருள்பயக்கநிறுவி யவ்வெழுத்துக்களே யெங்குமொழுகுங் கண்ணறையும் பரடமநிறுவி யோரெழுத்துக்கோரடி வரப் பாடுவது. விகற்பநடையாவது வேறுபட்டநடையுடைத்தாவது. சருப்பதோபத்திரமாவது எட்டெட்டெழுந்தினறை அறுபத்துநான்குவரக்கீறி அவை

மாலைமாற்றுஞ் சுழிகுளமுமாய் வரப்பெறுவது. ஒரெழுத்துமுதலாக வொவ்வொன்று கலைசிறந்தேறிய வெழுத்தின்முறையே பிறிது பொருள் பயக்கப்பாடுவது எழுத்துவருத்தனை. மாத்திரை யோரெழுத்துஞ் சொல்லு மற்றென்று- நிரப்பிட நீரிற்பூ வொன்று - நிரப்பிய- வேறேரெழுத்துய்க்க வீரரா சேந்திரனட்- டாரு மெனவுரைக்கலாம். மெய்வாழ்த்து மிருபுறவாழ்த்துமென வாழ்த்திரண்டுவகைப்படும். மெய்வசையு மிருபுறவசையு மென வசையுமிரண்டுவகைப்படும். ஆசுகவியு மதுரகவியுஞ் சித்திரகவியும் வித்தாரகவியுமெனக் கவிகள் நால்வகையராவர். கடுங்கவி இன்பகவி அருங்கவி பெருங்கவி யெனவுமமையும். கமகனாவான் வல்ல நூலறிவினாலு மதியினது பெருமையாலுங் கல்லாதநூல்களையுங் கற்றோர்வியப்பத் தந்துரைக்கும் புலவனெனக்கொள்க. வாதியாவான் காரணமு மேற்கோளு மெடுத்துக்காட்டிப் பிறன்கோள்மறுத்துத் தன்மத நிறுத்திப் பாடுவோன். வாக்கியாவான் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கையும் விரித்துச்சொல்லு மாசிரியன். அவையினமைதியாவது நல்லோரிருந்த நல்லவையுந் தீயோரிருந்த தீயவையுமெனக் கொள்க. பாடுதென்மரபுந் தாரணைப் பகுதியும் வன்ன மரபுள்ளுந் தாரணை நாலுள்ளுங் கண்டுகொள்க. *ஆனந்த முதலிய வூனஞ் செய்யுளின் குற்றமாமெனக் கொள்க. செய்யுளாவன தனிநிலைச்செய்யுளுந் தொடர்நிலைச்செய்யுளுந் தனிப்பாதச் செய்யுளு மெனக் கொள்க. விளம்பின தியற்கை விரிக்குங்காலை - யாரியந் தமிழினொடு நேரிதி னடக்கி-யுலகின் றோற்றமு மூழியினிறுதியு-மலகின்றெண்ணூற் றறுவரதியற்கையும்-வேதநாலும் வேதியரொழுக்கமு-மாதிகாலத் தரசுசெயியற்கையு-மப்பாலுட்டா ரறியும்வல்லையா - லாடியும் பாடியு மமைவரக்கிளத்தல். நரம்பாவன, குரலே துத்தங் கைக்கிளையு ழையிளி-விளரிதாரமென வேழுநரம்பே. பண்ணாவன பாலையாழ் குறிஞ்சியாழ் மருதயாழ் செவ்வழியாழென நான்கு. திறனாவன, அராகம் நேர்திறம் வற்புக் குறுங்கலி- யாகநான்கும் பாலையாழ்ட்டிறனே. நைவளங்காந்தாரம் பஞ்சுரம்படுமலை - மருளொடுசெந்திறங் குறிஞ்சியாழ்ட்டிறனே. நவிரோவடுகு குறிஞ்சியேதிறமென்- றிவைநான்காகு மருதயாட்டிறனே. நேர்திறம்பியாதிறம் யாமயாழ்சாதாரி-யென்றிவைநான்குசெவ் வழியாட்டிறனே. பாலையாவனசெம்பாலை படுமலைப்பாலை செ

*ஆனந்தம் எழுத்தானந்தஞ் சொல்லானந்தம் பொருளானந்தம் தூக்கானந்தந் தொடையானந்தமெனப் பாட்டுடைத் தலைவனைப்பற்றி வரும். முதலிய என்றதனால் ஒன்றுதுவழூவும் ஆறுமலைவுங் கொள்க.

வழிப்பாலை அரும்பாலை கோட்டிப்பாலை இனப்பாலை விளரிப்பாலை யெனவேழுமென்ப. கூட்டமாவன எழுவகையகத்திற் கண்டுகொள்க. திணையாவன அகமேயகப்புறமேபுறமேபுறப்புறமே யென நான்கென்ப. திணையின்பகுதியாவும் பொருளதிகாரத்திற் கண்டுகொள்க. இருதுவாவன கார்கூதிர் முன்பனிபின்பனி சிரிளவேனி லொடுமுதுவேனி லெனவாறும். காலமாவன நற்காலமுந்தீக்காலமு மென்பன. மணமெட்டாவன-ஒப்பானுக் கொப்பாளோர் பூப்பு நிகழ்ந்தபி - னிப்பான் மதி தோன்று வெல்லைக்க-ணப்பாற்-றருமமே போற்றீமுன் றக்கானுக் கீதல் - பிரமமே யென்ப பெயர், என்பதனாற் பிரமமறிக. தொடுப்பான் கொடுத்துழிக் கொண்ட பொழுது - மடுப்பாங் கடுத்தற் கமைந்தார்-மடுப்பா-னிரண்டா மடங்குபே தித்தலே மாய-னிரண்டா மணத்தி னியல்பு, என்றமையாற் பிரசாபத்தியமறிக. இற்குரம்போ லொப்பவருக் கொப்பவ ரென்றெட்டாப்-பொற்குளம்பி னூடுபுனலினிடை-முற்கொணர்ந்து-வாரொடுங்கு மென்முலையை வாழ்க்கைக் கமைப்பரே-லாரிடம்பேராகு மதற்கு, என்றமையா லாரிடமறிக. தெய்வந் தொழுதுபெற்ற சேயிழையை யொப்புமையா-னெய்வந்த தீமுன்னு நேர்வதூஉங்-கைவந்த-வேள்வி யகத்து வினையான் விழைபொருளா-யாள்வதூஉந் தெய்வமண மாம், இதனாற் றெய்வமணமறிக. முன்னை வினையின் முறையாற் களவியலாற்-கன்னியைக் கண்டுடன் காதலித்துப்- பின்ன-ருளநிகழார்வ முறைத்தொத் துறுதல்-வளமிகுகாந்தர்ப்ப மணம், என்றமையாற் காந்தர்வமணமறிக. வில்லேற்றல் வேழமட றன்மெய் மதவலியாற்- கொல்லேற்றை நண்ணியே கொள்ளுதல்பொன்-னல்லாட்-கரியன வீத லசுர மசுர- ரரியன வாற்று மணம், என்றமையா லசுரமணமறிக. பூந்துகிலின் வன்மைமே லிட்டுப் புதவடைந்து- பாய்ந்து வலித்துக்கைப் பற்றிக்கொண்- டேந்திழையை- யெய்தப் படுத விராக்கதமா மென்பரே - மைதீர்ந்தார் சொன்ன மணம், என்றமையா விராக்கதமணமறிக. மஞ்சிற் களித்தல் மயங்குதல் மாழாத்த- லஞ்ச லறிவிழத்தல் சாவுதலிற் - றுஞ்சின-மின்னை மறத்தால் விழைந்தகடு செய்வதே- பின்னைப் பிசாச மணம், என்பதனாற் பிசாசமணமறிக. எழுத்துஞ் சொல்லு மவ்வதிகாரங்களாலறிக. செந்துறைமார்க்கமும் வெண்டுறை மார்க்கமுமாவன- நாற்பெரும் பண்ணு மதினெழு திறனுந் தோற்றிய வின்னிசை செந்துறையாகும்; ஏனைய வெல்லாம் வெண்டுறையாகு மென்பதனாலறிக. தந்திரவுத்தி முன்பே சொல்லியன. தருக்கமாவது நியாயசூடாமணி புதியநூற் மாதியவற்றுட் கண்டுகொள்க, (கூக)

இடையேவடவெழுத் தெய்திற் விரவிய லீண்டெதுகை
நடையேது மில்லா மணிப்பிரவாளநற் றெய்வச்சொல்லி
னிடையேமுடியும் பதமுடைத்தாங் கிளவிக்கவியின்
றொடையேதுறைநற் பிரளிகையாதி துணிந்தறியே. (சo)

(இ-ள்.) வடவெழுத்து விரவுவது விரவியலாம். வடமொழி விரவின் மணிப்பிரவாளமாம். அதற்கெதுகையில்லை. கிளவிக்கவியும் துறைக்கவியும் பிரளிகைமுதலிய வினாவிக்கவியு மறிக—எ-று. (சo)

மறங்களிநாது வயிரபஞ்சம்பிர தந்தவசுக்
குறங்கணிசம்முத லாந்துறையாகுங் குவலயத்தே
திறம்பலபோக்குங் கிளவிக்கவிசெய் யுளின்பயனே
யறம்பொருளின்ப மொடுவீடெனவறி யாரணங்கே. (சக)

(இ-ள்.) மறங் களி நாது வயிரபஞ் சம்பிரதந் தவசுக்குறங் கணிச முதலான வெல்லாந் துறைக்கவியாம். திறம் பலபோக்குங் கிளவிக்கவி. செய்யுளின்பயன் தர்மார்த்தகாமமோக்ஷமென்ப—எ-று. (சக)

அலங்கார முற்றும்.

அந்தச்சிறப்பு.

தடமார்தருபொழிற் பொன்பற்றிகாவலன் றன்மொழிந்த
படிவீரசோழியக் காரிகைநூற்றெண்பஃதொடொன்றின்
திடமார்பொழிப்புரையைப் பெருந்தேவன்செகம்புகழ்ந்
டநுகவேநவின் றன்றமிழ் காதலிற் கற்பவர்க்கே.

ஓரா தெழுதினே னோருரையை யொண்பொருளை
யாராய்ந்து கொள்வ தறிவுடைமை-சீராய்ந்து
குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.